

מחזור

הוצאת והכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ליום שני של ראש השנה

לכני אשכנו והטהגים מנהגם יצו.

מדויק היטיב ומבואר יפה ומתורגם אשכנזית.

וכל הענינים הנהוגים בעה הזאת, וכל הדינים וכל
החפלות, כלם נקבצו באו הנה איש איש על מקומו הראוי
לו, ואין מוקדם ואין מאוחר, ואין בו חוספת אף לא מגרעת.

רעדלהיים

שנת ת'קצ"ב לפ"ק.

(מהדורא המינאה.)

נייע, חרסאזי פערבעסערטע אונד פערטערטע צריגיטאלאויפלאגע.

Roedelheim,

verlegt u. gedruckt in der privilegirten Buchdruckerey
von W. Heidenheim. 1832.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

מסודר בשלמות הסדר ומדויק בתכלית הדיוק

מלבי

מאת: רבי אברהם אבן עזרא
מחבר: רבי אברהם אבן עזרא

רעד להיים

בדפוס וברוצאת המבאר והמתרגם

תפלה לשליח צבור

לאמרם בכוכב וברשת ובחרס קודם התפלה:

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמץ הלב. כוזר
במוכס' כוזר אחד אל חי הין אמת שופט צדק רחום וחנון. רחם עלי
ושמע תפילתי היום אשר אתפלל בעדיו ובעד ביתי ובעד עדתי המסבימים
עמי בתפילתי ותכלול תפילתי עם התפלות הישרות והנקיות אשר יעשו
ישראל. ותתנור תחת כסא כבודך כמו שתתרת לתפלת משה. (כ"ג
מנשה) ואל יבושו בי שליחי ולא אני בהם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי. אמן סלה: יהי רצון לפניך איום שתתן לי
קול נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי נעים
וחוק כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך וחוק: אמן סלה:

תפלה למרת לז"ך

הגני העני מעש ונרעש ונפחד משהד יושב תהלות ישראל באתי
לעמוד ולתן לפניך על עמך ישראל אשר שלחני ואף על פי שאני
כראי וחנון לכה: על פן אבקשה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.
ויי אל רחום וחנון. אלהים. שדי איום ונורא. היה נא מצליח דרכי
אשר אנכי הולך לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא אל תפשיעם
בחטאתי ואל תחייבם בעונותי כי הוטרפו שעי אני ואל יזלמו בי בפשעי
ואל יבושו בי ואל אבושה בהם וקבל תפילתי בתפלת זקן ורגיל ופרקו
נאה וזקנו מגדל וקולו נעים ומעורב בדעת עם הבריות. ותנער בשמן
לבל ישמינו. ויהי נא דגלנו עליך אהבה. לכל פשעים תכסה באהבה.
וכל ציטותינו ועוונותינו תפוך לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים
ולשלום האמת והשלום אהבו ואל יהי שום מכשול בתפילתי:

ויהי רצון מלפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שכל המלאכים שהם בעלי
תפלות יביאו תפילתי לפני כסא כבודך ויפיצו אותה לפניך בעבור כל
הצדיקים והחסידים החיים והישרים ובעבור כבוד שמה הגדול הגבור
הנורא כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים באי שומע תפלה:

קבלת מר"ת לומר ד' כסוקים מלו, קודם שמתחיל סוף המלך וקודם סקדו:
ידעתי יי כי צדק משפטך ואמונה עיניתי:
הקשיבה לי ועני אריר בשיחי ואהימה:
ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתי:

ואותן תשועה למלגים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה:

מעריב ליל שני של ראש השנה - א

והקבל עונין יחברך .

מ' הס' אומר ברכו בקול רם ובנעימים .

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיִּתְרומם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מַלְאָךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים תְּקוּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרָן וּמִכְלַעֲדָיו
 אֵין אֱלֹהִים סְלוּ לְרַבֵּב בְּעֲבֹבֹת כִּנּוּת
 שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו . וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם
 עַל כֵּן בְּרַכָּה וּתְהַלַּח :
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :
 יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְבָרָךְ :
 בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מְעַרֵּב
 עֲרָבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתֵחַ
 שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה
 עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִנִים

וּמְסַדֵּר אֶת הַכְּכָבִדִּים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרַצוֹנוֹ בּוֹרֵא
 יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל אֹר מְפַנֵּי חֲשָׁךְ וְחֲשָׁךְ מְפַנֵּי אֹר . וּמְעַבֵּיר
 יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת
 שְׁמוֹ יְאֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמֻלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְעַרֵּב עֲרָבִים :

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ אֲהַבֵּת , תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמּוֹדֵת , עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְכֵנוּ
 וּבִקְוִמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶיךָ , וּנְשַׁמַּח בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד , כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְגֶּה יוֹמָם
 וְלַיְלָה . וְאֲהַבֵּתְךָ אֱלֹהֵי הַסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : (יסיד אומר אל מלך נאמן) .

שְׁמַע ^{דברים י' ז'} יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :
 בְּלִשָּׁת בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאֲהַבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
 מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־
 לִבְבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָד וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלַחְתְּךָ

וּבְלַכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְכֶךָ וּבְקוֹמֶךָ: וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת-
 עַל-יְדֵיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְרַבְתֶּם עַל-
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמֹעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-
 לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתְךָ וְאֶכְלַת וּשְׁבַעַת: הַשְּׂמִירוֹ לָכֶם פְּדִיפֹתָה
 לְבַבְכֶם וּסְרַתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה
 מִטֶּר וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְדֹתֶם מִתְּרוֹה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׂמַתֶּם אֶת-דְּבַר־י
 אֱלֹהַי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶּם לְאוֹת עַל-
 יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְפִדֹתֶם אֶתֶּם אֶת-
 בְּנֵיכֶם לְדַבָּר בָּם בְּשִׁבְתֶּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשֹׁכְכֶךָ וּבְקוֹמֶךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְתָּיִם לָתֵת לָהֶם פִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְפֵי כִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתֶם
 וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכַּנֹּף פֶּתִיל הַבְּלָת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּדוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי

והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
 יהוה אלהיכם: יש לנרף אלהיכם לאמת, אכן יתן רוח מעט ולא יבולע האלף.

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
 זולתו וגאנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו
 הגואלנו מן כל הערצים האל הנפרע לנו מצרינו
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדלות עד אין
 חקר ונבלאות עד אין מספר, השם נפשנו בחיים ולא נתן
 למוט וגלנו הפודריכנו על במת אויבנו וירם קרננו על כל
 שנאינו, העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותת ומופתים
 באדמת בני חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא
 את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: המעביר בניו בין
 גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות
 טבע: וראו בניו גבורתו שבהו והודו לשמו ומלכותו
 ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לה ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו כלם.

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נזרא
 תהלת עשה פלא מלכותה ראו בניך בוקעים לפני משה
 זה אלי ענו ואמרו: יהוה ימלך לעלם ועד:

ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו.
 ברוך אתה יי גאל ישראל:

השביבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש
 עלינו ספת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו
 למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב

ויגוון והסדר שטמן לפנינו ומאחרנו ובצל בנפיקה תסתירנו כי
 אל שומרנו ומצילנו אַתָּה כי אל מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה
 וְשֹׁמֵר צִדְקוֹתָנוּ וְכוֹאֲנֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִבְתַּת שְׁלוֹמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ
 סִבְתַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חַגְנוּ:
 כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

פס ק"ט

אֲדֹנָי שְׁפִטִי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיַת הַבַּיִת וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְבָּה.
 זְכַרְנוּ לְחַיִּים • מִלֶּךְ חַפְּזֵי חַיִּים • וְכִתְבְּנוּ בְסֵפֶר הַחַיִּים •
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
 מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנֵתוֹ
 לַיְשָׁנֵי עַפְרַי מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מִלֶּךְ
 מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה •

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים • זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 אֲנִי אֶמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשׁוֹקֵד וְשׁוֹשֵׁם בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה:
 וְיִבְרְכוּ יְהִי שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתֶךָ עַל כָּל

מה שבראת ויראות כל המעשים וישתחוו לפניך כל
הברואים ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך בלבב
שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלמון לפניך עו בידך
וגבורה בימיך ושמה נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקנה לדורשיך
ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך וששון לעירך
וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לכן ישי משיחך
במהרה בימינו: ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים
יעלו ויחסידים ברנה יגלו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה
כלה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ:

ותמלוך אתה יי לבהך על כל מעשיך בהר ציון משכן
כבודך ובירושלים עיר קדשך בכתוב בדברי קדשך
ימרוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
קדוש אתה ונורא שמה ואין אלה מפלעדיך בכתוב
ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אתה באתנו ורצית בנו •
ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו במצותיך • וקרבנתנו
מלבנו לעבודתך • ושמה הגדול והקדוש עלינו בראת:

(כסל י"ט כמולד סבת מוכסין ז"ל)

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות חקי רצונך
ותתן לנו יי אלהינו משפטים ושרים ותורות אמת חקים ומצוות טובים
ותגחילנו זמני ששון ומזערי קדש וחגי נדבה • ותורישנו קדשת שבת
ובכבוד מועד וחגיגת הרגל • ותבהל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור
לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין

קדשת שבת לקדשת יום טוב הבהלת ואת יום השביעי מששת ימי
הפועשה קדשת. הבהלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך :

ותתן-לגנוני אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה. יום
תרועה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:
אלהינו ואהי אבותינו ועלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו
וזכרון משית בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון
הזה וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחנו ורחם עלינו
והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:
אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו
בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון
עונך על כל יושבי תבל ארצה. ויבדע כל פעול פי אתה
פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
ושמחנו בישועתך. ומהר לבנו לעבדך באמת כי אתה
אלהים אמת ודברך אמת וקום לעד. ברוך אפרה
יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחוינה

וְהַחַיִּיבָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן •

מוֹדִים אֲנֵהנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אֵתָה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִזְדָּה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשֵׁמֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ • וְעַל גִּסְיֶךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גְּפְלֹאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבִקְרָ וְצִדְקֶיךָ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ תְּסַדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ •

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד •
וְכָתוּב לְחַיִּים טוֹבִים (בְּלִי גֵּי בְּרִיתְךָ •

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלְהָ וְיִהְיֶה לָּךְ אֵת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הַיָּשׁוּעָהנוּ
וְעִזְרָתְנוּ סֶלְהָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹתָ:
שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַשָּׁמַיִם לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכֹל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּבִלְעֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ •

בְּסִפְּרֵי חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה גּוֹבֵר וְנִבְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם •
בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם •

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׂוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מוֹדֵבֵר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי
גִּפְשֵׁי תְרוֹם וְנִפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה • פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ גִּפְשֵׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עֲלֵי רַעַה מְהֵרָה
הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם • עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן יְמִינְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן קֶדְשֶׁתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ •
לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיֵי • יִהְיֶה לְרַצּוֹן

אמר רפי והגיון לבי לפניה י צורי וגואלי: עושה שלום
במרמיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון לפניה י אלהינו ואלהי אבותינו שובנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתה:

סדר קדוש.

סברי מרנן ורבנן ורבוחי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בך
מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן
לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה יום
תדערה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים. כי בנו
בחרת ואותנו קבשת מכל העמים. ודברך אמת
וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש
ישראל ויום הזכרון:

במוצאי שבת מוכיזין נר והברלה. מן מוצאי שבת ימנעו מן מויד דיעונו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
אור לחשיך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי
המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קבשת. הבדלת וקבשת את עמך
ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחנינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

עלינו וברל.

הַאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲוֹנָה: הַגְּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמָה:
הַגְּבוּר לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתָיִךְ:

יוצר ליום שני של ראש השנה.

הפלה לש"ץ הכרפסת כאן בהרבה עסוורים השמטתי מפה, כי אלתתי את פי רבותי והורו שאסור להפסיק כאן בשום דבור; לכן הדפסתי אותה לזדה בתחלת הכרך הזה ויוכל הש"ץ לאמרה קודם ברוך שאמר.

ה מ ל ד

יושב* על כסא רם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רננו צדיקים ביי לישראל נאזהתהלה: בפי

י	שרים	תת	ר	ומם:	ובדברי
צ	דיקים	תת	ב	רה:	ובלשון
ת	סידים	תת	ק	רש:	ובקרוב
ק	דושים	תת	ה	לל:	

ובמקהלות

* יושב על כסא רם וכאלו, כן מנהגנו לומר צד"ה וצד"ה יושב בלא ה' בראש, וכן הגירסא בכל ספרי הדפוס אשר ראיתי; ואולם בכל כתבי יד אשר לי הגירסא המלך חיושב צד"ה בראש.

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה
 ותפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חופת
 כל היצורים לפניך " אלהינו ואלהי אבותינו
 להורות להלל לשבח לפאר לרומם להדר
 לברך לעלה ולקלם על כל דברי שירות
 ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

ישתבח שמך לעד מלכנו ה' המלך הגדול
 והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה " אלהינו
 ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עז
 וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת
 קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד
 עולם: ברוך אתה " אל מלך גדול בתשבחות
 אל ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשירי
 זמרה מלך אל חי העולמים:

ועתה יגדל נא כח אדני פאשר הברת לאמר:

זכר רחמיך " וחסדיך כי מעולם תמה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די כרא כרעותה
 וימליך מלכותה בתיכון ובזמיכון ובתי דכל בית ישראל
 בענגלא ובזמן קריב ואמרו
 אמן יהא שמה רבא מכרד לעלם ולעלמי עלמאי ותברך
 וישתבח ותפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה

וַיִּתְהַלַּל שְׁמָהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלְא וּלְעֵלְאֵי מִן
 כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאַמִּירָן
 בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יחגט קכל יהבד.
 ית ברך וישתבח ויהפאר
 ויתרום ויתגשא שמו של מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברך הוא
 שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדי
 אין אלהים סלו לרכב בערבנות ביה
 שמו ועלוז לפניו. ושמו מרום
 על כל ברכה ותהלה:
 ברך שם קבוד מלכותו לעולם ועד:
 יהי שם יי מקבד מעתה ועד עולם:

והחריענך דער קון כרכו זחגט
 פ' ברכו את יי המברך:
 ברך יי המבד לעולם ועד:
 ברך אלה יי אלהינו
 מלך העולם יוצר
 אור ובורא חשך עשה
 שלום ובורא את הכל

אור עולם באוצר חיים אורות באפל אמר ויהי:

מלך

מנהג ק"ק פ"ה דמין האין כופל לעילא בשמריה ותמוס; אבל לא
 במנחה וערבית. גם בקדיש יתוס אין כופלין.

אור עולם באוצר חיים וכו', מנאר ביוצר דאתמול.

פיוס מלך אמון וכו' מיוסד על מלכויות זכרונות ואופרות;
 ולכן התחיל המאמרים הראשונים בתנת מלך והשניים בתנת זכור
 והשלישים בתנת שופר. והולך ע"ם א"ב אחר התנה הראשונה מכל
 סרו, וכתלק השני מכל סרוו חתום אות אסת משס המצבר הוה
 שמעון בר יצחק, ועוד חתום שמו באמצע הסרווים וחס שומרי
 מצות עדיך ועונדיך נטלם, ר"ת שמעון; ברחמים יקר צעירי חקם,
 ר"ת בר יצחק; אל הנן וכו', יראה פעלך והדרך לתמימים חיות
 בללך לאודך ימים, ר"ת יפול הבלי — לחיי עולם.

מֶלֶךְ אֱמוּן מֵאֲמִרֶיךָ מֵרְחוֹק מִצֵּב. שְׁמֶךָ
יִתְפָּאֵר בְּעֵדוּתְךָ יִתְצַב. לְעוֹלָם יִדְבַרְךָ נִצְבָּ:
מֶלֶךְ בְּכִלּוֹתְךָ הַיּוֹם מַעֲשֵׂא אֲמִנוּתְךָ. מִדִּין
הַצֵּלָתָה מֵרָקָם בְּתַמוּנַתְךָ. לְדוֹר וָדוֹר

אמונתך

באור.

אֱמוּן מֵאֲמִרֶיךָ וכו', שְׁעוּרוֹ, מֵאֲמִרֶךָ מֵרְחוֹק אֱמוּן מוֹצֵב, וטעמו, מֵאֲמִרֶךָ שְׁמֶךָ
מֵרְחוֹק, הוּא אֱמוּן מוֹצֵב וקוים, וּכְעֵינֵי עֲצוֹת מֵרְחוֹק אֲמוּנָה אֱמוּן (ישעי' כה א) וְכִי־יִרְאֶי ז"ל. וְכָל הַחַרְוֵי הָאֵלֶּה מִן מֶלֶךְ אֱמוּן עַד כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ מִיּוֹסְדִים עַל
שְׁלֵשׁ פְּסוּקִים רְפוּסִים בְּתַהֲלִים קִי"ח (פְּסוּק פ"ט ז' ז"א) וְהֵם לְעוֹלָם ה' דְּבַדְךָ נִצְבָּ
בְּשָׁמַיִם, לְדוֹר וָדוֹר אֲמוּנָתְךָ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וּתְעַמּוּד, לְמַשְׁפָּטֶיךָ עֲמִדוֹ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל
עֲבָדֶיךָ: וְלָכֵן סִיּוּם חַרְוֵיוֹ בְּפְסוּקִים הָאֵלֶּה, לְרַמּוֹ עַל מַה שְׁדַרְשׁוּ עֲלֵיהֶם רז"ל, הַבּוֹטָא
בְּיִלְקוּט חו"ל, מַה לְעוֹלָם ה' ? אָמַר דוֹר, רְבוּץ הָעוֹלָם, לְעוֹלָם אֵין אֵתָהּ בִּיא עֲלֵינוּ
בְּדִין אֵלָּא בְּרַחֲמִים, אֵלּוּלֵי כֵךְ לֹא הֵיכֵנו יוֹכֵלִין לְעַמּוּד אֲפִילוּ שְׁעָה אֶחָת,
לְעוֹלָם אֱלֹהִים אֵין כְּתִיב כֵּן אֵלָּא לְעוֹלָם יְדוּר, בְּמַה אֵתָהּ דַּנְּנוּ? בְּאֵתָהּ עֲמִדָּה
שֶׁל רַחֲמֵי שְׁמֵי ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן, וְלֹא לָנוּ בְּלִבְדָּא אֵלָּא אֵף לְאֲדֹה"ר כִּי־ר כִּפְדֵי
אֵלּוּלֵי שְׁמֵתָת מִדַּת רַחֲמִים בְּשַׁעֲרֵי שְׂדֵכַת אוֹתוֹ לֹא הִי עוֹמֵד, וְכֵךְ הִתְנִית עֲמִדָּה
לְדוֹן לְבָנָיו וְלִזְכוּת. (וְבוֹיָקֵר רב' פ' כ"ט אֲמַר, אָמַר הַקַּב"ה לְאֲדֹה"ר, אֲדָם,
אֵתָהּ סַמָּן לְבָנֶיךָ; כֵּשֶׁם שְׁעֵמֶדֶת לְפָנֵי בְּדִין בְּיוֹם זֶה וַיֵּצֵאת בְּדִימוּם (זכאי) כֵךְ עֲתִידֶיךָ
בְּכִיךְ לְעַמּוּד לְפָנֵי בְּדִין בְּיוֹם זֶה וַיּוֹצֵאִין לְפָנֵי בְּדִימוּם. וְעֵינֵי בְּבֹאֲרֵי לוֹסֵפֶן דְּלֵת מוֹלֵל.)
מַהוּ נִצְבָּ? קוּיִם דְּבַדְךָ שֶׁהִתְקַנַּת עִם אֲדָם הַרְאָשׁוֹן שְׁכֵסֶם שְׂדֵכַת אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים
כֵךְ אֵתָהּ דָּן אֵת כָּל הַבְּרִיּוֹת אֲחֵרֵי בְּרַחֲמֵי. מַהוּ לְדוֹר וָדוֹר אֲמוּנָתְךָ? מַהוּ לְמַשְׁפָּטֶיךָ
עֲמִדוֹ הַיּוֹם? אָמַר הַקַּב"ה אֲדָם הַרְאָשׁוֹן אֲנִי דַנְתִּי אוֹתוֹ וְזָכִיתִי אוֹתוֹ בְּיוֹם
מַשְׁלֵי אֵף אֵתָם כִּשְׁתֵּהוּ בְּאִים לְפָנֵי בְּדִין בְּרַ"ה הִיוּ בְּאִים בְּאִפְרָיִם וְאֵשְׁכֵלֵי יֵשׁ
לְכֶם כְּמַה קְטִינֵי וְגו' אֲנִי אֲזַכִּיר עֲקִידַת יִצְחָק וְאֲזַכֵּר אֶתְכֶם בְּדִין עַכְ"ל וְכוּכְעַד זֶה יִיטַד
הַפִּיטֵיטֵן אֱמוּן מֵאֲמִרֶיךָ מֵרְחוֹק מוֹצֵב לְרַמּוֹ עַל קוּיִם דְּדוֹר שֶׁהִתְקִין עִם אֲדֹה"ר,
וְאֵמַר שִׁיךְ יִתְפָּאֵר וכו' לְרַמּוֹ עַל שֶׁס הוּי' בְּנֵה מוֹרֵה עַל רַחֲמִים וְכִלְאֲמֶרֶן
בְּכִלּוֹתְךָ הַיּוֹם וכו', בְּרַ"ה עַמְרָה הַבְּרִיָּה מַעֲשֵׂה אֲמוּנָתְךָ ית'. מֵרְחוֹס בְּתַמוּנָתְךָ

הרגום אשכנזי.

א מלך. קְהִיגָה, חוֹנְטֵרִיגוֹיךָ חַיִּיט דִּינֵט פֵּרַחֲיִימוֹג חוּיז יַעֲבַר פֵּרַחֲנֵע *
חוֹנוֹתְנֵדְעוֹבְחֶר דִּיין נְחָשֵׁע, פֵּרַהֲעֵרְרוֹיֵבט חוֹנְטֵר דִּינֵעַר גַּעֲמִינֵדֵע, עוּיב
חַיִּיט דִּיין וּוְחֶרֶט, הַעֵרֶר, פֵּעוּטְגַעֲטֵטְעוֹלֵט! ב קְהִיגָה, חוּז דוּח הִיטֵע דִּיין
חַיִּיטֵעֵרְוֵעֶרֶק פֵּחְוֵנְדֵעֵט הַטְטֵעוּט, רַעֲטֵטְעוּט: דוּח חוּיך דִּיין עֵבֵעֲנֵבֵיךָ
(אֲדָם הַרְאָשׁוֹן) פֵּחְטֵטֶרֶפֶגֶרִיבֵטֵע; דִּינֵע טרִייע וּוְחֶרֶט פִּיר חוּיז פִּיר.
קְהִיגָה

(* נִיךְ דַּעַר טַרְחֵדִינֵיחַן הַטְט טָחֵן אֲדָם הַרְאָשׁוֹן חָטַן רֵאשׁ הַכֵּסֶה פֵּחֶר דַּעַר
גַּטְטֵטְיֵבֵטֵן גַּעֲרִיבֵטֵע גַּעֲטֵטְחֵדֵע; עַר וְחוֹרֵדֵע פֵּרִיחֵגַעֲטֵפֶרֶטְנֵען חַיִּיט
דַּעַר לְוִיבֵעֵרוֹגָה, דַּחֵס חוּיך חַיִּינֵט וַיִּינֵע נִכְלֵהֲחֵחוּטְנֵפֶטֶט חַיִּיטֵע טְרִיחוּט
פִּירֵעֵרֶד פֵּחְטֵט גַּעֲרִיבֵטֵע גַּעֲחַן וְעֵרֵדֵע. — זַיעֵה חִיבֵרִיגֵעֵט חַיִּט בְּאֵר.

אמונתך: מלך גורת כמו בן לצאצאיו
פריום. עבור להמלט משאתך איום.
למשפטיך עמדו היום:

סוף שומרי מצות עדיך ועובדיך. נפלים ונשאים
להרפות כבודך. כי הכל עבדיך. קדוש:

זכור דור שיך לתחי לעוודים. והרם קרנם
ברחמיך להקדם. זכר עדתך קניית קדם:
זכור המשוברה אחרך באהב לחלותך.
נסמכת בשעשוע דת גחלתך. גאלת שבט
גחלתך: זכור ומהר יום ישעך לקרבנו.
בדבירך להשתחוור ובמשכנותיך לבא.
הר ציון זה שכנת בו:

רומו לאדם הראשון שנברא בגלם ודמות אלהים והוא יכול היום מדין
וכלאמן. גורת כמו כן וכו', כמו שאמרת אדם אתה סימן לבניך וכו'.
משאתך, מגזרתך, משפטו ושאתו (מבקוק א' ו') ת'י דינים וגזרותי, ועיין
בנאורי ליוצר דאתמול. לעודדס. לחוקס ולקיימ'. זכור וכו', מהל' ע"ד ב'.
בשעשוע דת כחלתך, רומו לתור' ע"ג ואסי' שעשועים יום יום (משלי ח ל)
וע"ג מימיט אש דת למו (דברים לג ב). גאלת ... הר ציון וכו'

ג קתיב, חיד זיינען נחלקתאמען הנוט דוח כעפריימונג פעהרייסען, יח פקט
דיינעט סויערפֿהלען טטרפֿגעריכטע לז רעטטען, פֿקר דענן יח הייטע סטעהן-
דיח דיינע געבטטע הָלֹטען, דיינע דיענער חונד לייגען דיינער חיינהייט,
ח, וָחַס יח עופֿרטטייגען! ערהעבע יח לז פֿעהרהעררליכונג
דיינען רוהמען! יח זינד נוֹלענחאטט דיינע קעכטע, קדוש!
ד ח, געדענקע דיינע חֶבֶטער, בעשיידע חיהנען עוויגען זעבען. וָחַס חיהר
הָחֵן הַמְלַכְסְטִייען דורך דיינע בִּרְמִיזֵהרליגקייט; דענקע דער געמיינדע, דיח דוח
פֿקרהחֵן: דיר ערווחרבען! ח דענקע חיהר, דיח דיר ווייליג נחֶלֶג, דיח זיך
בעסטמחֶדֶג חן דיינער זעהרע ערגעטלט, דעו סטחאמען. דען דוח דיר לזן חייגענע
טהונן בעפֿרייט! ו דענקע חונד פֿיהרע חיהן בחֶד הערבייח, דען טחג דען
הייז! בריג חונד היניין חין דיינע ווּחֶהחֶג, דָּחַס וויר היגעסטערקקט דיך חֶכֶטען
חין דיינעט היינען כֶּחֶרע, חויל ציין דֶּחֶרע, דען בערג, דען דוח בעוּחֶהטעט!
ווירדיגע

ח' בְּרַחֲמִים יִקַּר צְעִירֵי הַצֹּאן . חֲקֵם הַמְּרִיפִם פְּנֵימִי
 וְחִיצוֹן . וְאַנִּי תִפְלְתִי לָךְ יְיָ עַת רְצוֹן . קְדוּשׁ :
 שׁוֹפֵר זְמַנּוֹ בְּאֵ תִקְוֶעַ בְּעִנְיָנוּ . בְּקָרֵן אֵיל
 לְהַזְכֵּר לְבַחוּנֵינוּ . אַחַר נֶאֱחָזוּ בַּסֶּבֶךְ בְּקָרְנֵינוּ :
 שׁוֹפֵר חָרַד הַמַּחְנֶה מִרְחוֹק לְעַמּוּד . רַחוּם
 וְזָרְהוּ וְלַצְדִּיקָנוּ תַחֲמוּד . הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק
 מְאֹד : שׁוֹפֵר טַבְסַת בְּכֶסֶה לְמִי מְנַה עֶפֶר .
 יִשׁוּבוּן מִיָּאֵן בְּכַפּוֹר לְהַרְבֵּפֶר . תִּקְעוּ
 בַּחֲדָשׁ שׁוֹפֵר :

אל

תהלי' ע"ד כ'. צעירי הצאן, כנוי לישראל, בירמי' מי'ע כ'. חקס הטריפס,
 ע"ש הטריפסי לחס חקי (משלי ל ח) ול' חק נופל על כל ענין של הנטריות.
 פנימי וחיצון, רומז ללחם ושמה' וכענין שאמר יעקב, ונתן לי לחם לאכול
 ובוד ללבוש (בראש' כ ח), ואמרנו עליו בפסיקתא מימינו של אותו לדיק
 לא נלעער אלא על פנימי וחיצון. שופר זמנו... להזכר וכו', ע"י השופר
 הקנה' וזכר לנו עקידת יצחק וכדאמרן. שופר חרד וכו', במתן תורה,
 כדכתי' וקול שופר חזק מאוד ויחד כל העם אשר במחנה (שמו' יט יז) וכתיב
 גבי' וירא העם וינעו וינעו ויעמדו מרחוק (שם יח). טבסת, תקנת. בכסה
 בר"ה. למי מנה עפר, תאר לישראל במ' במדבר כ"ג י"ד. ישונן וכו', כלומה
 צוית לתקוע בשופר בר"ה שעל ידו יקרדו וישנו ויתכפרו ציה"כ.

ויודיגע מיט ערבמרוונג דוים קויינע העערדע דיינער טחמפע
 (ישראל); גיב חיהר חונטערהמוט פון מינען חנה פון חויסען;
 דחרונ בעטע חיד, הערה, לו דיר, לור גמרענלייט! קדוש!
 ן דוים לייטדע שופרבלומענו חויט נון דח; געדענקע דיינען ערפריכטען
 (ישראל), ווען זיח דמו ויודערהחרן בלומען, יענע חמירונג, וואכייח ייד דער
 ויודער חין דען העקקען מיט ויינען חמירנערן פערוויקקעוט, (עקדת יצחק).
 ח דמו שופר ערטערטיקטע חיינוט דמו גמלען חמיר חונד טריעב זיח חוין דוים
 פערנע; רעכטערטיקטע חונה, ערבמרוונגפוןער, חונד געדענקע יענער
 חמירונג (מתן תורה), וואכייח דעו שופר' סחון חוימער סטערקער ווחורדע.
 ט דמו שופר חויטדוים דיינען פוןקע פיר ראש הכנה חמירפוןהען, עו לור
 בווע לו ערומחנען, דמיט עו חן יוס כפור פערומחנט ווערדע. ו' ספרמלוט
 דוים: „בלומען חן ניימירדע דמו שופר!"

בגריד

סוֹאֵל חָנַן נִחַלְתוּ בְנֵי־עַם לְהַשְׁפִּיר. יִדְעוּם קְרוֹא
 קְרַבְנוֹתַי בְּמִסְפָּר. וְתִיַמַּב לִי מִשׁוֹר פָּר. קְרוֹשׁ:
 מֶלֶךְ יִשְׁפֹּט עַמִּים בְּמִישְׁרִים לְנִשְׂאוֹ. צוֹפֵה
 לְדַקְדָּקֵיגַם בְּהַתְנַשְׂאוֹ. בּוֹנֵן לְמִשְׁפֹּט בְּסֵאוֹ:
 מֶלֶךְ כְּבִיר נִקְדָּשׁ בַּצְּדָקָה לְבָרוֹ. חֵי יִגְבֶּה
 בְּמִשְׁפֹּט בְּהַתְכַבְּרוֹ. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפֹּט עִבְרוֹ:

ידעם קרוא וכו', כמו שאמרו רז"ל (תענית דף כו), אמר הקב"ה לאברהם, בזמן
 שבית המקדש קיים קרבנות מכפרים ובזמן שאין בית המקדש קיים תקנתי להם סדר
 הקרבנות ובזמן שקורין בהם לפני מעלה אני עליהם כאילו הקריבו לפני ואני
 מוחל להם על כל עונותיהם. ישפט עמים וכו', עש"ה והוא ישפט תכל בצדק דין
 לאומים נמיארים (תהלי"ט), ואמרו עליו בילקוט אמר ר"ל בשעה שהקב"ה דן את
 או"ה מוכיר להם זכות מיארים שבהם. ד"ל והוא ישפט תכל בצדק גוי', אין הקב"ה
 ספן באנידתן של דשעי' מפני שהכל בריותיו — לזוה יוצר מנקה גישתנח
 קנקקיו? — לבן הוא דן את או"ה בליבה בשעה שהס ישנים מעבירות כדי שיעמדו
 בעולם, ושהוא דן את ישראל דגן ביום, שכשהס ישנים בטלים מן המנות, נעור
 משנתו מיד הוא משכי' לבה"כ וקורא ק"ש ומתפלל שומע את התורה שומע את
 הוקן. ניפה לדקדק וכו', ע"ד שאמרו רז"ל צב"ר פ' פ"ג והוא גם בילקוט
 ישעי' סי' ג', כתוב ח' אומר נכז לריב ה' ובתיב ח' אומר כי שם אשב לשפט את
 כל הגוים (יואל ד יב) א' זה וא' זה באו"ה מדבר כשהקב"ה דן את או"ה, מיושב
 דן אותם ומדקדק ועוש' דין ואח"כ הוא עומד וקעש' אכטידיקי (מלה יובית,
 ἀκτιδιος, וענינו שכנגדו ובעל דינו). עכ"ל והוה טעם בהתכאול. כוכן גוי',
 תהלי"ט ט'. כביר נקדש בצדק' לבדו חי יגבה במשפט וכו', עש"ה ויגבה ה' לבאות
 במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה (ישעי' ה טו) ואמרו עליו בצדק' רבה
 פ' שופטי' דף רכ"ה ד' אמר הקב"ה בני חייכם בזכות שאתם משמרין את
 הדין אכי מתגבה, מנח? שאל' ויגבה ה' לבאות במשפט, ועל ידי שאתם
 שגביהן אותי בדין אף אני עושה צדקה ומשרה קדושה ניכיון שנאמר והאל
 הקדוש נקדש בצדקה, ואם שמרתם את שניהם הצדקה והדין מיד אני גואל אתכם
 גואל' שלימ' שאל' שמרו משפט ועשו צדק' כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות

גנדיג וחר דער הלוואקטיגע זיינען חייגענטהווע (ישראל), ער
 גחב חיהתן חיינען זיעבליכען חטטהיין, זיעס עו וויסעו, דחס ריח
 בעטמקטיגונג מיט דער זעהרע דער חפפער חיהתן געמלויגער
 זיח, חלו דחו חפפערן חיינטו פֿעטטען פֿחררעו. קרוש.
 י. דער קחיג, ער ספריבט זיין גערטרעו חורטהיין חיבער נחליחנענו זיינען
 רהמע; געניח בעסויט ער חיהרע רעכטזונלע, ווען ער זיך ערהעבט! פֿעט
 טטעהט לנח געריבטע זיין טהרמן! כ דער מוקטיגע קחיג, ער חלזין ווירד
 געהייזגט דורך גערעכטיגקייט! ער, דער עויג זעבינדע, ערהעבט זיך
 מיינעטקטיט חית געריבטע, זיינען ריענערן רעבט לו סתפפטו.

מִלֶּךְ לְרִגְוֹ רַחֲם יִזְכּוֹר בְּנֶאֱמוֹ. קְרוֹב לְהַצְדִּיק
עִם הַמִּיחָדִּים שְׂמוֹ. עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

יִשְׂרָאֵל פְּעֵלָה וְהִדְרָה לְתַמִּימִים. חַיּוֹת בְּצֵלָה לְאֶרֶץ
זְמַיִם. מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. קְדוּשָׁה:
זְכוֹר מִקְוֵיךָ נַחַת שְׁלַחְנָה לְעַרְכָּה. אֶדְר
תְּהִלָּתָהּ בְּפִימוֹ לְהַתְבָּרְכָה. זְכוֹר צְדִיק
לְבָרְכָה: זְכוֹר גְּדִיבֵי עַמִּים אַבוֹת הָעוֹלָם.
חֲשׂוֹךְ עֲבָדֶיךָ מוֹדוֹן וְנֶעְלָם. וְחֶסֶד יִי מֵעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם: זְכוֹר סִבַּת שְׁלֵם הַיּוֹשֶׁבֶת בְּרוּדָה.
חַוִּישָׁה לְהַכִּין אוֹתָהּ וּלְסַעְדָּהּ. יִשְׂמַח הָרַר צִיּוֹן
הַגְּלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה:

(ישעי' כו א). ככאמו, שא' ברנו רחם תזכור (סנקה ג א). מקויד, ישראל.
נחת שלחך לערכה, לערך להס נחת שלחך, והוא עש' נחת שלחך
מלא דען (איוב לו יו), וזה רמוז לכה"כ כמו שפי' עליו רש"י ז"ל. אדר
תהלתך וכו', שיתברך בפיסה אדר תהלתך. זכר צדיק לנרצה (משלי יו),
ואמרו (יומא דף לו) אמר רבי יהושע זכר לדיק לנרצה, אמר להס כביא
לישראל, בשעה שאבי מוזכר לדיקו של עולם, אתם תנו ברצה!

ל דער קהניג, לור לייט דעו חזנווילענע דענקט ער פן זיינע בחרוהערע
ליגקייט נחך ויינער פֿערהייסונג; ער חייט חיהת נההע חוגר רעכטפֿערע
טיגט עי, זיין פֿחוק ישראל, דחו טחגוד זיינער חייכהייט הוזריגט.
לייגע דען פֿרחהמען דיינע טהחטען חוגר דיינע העררויפקייט,
פֿערזייהע חיהגען לֿחגענע לעבען חייט סחטטען דיינע
סוטלעו! זיין רייך חייט חזוער עוויגקייט רייך! קדוש.
ס געדענקע, דיח דיינער החרען, חוגר רייכע חיהגען פֿחו דער ענגעלוקחוס
דיינער טחפֿען! חיהר חוגר ענגע דוח העררויפקייט דיינע רוחמעו; גענעגכעט
זיח דחו חדרענקען דעו חזוגערעכטען! נ געדענקע דער פֿחוקער סחחחחח
פֿירזטען, דיח חורפֿטער דער וועלט, חוגר בעפֿרייע דיינע דיענער פֿחן פֿחרי
זחטלֿיכען חוגר חוכפֿחוקסלֿיכען זינען! דיינע גיטע, גחטט, בוייבט עוויג;
קייטעו הידעדך. ס געדענקע יענער פֿערפֿחזלֿענען היטטע לז שלס (ירושלים)!
חיינע, היול חיהר חויל חוגר ערהחוטטע יח; דחן ווירר ליינ' געבורג זיך פֿרייען
דיח טחפֿטער יאהד' פֿרחהיך זיין!

י' לַחַי עוֹלָם יִכְתְּבוּ אֲמוּנָי. יִזְכּוּ לַחַוּוֹת
בְּנַעַם יי. לְזַכְּרוֹן בְּהֵיבֵל יי. קְדוֹשׁ:

שׁוֹפֵר עֲבַרְתָּ קוֹלוֹ נִשְׁמַע בְּאֲשׁוּר. לְהַעֲטוֹת
שְׂמַחַת עוֹלָם בְּקִשׁוּר. וּבְאֵי הָאֲבָרִים בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּר: שׁוֹפֵר פָּצִץ קוֹלוֹ בְּעֲבָרֵי נְהָרִים. חִירוֹת
לְהַשְׁמִיעַ יְהוּדָה וְאֶפְרַיִם. וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם: שׁוֹפֵר צָרַפְתָּ וּסְפַרְדָּא יִצְרַח לְהַתְקַדֵּשׁ.
נְבוֹצִים בְּאֶרְבַּע נְצַח יְחַדֵּשׁ. וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַיי
בְּהַר הַקִּדְשׁ:

י' אֲמַרֵי נְחוּמָה יִשְׁעֵשְׁעוּנֵי בְּכַפְלִים. סְלַח לְעַבְדְּךָ
בְּכָל גְּבוּלָיִם. בְּהַר הַקִּדְשׁ בִּירוּשָׁלַם. קְדוֹשׁ:

אופר עברת קולו וכו'. החרוים האלה מיוסדי' על הכתוב והי' ניום ההוא
יתקע באופר גדול ואלו האונדים נארן אשור והכדמים נארן מצרים והשתחו
לה' בהר הקדש בירושלם (ישעי' כו יג), ולכן סיים כל קרוז בחלק אחד
מן הכסוף הזה. באשור, נחזיק. פנן קולו וכו', שיפנן קול אופר בכל
עברי כהרים שסם הגליות. אופר צרפת וספרד וכו', עשה, וגלות החל
הזה לכני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלות ירושלים אשר בספרד (עונדי'
א כ). ירמק, ישאג. אמרי נחומך וכו', עשה, כחמו נחמו עמי יאמר אהיכם ...

לזק עויגטען זעבען זעלען זיח חייגעטריעבען זוערדען, זיינע טרייען,
זיח זעלען דיח חייטסה גקטטען זעליג סויען חונד זייען
לזק עויגטען חזרעקען חית טעמען דען עויגען. קדוש.
ע חיינט ויירד לערנחאטען זוערדען דיח זקלטיגע סטיחע דען אפרים,
זיח ויירד עויגע פריידע לערברייטען חונד הערבייחסייהרען דיח חית זחנדע אשור
חזוהערחיררענדען. פ דען אופר: סטיחע ויירד ערסללען חן מללען פליסע
ענדען. זיח ויירד פרייהייט לערקידען יהודה חונד אפרים חונד דען חית זחנדע
מצרים לערחיררעטען. צ לויט ויירד דען אופר זעלען חין צרפת חונד חין
ספרד, ען ויירד דיח חויל פיער זייען לערסטרייטען לזר כייטע זעליגקייט
פקרבירייטען; זיח זוערדען לערוחאטען קחאטען חונד הינללען פקר
דען עויגען חויל דען הייליגען בערגע.
חיינע לזוייפחע ערגעטלונג זינד זייר דיינע טרונטרעדען;
י' דיך זוערדע חין חיינט בעשטתריג זינבעטען חן
זעלען ענדען חויל דען הייליגען בערגע חין ירושלים. קדוש.
2 B (Tom 5.)

מֶלֶךְ קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן שְׁמֵי עָרֶץ. נֶחֱץ מִבְּשַׂר עֲלוֹת
 הַפּוֹרֶץ. יי מֶלֶךְ תִּגְל הָאָרֶץ: מֶלֶךְ רַם וְנִשְׂא
 הַיּוֹדֵעַ וְעַד. בְּנֵה קִרְיָתְךָ כִּי בָא מוֹעֵד. יי מֶלֶךְ
 לְעֹלָם וְעַד: מֶלֶךְ שְׁלֵטוֹנָה לְעַד בְּכָל מְשָׁלָם.
 יִשְׂר לִירֵאָוֶךָ דָּרָךְ לְהוֹעִילָם. יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם:

ס' תִּנְהַגְנוּ בְּאֶרְצוֹת הַחַיִּים לְהִתְהַלֵּכָה. בְּאֹר יי
 לְכוּ וּגְלָכָה. וְהִיְתָה לִי הַמְּלוּכָה. קָדוֹשׁ:

הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלִדְרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מִחַדְשׁ
 בְּכָל־יוֹם תִּמְיֹד מְעַשֶּׂה בְּרֵאשִׁית: מָה רַבּוֹ מְעַשֶּׂה יי
 כָּל־מַחְמָה עֲשִׂית מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמְּלֹךְ
 הַמְּרוֹמָם לְבָרוּ מְאֹד הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיְמוֹת
 עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
 עֲזֹנוּ צוּר מְשֻׁנְּבָנוּ מִגֹּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגַּב בְּעַדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל
 הַעֲזָה הַבִּין וּפְעֵל וְהָרִי חֲמָה טוֹב יִצַר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ: מְאוֹרוֹת

כִּי לַחֹס מִיד ה' כַּפְּלִים כָּל חַטָּאתי' (ישעיה מ, א ב). כחן, חיש מהר-
 פנאר, חלי' הכניא. עלות הפירון, עש"ה, עלה הפירון לפניו' (מכ"ב ב יב)
 והיינו המושע כפירש"י. שלטונך לעד, שאל' ומשלחך בכל דור ודור (תהלים
 קמ"א יג). בכל מלס, שאל' ואתה מושל בכל (ד"ה א כט יב) וכינוי המ'
 נופל על תיבת כל. וככ"י של יש גרם מושלם, וא"כ הוא ל' שלימות וטעמו
 שלטונך לעד ומושלם בכל. תהגנו וכו', עש"ה אתה לך לפני ה' וכו' (תהלים
 קטו טז). באור וכו', ישע"י ב' א'. והיתה וכו'. סוף עובדיה.

ס' הַיּוֹדֵעַ קִרְיָתְךָ חוֹבֵר וְהַמְּסִיבֵנּוּ הַיּוֹם: וְנִטְהַרְתְּעָר, חַיִּינֵךְ, בְּרִיבֵנֵךְ יוֹם חוֹבֵר
 כְּחֹד, רִיחַ גוֹטֵעַ בְּחֶטְטִיחֶשֶׁט פֶּחָר דַּרְר חֲקוֹנֶשֶׁט חַיִּינֵנוּ עֲרוֹתֵנוּ! — דַּרְר הַעֲרַר
 רַעֲגִיעַרְט, פֶּרְתָה חַיִּינֵט דְרָחַ עֲרֹדְרִיךְ! ר' הַחֲבַעְרָה חֲבַעְכְּעֵר חוֹבֵר חַוּוּיִסֶעֶבְדַּרְר
 קִרְיָתְךָ ח, בּוֹיעַ יִחַו וְיִעֲרַעַר חוֹלֵךְ, דִּיבֵעַ הַיּוֹדֵעַ טַחְחֵרְט, עַו חַיִּינֵט מוֹ לִיט! — דַּרְר
 חוֹבַעְנֵנוּ יֵבֵע! עוֹוִיג וְיִרְדַּר טַר רַעֲגִיעַרְטוֹ. ש' קִרְיָתְךָ חוֹבֵר עוֹוִיגֵרְט רַעֲגֵעֵט. בְּהַחֲבַע
 דִּיבֵעֵט פֶּרְתָה חַיִּינֵט דַּרְר חוֹבֵר לִחַיִּהרַעַט הַיּוֹם! — בְּחֶטְט וְיִרְדַּר רַעֲגִיעַרְטוֹ חַיִּו עוֹוִיגֵקִיט
 ח' יֵמ, דוֹח וְיִרְט חוֹבוֹ לִיטֵט חִיכ' וְחֵדַר דַּרְר לְעֵבְדֵנוּ דַּרְר, דַּרְר חוֹבֵר
 דַּרְרֵט, נֶחֱץ דַּרְר דִּיר וְחֲטַרְטוֹ! וְחַחֲחֵט, חוֹר וְעֲרַרְטוֹ חֲטַר לִכְטַע
 דַּרְר עוֹוִיגֵט וְחֲטַרְטוֹ! חַיִּינֵךְ, דַּרְר עוֹוִיגֵט גְּעַחְרַט דְרָחַ דִּיךְ!

נְתַן סְגִיבוֹת עֹזוֹ: פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוֹשִׁים רֹמְמֵי שְׂדֵי תְּמִיד
 מִסְפָּרִים כְּבוֹדֵי וְקִדְשָׁתוֹ: תִּתְפַּרֵּךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שִׁבְח
 מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל מְאֹרֵי אֹר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ סְלָה:
 תִּתְפַּרֵּךְ צוּרֵנוּ מִלְּכָנוּ וּגְאֻלָּנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
 לְעַד מִלְּכָנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים יֵאָדָר מְשֻׁרְתוֹ כֻּלָּם עוֹמְדִים
 בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמְעִים בִּירְאָה יִתְד בְּקַל דְּכָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
 וּמְלֵךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֱהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גְּבוּרִים
 וְכֻלָּם עֲשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים
 אֶת פִּיָּהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבַרְכִים
 וּמְזַבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעַרְצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְיָכִים
 אֶת־שֵׁם הַאֱלֹהִים הַמְּלֵךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
 וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים
 רְשׁוּת זֶה לְזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחְתָּרוֹת בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה
 וּבְנַעֲיָמָה קְדוֹשָׁה כֻּלָּם כְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

עוסד על דרך א"ב

מפן.

כְּבוֹדוֹ, אֱהַל כְּהִיּוֹם בְּרַחֲמִים מְלֵךְ. יי בּוֹחֵן
 כָּל עֲשׂוֹנוֹת צָעִיר וְרַב מְלֵךְ. גְּאוֹת וְעוֹז
 הַתְּאֵזֵר מְלֵךְ. הוֹק וְחֵלֶד יַחְרְדוֹן מְאִימַת מְלֵךְ:
 הַיּוֹצֵר יִתְד לִפְס יַחֲזוֹן מְלֵךְ. וּמִבֵּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם
 יִצְדִּיק מְלֵךְ. וּבְרוּן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מְלֵךְ. יי חֶק לְיִשְׂרָאֵל
 הוּא לְיִבּוֹתָם מְלֵךְ. טָרַף נְתַן לְיִרְאִיו מִמְּלִיךָ כָּל
 מְלֵךְ. יוֹצֵר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בּוֹכְרוֹן טוֹב מְלֵךְ:
 כָּל־הָאֵל תַּעֲשֵׂה לְשֵׁאֲרֵית בְּנֵי מְלֵךְ. לְכֹן אֲתָנוּ

לך מלכנו מלך. מאתמול קדמנוך לחלותך
 מלך: נא נצור חסד לגיני שלחז לו שלשת
 אילי מלך. סכות באי בתחן למר כבו אראלי
 מלך. ענותם בל תקו ללן במקום עלו וירדו
 בו מלאכי מלך:

פרם היום מדין נמור מלתיבם מלך. צדקם
 ברחמים ופקדם לטובה מלך. קשוב קול
 תקיעה מתוקעי לך היום מלך. ברחמים
 תעזרר למחכיך מלך:

ז' שעה שועת עם משחריק מלך. תפן
 בתומכי ברוך ונברכה אלהים חיים ומלך:

ברוך קבלת אשכנז אומרי והאופנים. בפוליוקנת קבלת אשכנז אומרי והחיות.
 והאופנים וחיות | והחיות ישוררו וקרבנים יפארו
 ה' קדש ברעש | ושרפים ירנו ואראלים יברכו
 גדול מתנשאים | פני פלחיה ואופן וקרב
 לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים.

ברוך בבורי ממקומי:

לאיל ברוך נעימות יתנוי למלך א' חיוקים זמירות יאמרו
 ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשות
 חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא
 רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו
 בכלים תמיד מעשה בראשית: פאמור לעשה
 אורים גדלים בני לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאור

וּנְזִיבָה כְּלָנוּ מִהֶרָה לְאֹרֹזֵי. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאֹרֹת:
 אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה
 חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלִּבְנוּ בְּעֵבֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּטְאוּ בָךְ
 וַתִּלְמְדֵם הִקִּי חַיִּים כֵּן תִּחַנְּנוּ וַתִּלְמְדֵנוּ: אָבִינוּ הָאֵב
 הַרְחֵמֵנוּ הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לְהִבְיֵן וּלְהַשְׁכִּיל
 לְשִׁמּוֹעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמֹּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תִּלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק
 לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לִבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵךְ וּלְאֵ-
 גְבוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא כְּמִחְנוּ
 נִגְלִיחָה וּנְשַׁמְחָה בְּיִשׁוּעַתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע
 כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
 יִשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם וּלְשׁוֹן וּקְרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ
 הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחַדְךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: יִסִּיד אֹמֵר אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן.

שְׂמֵעַ ^{דברים י"ג} יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 בְּלִשָּׁה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְכָּךְ וּבְכָל-
 נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עָלֶיךָ לְעֲשׂוֹתָם וּשְׁנַתָּם
 לִבְנֵיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׂרָתָם לְאוֹת
 עַל יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטָשָׁפֶת בֵּין עֵינֶיךָ:
 וְכַתְּבָתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־כִּצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר הִנֵּה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכֹל־לִבְבְּכֶם וּבְכֹל־
 נַפְשְׁכֶם: וְנָחַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעָתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפֹּתִי דָגָדָה וְחִירֶשֶׁת וַיִּצְדָּקֶיךָ:
 וְנָרַחֲתִי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶיךָ לְבַהֲמוֹתֶיךָ וְאָכְלוּ
 וְשָׂבְעוּ: הַשְׁמִירוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּח לִבְבְּכֶם
 וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וּלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִהְיֶה
 אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִיַּד־יְהוָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶם אֶת־
 דְּבַר־יְהוָה אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וְקִשְׁרַתֶּם אֹתָם לְאֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטָפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
 לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם עַל־דָּוָרְךָ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לַיהוָה צִיצִית

על־פְּנֵי כַגְרִיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצַת
הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת
וְרֵאיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחַזְרוּ אַחֲרַי לִבְנֹכֶם
וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
קְדוּשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יס לנגד ק אהיכ' לאמת.

אָמֵת וַיִּצִיב וַיִּכְבֹּן וַיִּשְׂר וַיִּשְׂר וַיִּשְׂר וַיִּשְׂר וַיִּשְׂר
וְנָעִים וְנִזְרָא וְאֹדִיר: וּמִתְקֵן וּמִקְבֵּל וְטוֹב וַיִּפְחֵה הַדָּבָר הַזֶּה
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אָמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֵינוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ קִיָּם וְכִסְאוֹ נִכְוֵן וּמִלְכוּתוֹ
וְאִמּוּנָתוֹ לְעַד קְיָמֹת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים גְּאֻמָּנִים
וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל
בְּנֵינוּ וְעַל הַדּוֹרֹתֵינוּ וְעַל כָּל הַדּוֹרֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:
עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקִיָּם
לְעוֹלָם וָעֶד: אָמֵת וְאִמּוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר: אָמֵת
שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּפָנֵינוּ מִלְּךָ
אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ
פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֵךְ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתְךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֲתָהּ הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ וּמְשַׁפְּטֶיךָ

וצדקתך עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך
 ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא ארון לעמך
 ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה
 הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גוי ומושיע: ממצרים
 גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל בכורי הים
 הרגת ובכורך גאלת וים סוף בקעת וודים טבעת וידידים
 העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא גותר: על זאת
 שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידדים ומירות שירות
 ותשבחות ברכות והודאות למלך א חיוקים: רם וגשא
 גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים
 ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם
 אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומברך. משה ובני
 ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם
 מי כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת
 עשה פלא: שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על ששת
 הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו. יי ומלך לעלם ועד:
 צור ישראל קומה בעורת ישראל ופדה כנאמך יהודה וישראל
 (גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל) ברוך אתה יי גאל ישראל:

(*) אתי שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אהי יצחק ואהי יעקב הא גדול הגבור והנורא עליון
 גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא
 גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: זכרנו לחיים מלך
 חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים:

מלך

(*) רוח דיוטע מיבערוצס: זוג היעפון ויעהע מין מוכף.

מִלֶּקֶד עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹתָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
 מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹסְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמּוֹנְתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מִלֶּקֶד
 מִמֵּית וּמַחִיָּה וּמִצְמִית יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחַמִּים. זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה:
 וּבְכֹן תִּתֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתְךָ
 עַל כָּל־מַה שֶּׁבְּרָאתָ וַיִּרְאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרִואִים וַיַּעֲשׂוּ כָּל־סֵפֶד אֲגָדָה
 אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁירְעֵנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עַז בִּירְךָ וּגְבוּרָה
 בְּיַמֶּיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה שֶּׁבְּרָאתָ:

וּבְכֹן תִּתֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהַלֵּל לִירְאֵיךָ וְתִקְוֶה
 לְרוֹרְשֵׁיךָ וּפְתַחֲוֹן פֶּה לְמִי־חַלִּים לְךָ שִׁמְחָה
 לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ וְצִמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ
 וְעִרְיַבֵת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֹן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּוּ
 וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיהָ וּכְלִ-

הַרְשָׁעָה בְּלֹהַבְעֵשֶׂן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
 זְרוֹן מִן הָאָרֶץ: וְתִמְלֹךְ אִתָּהּ יי לְבָרְךָ עַל
 כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּכְיֹשְׁלִים
 עִיר קְדֻשָּׁה בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה יִמְלֹךְ יי
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוּשָׁה אִתָּהּ וְנוֹרָא שְׁמֵךְ וְאֵין אֱלֹה מִכְּלַעֲדֶיךָ
 בְּכַתוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
 נִקְדָּשׁ בַּצְּדָקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ •
 וַרְצִיתָ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְשְׁתָּנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנֵי לְעַבְדֹתֶיךָ •
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יְיָ
 הַזְכָּרוֹן הַזֶּה • יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר
 לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
 וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּפְקֵדֵנוּ וַיִּזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
 וַיִּזְכְּרוֹן מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וַיִּזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה
 וַיִּזְכְּרוֹן בְּלַעֲמֵךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְסִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן
 הַזֶּה וַיִּזְכְּרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּטוֹבָחַ וּפְקֻדָּתוֹ לְבָרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ

בו לחיים. וברבר ישועה ורחמים. חוס וחסדנו ורחמים עלינו
 והושיענו. כי אלקי עינינו. כי מלך חנון ורחום אתה:
 אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו
 כבודך והפשא על כל הארץ ביקרך והופע בהר נאון
 עוף על כל ושבתי תבל ארצה. וידע כל פעול פי אתה
 פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
 נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
 קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
 ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת פי אתה
 אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה
 יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים לרנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו אלתי כל
 בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשטף הגדול והקדוש
 על שהחייטנו וקמטתנו בו תתינו
 ותקמטנו ותאסוף גליתינו לחצרת
 קדשה לשמך חסיד ולעשות רצונה
 ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
 מודים לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 טדה לך ונספר תהלתך. על
 חיינו המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות לך ועל
 נפיד ששכל יום עמנו ועל נפלאותיך ומכותיך ששכל עת

תפלה ליום שני

עֲרֹב וּבִקֵּר וְצָהָרִים • הַטּוֹב בִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְדַּחִים
בִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיְיָנוּ לָךְ :

וְעַל כָּל־ם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרַומֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד •
וּבְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים (כָּל־) בְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וְכַל־הַחַיִּים שְׂדוּדָה סִלְּהָ וְיֵה לְלוֹאֲתָ שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָאֱלֹהִים יִשְׁוּעָתְנוּ
וְעִזְרָתְנוּ סִלְּהָ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת :

נִקְנַת קִהְלֹת עוֹלָם כִּכְהֵנִים לְדוֹכֵן וּסְדָרוֹ תִּמְנַח בְּסוּף הַמַּחְזוֹר •

יֵה אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַת הַמַּשְׁלֵשֵׁת בְּתוֹרַה הַקְּטוּבָה עַל־יְדֵי מִשְׁחַת
עֲבָדֶיךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו בְּחַיִּים עִם קְדוּשָׁה כְּאֲמוֹר : בְּרַכְּךָ יְיָ
וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵהר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַדְּךָ : יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׁמַח לְךָ שְׁלוֹמִים :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכְּהָ חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל

כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ בִּי

בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד

וְצַדִּיקָה וּבְרַכְּהָ וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ

אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשְׁלוֹמֶךָ :

בְּסִפְּרֵי חַיִּים בְּרַכְּהָ וְשְׁלוֹם וּפְרֻכָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב

לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרַע וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מַרְמָה וְלַמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַהוֹם

וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרֵי לְכָל תַּהְיָה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדוּף נַפְשֵׁי וְכָל

הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרֵה הַסֵּר עֲצָתְם וְקַלְקַל סַחֲשִׁכְתֶּם • עֲשֵׂה לְמַעַן

שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתֶּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתֶךָ לְמַעַן

יִחַלְצוּן יִרְדִּיקָה הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְיֵי : יֵהִיוּ לְרִצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי

לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל

כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן : יֵהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

שִׁדְדָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ :

יִשְׁם נַעֲבֹךְ בִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹת •

וְעִרְבָה לֵי מַנְתָּה זְרוּדָה וִירֻשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹת •

קדובות בחזרת התפלה.

עומתין ספר.

בלכת אדני שפתי תפתח ופי יגיד ההלכה:
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא א
 עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
 ומביא גואל לפני בנייהם למען שמו באהבה:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
 פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך מלכי
 המלכים ואדוני האדונים (כ"א פני מס"ה מלא רחמים):

כחן אומר אחי כולו בנגון. מיוסד ע"פ א"ב ונסוף סתום שהמ"ח שמעון.
 אחיתי לחננד בלב קרוע ומרתח. בקשר חמים
 בעני בפתח. גלגל רחמיה ודין א תפתח. אדני
 שפתי תפתח: דבר אין בפי וב לשוני מלה. הן יי
 ידעת כלה. וממעמקי הלב לפניה אוחילה.

אחיתי, זאת. לחננד, כתב המפרש ו"ל: לחננד, להחנן לך, ל' תפלה, שלא
 מלאנו חנון בל' תחנון לא מתחנן כמו ואתחנן (דברים ג כג), ואולי הסופרים
 קצרו. בשם הר"א יעזר מוירמש. עכ"ל. ואין צורך כי כבר מלאנו כי יסגן קולו
 (משלי כו כה), שמתורגם בל' תחנון, וכן פירשו הראש"ע גם הר"ק בשרשו,
 ועוד מלאנו וסכותי לבני בטני (איוב יט ב) ומתרגמין ואיתחננית לבד מעי,
 והוא כפול לשון אל באופי א תחנן לו שנפסוק הקודם. בלב קרוע, בלב נשבר
 ונדכה, וכענין וקרעו לבבכם (יואל"ב ג). ומורתח, ומתחמם, חס לבני בקרני
 (תהלים לט ד) מתרגמין רתח לבני בנושמי. גלגל רחמיה, הכמר רחמיה. כי
 ככתרו רחמיו (בראשית מנ כט) ת"א אית גלגלו רחמיה. אל תמתח,
 אל תמשך, ל' וישתחם כאהל (ישעי' מ כב), לדין עמו (תהלים כד) מתרגמין
 למימתח דין על עמי. אדני שפתי וכו', תהלי' כ"א י"ז. הן ה' וכו', שם קל"ט ד'.

ח' אחיחי לחננד*. היט בערר: גטען חזר וועהויטהיגעט הערלעט
 קהו' חיד ביטטער פאר דיק, פלעה' חות ערבחרטען, גוייד דעט
 חרטען חן דער טהיורע. חן, חס ערבחרטען קבווחרטען חזר ריכטע ניכט
 נאך דער טטרענגע! ח"ט יע דוח, חן עוויגער, היינע ויפפען, ח"ט
 ויירד היין חזר קיין וחרטען, היינע לונגע קיינע זילבע חחבען: חר דו ח'
 הערר, קענכט היינע חחגעט חלוע! חויר דער פילוע היינע הערלעטען פלעהע
 חיד

(* ריעוע חיבערועטלונג טרהיעלט חיד פחן חיינעט פערערוקנעווירדיגעט
 פריינדע; זיינע בעשויידערהייט ערלויבט חיר זיכט, זיינען חחטען לו נעכטען.

אָחֶסֶת בְּסֹתֵר בְּנִפְיָהּ סָלָה: זֹלַעְפָּה וּפְלַצוֹת
אֲחֻזָּנִי בַמּוֹרָא • חִלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא בְּנַפְשׁ יְקָרָה •
טוֹב טַעַם וְדַעַת קָטְנָתִי לְחֶסֶדָה • עַל בְּנוֹת לַתִּי
וְאִירָא: יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אֵיךְ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ • כִּי
אֵין מַעֲשִׂים לְזֹכוֹת בְּעֵינֶיךָ • לְחִלּוֹתֶךָ שְׁלַחֲנִי
מִקְהֵלוֹת הַמוֹנֶה • תְּכִין לִבְּסִתְּקָשִׁיב אֲזַנְךָ: מַה
אֲנִי וּמַה חַיִּי תוֹלַעַה וְרִמָּה יִנְבְּעֵר מִדַּעַת וּבְאֶפֶס
מִזְמָה • סִמְכַתִּי וְתִירוֹתִי בְּסִפְרֵי הַחֶכְמָה • מַעֲנֶה
דְּךָ יִשֵׁב חֶמָה: עֲזִי אֱלֹהֵי אֲשֶׁמְרָה לְסַעְדֵי פִתְחֵי
דְּבַרְיֶךָ הָאֵר לְהַגִּידֵי • צִדְקָנִי וְאַמְצָנִי וְתֵן לְאֵיִדֵי •
כִּי אַתָּה מִשְׁנֵבֵי אֱלֹהֵי חֶסְדֵי: קְהֵלֶיךָ עוֹמְדִים

אחסה וכו', שם ס"א ה'. על כן וכו', אינו ל' ו'. תכין וכו', תהלי' י"ז. סמכתי
יתדות, טעמו שמתו מנחמי. בכפר הסכאה, היינו בספר משלי דכתיב שם
(טור) ונענך רך יטיב חמה. ודע כי בכל ספרי הדפוס כתיב ש' יב' חמה ב'מ', והטעם
הוא, שהרי לישראל דקרא העתיק גם כאן גם בכל סיוס קרונו שנספוט כזה; אך כן בכ"י

חיד דרך חן, נולד: ועינינו טוטן חונטער דיינער פליגטן סירטן. חיינע טיערפליגט
חגוט בעמחטטיגט ויך חיינער, חיינערטן חיד דרך, עהרפורטט ווירדיגער, חיינערע
חייטהיגער ועלוע חובטטע. חן, חיד בין חן גערייגן, דחם עו חיר חן געהאריגעטן
פֿהרטמג גחלזיך פֿעהלט! דרום בין חיד טייטערן חונד פֿערלחגטן
ערהידעט חויה בעמחרגיט, וויח חיד פֿהר דיר בעטטעהען ווערדע, דח
עו חיר חן טוגעטרע פֿעהלט, חוס גערעכט פֿהר דיינען חויגען לו ערטיינען. פֿחן
חיינער פֿעהרחהלונג דיינע פֿחוקע בין חיד חבגעטיקקט, דך חלולפֿעהען,
דוח מחבטטעט חיהר הערן חייפֿריכטטן, חיהנט געהער פֿערליהען. חכער — ווער
בין חיד? — חוה: חויה זעבען? — חויה ווחורטן, חיינע מחטטע, פֿערנוכטלחונד געו
דחנקענלעער! געטיטלט חויה יענען טפרוך חוטן בולע דער וויזוהייט (משלי טו א):
,,חיי געלחמענער פֿהרטמג בעחפֿטיגט דען לחרן", קהערע חיד חיד דיר,
ח חויהחכט, חונד חחרע חויה דיינע חונטערטטילונג! חן זחם דוח ערפֿחטלונג,
דיינע ווחרטען זילט פֿערברייטען חונד פֿערקידען חיינע חונטור! פֿערליהי'
חיר קרפֿט חונד סטחוקקע, דען דוח בייט חיינע לופֿערזיכט, חויה ג: דייגער
גחטט! דח סטעהט זיח, דיינע געהייכדע, חונד ביטטעט חונד פֿערליהונג; חן ויח
חיהר

לְבַקֵּשׁ מִחִילָתְךָ. רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ לְךָ חַסְדֶּךָ
 בְּחַמְלַתְךָ. שׁוֹפְכִים לֹב בְּמַיִם לְעַמְתְּךָ. וְאַתָּה
 תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ: תַּחֲזֹק לְעַמְךָ
 יְדָם הִרְפָּה. שְׁלַח מֵאַתָּה עֶזְרָה וְחַרּוּפָה. נִוְאַמֶּיךָ
 יִשְׁגּוּ לְחַזְקוֹ וְלַחֲקֶפָה. כֹּל אִמְרַת אֱלֹהֵי צְרוּפָה:

מווסל ע"פ א"ב ונסוף חתום שמעון ברי יצחק. סוגריי לאלף.

ז' אִמְרַתְךָ צְרוּפָה וְעִזְרוֹתֶיךָ צְדָקָה. כִּי עֵדֶיךָ
 בְּרִיב אֵל תִּדְרָקְךָ. גִּשְׁתָּךְ לְחַפֵּשׂ כֹּל תַּעֲלוּם
 וּבְדָקָה. דִּין עֲנִיִּיךָ בְּמִשְׁפַּט הַצֶּדֶק: הִי עֹלָמְךָ
 בְּנִית בְּחֶסֶד. וּרְבַח חֶסֶד מִטָּה בְּלִפְי חֶסֶד. זְכוּת
 הַכָּרֶע וְעֹזֶךָ תִּיָּסֵד. חֵן עַל נִינֵי מוֹצֵא מִכְּשָׁד:
 טָרָם נִקְרָא אַתָּה תַּעֲנָה. יִמְצָא לָנוּ חֶסֶד

של י"ח הונה יש יב צ"ו וזה נכון. ואתה תשמע וכו' / מ"א ח' ל"ט. כואמך דברך
 היינו דברי תורה. כל אמרת וכו' / משלי ל' ה'.
 אמרתך. כלי עדך, כלו עד אליך. גשתי. כשתנו. כמית בחסד, שאל' עול'
 חסד יבנה, תהלי' פ"ט ג'. ורב חסד משה כלפי חסד, כמו שאמר רז"ל במס' ר"ה
 דף ז"ל א'. זכויות הכרע, שיביעו הזכות את העוונות ותיסד עוזך. כיני מוצא
 מכשד, כיניו של אברהם שהוצא מאור כשד'. טרם נקרא וכו' / ע"ה והיה טרם יקראו

חיהר גכחדיג ויט דינער חלובחרההערלינגקייט! זיח טיפטעט חיהר העדן ויח
 ויחטעד פֿחד דיר חוין; ערהקרט זיח פֿחן דינעטן ערהחבנטן היאחוישטען טהרחטע?
 טטהקרט דיין ערהחטטעטעו פֿחוק, וערע חיהטן טיחוט חונד הייל, מחכ' עו
 פֿיר דינעט [ערהע עהפפֿחנגוד, דחט עו זחלעט ויט קרפֿט חונד בחברדוקק
 חויהחבעט! דיח ווחרטע גחטטעו זיכר ווהאגעוויטערט חלועחחחט!

ק' יח, ווהאגעוויטערט חוית דינעט פֿערהייסונג, גערעכט דיין לייגניס!
 דח ריקטעוט ניכט נחך דער, טטרענגע דינעט חכבעטער! זח ערקוקרט עו
 דעו חעגטודיג, דיין בערדחנגטעו פֿחוק, ווטן דוח ויין חיינערעו ביי'ס געריכטע
 דורכזיכט! דינעט גיטע חחט דחן ווטטחלז חויפֿגעפֿיהרט, חלוגיטיגער! דינעט
 גיטע חכויגעט חלועלזיט; זח גיב דען חונזערן טוגערדען דחן חיבערגעוויכט חונד
 ערהחלטע דינעט געטרייען! טחגע חיהרער, זיח חוית יח חיינעט טפרחטע דעו חוין
 כשד עררעטטעטען (אברהם)! חטטוחרטע חונג, בעפֿחר וויר דיך חחורפֿטען, וחס,
 חונג

במענה. כפקדך היום יצוריה להמנה. לנו
 מלאכיה סביב יחנה: מדת טובה עלינו הגבר.
 נקנו מעון ופשיענו העבר. שגב בורוע למקויה
 בסבר. עז חליפת כח ועלית אבר: פעלת
 יאורחי לפניה להזכר. צדקו יליץ פשר
 ומסטיין יסבר. קבל מוראך יחודך להבר. ריץ
 בפקודיה לישר וליקר: שלם נמצא בכל אשר
 נפקד. שעשע כהיום בחנט מפקד: ה' תהלה
 ועז למרחמו שקד. תמתו בעת אשר פקד:
 ק'בו שועננו מעולם ויעננו נוראות.

ואני אענה (ישע' סה כד). לנו מלאכיה וכו', עש' חונה מלאך ה' סביב
 ליהוה וחסד (תהלי' לר ס). עז חליפת כח וכו', עש' וקוי ה' יחליפו
 כח יעלו אבר כנשרים (ישע' מלא). אורחי, אברהם קבל מוראך וכו', כמו
 שאו"ל בן שלם שנים הכיר אברהם את בוראו. שועשע וכו', נשתעשע כהיום בר"ה
 בנשורה להיות נפקד בורע כמו שידוע מדברי רז"ל. תהלה וכו', שקד ומהר
 לתת תהלה ועזו למרחמו ואוכחו, הקב"ה. תמתו, כמו לשרה, ושעור המאמר
 תהלה ועז שקד למרחמו בעת אשר פקד תמתו.
 בו, בהקב"ה. שועננו מעולם, אנו נשענים מעולם לכן יעננו לעשות נוראות, שכל

חזונו דיינע הוירד לזערה קחאמען, ווען דוח הייטע דיינע געסעפפעע וווטערעט, חוכר
 זאגערע חיינע ענגעלס פאר חזן חזונו לור וזעלע! זעס דיינע גיטע פכוונזעטען,
 דייניגע חזונו פון חזונוערן ויטרען חוכר בעייטיגע חזונוערע ויסעטהעטען! עראווערע
 זיך, דוח דיינער היררען, חוכר פערלוייהע חיהען יוגענד קרעפט חזר סאוונזע!
 געדענקע דער פרחאמען טהעטען יענע ופארגעלונדערע (אכרע)! ויינע טאגענד
 ווירד חזונו חיון פירטערע בער אעררען, דחו ווירד ער פערטאוואמען, דער פערלוייהע
 דער (יכה"ר). ער (אברהם) וזמר'ג, דער דיינע עהרפארטען, ער, דער דיינע
 חיינדיקע פערקחטע; וויח חייטע ער דערט לור פחולפיהרוב יענע חויפט
 טרעג (עקדע יחק). וויח בערייט וויליג וזמר'ג ער זאלען דיינע געבטען! הייטע
 ערהיעלט ער די פרחילע פערהייטונג, וויט חיינען זעהנע בעטענקט בן
 ווערען; דח ברך ער חויו חין זענען זענען, דחנקטע ויינען זענען זענען
 גחטט דחפיר, דח ער ויינע פרחאמע (שרה) בערפחטע.
 חזונוערע טייטלע פון עווינקייט הער וזמר'ג, דער זאלען זענען! חויד פעררעך
 ווירד

בְּרַעְיוֹ הַנוֹגְנוּ קַבֵּל בְּרַעֲלֹאוֹת. מִן יַחַלְצֵנוּ בְּמַגְנוּ.
 מִתַּחֲלוֹ אֵי תוֹצֵאוֹת. בְּצַפְרִים עֲפוֹת כְּנִיָּן יִצְבְּאוֹת.
 זְכַרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חַפְזָן בְּחַיִּים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:

אתה גבור לשלם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישני עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 במית ומחיה ומצמיח ישועה.

מיוסד ע"פ חשר"ק ובסוף סמוס שמעון בר יצחק.

ק' חַמִּים פִּעֲלָךְ גְּדוֹל הַעֲצָה. שְׁחַרְנוּ פְּנִיָּךְ
 וְצַדִּיקְתָּךְ גַּמְצָא. רַחֵץ טָנְפָךְ וְהַתֵּם שְׂמֵצָה. קַבֵּל

נוראות בדרך תענו אלהי ישענו (תהלים סה ו). ודע שהר"ה ציסוד הנקוד
 שלו שער הדגש אות ו' וז' גם צהר החבה תיבת הדגש אות ו' ח' הניח ליסוד
 מוסד שלא יתכנו שתי אותיות הדומות שהראשונה בראש אחר נגינה משקדמת,
 והיסוד הזה קיומו וקבלו עליהם כל הכמשכים אחריו, ולדעתם תיבת שווע כנו
 וכל הבאים על משקלו כעדרי המשקל והמציאו, וכולם שנו ברואה ופקו פלוגי
 כי יעמדו למול' אז יקראו ככי ישחרו ככי ולא ימצאו ככי (משלי א)
 ומשקרו ימצאו ככי (שם ט), ישחרו ככי (הושע ה טו) זונת תודה וכבד ככי
 (תהלים כ), וכבר הרחבתי לדבר בזה באוס שכל בפ' קיי שרה (בראשי' כג ט)
 גם בפ' וישב ל' י' ע"ג. כהעלאות, כקרבנות העולה לרצון על מזבח. ברב
 צדקו. יחלכו, יחלכו. מתחלואי תוצאות, מתוצאות מיני תחלואים שבעולם, כמו
 שאמרו ז"ל במס' ברכות דף ח', תק'ג מיני מיתות נבראו בעולם כמיני
 תוצאות. כנפרים עפות וכו', ישעי' ל"א ה'.
 חמים פעלך, שא"ל הצור תמים פעלו (דברים לבד). גדול העצה, ירמיו' ל"ב י"ט.
 טקף ומצפה, שניהם כנויים לטעם ועין. והתם, ל' ולהתם הטאות (דניאל ט כד).

ווירד ער חוננו ווחונדער לייגען, ער ווירד חונדער פֿענהען סטחטט חפּפּ
 פֿער ווחהֿגעפֿעןֿג מֿכנעהמען, ער ווירד חוננו פֿער יעדער קמחקהייט
 סיטלען, חונר וויח דיח פֿעגען חיהרע יוגען חוהפֿלחטטערנד דעקקען,
 יח ווירד ער חוננו דעקקען, דער עוויגע כבאות.
 חמים. דיין טהון מיט מהגע פֿעהן, גרמסער רחמטהגעבער! דיך בעטען וויר
 מן, לנערווערבען דייע גונוט. וויר ינד מיט וינדען בעוודעלט; מן רויניגע חוננו,
 4 D (Tom 5.)

אֲנִי וְגִדְדֹר פְּרָצָה: צֵאן לְטֹבַח גִּזְר מִמְכָּלָה.
 פְּרִים וּכְבָשִׁים לְשִׁלְמִים וְעֵלָה. עֲרִיבֹת שְׂפָח
 נְעֲרוֹף בְּתַפְלָה. שִׁיחֵנו יִשְׁפֹר כְּהַקְטֹר וּבְלוּלָה;
 נְתִיב יִשְׂרָאֵל נְעַקֵּל בְּלֶכֶת. מִשְׁלַחֲתָךְ לְעִזּוֹנָה
 לְהַתְרַפּוֹת בְּמִלְאֲכָתָךְ. לְנִגְדֵךְ יִפְקֹד מִזִּבְחֵךְ
 מְעַרְכָתָךְ. בְּמִאֲכַלְתָּ הַמֵּאֲכִילָה מֵאֵז נְעַרְכָתָךְ;
 יַחַד אָב וּבֵן בְּלֶכֶתָם לְהַר מֹזֵר. טָבַח לְחֶכְךָ
 מִפְּקָדֶיךָ לְשִׁמּוֹר. חֲנוּכָם נְצוֹר רַחֲמִים לְכִמּוֹר.
 זָכַר שְׁבוּעָה בְּקִטְרֹת לְתִמּוֹר: וּבְשִׁבְתָךְ הַיּוֹם

קבל חנק, קבל זעקתינו, וגדור פרצה, כדכתיב וגדדתי את פריהן (עמ"ס י"א). גזר ממכלה, ל' גזר ממכלה כאן (חזקוניק ג' י'), שטעמו נכרת הנאן מגדרות וטעם המאמר, אחרי שגזר כאן ממכלה ואין עוד פרים וכבשים לשלמים ועולה לכן עריבת שפתי' שבערוך לפניך בתפלה ושיח שפתותינו יושפר לפניך כהקטל ובלולה כענין שאמר וכאלמה פרים שפתינו (הושע יד ג). משלחתך, השלוח אלינו מאתך והיינו המנוחות. להתרפות במלאכת, לפרוש מד' כדכתיב גס מתרפה במלאכתו (משלי יח ח) ופירש"י פורש מן התור' והוא תלמוד חכמי לנגדך וכו', המונח שערך אברהם ולקח את המאכלת לשחות את צנו. ושעול המאמר, מונח מערכת שבערבת מאז והיא המאכלת המאכילה, וכאלי' בבר' פ' כ"ו, שלכך נקראת מאכלת לפי שהיא מאכילה את ישראל צעה' שאתו הזכוח אנו אוכלים צעה' מפקדך, מותך. חכוכס, ילדיהם, כענין וירק את חכיכח ילדינו ביתו (בראשית יד יד). וי'ג חכוכס יו, זכר שבעה, שנבע לאברהם שם על

חם יום פערטווינדען, דוח שחידלן עקען! ערהטרע חונער פלעהען חונר טהוט דעט חוכלוג חיינהל'וט! זעער זיכר דוח הירדען פֿון טחטשטחטפען, וויר החבען וועדער פֿחררען נחך וְחִוּעֵר לֹו חֶפְעֵר; דמו רעגן חונעני רער זופפען — געבעטע נור קחנען וויר דיר דערברייגען; ח, כיס יום היט ווחהוגעפֿהלונען טחטשט חֶפְפֵּער חן! זיכר וויר נון חויל חיררוועגע גערטעהען חונר החבען וויר חויל דייגע פֿהרטרעפט פֿערזחטען, דיון געי טחטש פֿערנחל'חסיגט, ח, יח געדענקע יענע ערריכטעטען חל'טחרי חונערעו פֿחטער (אברהם), יענער פֿרחהווען חֶפְפֵּערהחירלונג (עקד'ה ילק), ווח פֿחטער חונר וחהו חיינויטהיג נחך דעט בערגע מורי ווחל'טען, דמו טחטשחֶפְפֵּער לֹו בערייטען, דיינע חוילטרחג לֹו פֿחל'ל'ייע הען — חונר בעוויטלירדע דערען נחֶפְפֵּעהווענטחֶפֿט; ערהחל'טע יח'ה נחך דיינער פֿעהייסונג, וויר דוח חיהגען לוגעשווערען. הייטע בני טטיגוט

לְדִין עַמִּים. הַמְּלֵא עַל צְאֲצְאֵימוֹ רַחֲמִים.
 דִּינְנו הַצֶּהַר וְלֹא נִצָּא נִכְלָמִים. גִּפְן נְטִיעַתְךָ
 תִּבֵּן לְאַרְךָ יָמִים: בְּזִכּוֹת גַּעְקֵד הַקְּשִׁיבָה
 מִשְׁחָק. אֲבִיוֹנֵי אָדָם קוֹרְאִיךָ מִדַּחֵק. מִשְׁמֵנו
 עַל סִפְרֵךְ לַחַיִּים יוֹחֵק. וְגִיב שְׁפַתֵּינו הַקָּשֵׁב
 בְּיַעֲתֵר יִצְחָק:

ק' שְׁפַתֵּינו מְדוּבָבוֹת עוֹ וּבְצַדִּיקָתוֹ נִחְיָה.
 בְּרַחֲמִים יִצְדַּקְנוּ וְזִרְעֵנו יִהְיֶה. מ' יַחֲיֵנו כְּקִדְם
 מִיּוֹמֵם אֲתִיָּה. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיָמוּ וְגַחֲיָה:

המעמד. לתמור, ל' מתור ועולה, הלהר, האר. גפן נטיעתך, ישראל עשה
 גפן ממזרים תסיע (תהלים פ ט). משחק, משמים. מדובבות עו, מדברות מעשה
 תוקף ועו, היינו מעשה העקידה ובדקתו כח' שלכך נקראת מאכלת כדארמן.
 יתינו וכו', עשה יתינו מיומים ביום השלישי יקיימו ונסיה לפניו (הושע ו
 ב), ועשו יתינו וירפאנו מגלות זה כמו שהקיינו מיומים משני עתים
 שעברו, ביום השלישי, צעת השלישי יקיימו וכו' לפניו והיינו לעת תחיית
 המתים וכדאי' ב'כ' פ' לו'. ועיין מה שבארתי בסוף תפלת טל במוסף ליום
 א' של פסח. וכראה ברור שזאת אהיה היא מלת הקריאה והוא השם הקדוש
 אלהים, של"כ הל"ל נהיה דוגמת יתינו יקיימו וכו' שכולס כל' מדכני' בעד
 עלמס. ודע שבשני כ"י כתוב חיינו כקדם בלא י' האית' וכן עקר.

סטייגט דוח דען ריכטערסטעהן, כחליפתען לו ריכטען; תן, זמן דיינע בחרוז
 הערליגקייט ווילטען חיבער דוח ספרטסטען יענער פרטוואטען! העללע מונזער
 רעכט חויל, רחם ווירניכטלו סתערען וועררען, ערהלפטע לון זמגען יתהרען דען
 וויינטשטקק (ישראל), דען דוח דיר מיינגענעטלט; הטרע מוי: דייכען הייזען דען
 געבעט דער זיירענרען, דוח מויז דער נחטה דין מכוועט, חוכר ווילזעפהרע
 חיהנטן, יענע געבונדענען דוירער: העלבען (בזכות יצחק). טרייבע
 חוכר לונג לעבען חיון חיון דיון בוך חוכר פערניט מונזער געבעט,
 וויח פטער יצחק'י געבעט!

ק' חונזערע זיפטען ספרטעלען חיוזער פֿען יענער הערנענטהט (עקדת יצחק),
 דערען ביערערקייט העלבען וויר לעבען; ויח מויז חונזער טטיילען, חיהרענט
 העלבען וועררען וויר בענגהדיגט. ח' תן, בעלעבע חוכר וויעדער ויח פֿערמחזן,
 עוויגער! דוח זעסטעט חוכר לווויחחחן טמן וויערערמחזן לעבען*, ריכטע חוכר
 חויר לונג דריטענעמחזען חויר חוכר פֿערנחחחען חוכר עוויגען לעבען!

שלחתי

(* יעשה חית באור.

מלחין הלחן

מי כְּמוֹד אֵב הַרְחָמִים • זֹכֵר יַצְוֵי לַחַיִּים פְּרַחְמִים :
וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מַתִּים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

שהמ"ק מרובע שמעון בר יצחק.

ח' שְׁלַחְתִּי בְּמַלְאָכֹת סָגֵל חֲבוּרָה • שׁוֹמְרֵי
אֲמוֹנַתְךָ וּמִיַּחְדְּךָ בְּמוֹרָא • שְׁפַכְתִּי שֵׁית
לְבַקֵּשׁ עֲתִירָה • שְׁמַע יְיָ קוֹלִי יִאֲקָרָא :

סוגרין הלחן.

ז' מְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה חוֹנֵן וּמְרַצֶּה • מַחֲסֶה
וּמְסַתֵּר לְדוֹרֵשֶׁיךָ הַמֵּצֵא • מִתַּח דִּינְךָ אִם
בִּיצוּרִים הַמֵּצֵה • מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטֵי יֵצֵא : עַרְךָ
תִּקְיַעְתָּנוּ שְׁעָה בְּרֹרִים • עַרְבֵב קַמְגוֹר
וְאַמֵּץ סַגְוֹרִים • עַקְרַת בֵּית וְחַצְוֵיבַת צוּרִים •
עֵינֶיךָ

שלחתי במלאכות, בשליחות. סגל הנורה, עם סגולה. מדבר בצדקה, תאר
לאל יתברך שאלמר אני מדבר בצדקה (ישעיה מג א). מתח דינך, התפשטות
דינך. תמצה, לשון וכוננה דמו (ויקרא ט טו), כלומר אם תדקדק
בדינם לבוא עך תמלית. מלפניך וכו', (תהלים יז ב) ופירש' עברות
שזידי שאני ראוי להשפט עליהם בסיורים, ילאו מלפניך ולא יבואו לפניך בדין.
עקרת בית, תאר לשרה כמו שאמרו בבבא מציעא פ' כ"ג, מוטיבי עקרת
הבית (תהלי' קיג), זו שרה. וחצובת לורים, תאר לאברהם, כדכתיב הניעו ל
לור סבתם ולא מקנת צור כקרתם, הניעו אל אברהם אביכם זאל שרה

ח' שלחתי. חיד בין חזן געזענדער געבעטיקקט פֿון חיינער טעמלברענען
געווינער, דוח דיינע געבטטע טריליך הָאָט חונד וויט עהרפֿורכט
דיינער חיינהייט הַזֵּרִיגט. פֿער דיר טיטטע חוץ וויינע געבעטע פֿלעהענר
חויג; ח' פֿערניט יום, הערר, וויינע טטיחמע! חיד פֿלעהע!
ק' פֿערנידער דער גערעכטיגקייט, גנדיגער חונד במרהערהליגער!
ח' יום יום טוטן פֿירטן, וויח טירטן חיהנטן, דוח דיר זאלען! חונד ווען
דוח סטרענגע גערעכט חויער דיינע געטפֿפע הַזֵּרִיגט, וף וויח בעז
טטרפֿונג פֿערן פֿון דיר. הַמֵּר עו וויט ווהזענעפֿלונען לון, חונדער
רעגטן ווהזענע תקיעהפֿלונען! פֿערזויררע יענען, דער ווידער חונד
סטרעכט, חונד פֿערזויררע ווטא דענען, דוח פֿיר חונד סטרעכטן!
טויע

עִנְיֶיךָ תַּחֲוִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: וַיִּזְכֹּר לְפָנֶיךָ צְדָקַת
הַתָּמִם. וְעַד אֲהַלִּיךָ וּבְכַסְאֶךָ נִחַתָּם. וְחִלַּצְנִי
מִפֶּשַׁע וּמִעֲוֹן נִכְתָּם. וְאֵל יִמְשְׁלוּ בִּיאֲוֵי־אֵיתָם:
גוֹהַג בַּחֲסֵד זִכְרֵךְ הַבְּרִית. נִקְנֵנו מִגְּסֵה־רוּחַ וְנִזְכָּה
בְּבוֹרֵית. נִחַנוּ בַּאֲמִתֶּךָ וְחִנְנוּ לְאַחֲרֵית. נוֹשָׂא
עֲוֹן וְעֹזֵבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית: בְּהַנְשִׂאֶךָ לְכַסָּא
נֹרָא וְאִיּוֹם. בְּרוּאֵי חֶלֶד לְהַשְׁפִּיט בְּהַיּוֹם.
בְּרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ הַמְצִיאֵנוּ פְּדוּיּוֹם. בְּאֱלֹהִים
הַלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם: רַע יִצְרָנוּ הָסֵר בְּחַמְלָתֶךָ.
רִצְנוּ וְסוּבְכָנוּ בְּמַחֵם אֲבֹרְתֶךָ. רִצְהָתָּ שׁוֹבְתָנוּ
וְהַרְבָּה

תחוללכם! (ישעי' נח א). מישרים, מעשים ישרים. זדקת התם ועד אהליך, תאר ליעקב, כדכתיב ויעקב איש תם יושב אהלים (בראש' כה כז), ותבניתו שקוקה תחת כסא הכבוד כמו שאמרו רז"ל. ומעון נכתם, ומעון נדאם, ל' נכתם עוון כפי לפני (ירמי' ב כב). אל ימשלו בי או איתם (תהלים יט), ואמרו עליו במדרש גם מזדים אלו הדוכות, איתם, אלו תוקפי עבירות. וכזה כבורית, וכה' נקיים כמו הדבר המנוקה ע"י צורית והוא דבר שמקוץ ומכרין בו הנגדים כדכתיב וכבורית מכבסים (מלאכי ג ב). חלד, ארמה. וסוכנו במחם אברתך, במחסה של אברתך, ל' באברתו יסך לך ותחת

טויע מיט דיינען חונטריגליכען חויגען דוח טוגענדען חונטערער מהענען! געש
דענקע דער חונטער דען פֿרעווענען (יעקב), דער בעטשטענדיגער חוינער וועהנונג
וויינטע, דעסען בילד חין דיינען טהרענע חיינענדיגע חוינען! געדענקע ווינער
חונט בעפֿרייע חייך פֿון וינערן חונט פֿערברעכען! וְתָם יוֹם נִכְבֵּשׁ הַעֲרָרְסָן
חייבער חייך, דוח פֿרעווענענען! דיינע בודענע חוינענדיגע, גנדיגע
רעגענט, בעפֿרייע חונט פֿון חונטענענדיגען וינערן, דחם חיר פֿון חוינענדיגע
חוינענדיגע! ווייטע חונט חין דיינער וועהרהייט! גיב חונט חין ווענענע
ענדע, דוח, וינענענענענענענע חונט פֿערלייער דער חוינענענענענענענע
פֿון חוינענדיגע! חוינענענענענענענע חונט פֿון חוינענענענענענענע
פֿון חוינענדיגע חוינענענענענענענע; חיי חונט גנדיגע, בעפֿרייע חונט! דחן
דיינע חוינענדיגע חוינענענענענענענע! בעפֿרייע חונט פֿון חוינענענענענענע
בְּרַחֲמֵי־אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרוּנוּ מִכָּל־חַטָּאת. וְיִשְׁמְרוּנוּ מִכָּל־חַטָּאת.

וְהִרְבֵּה מְחִלָּתֶךָ • רַעַה עִמָּךָ בְּשִׁבְטֶךָ צֹאן
 גַּחְלָתֶךָ: יִדְעֵנוּ דְרָכֶיךָ וְאַרְחֹתֶיךָ לְתַמּוּד •
 יִשָּׂר פְּקוּדֶיךָ בְּלִבֵּנוּ לְצַמּוּד • יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ
 סְלִיחָתֵנוּ לְחַמּוּד • יִדְעֵנוּ כִּי חָטְאֵנוּ וְאִין מִי
 יַעֲמוּד: צִוּה יִשׁוּעָתֶךָ לְרַעֲיָתֶךָ הַגְּזֵחַ הַחֹבֶבָה •
 צִמְאָה לְחֶסֶדְךָ בְּמַהֲהוּתְאֲבָה • צַפָּה וְהִבֵּט כִּי
 מָאד נִבְאָבָה • צִדְקָתֶךָ בְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ
 תְּהוֹם רַבָּה: חֲפוּץ בְּהַגְיוֹנֵינוּ וּבְקוֹל תְּרוּעָתֵנוּ •
 חָטְאֵנוּ הַלֵּבן וְהַפֶּקֶר שִׁגְגָנוּ • חֵבֶל וְהַצְמַת
 קָדְקֵד מִשְׁטֵינֵנוּ • חָנְנוּ אֱלֹהִים חָנְנוּ כִּי בְךָ חֲסִיָּה
 נַפְשָׁנוּ

כפיו תפסו (תהלי' לא ד). רעה עמך וכו', מיכה ז' יד. ידענו וכו', עש"ה
 דרכיך ה' הודיעני ארחותיך למדני (תהלי' כה ד). לתמוד, ללכת תמיד בארצותיך.
 ללמוד, לקשור, כענין קשרם על לנדך תמיד (משלי יבא). כמהה ותאבה, שכיחם
 ל' תאוה, כמו כמה לך גשרי (תהלים סג ב) וכמו תאבתי לי שעתך (שם קיט קעד).
 לדקדקך וכו', תהלי' ל"ז, וע"ש פירש"י. והצמת, ל' כריתה. חננו אלהים חננו
 וכו', כז"ל כדכתיב בתהלי' ל"ב, וכמו שנמסר בזמור לא, וכל חרותי הפיוט הזה
 מסיימם על ליטא דקרא; ונכל ספרי הדפוס וכ"י מאתתי חננו ה' וננו הוא.

נין חנוערע בוסע געפֿחֿוֹיג מן חונר פֿערלֿייע חונ! וויירע מיט דיינענן
 שטמבע דיין פֿחֿוק, דיח העעררע דיינע חייגענטהוונ! חמלעע דיינע וועגע
 חונ בעקחנט, וחס חונ חונחויפֿהמרוך דיינע בנהן בעטרעטען חונר
 טרויך דיינען געבטטען פֿחֿוגען! ערבמראע דיך חונער חונר פֿערגיב
 חונער זיכרען, זחנט קחנטען וויר ניכט בעטטעהן. בעפֿיעהל דיין הייז
 חיבער דיינע טרויע געזייעטע (ישראל), דיח זעהנענר נחך דיינער גיחדע
 סחמלעטע! סויע, וויה זעהר געקווחט ויח חויע!— דיינע גערעכטיגע
 קייט חויע וויה חמלטיגע געבירגע, דיין רעכט וויה דעו זעערע טיעפע!
 לייגע דיין וויהגעפֿחֿוֹען בייח חונערן געבעטען חונר בייח דער סטיווע
 חונערען תרועהבאחוענו! רייניגע חונ: פֿחֿן חונערן זיכרען חונר בעפֿרייע
 חונ: פֿחֿן חונערט פֿערדעהן! פֿערווחנדע, זערשטעטערע דעו פֿערפֿייע
 רערע (שטן) סייטע! ערבמראע דיך, גחטט, ערבמראע דיך חונער!
 בייח

נִפְשָׁנוּ: קָרְבָּנוּ לְיִשְׁעָךָ בְּזֶה רֵאשׁ שְׁנָתִי. קִבֵּץ
 נְפוּצוֹתֵינוּ לְמַרְבֵּץ קִרְיָתִי. יִזְקְמִים יַחֲזוּ כִּי
 מֵאֲתָךְ תִּהְלָתִי. קוֹה קוֹיָתִי אֲרַנִּי תוֹחַלְתִּי:
 יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

חזון ספרים ויורד דיעונו ניכט געזינגט; און סתמנט וקנייד מן שמו ספארים חז' ון.
 פותחין סארין. מיוסד ע"פ א"ב.

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. בְּשָׁבוּס וּבְאַרְצָן: גִּבּוֹר וְנִעְרָץ.
 דָּגוּל מִרְבָּבָה: הוּא שָׁח וַיְהִי. וְצוּה וְנִבְרָאוּ:
 זָכְרוּ לְנִצָּח. חֵי עוֹלָמִים: מְהוֹר עֵינַיִם.
 יוֹשֵׁב סִתָּר: בְּתָרוּ יִשׁוּעָה. לְבוֹשׁוּ צְדָקָה:
 מַעֲטָהּוּ קִנְיָאָה. נִאֲפָד נִקְמָה: סִרְרוּ יִשָּׂר.
 עֲצָתוֹ אֱמוּנָה: פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. צְדִיק וַיִּשָּׂר:
 קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאֱמֶת. רָם וּמְתַנַּשָּׂא: שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
 תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:

חֵי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקְדוֹשׁ:

סוגרין סארין.

למרבץ קריתי, לירושל' עירי ומקום מרחן שלי, ל' למרבץ כאן (יחזק' כה ה). קמי',
 האויב'. קוה קריתי, תהל' ל'ט ח'. ימלך וגו', שם קמ' ו'. ואחה וגו', שם כ' ד' ל'.
 אחה וכו'. דגול מרבבה, שיר ה' י'. הוא שם וכו', עש"ה כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד
 (תהל' לג). יושב סתר, עש"ה יושב בסתר עליון (שם זא א). כתרו יסועה לבשו צדקה
 מעטבו קנאה נאפד נקמה, עש"ה וילבש צדקה כשריון וכובע יסועה נראשו וילבש
 בגדי נקם תלבושת ויעט כמעיל קנאה (ישעיה כט יו). תולה ארץ וגו', איוב כ"ז ז'.

ביח דור נזכט חונרע זעטע סוטן. נההרע חונז דייעכט היילען מן דיגע
 זעט נייחיההרוטמג! ונחמילע חונזערע לערסטרייטען מן חונזערע רוהע
 סטמרט (ירושלים), דחם עז הייע ווידערוחצער זעהען חונז וויסען, דחם
 דוח ביזט חיון רוהת! חיינע התפצננג געהט מלזיון חויל דרך, עוויגער,
 חיינע לזפערויכט!

ימלך. דער הערר רעגיערט עוויגליך, דיון גחטט דורך מלזע לייטען, ציון! הללויה.
 ואחה, דוח, מלזערהיינגוטער, טהרתמנט חונזער וקבעטמקנען ישראל! אל נא.

ואין דער לוויוטע טאג חוץ וואס טאג פארוואס, ווירד צוזאם קהלות דאס היענענע
טענהענדיגע שבת מגדל עז וואס געווארן, ונקמת קהלות מתחילין מיד חעיר וחריע
ואומין כסדר עד סוף אאפיר גור, ואח"כ אומרים הקרחים שבת מגדל עז ומוסר.

אם המאמר שמעון חתום בכל קרוז וקרוז וכל הקרחים מסיימים על' הכתוב ממש.

ח'יק נאמרו מן פארים עדת סוף שבת מגדל עז שם

חבלו. ונערץ באראלי קדוש הלולו. ובהיכלו פבור

לאמור בלו. קדוש:

שומרי מצותיו עוד ישובו לברון. נדרים יראיו

בשופר גדול. קדוש:

בהכשר ויתרון ויקשב יי וישמעו וכתב ספר זכרון. קדוש:

שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקתכם יאזין

שחקים שפר. ותיטב ליי משור פר. קדוש:

שבמי

עדת חבלי ישראל כדכתיב יעקב חבל נחלתו (דברי' לב ט). ונערץ הלולו

בארלאי קדש. ובהיכלו וגו' תהלי' כ"ט. ישונן לנצרון, למנצ'ר היינו ירושלי'

והוא עש"ה שנו לנצרון (זכרי' ט יב). כדברים יראיו וכו', עש"ה אז כדברו

יראיו ה' איש אל רעהו ויקאב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו (מלאכי ג יו).

בהכשר ויתרון, פי' המפרט: "תלמודי חכמי' העוסקי' בתור' שהיא הכשר ויתרון לישראל."

ויותר מסתבר לפרש זה כשר ויתרון בענינים הכשרים והמתרים, וכמו שדראוהו במס' שנת דף ס"ג א' על שנית' ה' הנושאין וכותבין ומתעסקין בהלכה. שפרו מעשיכם, הטיבו מעשיכם, וייטב מתרגמין ושפרו ונקט ל' שפרו ע"ש שופר, כדאי' במדרש. שקי' שפר, תאר להקב"ה, עש"ה

ח' שמו. וייכען נחמטן פעהעררליכט אויס זיינע חיהק חייגענע געהיינדיגע

(ישראל), ויין רוהק ווירד וואס טיג געפרייענען פון דען היינזיגען אראליס,

חזר חיו זיינען פארוואס טענהענדיגע טענהענדיגע חו"ט וואס טיג קדוש!

שופרי. יוח ווערען לויקקעהרען נאך חיהרער בורג (ירושלים), יוח, יוח

דיח זיינע געבטע הלוטען; זיינע פרהאמען, יוח בעסטעטיגען זיך חיהאער מיט

זיינער ריינען חזר פארטעפליצטן (עהרע); דער עוויגע חמט' געהערט, פעהרען חזר ען חיו דאס ערשינענדיגע וואס זיינען פעהרען. קדוש.

שפרו. חיבט פרהאמע טעהטען חוין, דחמית דער געטליכע בורג ערהאטען ווערדע! דער היינזיגע טענהענדיגע ווירד דאן חיינען געבעט פעהרען; ען געט פארוואס דען עוויגען בעסער חזר דאס טענהענדיגע זיינען פעהרען. קדוש.

שבמי

של ראש השנה

יו

ביום א' (סוף כל יושבי תבל ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הגדיל יי לעשות בארץ. והיה יי למלך על כל הארץ. קדוש:)

סוף שבטי מקוראך עליה והמשל. נמישורת צרים בהתיזך לנשל. בי ליי המלוכה ומושל. קדוש: סוף שבויתינו ממרחק עלות להר קדשו. ונפארגנו תמיד בדביר מקדשו. פי זבר את דבר קדשו. קדוש: שָׁבַח מְגִדֵל עוֹשֵׁם הַגְּדֹל. נִצַּח בְּרִתּוֹ לְמַלְכוֹ עוֹ וּמְגִדֵל. בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׂוֹפָר גְּדוֹל. קדוש:

עמוסיך תוקעים ומריעים בשופר. אמרתך לקים כחך המספר:

ק' תקעו בקדש שופר: פ' שָׁעַם הַעֵבֶר וְעוֹנֶם

כפר

כל

ברוח שמים שפרה (ליוני כויג) ועמו אהל כפי' רא'. ותיטב וגו', תהלי' ס'ט. וקוראך, ישראל, כדכתיב וישראל מקורא' (שעי' מח יב). כטיטות זרים, עכפי האויבי'. בהתיזך, ל' כריתה וקצינה. לנשל, ל' השרה והשלכה, כמו כי ישל זיתך (דברי' כח). וכל המאמר מיוסד על הכתוב, ואת הנטישות הסר התז (ישעיה יח). כי לה' המלוכה ומושל, כן הגירסא בכ"י של י"ח, גם באזיה לפוסים קדמונים וכן עקב, כי זה הוא ל' הכתוב בתהלי' כ"ב, אבל והיתה לה' המלוכה ומושל ככתוב במתורגמים שלנו איננו ל' הכתוב. שוב מלאתי בס' תשבץ שאמר בהלכות ר"ה דף י' ז'ל: "הר"מ הי' אומר כי לה' המלוכה ומושל ולא אמר והית', כי לא מצאנוהו פסוק" עכ"ל. כי זכר וגו', תהלי' ק"ה מ"ג. שנת מגדל וכו', עש"ה מגדל עוז סס ה' בן ירון נדיק וכאגב (משלי יח י), ובילקוט שמואל ברמו קס"ד דרשאו על מלך המשיח, וזהו נכס בתמו למלכו וכו'. ביום ההוא וגו', ישעי' כ"ז י"ג.

שבטי. מ, לחס יוח לזכ טהרמנט היכויל ווחצוטו, דוח סטמחטע דיינער מחכעטער! בעהזוע דוח לזויגען דיינער ווירערותמכער חונד ווירן יוח חב! דמן ווירד דעט עוויגען ווערדען רייך חונד רעגעיטונג. קדוש. שבוחינו. יח, ער ווירד עז היכויל פיהרען, חונדער פערסטמטעכענע פֿחוק, נחך זיינעט הייליגען בערגע; דמן ווחלזען וויר חיהן חיט כחרע זיינע וויינגטהוזז העררניך פרייווען, דחם ער גערמכט מן זיינע הייליגע פֿעהרדייסונג. קדוש. שבו. חיינע פֿענטע בורג חויט דער רוהפֿעללע כחמי דען חלזערהמכטעטן! ער ווירד זיינעט קהיניגע עוויגען זיעג חונד חוכמיבערווינדלפֿקייט פֿערלוייהען; דמן ווירד עז מחפטיג טחלזען, דמן גרמסע אופר. קדוש.

בפר • מענם יערב

בהקרבת כבשים ופזר •

ק' בחצוצרות וקול שופר •

ח' צמחיהם ירבו כחול

אין מספר • צבריהם

יעוררו ויעלו מעפר •

ק' בנשוא גם הרים תראו

וכתקוע שופר • (שבח סגדל.)

ח' ק' תעירו ותריע • להבשרת

כל מריע • ותקדש ביודעי

להריע • קדוש •

אדרת ממלכה •

על מה השלכה • ועוד

לא מלכה • לפי

המליכה

ח' ק' כל יושבי תבל ושוכני

ארץ • יאמרו תמיד הגדיל

י' לעשות בארץ • והיה י'

למלך על כל הארץ • קדוש •

מיוסד ע"פ א"ב נראשי הכרוזים, וחסר את ר', ויתכן שהר' של קרית הוא מקום ר' דוגמת אלפי נד בטת' (תהלו' כה) כמ"ש הראב"ע. ונחלק השני מכל כרוז חתום עם המספר שמעון בר יצחק חזק ואמץ, וכל סיוס הכרוזים הוא פסוק ממקראי קדש.

ח' אדר והוד אתן בצביון •

שוע אפרוד בניב והגיון •

ק' אקרא לאלהים עליון •

ח' ביום הנבחר מושמי

ערץ • מישרים לשפוט

קדשתו להערץ •

ק' י' מלך תגל הארץ •

נאותו

א • אדר, ל' גדולה, ולא מצאנוהו כ"א בשש נקודות, ככתוב בשששים וסוד, ל' מלכות. אתן, ל' נתיבה ואיכנו מלשון שם יתני נדקות ה' (שופט' ה יא), שאלו כן ה' הא' ראוי להיות בח"פ וכה' נפתח ורפה, כמו וסוד אחר אל הגל (משלי כה ט) וצאל אותם (יחזק' מג ח) ודומיה' בנביון, תרגום של ספן ורזון בניון, או יהי' עעמו פאר ויופי ל' בלכיוכ' כנראו במס' ר"ה דף י"א. בניב והגיון, בניב שפתי' והגיון לב. במשמי ערץ, משמיו של הקב"ה. ערץ תאר לא ית' עש"ה והוא מעריכסם (ישעי' ח יג). להעריץ,

כל • חזונו ונעטבעו ונתהנער חונד ערדענבירגער ווערדען דמן חייווער וזגנען • חזונו גרמסעו הנט דער עוויגע חוין דער ערדע געטהפן! "דער עוויגע חזונו דער חזוויניגע קהינג ווערדען חיבער דער גמלעטן ערדע!" קדוש • א ס' • חייט וועקענע עפיהו הווריגע חיד דער העררליכקייט, פירדנע חיון געבעט חייט חונד חונד הערו, ק' רופע לז גחטט, דעטן חזווערהפבוטען. ב ס' • חזן טמגע, פתן חיהט ערקערען, נחך ביוויגיט דיו וועלט לז ריכטען, לזר פערעהעררליכונג ויירר חיוויגיט, ק' דער עוויגע רעגירט, פרעה חזונו ערדרייך! וייגע

ביום א'

המליכה. ואחריו
הלכה. שלא כהלכה:
עליה המלכה. גברת
ממלכה. עד תופיע
מלוכה: זבולי חרקה.
מתמימי פרכה. ונתן
לה ארכה: רחבה
וארכה. וקשת דרכה.
ועל האריכה: בעתה
ברכה. ותנה דרוכה.
ועד עתה מולכה:
יסודות ערמה. ערה
והחרימה. ועד יסוד

גאותו גדלה עולם מהכיל.
עוזו? לספר פת מי יביל.
ק' מלך על כל הארץ אלהים
זמרו משביל: שמו מפארים.
ס' דע ישימו כל בריותיו.
וידעו כי גדלו גבורותיו.
ק' זכר עשה לגפלאותיו:
ס' הציב וירה אכן פנתו.
גחליאל עבור לשעשע
באמתו. ק' זכר לעולם
בריתו: ס' ורשם פחק בת
הגיוני. בכל שנה ושנה
לזכור זכרוני. ק' לזכרון
בהיכל יי: שומרי מצותיו.

ערמה

זבח

להגדיל, כשהקב"ה עושה דין הוא מתעלה ומתקלם כמו שפי' רש"י על בקרובי
אקדש וכו' (ויקרא יג). ד. דע, דעת. ה. הניב וירם אכן פנתו, עש"ה או מי
ירם אכן פנתו (איוב ל"א ו'), והוא אכן שתי' וממנו כשת העולם ועומד על התורה,
כמו שאמרו רז"ל, והוכחיל עבד וכו'. כח ל' יאל היינו התורה, כמו שאז"ל על וממחנה
כח ל' יאל (במדבר כ"א י"ט). זכר לעולם בריתו (תהלים קה ט) וגם הפסוק הזה
כדע על התור', ה. הגיוני, ל' מחשבה וזכרון, כלומר רשט בחוק דת זכרונות בכל

ג' א'. זיינע ערמכענהייט חיבערשרייטעט דמו וועלטמאן! ווער מינט פערמחגענד,
זיינע מונומחטט חיונוספרעטען? ק'. גקטט מינט חויל דעמ גחלען ערדריבע קחייב!
טטיחוט מן דמו חוטטרוויינגויער! ד' ס'. מ, מחגעטן עו זיינע געטתפפע ערוחגען!
יח ווערדען ערפמהרען, ויח גרמס יח ניכר, זיינער מונומחטט טהחטען! ק'. ער המט
זיינען ומוכרערן מיין דענקמחל ערריכטעט. ה' ס'. ער המט ריח גרונוחגע* דעו
וועלטמאן בעפעטזייגטן, זיך מיט זיינער כחלימן לו ערפרייען. ק'. עוויג דענקט ער
זיין פעהייסען. ו' ס'. ער המט מיין מדענקען מין דמו געוועטלבוך חייגעלייכעט,
זיך ימהר'יך זיינער לו ערמינערן, ק'. זינט מדענקען חית טעמען דעו עוויגען.

ער

(* דמו גקטטזיינע געוועטלבוך ווירד מן ריח כחייב דער וועלט בעטמחטעטעט.

קרובות ליום שני

ציוס א'

ס' סלול מסלולנו ישר
 לצעור. וכן יקנה קרסל
 לא ימעור. ק' פנמות זכור
 אזכרנו עוד: שביחנו.

ס' עמוסיה תוקעים ומריעים
 בשופר. אמרתה לקים פחק
 המספר. ק' תקעו בחודש
 שופר: מ' פשעם העבר
 ועונם פפר. מענם יערב
 בהקרבת פבשים ופר. ק' פתצורות וקול שופר:
 מ' צמחיהם ירבו בחול אין מספר. צברייהם יעוררו ויעלה
 מעפר. ק' פנשוא גם הרים תראו וכתקוע שופר: שבת.

מלך: ס' רם על כל
 מלך. תגעילנה
 ממלך. וק' תשיב
 מלובה: (העיר וחריע.)

ס' מ' מלך ממלט
 מרעהו. ליודעי
 תרועה. האל קרוש:
 מלך
 ק' פתצורות וקול שופר:
 מ' צמחיהם ירבו בחול אין מספר. צברייהם יעוררו ויעלה
 מעפר. ק' פנשוא גם הרים תראו וכתקוע שופר: שבת.

קרית

ס. סלול, מסלול חרד. ישר לזעה, הישר ללכת. וכן יקנה, תאר לישראל
 כדכתיב הן יקיר לי אפרים (ירמי' לא כ). קרסל לא ימעד, לי ולא
 מעור קרסלי (תהלי' יח לו). ובכל ספרי הדפוס וכי מצאתי קרסול ושבוש
 הוא, שהיחיד מן קרסלי הוא קרסל בחולם, בראיית דגשות הל', וכן הביאו
 הרד"ק במכלול סוף שער השמות בתוך החלמי'; אבל מן גלמוד תאמר
 גלמודה (ישעי' מט כא), ברפיון הד'. ע. עמוסין, ישראל העמוסים מני בטן
 (ישעי' מוג). צ. לבויהם, הקבורים בבבזרי עפר, לי' וזכור עפר (תנקה' א י).

ס ח' עבנע דוח בהון חזנרער טרמטע, דחם דער פום דייכענו ווירדיגען
 זקנהענו ניכט גלייטע.

ק' זח ספרמכזט דוח: „חיד געדענקע זיינער חיווערדרמה.“
 ע ס' דוח מיט דיינען געבמטען בעלמזטעטען (ישראל), באמיען חונד טטירמען מיט
 דעם שופר, דיינען בעפעהן לי פתולזיעהען נחך דער פמריסריפט דעו געועטלענו:
 ק' „באמיעט חת כייחמקכע דחן שופר!
 פ ס' ט, פערקוב חיהנען חיהרע מיטעטהחט חונד פערלייהע חיהרע זינדען!
 חמכטע דיר חיהר בעטען געמלויג זיין זיח זממער: חונד פמריענמפפער!
 ק' מיט טרממפעטענו חונד שופרמלזן!
 צ ס' יח, חיהרע ספרמטען ווערדן למחלומן ווערדען זיח זממד: חיהרע בעגרמבעכען
 ווערדען ערוחמכען חונד חוידער ערדע טטיגען, ק' ווען חייכנט דח: לייכען חויד דען
 בערגען חויפטטיגען (חיהר ווערדעט עז זעהן!) חונד דחן שופר פממלזען ווירד,
 דוח

של ראש השנה

כ

ז"ס א'

מִלְכָּךְ זֹכֵר אַחַז קָרָן.
לְרִזְקָעֵי (לָךְ) הַיּוֹם
בְּקָרָן. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

קְרִית מְשֻׁשׁ הַיְכָל וְאוֹלָם.
מִזְבֵּחַ יְשׁוּב וּבְלֵי שְׂרֵת
בְּלָם. ק' יי וּמְלֹךְ לְעֵלָם:
שְׁמַיִם וָאָרֶץ יִרְגְּנוּ לְשִׁמְךָ

הסון בננו

ע"פ א"ב

אַאֲפִיד נְזֹר אִיוֹם.
בְּשִׁלוֹשׁ קָדְשָׁה בַיּוֹם:
גְּבוּרֵי כַח גְּדֻלָּה.
דְּהַרוּחוֹ בְּבֵית דְּגִילָה:

יַעֲרֹת יִמְחֹאוּ בְךָ לְהַנְעִימוֹ.
ס' כִּי פִקְדֵי אֶת עַמּוֹ: ס' תִּקְרָה
אֶרְאֵלִים וּבֹכְבֵי צַפֵּר.
תִּהְלֵת יִתְנוּ שְׂבַח לְהַשְׁפֵּר.
ק' הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר:

הוגי

יֵאמְרוּ תָמִיד הַגְּדִיל יי
לְעִשׂוֹת בְּאֶרֶץ. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:
ס' וְיִשְׁפֹּט תִּבְלָב בְּצַדִּיק וּלְאַמִּים בְּמִישְׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ:
ח' וְהוֹיָא בְּאֶחָד וּבְיוֹם יִשְׁיַבְנוּ. וְנִפְשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעֲשׂוּ.

כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָב וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ. יֵאמְרוּ תָמִיד הַגְּדִיל יי
לְעִשׂוֹת בְּאֶרֶץ. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:
ס' וְיִשְׁפֹּט תִּבְלָב בְּצַדִּיק וּלְאַמִּים בְּמִישְׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ:
ח' וְהוֹיָא בְּאֶחָד וּבְיוֹם יִשְׁיַבְנוּ. וְנִפְשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעֲשׁוּ.

נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

אתן

ק. קרית משוש היכל ואלם. ירושלים כקראת קרי' עליוה זשע' כ"ב"ז, וכתיב יפה נוף משוט
כל הארץ הרצון וכו' (תהלי' מס ג). ח. וכוכבי צפר, וכוכבי בקר. תהלות יספרו
וכו', כדכתיב צרן יחד כוכבי בקר וירעו וכו' (אי' ל' ס' יז), להשפר, להיעיב
וליסות. ישפוט תבל וגו', תהלי' ט' ט'. והוא באחד וכו', איוב כ"ג יג.

ק ס' דוח טטרטט חונרער ווהננע, טעאפען, געריכטוהיג חונר מוטמר,
מללע ווערדען וויר וויעדער בעזיטלען, נעבוט דעו טעאפען גערקטעסמלעטען
מללעומוחוטט. ק' דער הערר ווירד עוויג רעגירען.
ש ס'. הימוחטל חונר ערדע ווערדען דמן ווינען נחוטען בעזינגען, חיהטן
ווערדען דוח ביווע דעו ווהרדע ויזלען;

ק'. דעו ער המט זיין פלוק בעחט, דער עוויגע!
ח ס'. דוח ומלטיגען אראליס חונר דוח ומרעגנטערנע מללע ווערדען זוט
זיינען רוהטן פערקידען: ק', ומחט חיהן מיט שופרמללען!"

ח' ק'. ישפוט. ער ריכטעט דען ערדקרייז נחך גערעכטיגקייט,
נחלימען נחך ביליגקייט, דער ומלטיגע, קדוש.
ח' ק'. והוא. ער חיוט חיינע ויננע, ווער מרדערט חיהן חוט?
ער ווילן, חונר טוגעטיעהט! פורכטמערער, קדוש!

קרובות ליום שני

ביום 6

רִזְוִי הִגָּה הַמְלָה •
 וְתִקְוֶהוּ בְּהַלֵּל וּמְלָה •
 זֹכֵר לְעַד זְכוֹרֵת •
 תִּדְשׁוּהוּ זְמַר חַיֹּת •
 מִזֵּב עֲזִמָּס מְרַח •
 יִחְדְּוֶהוּ בְּחֵדוּשׁ יֶרַח •
 כּוֹבֵשׁ כָּל בְּעָסִים •
 לְכָל אֶף לְהַשִּׁים •
 מְשַׁרְתִּי בְּחֵיל מוֹרָא •
 נִכְחָם הִלְלוּ נוֹרָא •
 שְׂרָפִי סְבִיב סְעָרָה •
 עֲנֵנו לְמַעֲבִיר עֲבָרָה •
 פְּלִיטִים פִּצְחוּ פֶה •
 צִלְצְלוּ הַכֵּל צוֹפֶה •
 קַהְלוֹת עִם קְרוֹשִׁים •
 רוממותו

עיבוד על פי א"ב ותוסף חתום גם המסנר
 שמעון בר יצחק חזק •
 כנגון אאפיר •
 אֶתֶן לְפֹעֲלֵי צָדֵק • בַּיּוֹם
 הַנִּבְחָר מַעֲשֵׂה לְהַבְדִּק •
 גְּאוֹתוֹ מְאוֹד גְּדֻלָּה • הַרְדֵּךְ
 עֲנֹתוֹ לְפִי הַגְּדֻלָּה • הוּא
 אֲדוֹן הָעוֹלָם • וּמִי הַקָּשָׁה
 אֱלֹוֵי וַיִּשְׁלַם • זֹכֵר הוֹלֵךְ
 בַּתָּם • חוֹגֵן וְעוֹשֶׂה דִין
 יְתוֹם • מְהוֹר מְרוֹם וְנִשְׂאֵ
 יָפֶה בְּעֵתוֹ הַכֵּל עֲשֶׂה כַּפִּיר
 לֹא יִמָּאֵם • לְנִבְזָה בְּעֵינָיו
 גְּמָאֵם • מִפְּאָר רֹוֹכְבֵי עֲרֻבוֹת •
 גְּנֵה נְגִדוֹ וַיֵּאֵשׁ לְהַבּוֹת • סוֹעֵף
 בְּחַרְבוֹת שְׁנוֹנוֹת • עֲבוֹר
 יְתוֹמִים וַאֲלֻמְנוֹת • פֶּעַל
 אָדָם יִשְׁלַם • צָר פֶּה וּמְשִׁים
 אֵלֶם • קוֹנֵה הַכֵּל בְּרַחֲמִים •

דָּם וּמִשְׁפִּיל רָמִים • שׁוֹפֵט יִצְרָיו בְּחַנִּינָה • תְּמִים
 פֶּעַל אֵל אֲמוֹנָה • שׁוֹפֵטֵי אֶרֶץ פְּתוּחוֹ • מִפְּחָדוֹ יִבְתְּלוּ
 וַיִּרְמְקוּ • עוֹשֶׂה מִשְׁפֵּט עֲמוֹ • וּתְחַלָּה מְקַדְּמָם מִפְּנֵי

זעמו

אהן וכו' עש"ה ולפועלי אהן נדק (אוי לוג). ביום הכנסת וכו' הוא ר"ה.
 ומי הקשה אליו ושלם, (איו ט ד). יפה וכו' עש"ה הכל עשה יפה בעתו (קהל' ג יב).
 כביר, הקנה שהוא אל כביר לא ימאס לנבזה וכו', כלומר למי ששפל ונבזה בעיני עלמו
 ואיכנו מתגאה. סועף, ל' כריתת הסעיפים, כש הכה ה' מסעף פארה (ישעי' לג).
 ותחל' מקדמם מפני זעמו, כמו שאמרו ז"ל במס' ר"ה דף ח' ב', ישרא נכנסין תחלה לד'ין
 מקמא

של ראש השנה

כא

בשלישי ורביעי ושני בשבת.

בראשון בשבת.

ועמו: גדיבים בְּדַקְדוּקָם
 יחילו בְּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעְלוֹ:
 רואה כל תַּעֲלוּמוֹת. יושב
 בְּגִבְהֵי מְרוֹמוֹת: צופה כל
 נוֹלָדֹת. חופש כל הַעֲתִידֹת:
 קורא הַדּוֹרוֹת מֵרֵאשׁ.
 חקרי לב לְתוֹר וּלְדָרוֹשׁ:
 קוֹמֵ זֹכֵר בְּרִית רֵאשׁוּנִים.
 קוֹמֵ שְׁבוּעָה לְאַחֲרוּנִים:

קוֹמֵ תִשְׁלַשׁ שׁוֹפְרוֹת
 בְּהַר הַקֹּדֶשׁ. וְאַשְׁלַשׁ
 קְדֻשָּׁה בְּקֹדֶשׁ:

(מלך זוכר אהוז קרו. לתזקעי
 לה היום בקרו. נורא וקדוש:)

(ישפוט תבל בצדק. ולאמים
 במישרים. האל קדוש:)

סוֹקְאֲדוֹן אִם מַעֲשִׂים אֵין בְּנוֹ. שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל
 יַעֲמֹד לָנוּ. וְאַל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. קְדוֹשׁ:
 סוֹקְהֵן לֹא יֵאֱמִין בְּקְדוּשָׁיו. וְתִהְיֶה יְשִׁים בְּאֵילֵי
 תְּרִשִׁישָׁיו. וְאֵיךְ יִצְדְּקוּ קְרוּצֵי גוֹשָׁיו. קְדוֹשׁ:
 שבת

מקמא דליפוש חרות אף. כדיבוס, נדיקי. נדקדוקס יחילו, ככל דקדוק' שמדקדקים
 במכוות מ"מ יחילו ויחדו. באשר משפטו פעלו, פסוק הוא בלפני' ב' ג', ורב
 אמי כי הוי מטי להאי קרא ככי, אמר, כולי האי ואולי! כדאי' בחגיגה דף ד'.
 אדון אס מעשים, ר"ל כשרון מעשים. שמך הגדול יעמד לנו, עש' עשה
 אתי למען שמך (תהלים קט כא), אס עווכנו ענו בנו ה' עשה למען שמך
 (ירמיה יד ז), וטעם יעמד לנו כטעם כי יעמד למען אביון (תהלים קט
 לא). ואל תבוא במשפט עמנו, עש' בתהלים קמ"ג ב'.
 הן לא יאמין וכו', עש' הן בקדושו לא יאמין (איוב טו) ועש' הן
 צעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה אף אוכני בתי חמר. (אס ד"ח).

אדון הערר, ווען וויר קיינע פֿערדיענטע העכטן, ון סטעהע חונדיין
 וּמְכַסֵּיגֵר כְּחַמֵּע בִּיח! געהע ניכט חיל' געריכט מיט חונד! קדוש!
 דין. ימו ועלכזט ויינען היי ויגען טרויעט ער ניכט, פֿינדעט נחך
 חונכֿהוֹקֿהמעכנהייט מן ויינען וּמְכַסֵּיגֵר תרשיש; וּמְזַלֵּטֵן
 וּמְחַל כון חירדיטע וועזען פֿעהלעפֿרייח ויין? — קדוש!
 שכתי 6 ן E (Tom 5.)

לאזי הכרוזים שמעון בר יצחק הקטן חזק.

שבת וראה תחת השמש. אין טוב לאנוש
מהתחמש. ביראת מעוז לחזק ולא להמש;
שורת הדין ראתה עיני. נבין תחלה מאדם
הקדמוני. בפצלם אלהים נברא בעדן גני;
מעת הפר פי ממלכת. ביקר לא לן ונגרש
בשלקת. ואת להט החרב המתהפכת;
מדרך בדרך טובים להועילו. ממזרח העיר
עלט מאפלו. צדק יקראהו לרגלו: על גסותו

מבטחו

שבחי וראה תחת השמש, ל"ה קהלת ט' י"א. אין טוב, אין לאנוש בעולם
זום דבר יותר טוב מהתחמש וכו', מהזדרז ביראת אל שהוא מעוזו שכאמל
ה' עחי ומעחי (יחמיה יו יט) זזה המעולה שנמעשים. להמש, ל' רפיון וכעכין
מזות שפתיו ולא אמוט (איוב כג יב) ועוד נזדקתי הסוקתי ולא ארפה (שם כז ו)
ביקר לא לן, כדאי' בנ"ר פ' י"א, אמר רב אמי אדה"ל לא לן בכבודו שכאמר אדם
ביקר כל ילין (תהלים מט). ונגרש וכו', שכאמר ונגרש את האדם. . . . ואת
להט החרב וגו' (בראשית ג כד), וזה היה בו ביום שנברא, כמבואר באוסן
דאתמול דף ו' א', גם במוסף דף ל"א בפיוט אפר טאו ע"ש. מודרך וכו'
רמוז לאברהם. ממזרח העיר וכו', כ"כ בכ"י וכדאיתא במדרש הובא בילקוט
תהלי' מומור ק"ו, זהו שאמר הכתוב, מי העיר ממזרח נדק יקראהו לרגלו (ישעיה
מא ב), א"ר ראיוב יס"י היו אר"ה מלבוא תחת ככפיו של הקב"ה, ומי העייר לבוא

שבחי וראה. חיד דענקע נחך חזר פידע חונטער דער זחנכע דעט
זענטען ניכטו הייליגהער, חזו דוח ערבויוחנג חין דער גחטטועזיגקייט
וזחנחך ער חונחויפהקרויך סטרעבען זחזוטע. חוין חויגע העט חיינען בליקל
חויל דען זויל דעו גחטטוילען געריכטו געוחרפען. זחסט חונז דען זחכפעל
חונזערער בעטרחכטונג חיבער דען ערוטען דער זענטען זחכען; חוט
עבענבליזע גחטטען זחחד ער ערשחפעטען, חונז חין דען זחכענגחטרען (גן עדן)
דייניגעזעטען; ער געהערבטע דעס בעפעלע דען זעלטערענטען כיכטי
חונז זיינע העררייכקייט דויערטע קיינע נחכט; ער זחחדע הערויגעזיגט חונז
חוינע חווחוולנערע פוחזענערע קויגע פערספעררטע חיהת דען פערנערל
חוינגחנג. דער גליקקליך חוין זעגע דער פרחוויגקייט זחחדעלע, יענער סטרחה
פחחן זחרגען (אברה'), בעלייכטעטע זיינע חין דונקעל פעהרזיזטען זייטגעחטען
חיהת פחגטע דוח טגענד חויל דענן פוסע נחך; דחך העגטע ער זויסטרויען
געגען

מבטחו בבחינה. ופץ להודיע אם ירשנה.
 נגדרו גזעיו גרות ארבע מאות שנה: עורו
 נד'בים והתאוששו לתאווה. פקשו צדק בקשו
 ענוה. אולי יש תקוה: ותיק הנעלה באחד
 ההרים. לשמונה קים ברית בשרים. וזרע
 ומצא מאה שעררים: ולששים נהנט במציק
 ומשעשע. ולשיבה בדה מאורו להשע. עבור
 שאחו פני הרשע: נא שימו על לב מוראות.

תחת כנפיו? אברהם, שאמר מי העיר, ולא תאמר לאוה' בלבד אלא אף הכדקה
 היתה ישנה והעירה וכו', עכ"ל. ואולם בדר' פ' מ"ה דוראו כאלו כתוב האיר
 בא' ע"ג. מנחמו, ה' מנחמו. ופן להודיע וכו' בקש אות על ירושת הארץ
 כמו שאמר בונה ארע כי אירשנה (בראשית טו ט) וכמו שפ' רש"י ז"ל,
 ולכן נגזר על בניס גרות ד' מאות שנה, כדכתיב גם ידוע תדע כי גר יהיה
 זרעך וגו'. והתאוששו, ל' ארש כלומר התחזקו והיו לאנשים לתת רסן לתאווה
 שלא תמשול בכם, ל' זכרו זאת והתאוששו (ישעי' מו ט). ותיק הנעלה, זה
 יצחק. וזרע ומלא וכו', שא' וזרע יצחק וגו' (בראשית כו יב). כחנט, חכמו
 פירותיו והוליד עשו המציק ויעקב המשעשע. ולשיבה כהה וכו', כדכתיב ויהי
 כי זקן יצחק ותכהיכה עיניו מראות (שם כו א). עבור שאתו פני הרשע,
 משום דאסתכל בפני עשו הרשע כדאיתא במסכת מגילת פ"ח א'. מוראות,
 תאר למתכאף דוגמת עורו נדיבים שנחרח הקודם והוא מגזרת כעת במרום
 שמריא (איוב לט יח) ל' הנבזה והתכאפות. כעיס, תאר ליעקב. טובו אהלויו,

בעגנו וייגעו טרויטען (גקטט), פערלונגטע חיין לייצען לזר בעסטמטטיגונג דעג
 פֿתן גקטט חיהתן פֿערהייסענטן אָהנדעג, חונד ברפֿכטע חיינע פֿיערהונדערטיקיה
 ריגע וואַנדערטשט חייבער זיינע נחֿקקוואַטן². ערוואַקט'ג, חיהה גרפֿסטן! זעטלט
 חויערן בעגערדט גרענלען! זוכט גערעכטיגקייט! זוכט טוגענד! פֿיעל
 זייכט קהֿנט חיהה דמן אָפֿפֿעטן! פֿרֿקט וואַר ער, דער חוין יענטן בערג
 לזת חפֿפֿערן געֿהירט וואַרדען (ילחק); טון און זיינען פֿטעטן טוגע
 וואַרדע זיינען פֿוייסע דח: הייזיגע זייגען (דוח בעסניידונג) חוילגעדריקקט;
 ער וואַר געזעגעט, ער זעטעט חיינט חונד ערוואַרב דען פֿטונג הונדערט
 פֿחֿ² זיינען געבליגוטען יוהרע לייגעט ער לוויה זקהע, דען וויטהעריך (עשו)
 חונד דען עדעלן (יעקב). חבער ער חוסטע חיתן פֿוטער ויין געזוכט פֿערלזיערען,
 דחריט, ווייזער דען פֿרעפֿלונד: (עשו) חזעהען פֿטעטע — ח, נעהט דיעז לז
 הערלזען

(¹ נראשית ט"ז. (² נראשית כ"ו י"ב.

וְהָשִׁיבוּ יָד מַעֲזוֹל לְהַמְלִיט מִתְּלֵאוֹת. אוֹלֵי יַחַנְזוּ
 יי צבאות: נעים אשר טובו אהליו. ותארו
 חקוק בכם וכוליו. והנה יי נצב עליו: בשובו
 מפניו ונחלץ מתלאה. ונדרו אחר לאל לו
 נראה. נכשל בדינה בת לאה: בינו יצוריו
 לרחמיו לשאף. גורו לכם מפני סערת חרון
 אף. אוֹלֵי תִסְתְּרוּ בְיוֹם אָף: רעים אחים בני

שכאמר מה טובו אלהיך יעקב (במדבר כד ה), ותארו חקוק וכו', דמות
 דיוקנו כחקק תחת כסא הכבוד כדאיתא במדבר רבה פ"ד. וכדרי אסר
 נכשל בדינה, כדא' בתנחומא פ' וישלח בפסוק ויאמר להים אל יעקב
 קום עלה בית אל, ילמדנו רבינו בכמה מקומות פנקסו של אדם נפתחת?
 היואל לדרך והיושב בבית המרועע והכודר ואינו משלם וכו', ואמר ר' יבאי
 הכודר ואינו משלם פנקסו מתבקרית לפני הקב"ה ואומר היכן פלוני בן פלוני
 שכד נדר ביום פלוני? בא ואראך כשהלך יעקב לארס נהרים מה כתיב שם? וידר
 יעקב נדר לאמר וגו', השיבו על כל דבר ודבר, הלך והעשיר ובה ויש לו ולא שלם
 נדרו הביא עליו לעשו ובקש להרגו כעל ממנו כל אותו דורון עזים מאתים וגו' ולא
 הרגיש, הביא עליו למלאך וכתבש עמו שכאמר יותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו
 שבקש להרגו וירא כי לא יכול לו וכעשה זלע, כיון שלא הרגיש באת עליו כרת דיכה
 ותנא דיכה, כיון שלא הרגיש באת עליו כרת רחל ותמת רחל ותקבר, מסייע לוי
 לרב שמואל בר רב ינחק דאמר כל הכודר ואינו משלם גורם לאשתו שתמות שכאמר
 אס אין לך לשלם וגו'! בינו יצוריו, בב' כ"י כתיב יצוריס. לשאף, להיות
 שאף וחומר. רעים ואחיס, משה ואהרן שנמשחו בשמן המשחה שנקרא יאהר
 ל' תירושך ויהרדך וכדאיתא במס' זבחים דף ק"ב א'; ומלאתי בשמות רבה פ' ע"ו

הערלען, חיהר טתולען! עטליעהט חיייערע הענד דער געוואלטההטטיגקייט!
 ענטלויטהט דעטן וויסגעטיקע! פיעלזייכט בעגנארויגט חייך דער עוויגע לבאות!
 דער העלרועליגע (יעקב), חין דעסטן לעטן דין טוגענד ווההנטע,
 דעסטן בילד חין הייחואוועטן טהרמכע חייגעגריכען, דהו דער עוויגע
 זעלבסט בעוואלטהט — קמת גליקקליך חיוי פון לוריקק חונד זייחטע. חוט דער
 ענטריכטונג זיינען געליבדען, וועלען ער דער געטטליכען ערשיינונג גע
 טהען — חונד דחורטן טרחה חיהו דהו וויסגעטיקק חוט דיכה, דער טחכטער
 לאה!*. ווערקט, געטעפלע, חונד פלעהעט חוט ערבחרעטן! פירכטעט
 דען שטורט רען ערגריחוועטן! גלויבט חיהר עטות, חתן לחרנטחגע
 פערברחגען לו בלייבען? יענע ערוויכטעטעטן געברידער (משה ואהרן)
 ווחרען

(* ברשית לד.

הַיְצָה־רִי. אֲשֶׁר אָצוּ בְּמִשְׁלַח־תָּם בְּצַבִּי לְמַה־רִי.
וְהַגְבִּילוּ סִגְלָה בְּתַחֲתִית הָהָר: רַבִּי תוֹרָה
בְּתַבּוּ לָעַם. וְהוֹרוּם בְּרִכְיִי שֶׁרֹמֵשׁ שְׁפִטֵי נַעֲמִים.
וּבְמִי מְרִיבָה הַפְּקָדוֹ בְּזַעֲמִים: יִדְעוּ זֹאת כָּל
יְוֹשְׁבֵי אֶרֶץ מִיָּה. אִם בֵּן בְּתַמִּימֵי חֲכָמָה. מִהַ יַעֲשֶׂוּ
מְלֵאֵי מְרָמָה: יִדִּיד יִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ תַּחֲלָה. בְּבֶן

דף קכ"ט ד' / אלה שני בני היצהר (זכרי' ד יד) אלו משה ואהרן וכו', ואולם יונתן תרגם בני היצהר בני רברבייא ולדעתו יצהר שם מושאל לגדולה, ועיין רד"ק שרש צהר, ואי אפשר לפרשו לשם עגס פרטי שהרי ה' הידיעה בראשו. אלו, מהרז. במשלתם, בשליחותם. סגולה. ישראל. רבי תורה כתבו, עש"ה אכתבו רבי תורתו כמו זר נחשבו (הושע ח יב) ופליגי ב' ר"א ור"י במס' גטין דף ס' ב' ר' אלעזר. אומר תורה רוב בכתב ומעוט בעל פה, ור' יוחנן אומר רוב בעל פה ומעוט בכתב שנאמר כי על פי הדברים האלה, ואידך נמי הכתוב אכתב לו רבי תורתו? ההוא אתמהי קא מתמה אכתב לו רבי תורתו הלל כמו זר נחשבו! ואידך נמי הכתוב כי על פי הדברים האלה? ההוא משום דתקיפי למיגמריכו. עכ"ל. ובירושלמי דפאה פ"ב, ר' זעירא בשם ר' אלעזר, אכתב לו רבי תורתו, וכי רובה של תורה בכתבה? אלא מרובים הם הדברים הנדרשים מכתב מן הדברים הנדרשים בפה אלא צעיקי חביבים הם הדברים הנדרשים בפה מן הדברים הנדרשים מן הכתב (כן גירסת הילקוט ולא כן בירושלמי דילין) רבי יהודה אומר אכתב לו רבי תורתו אלו התוכחות אפילו כן כמו זר נחשבו אמר ר' אבין אלו כתבתי לך רבי תורתו לא כמו זר נחשבו מה ציכו לבין או"ה אלו מוניאין ספריהם ואלו מוניאין ספריהם, ר' חגי ברבי שמלאי, כתיב כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית הדא אמרה אותן שפכה הם חביבין עכ"ל. ובמדרש אמרו, אמר ר' יהודה בר שלום בקש משה שתהא המשכה בכתב ולפה הקב"ה שעתידין או"ה לתרגם את התורה ולהיות קיוראי בו יוכית ואומרין חף הם ישראל אמר הקב"ה לאו"ה מה אתם אומרים שאתם בני? איכי יודע לא למי שמסתיין [שלי] שלי צידו הוא בני, ומהו המסתיין? זו משנה, שאם היתה המשכה ביד האומות אם כן כמו זר נחשבו עכ"ל, ולשפת המאמרים האלה יתלכדו ולא יתפרדו. ובמי מריבה, בשביל מי מריבה. ידיד ה', המלך שאול בחיר ה'. כגן שנה נקי וכו', כדכתיב בן שנה

והרען חין דער פֿערריכטונג דער גֿאָטטליכען בֿהטשפֿאַט טעגל וויח חיון רעה; ויח בעקרייזטען דרוז גענויכטע פֿהקֿן חֿן פֿוסע יענעו בערגעו (סיני) חונר טריעבען חיהט דער לעהרען מענגע ניטער, חונטערריכטעטען עו חיון וועג דער טוגענר חונר דעז הֿאָרען געוועטלען, חונר דֿך טרחה יח דער גֿאָטטליכע חונזווע ביח דער געטיכטע מיימריב (במדכ' ב). (ו) וּחֿבֿטען דיעו חֿללע עררבע וּחֿהגער ערוּחֿגען! ערגיג עוּחֿ דען חֿוּפֿריכטֿגען ווי: ויח וּחֿג עוּ וּחֿהוּ דען טיקֿפֿחֿזֿטן געהוּ חיון זיכונג גֿאָטטעו וּחֿר דער ערוּטע קֿחיג (שאל), אַחֿזערֿרייח ויח חיון יֿחֿהריגער

קרובות ליום שני

שְׁנָה נָקִי מִכָּל עֲוֹלָה. וְלֹא נִעְצַל מִמְּלַחֲמַת
 עֲבוּר הַצֵּלָה: צֹוֹה עַל מַחֲוֵת הַמְּזֻנָּב. שְׁנָה
 מִפְקָד וְהוֹבִישׁ כְּגֻזְנֵיב. בְּחָמְלוֹ מִעֲדָנוֹר
 בְּכַשְׁפֵּי־וּמָתָנָב: צוֹר גַּחַם בִּי הַמְּלִיכֹו. וְהַפִּילֹו
 בְּיַד אֹיְבָיו לְדַעְכוֹ וּמָה יַעֲשׂוּ מִפִּירֵי דִין בְּעַרְבוֹ:
 חֶסֶד הַמְּנַעִים זְמִירוֹת לְקוֹנֹו. וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד
 בְּסֵא גְאוֹנֹו. וְעֵשָׂה מִשְׁפָּט וַיְדַקָּה לְהַמְּזֻנֹו:
 חֶהֱף לְכֶרוֹחַ מִפְּנֵי פִרֵי בְטָנוֹ. הַקְּדִימוֹ רַכִּיל

שאל במלכו (ע"א יג א) ואמרינן במס' יומא דף כ"ב, רב הונא אמר כגון שני שלא חטא
 מימיו. ולא נעלל וכו', לא כתעלל להלחם מלחמת ישראל כדי להגלים. לווה, ככטווס
 המזנב, עמלק שזנב בישראל כדכתי' ויזכר כל הנחשלים אחריו (דברי' כח), ושאל
 כלטוה למחות זכרו והוא חמל עליו וכאם ה' על המליכו והפילו ביד אויביו כמבואר כל
 זה בספר שמואל א' ס' ט"ו. שנה מפקד, שנה תפקידו. בחמלו מעדנות, בחמלו
 על אגג מעדנות שאמר וילך אליו אגג מעדנות (שם פסוק לב). בכשפיו מתגנב,
 שהי' מתגנב ומתכסה ממנו ע"י כשפים כמו שאמרו רז"ל. לדעכו, לנתקו ולהרסו,
 ל' דעכו כאל קוליס (תהלי' קיס יב) ע"ש פי' רש"י. חסיד המכעים וכו', דוד
 המלך שאמר עליו נעים זמירות ישראל (ש"ס כג א). והוכן וכו', שאמר וכסאו
 כשמש נגדי (תהלי' פט לו) וכאמר והוכן בחסד כסא ויש עליו באמת באהל דוד
 (ישעי' יו ה). ועשה משפט וכו', שאמר ויהי דוד עושה משפט ולדקה לכל עמו
 (ש"ס טו). חתף, כמהר פתאום לכרוח מפני אכזלום בנו כמבואר בס' שמואל ב'
 ס' ט"ו. חתף, ל' הן יחתף (איוב ט"ב). הקדימו ככיל וכו', כיבא ענד מפיבשת

יחריגער קיטבע; ער העטטע מחנבען קריעג לור רעטטונג ישראל; געפיהרט.
 חיונוט ערהיעלט ער דען בעפעהן, דיר ומוטערהעטען (עמלקים) חויגונז
 רחטטען; חבער ער בעפוןגטע דען חויפטראג ניכט, טחטטעדען דורך לויבערז
 קונט פערטטעלונטען לחטטויג (דען קחיג אגג*), דחרונ בערייעטע דער
 טחפפער, דחם ער חיהו לזון קחיג געטחכט העטטע, חונר זיעס חיהו זייכען
 פיינדען חין דיר חקדע פוןלעו, דיר חיהו יחחערלונד קוונטען. ווחו חמג
 כון ווחהן דען געחיינדען געטעהכין ווען ויר רעכטוויורדיג חחדעלן? דער
 פרחחע (קחיג דוד), דער זייכען טחפפער חגענעהמע זינדער וחג, דעסכין
 וחחיענטט טהרחן חוילן גיטע געגרינדעט ווחר, דער רעכט חונר גערעכטיג
 קייט חוכטער זייכען פוןקע חויוחביטע, חוסטע פוחטלונד פחר זייכער לויבערז
 פרוכט ענטוילפען. דחרט גחב ער דער פערלויחדונג, דיר יענער זיגנער ווידער
 זייכען

* שמואל א' קמפיעטו ט"ו.

מִשְׁקַר עַל אַרְוֹנוֹ • וְחָלַק לּוֹשְׁרָה בַּחֲלָק לְשֹׁנָיו •
 קוֹל הַחֲלוּק בְּהַסְבִּית מִמְּעוֹנָיו • חָלַק מַלְכוּתוֹ
 בֵּין עֲבָדָיו וּבֵין בָּנָיו • וּמָה יַעֲשֶׂה מִלְּשֹׁנֵי בַּבְּקוֹד
 עָלָיו חֲרוֹנוֹ • קֶהֱלוֹת וּרְכָבוֹת וְאַלְפִים • אֲשֶׁר
 לְפָנָיו עָבְרוּ חֲלוּפִים • וְלֹא יָכֹלוּ לְהַצְטַדֵּק הַיּוֹת
 חֲפִים • הֵן שָׁמַיִם בְּעֵינָיו לֹא זָכוּ • וְכֹל לְגִיּוֹנֵי שַׁחַק
 בַּפְּשָׁתָה דַּעְכוּ • וּנְתַעַב וּנְאַלַח מֵהַיּוֹבוֹ • קוֹבֵץ
 מִרְמָה וּמִסְתַּתֵּר בְּעֵנֵינוּ • אִם יֹאמֶר בְּלִבּוֹ מִי
 יַעֲדֵנִי לְפָנָיו • קוֹרוֹתָיו וְרַהֲיָטָיו וְעַצְיוֹ וְאַבְנָיו •

היה מקדש לבוא לפניו ברכילות על אלוהיו, כדכתיב שם (יע כח) וירגל בעבדך ונ' וסלק לו כל קניניו מפיצת כדכתיב שם (יו ב) ויאמר המלך לביבא הכה לך כל אשר לנפיצת, וכתיב שם (יע ל) אתה וביבא תחלקו את השדה, ואמרינן במס' שבת דף כ"ו, אמר ר"י אמר רב, בשעה שאמר דוד למפיצת אתה וביבא תחלקו את השדה ילאת בת קול ואמרה רחבעם וירבעם יחלקו את המלכות! ואמר ר"י אמר רב אלמלא לא קבל דוד ל' הרע לא נחלק המלכות וכו'. וזה שיסד הפייטן קול החלוק כהסכית וכו'. מלשני, מלשין, וה' נוסף לתקון השם, כמו מלשני נכסתר רעהו (תהי' קא ה). חפיים, טהורים, ל' חף אכזי ולא עון לי (איוב לג ט). לגיוני שחק, טיילי מרום. כפשתה דעכו, ל' דעכו כפשתה כנו (ישע' מג יז). ונתעב ונאלח, שניה ל' מאוס וירמוז לאדם וכמאמר איוב (טו יו) הן שמים לא זכו בעיניו אף כי נתעב ונאלח איש שותה כמים עולה. קובץ מרמה וכו', מבוא' ע"פ מאמרם (תעני' יא א) שאל יאמר אדם מי מעיד בי? אבני ביתו של אד'

זיינען העררן פֿערברחטע, געהער, חונד ערטהייטע דעס טהייזער דיח
 הַמְּלֹטֵט פֿון דעו העררן גוט¹. דער היושען פֿערנכהסן דיעוען טהייזוגוטספרוך
 חונד בעטוֹמֶס, זיין רייד לזיינען זייכעסן חייגנען קעכטע חונד זעהנע לז
 פֿערטהייילען². דוח, פֿריינד דער פֿערלייזונג, ווען ווירנט דוח דמן
 פֿענכהנגען, ווען דיר דער ערלירנטע הייוונזש? געווינדען לז טויענדען
 זינד זחנגוט פֿער חונד דעהיגעטווחונדען, חונד קיינע ווער פֿערזאגענער,
 זיד פֿעןקחמוען לז ענטטויריגען, יח, זעלבוט דיח היושען זינד מיהסן ניכט גמלג
 זיד ריין חונד מוֹזע חעבען זעגייטען פֿערזחטען וויח דחבט, חונד דער מענט, דער
 חונדרייכע חונד בעפֿענקקטע, דיעוער זחזשען זינדענכֿרייח זיין? חבער, קחגיטע
 דער הייזער דענקען, חיד טרייבע חייין וועיען מיט פֿערברגענען, ווער קחן חיד
 דחרט פֿעררמטהען? — ווער? דחן געבחק דעו היווען, דחן געספֿעררע
 דיח

¹ שמואל ב' קחפיטען י'ט פסוק ל'. ² זיעהע מיט באור.

מְהוֹר עֵינַיִם בָּרַע מְרֵאוֹת. הַצֵּלֵל הַטְּאִינֹ
 בְּעַמְקֵי מַחְבֹּאוֹת. וְעִשָּׂה עִמָּנוּ לְמוֹבָה אוֹת:
 נַחְנוּ אִם פִּשְׁעֵנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. הַזְכֹּר לְאִבוֹת
 הָעוֹלָם בְּחִירֶיךָ. וְאַתְּ תַעֲלֵם מִתַּחַן מִשְׁחֲרִיף:
 חֵלְקָה פָּרִים וּמִנְחָה, הַגְּנִינָה. זְכוֹר הַגְּיוֹנֵנוּ
 וְחַן לָנוּ הַגְּנִינָה. קִיַּמְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּיָד
 רֵאשׁ הַשָּׁנָה: (וישׁ חזקין הוּן לֹא יֵאמְרוּ.)

סיו ובבן נמליבך מלך: (כ"א ובבן יהיה בישרון מלך:)

פּוֹתֵחִין הַאֲרוֹן. שֶׁסּ הַמַּחֲנֶה שֶׁמֶעוֹן חָמוֹס בַּחֲרוֹז הַאֲחָרָה.

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן. גַּמְיִין הַחֲמִנְשָׂא. לְכָל רֵאשׁ
 מִתְנַשְׂא. אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. מְעוֹז
 וּמַחֲסֵה

וקורות ביתו מעידים בו. טהור עיני וכו' אתה ה' שאתה טהור עינים מראות
 ברע הכלל והשקע טטאינו וכו', והוא עש"ה טהור עינים מראות ברע (מבקוק א יג)
 ועש"ה יכנס עוונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם (סוף מיכה). הכל ל, ל, ל
 כלל כעופרת (שמות ט"ו) ענין שקיעה. מתחן משחרך. מתחנת דורשך
 ישראל. חלק פרים וכו', במקום הקרנת פרים ומנח' ראוי, זכור הגיונינו
 ותפלתנו, ע"ד ונשמה פרים שפתינו.
 לכל ראש מתכשא, כענין והמתכשא לכל לראש (ד"ה כע"א), ע"ש פי' רש"י. כשא

דח בריוטונג חוזר דחז געויער! ח דוח, דעסטן ריינענע חויגע קיין חיבעל סויען
 מחג, פערזענקע חוזרע זיכרען חין דעו זעערעו טיעפען חוזר טהוע חונו לונך
 חייל חין חוזרער לייבען! חוזר זיכר וויר דיר טרייחן געווקרען, חן זך גערעכקע
 דער סטחאשפּטער, רייכער ערקרענען, חוזר ענטליעהע דרך ניכט רענן פֿלעהען
 דיינער חכעטער! ניטן חוזער חינבריוטיגע פֿלעהען סטחטט פֿעררעכ חוזר
 ספּויערפֿלער חן חוזר ויח חונו געווקגען! בעסטיווענו לז חיינעטן גליקק
 זיכען זעבען חונו חן דיעועטן ראש השנה.

זיו ווקלען וויר דיר הונדיגע, קמייג!

חון מלוערהמבוסער קמייג, חוקלטיג ערהמבען, חיבער מלוענע ערהמבען! ער
 ספּירלט חוזר פֿלזיהרט'ו, ער, דער סוטן חוזר סויען, ער, דער
 הערר

ומחסה. נשאל ונושא. מושב
 מלכים לבסא. ק' לעדי עד ימלוך:
 מלך עליון. גבור בנבורות. קורא הדורות.
 גולה נסתרות. אמרו רזו
 מהורות. יורע ספורות. לתוצאות
 מזרות. ק' לעדי עד ימלוך:
 מלך עליון. המפאר בפי כל. והוא כל יכול.
 המרחם את כל. ונותן מחיה לכל.
 ונעלם מעין כל. ועיניו משוטטות
 בכל. ק' לעדי עד ימלוך:
 מלך עליון. זוכר נשכחות. חוקר טוחרות.

וכוא, פי' המפרש נראה נאש על כסא כמשמעות הפסוקים שאמר ואראה
 את ה' יושב על כסא רם וכא (ישעיה ו א), אבל הוא נושא את כסאו
 ועליונים ותחתונים שכל תלויים ברוע של הקב"ה עכ"ל. ויהיה זה דוגמת
 לשון הקליר בקדושה של אתמול נראות נושאות וכס נשאות וכו'. ויש
 לפרש נשא שם תאר כמו כסא רם וכא, בלומר שהוא רם וכא לכן
 הוא נושא את הכל מתחתיו וכאמרם במסכת חגיגה דף י"ג ב'. קורא
 הדורות מראש, (ישעיה מ"א ג') ות"י סדר דריש מלקדמין, והטעם שידע כל
 הדורות הבאים ויקרא כל דור לעמוד בעתו. אמרו רז"ל כנ"ל הא' בסירק
 והם' בא"ל כמו שתאמר מן שפחה שפחיתיו ומן צדקה צדקתיו. יודע ספורות
 לתובאות מזרות, מעבין המוליא במהפר נבאס (ישעיה מ' כ"ו). מזרות,
 מזלות כמו המוליא מזרות בעתו (איוב ל"ט ל"ג). טוחות, כליות ולב, לי

היתה חזק דער ערהקהער! ער ועטלט קתינגע חויל דען טהרמן.
 ק' ער וזירד עוויג רעגיערען!
 חזן מלערהקעזטער קתינג! מללמקטיג חזט ער, ער בעעטימחט דיח
 לוקונעט, חיהק זינד מללע געהיימיסע מעטען, זיינע פעהרייסונגען זינד
 ריין; חיהק חזט דיח מללחז דער מללוקטען טטערנע בעקמנעט!
 קהל ער וזירד עוויג רעגיערען!
 חזן מלערהקעזטער קתינג! ער חזט מללבעריהחט, מללערהקענע, מלל
 במרהער ליג, מללערהקעהרענע, מללערהקענע, מללערהקענע!
 קהל ער וזירד עוויג רעגיערען!
 חזן מלערהקעזטער קתינג! חיהק זינד מללערהקענע דינגע חייגעדענקי
 ער

קרובות ליום שני

עֵינָיו פְּקוּחֹתַי • מְגִיד שְׁחֹתַי •
 יֵאלֹהֵי הַרוּחֹתַי • אֲמַרְזוּתִי •
 נְבוּחֹתַי • ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ •
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • טָהוֹר בְּבוֹרָיו • אֹרֶת הוּא
 בְּאֶרְצוֹ • אֵין עֲרוֹךְ אֵלָיו • לַפְעוּל
 בְּמַפְעָלוֹ • חֵל שֵׁם נְבוֹלָיו • בְּהִמּוֹת
 יָם לְנִלְוֵי • ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ •
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • בּוֹנֵם מֵי הַיָּם • רוֹגַע גְּלִיּוֹם • סוֹעֵר
 שְׁאוֹן רְכָבִים • מְלֵא הָעוֹלָם דָּיִם •
 מְשַׁבֵּחַם בְּעֵים • וְשָׁבִים אַחֲזֹר
 וְאֵיִם • ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ •
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • מוֹשֵׁל בְּנְבוֹרָתוֹ • דָּרְכוֹ סוֹפֶת

מי שת נטוחות חכמה (איוב ל"א ל"ו). מגיד שחתי, שאלמר מגיד לאדם מה
 שישו (עמוס ד' י"ג). ארת הוא באראליו, כמו שאמרנו דו"ל למה כקרא שני
 נבאות לפי שהא ארת נתוך נבא שלו. סוער, ל' סערה. דכיס, ל' ישאו
 כהדות דכיס (תהלים נג ג) ע"ש פי' רש"י. מלא העולם דים, הי' די בני
 הים למלאות העולם כלו, לולא שהקב"ה משביח גליהם נכחו עד שישובו
 אחור ואיכס. בעים, נכח, ל' בעים רוחו (ישעיה י"א ט"ו) וכתיב משביח
 שאן ימים (תהלים סה ס). דרכו סופה וסערה, שאלמר ה' בסופה ובסערה

ער דורכפטרט דחו חוננערע וויט טארפֿען בליקקען, ער פֿערקוינדעט
 קינדטויגען בעגעבענהייטען, ער, דער גייטער גחטט, זיינע פֿערהייסונגען
 זינד חונטריגן! קהל. ער ווירד עוויג רעגירען!
 חן מוֹעֲרָה קְבוֹטֵעֵר קַחֲבִיג! ער חוֹט דער רייטע היממעל ווומהנער, דחו
 וחוֹדֵדֵר דער אַרְשִׁים! נִכְטֵט קחאט חן פֿערגלייך וויט חיהת, ער מוֹלִיין
 חוֹט דער וחוֹדֵדֵר טהקטער; ער חט דחו מעער וויט נחב חונטרקיקט חוכ
 גרענלען געטעלט רעט טטורטן זיינער פֿלוטהען! ק' ער ווירד עוויג רעגירען!
 חן מוֹעֲרָה קְבוֹטֵעֵר קַחֲבִיג! ער טהירוט דים פֿלוטהען דער זעע, סרעקט חוֹיך
 דעו מעערע ווקגען, דחט ויט חונגעטטיק בריווען חוכ דים וועלט לז
 פֿערטויגען דרחהען; ער טטויזט חיהר טקבען — ויח ווייזען לוריקק חוכ
 זינד דרחה! קהל. ער ווירד עוויג רעגירען!
 חן מוֹעֲרָה קְבוֹטֵעֵר קַחֲבִיג! מוֹעֲרָה קְבוֹטֵעֵר רעגענט! זיין זויך חוֹט וזינד חוכ
 טטורט

וסַעֲרָהּ • עוֹמְתָהּ אֲוֶרָה • לַיְלֵהָ כִּיּוֹם
 לְהֵאֲוֶרָה • עֲרַפְלָלוּ סִתְרָהּ • וְעַמָּה
 שָׂרָא נְהוּרָא • ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ •
 מְלֶךְ עֲלֵיוֹן • סִתְרוּ עֵבִים • סְבִיבוּ לְהֵבִים •
 רְכוּבוּ כְּרוּבִים • מְשַׁרְרֵיוֹן
 שְׁבִיבִים • מְזֻלֹת וְכוּכָבִים • הַלּוּלוּ
 מְרַבִּים • ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ •
 מְלֶךְ עֲלֵיוֹן • פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ • צוֹרֵר מִים
 וּמִנְבִּיעַ • יַבֵּשֶׁת לְהַטְבִּיעַ • לְשִׁלִּישׁ
 וְלִרְבִּיעַ • יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ • שְׁבַחוּ
 לְהַבִּיעַ • ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ •

דרכו (מקום אג) והטעם על הגזרות הנאות משמים במהרה. ערפל לו סתרה, שאלמר ישם חשך סתרו (תהלים יח יב). ועמיה שרא כהורא, שאלמר וכהורא עמיה שרא (דכאל ב כב). צורר מים, שאלמר צורר מים צעניו (איוב כו ט). ומנביע, גם הוא מנביע מים מוכעים, ובגת להטניע, להשקיע היבשת במים כדי להרטיב אותה, וזה הוא עושה לשליש ולרביעי, כלומר חלקים כי לא תמטר על הארץ כולה בגת אחת, כענין והמטרתי על עיח אחת ועל עיר אחת לא אמטיר (עמוס ד' ז). או שירמו למאמרו ז'ל וכל בשליש עפר הארץ (ישעיה מ יב) ע"ש פרא"י. יום ליום יביע, ל"ה תהלים י"ט ג', וכפרא"י.

סטורכן, זיין געווענר זיבט, נחבט מיזט מיהן וזיח טאגעוועלענע, חוסן
 מיהן חלט כעבעלקרייזי חונד בייח מיהן דיה וזעהנונג דען זיבטן!
 קהל' ער ווירד עוויג רעגוערען!
 חזן מלוערהקבנטער קמניג! מיהן בירגט דינטערט געוועלוק, פייער
 פלוממען מוואגעבען מידן, ער פלעהרט חוץ כרביס דמהער, זיינע ריענער
 סחפלט גליהענדר בויטן; פלחעטען חונד סטערטע פערקינדען מחפטיג
 ק' ער ווירד עוויג רעגוערען!
 חזן מלוערהקבנטער קמניג! ער פלענעט מלויזערע דית המנד חונד זקטטיג
 מלוענע, ער פרעסט גשוואסער לונדמומען חונד זקסט ען סטרקמוען, ער
 בעפליכטעט דמוערדרייך היער חונד דמרט; חיון טמג פערקינדעט דעס חני
 דערן זיינען מונדוויסטרעבליבען רוחן! ק' ער ווירד עוויג רעגוערען!
 מלוערהקבנטער

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן • קְדוֹשׁ וְנוֹרָא • בְּמוֹפֶת וּבְמוֹרָא •

מִמְדֵי אֶרֶץ קָרָא • וְאֵבֶן פְּנֵתָה

יָרָה • וְכָל הַיְוֹנְבָרָא • לְכַבּוֹדוֹ

בָּרָא • ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן • שׁוֹמֵעַ אֲבוֹנִים • וּמְאַזֵּן חֲנוּנִים •

מֵאֲרֵי רְצוֹנִים • וּמְקַצֵּר חֲרוּגִים •

רֵאשׁוֹן לְרֵאשׁוֹנִים • וְאַחֲרוֹן

לְאַחֲרוֹנִים • ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:

באשכנז א"א מלך אביון

סוּגְרִין מֶלֶךְ אֲבוֹן • בְּלָהּ וְרַד שַׁחַת • בְּשִׂאוֹל וּבִתְתַחַת •

בְּלֹאֹת בְּלֵי גַחַת • עַד מְתֵי יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ אֲבוֹן • תְּנוּמָה תְּעוּפָנוּ • תְּרַדְמָה תְּעוּפָכֶם •

תִּזְהוּ וְיִשׁוּפָנוּ • עַד מְתֵי יִמְלֹךְ: אַבְל פִּתְחֵי

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן • שׁוֹפֵט הָאֵמֶת • מְעַבְרֵי אֵמֶת •

עוֹשֵׂה חֶסֶד וְאֵמֶת • וְרַב חֶסֶד

ממדי ארץ קרא ואכן פנתה ירה, שנאמר מי אם ממדיה, כי תדע? או מי כטה עליה קו? על מה ארכי' הטבעו? או מי ירה אבן פנתה? (אויב לט ה). ממדי, מדותיה. בלה, כלל' כב' כסביריו בשאלו ובלאות והוא ל' בלייה והשחתה, ונכל ספרי הכתוב מלאתי בלה כב' בשנוט. מַעֲדֵי אֵמֶת, כ"כ כב' ה' דגוש והע' בשוא פשוט, וכן ככין כי הוא מן יכיר מַעֲבְדֵיהֶם

חן מְלִיכָה מְבִיטָה עַל קַמְחָה! הַיּוֹג מֵיטָע עַר מוֹנֵד עַהֲרָפָה וְרִצְוֹנוֹ עֲרֵטָה חֵין זַיִכְעוּ וּמוֹדַעֲרֵן מוֹנֵד פֹּרְטִיבִּמְרֵטֵן טַהֲמֵטֵן; עַר הֲמֵט דַּעַן מוֹחֲפִיגֵג דַּעַר עַרְדַּע בַּעֲטִיחוּט, חֵיהֲרַטֵן גְּרוֹוִטִּטֵין חֵינְגֵעֵנְקֵט מוֹנֵד מְלֹעַ וְעוֹנֵן לֹו זַיִכְעֵן רוֹהֲטֵ דַחְרוּן עַרְטֵמֵטֵן! ק' עַר ווִירַד עוֹיִג רַעְגִיעֲרַעַן! חן מְלִיכָה מְבִיטָה עַל קַמְחָה! עַר עַרְהֲקֵרֵט דִּיחְמֵטֵן, עַר פֵּעֲרִיחוּט גַּעֲבַעֲטֵט עַר מֵיט וְחֵגִיטֵהֵג מוֹנֵד פֵּעֲרִיחֵהֵלֵךְ, עַר דַּעַר עַרְוִטֵטֵן עַרְוִטֵטֵן דַּעַר זַעֲטֵטֵן זַעֲטֵטֵר! ק' עַר ווִירַד עוֹיִג רַעְגִיעֲרַעַן! חן מְלִיכָה מְבִיטָה עַל קַמְחָה! עַר מֵיט חֵיין טַרִיעֵר רִיבֵטֵר, זַיִן טַהוּן—טַרִיעֵר עַר עַרְלִיגֵט גִּיטֵט מוֹנֵד טַרִיעֵר, עַר מֵיט פֵּטוֹן מוֹנְעֵרֵיבֵטֵר הַזֶּר מוֹנֵד

וְאִמָּתָּהּ • נְתִיבָתָהּ אִמָּתָּה • חוֹתְמוֹ אִמָּתָּה •
לְעַדִּי עַד יְמֵלֶךְ:

(וּבְכֵן נִמְלִיכָהּ יי מֶלֶךְ:)

ק' יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמֵלֶךְ לְעֵלָם וְעַד:

שם המחבר מרובע שמעון בר יצחק חזק ושוסד ג"כ ע"פ א"ב כפול.

כָּל שִׁנְאָנִי שֶׁחָק • בְּאִמְרֵי מְאֹדִירִים • יי מֶלֶךְ:

כָּל שׂוֹכְנֵי שְׁקֵט • בְּבִרְכַּהּ מְבָרְכִים • יי מֶלֶךְ:

ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּגִבְהַ מְגֵדִילִים • יי יְמֵלֶךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמֵלֶךְ לְעֵלָם וְעַד:

כָּל מְלֵאכֵי מַעְלָה • בְּרַעַה מְדַגִּילִים • יי מֶלֶךְ:

כָּל מוֹשְׁלֵי מַטָּה • בְּהַלֵּל מְהַלְלִים • יי מֶלֶךְ:

ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּיַדֵּי מוֹדִים • יי יְמֵלֶךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמֵלֶךְ לְעֵלָם וְעַד:

כָּל עֲרִיצֵי עֲלִיוֹנִים • בְּזִמְרֵי מְזַמְרִים • יי מֶלֶךְ:

כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים • בְּתִיל מְחַסְגִּים • יי מֶלֶךְ:

ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּטַעַם מְטַבְּסִים • יי יְמֵלֶךְ:

(אינו ל"ד כ"ה) שטעמו מעשיהם. חותמו אמת, בארתי בקדושה של אמת
ל"ה ועמך תלואים ע"ש. ודע שבחרו הוה האחרון חתום שם המחבר שמעון
כל שאכתי שחק. מלאכי שחקים, והיחיד ממנו אלפי שאן (תהלים ס"ח).
שוכני שקט, שוכני ארץ, וככה הארץ בשקט בעבור שאין מרגישין בה תנועה כמו
שמרגישין בגלגלי השמים, אלו ואלו רטובו קילי מעלה ומטה. ודע שבכ"י א"י וְאֱלוֹ
הא' בסגול ובדגשות ה' לטולם. מדגילים, מרוממים, לשון ובשם אלהינו כדגל,
(תהלים כ' ו). עריני, תקיפי. עונני עולמים, כנוי לבריות. מעכסים, מתקנים.

חזק. טריוו; ויניע בהן — טריוו; זין ויעגל — טריוו!
ק' ער וזירד עויג רעגערען!

יִּי מֶלֶךְ יִּי מֶלֶךְ יִּי מֶלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:

כָּל וְעוֹדֵי וְעַד • בְּיִשְׂרָאֵל מִיְּפִיָּם • יִּי מֶלֶךְ:

כָּל וְתִיקֵי וְסֵת • בְּכֶשֶׁף מְכַלְלִים • יִּי מֶלֶךְ:

ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּלֶהֱג מְלַהֲגִים • יִּי מֶלֶךְ:

יִּי מֶלֶךְ יִּי מֶלֶךְ יִּי מֶלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:

כָּל גְּדִיבֵי גְדִיבוֹת • בְּמֵאֲמָר מְמַלְלִים • יִּי מֶלֶךְ:

כָּל גְּכַבְדֵי גַעַם • בְּנִצְיָח מְנַצְחִים • יִּי מֶלֶךְ:

ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּשִׁיחַ מְשׁוֹחְחִים • יִּי מֶלֶךְ:

יִּי מֶלֶךְ יִּי מֶלֶךְ יִּי מֶלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:

כָּל בְּעָלֵי בִינָה • בְּעָלוֹי מְעֵלִים • יִּי מֶלֶךְ:

כָּל בְּרוֹאֵי בְרִיָּה • בְּכַצַּח מְכַצְּחִים • יִּי מֶלֶךְ:

ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּצַפְצוּף מְצַפְצָפִים • יִּי מֶלֶךְ:

יִּי מֶלֶךְ יִּי מֶלֶךְ יִּי מֶלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:

כָּל רְשֵׁי רוּמָה • בְּקוֹל מְקַדְיָשִׁים • יִּי מֶלֶךְ:

כָּל רְאֵשֵׁי רוֹן • בְּרֶנֶן מְרַנְנִים • יִּי מֶלֶךְ:

כל ותיקי וסת ציור מופים, כל ועודי ועד בכוזר מכללים, כן גרם בכ"י של י"ח וכן מהתנר, כי כן כל חרוזים הראשונים שפיוט הזה עונים על חילי מעלה והשניים על חילי מטה, ותאר חילי מעלה בשם ותיקי וסת שטעמו חזקי המכהג לפי שחק חזן נתן להם שלא יטו את תפקידם, ואין חליפות למו, וחילי מטה יתארו בשם ועודי ועד בעבור חליפות ונבא אשר עמהם וכמאמר איוב (י' ז') חליפות ונבא עמי, ואמר עוד ידעתי כי מות תשיבני ובית מועד לכל חי (שם לבג), גם יתכן שזמן ביחוד על ישראל וקראם ועודי ועד להיותם מתועדים בב"הכ ובנ"המ, וכן פ' המפרש. מכללים, ל' המה כללו יפוך (יחזקאל כ"ז י"א). בלהג, בדבור. נדיבו נדבות, כ"כ בקפרינו, ובכ"י של י"ח נדיבי נדבות, ופי' המפרש הם המלאכים הממונים על השמים שנאמר גם נדבות תכין (תהלים ס"ח י'). נכנדי כועס, רומז לישראל שנכבדים בתורה נעימה. בעלי זיכה, המלאכים. רשפי רומה, מלאכי מרום מלא, לשון רשפיה רשפי אש שלהבתיה (שיר ס' ו') ראשי רון, האלים נרם היינו מראש שמקדימים לרנן כמו שאמרו ר"ל (תולין כא א) סין מלאכי

ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים • ייִמְלֹךְ •
 ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד •
 כָּל יְקִירֵי יוֹפֵי • בְּתַקְוָה מְתַנִּים • ייִ מְלֹךְ •
 כָּל יוֹשְׁבֵי יִשׁוּב • בִּיחֹד מִיַּחְדִּים • ייִ מְלֹךְ •
 ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּאֵדָר מְאֵדָרִים • ייִמְלֹךְ •
 ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד •
 כָּל צוֹבְאֵי צְבָא • בְּלִמּוֹד מְלַמְדִים • ייִ מְלֹךְ •
 כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה • בְּצֶדֶק מְצַדִּיקִים • ייִ מְלֹךְ •
 ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּחֵיל מְחֹזְרִים • ייִמְלֹךְ •
 ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד •
 כָּל חֵילֵי חֶסֶן • בְּחֶרֶד מְחַלִּים • ייִ מְלֹךְ •
 כָּל חֲשׂוֹקֵי חֶמֶד • בְּחֻזְקָה מְחֻזְקִים • ייִ מְלֹךְ •
 ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּנִגּוּן מְנַגְנִים • ייִמְלֹךְ •
 ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד •
 כָּל קְרוֹשֵׁי קְרוֹשׁ • בְּקִדְשָׁה מְקַדְשִׁים • ייִ מְלֹךְ •
 כָּל קְבוּצֵי קָהָל • בְּקִשְׁט מְקִשְׁטִים • ייִ מְלֹךְ •
 ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּנֶעֱם מְנַעִימִים • ייִמְלֹךְ •
 ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ ייִ מְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד •

מלאכי הסרת אומרים שירה למעלה עד שיאמרו ישראל למטה. יקירי יופי, היקרים
 צופי, ודומן לחילי מעלה. מתכיס, מספרים. צובאי צבא, לבא מעלה,
 ובכ"י גרס צבאי צבא. כנופי צפירה, המקושטים בצפירה ותפארת של
 תורה. בחיל מחזרים, כ"כ בצפרינו ועמנו בחיל ונבא מחזרים ומשיבים
 ה' ימלך, ויש גורמים בחיל מחסנים ויש גורמים בחיל מחזרים. חילי
 חוסן, חילי אל, חוסן ל' אל ותוקף הוא, ומה בקרא האל יתברך חסין כדכתיב
 מי כמוך חסין יה (תה"ל' כע ט). חזוקי חמד, ישראל הסגורים בחמדת
 החורה, ל' ושזוקיהם כסף (שמו' כו י), ל' חגרה כפירש"י. קדושי קדוש,
 המלאכים. ובכ"י גרס קדושי קדוש. בקושט, באמת ויושר. מקשטים, ל' קשיט.
 פשמלי

בְּלַחֲשֵׁמַיִזְקִים • לְבַקְרִים מִתְּחִלָּה שִׁים • יִי מֶלֶךְ •
 בְּלַתְרֵשֵׁי שִׁיגְבָה • בְּדַמְמָה מִלַּחֲשִׁים • יִי מֶלֶךְ •
 ק' אֱלוֹ וְאֱלוֹ • בְּשִׁלוֹשׁ מִשְׁלָשִׁים • יִי מֶלֶךְ •
 יִי מֶלֶךְ • יִי מֶלֶךְ • יִי מֶלֶךְ • לְעֵלָם וְעַד •

נִקְנַת קִבְלוֹת אֲמִירִים לֹאֵל עוֹרֵךְ דִּין לְמוֹסֵף. וְנִקְ' ק פֶּט"ד
 וְנִכְתִּי' א' א' אֲוִי וּמִתְחִלִּין מִיָּד וּבְכֵן וְלֵךְ חֶעֱלָה קִדְשָׁה •

וּבְכֵן דִּין אֶמֶת אֶתָּה: (כ"א וּבְכֵן לֵךְ הַכֵּל יִכְתִּירוּ:)

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין:	פִּתְחֵן הַסֵּרֵן חוֹן
לְגוֹלָה עֲמוּקוֹת בְּדִין:	מִיּוֹסֵד עִים א"ב
לְהוֹנֵה דַעוֹת בְּדִין:	קֵהֵל
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בְּדִין:	לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְטַהֵר חוֹסֵיוֹ בְּדִין:	לְדוֹבֵר מִיִּשְׂרָאֵל בְּיוֹם דִּין:
לְכוֹבֵשׁ בְּעֶסוֹ בְּדִין:	לְוֹתִיקוֹ עֲשֵׂה הַסֵּד בְּיוֹם דִּין:
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בְּדִין:	לְהוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין:
לְסוֹלֵחַ לְעֲמוּסָיו בְּדִין:	לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בְּדִין:	לְלוֹבֵשׁ צַדִּיקוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְקוֹנֵה עֲבָדָיו בְּדִין:	לְגוֹרֵא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְשׁוֹמֵר אֶתְבָּיו בְּדִין:	לְעוֹנֵה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:
	לְצוֹפֵה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:
	קו"ח לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין:
	לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין:

וּבְכֵן לֵךְ תַּעֲלֶה קִדְשָׁה • כִּי אֶתָּה (הוּא) אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ •

אֲשֶׁר

מִשְׁמַלֵּי זְקִיבֵי הַמַּלְאָכִים שֶׁסָּם זְקִיקָן שֶׁל אֵל כַּמֶּשֶׁל רז"ל חִוּוֹת אֵל מִמְּלֻלוֹת.
 לְנִקְרִים מִתְחַדְשִׁים, עַשׂ' חֲדָשִׁים לְנִקְרִים (אִיכָּה ג' כ"ג) וְע"ד שֶׁדְּרָאוּ כַּחֲגִיגָה
 י"ד א'. מִדְּשִׁי גְבָה, הַמַּלְאָכִים הַגְּבוּהִים שֶׁנִּי אֶלְפִים פְּרָסָה כַּמֶּדֶת יֵם שֶׁמֶן
 מִרְשֵׁי, יָן פְּרָשִׁי דְכִיֵּל י' ו' מִטַּעַם רז"ל. בְּדַמְמָה, בְּקִיל דַּמְמָה דְקָה
 כְּדַמְמָה וְאֲשֶׁר הָאֵל קִיל דַּמְמָה דְקָה (מ"א י"ט י"ב).

אֲשֶׁר

(*) דִּין חִיבֵרְעוּטְלוֹג הֵיטְפָן וְיַעֲהֵז חִין שֶׁחֲרִית שֶׁן גַּעוּטְעוֹן.

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂהוּ בְּמַעֲשֵׂיךָ וְכַגְבוּרוֹתֶיךָ •
 וּמִי יִתְרַהַר אַחַר מַדּוּתֶיךָ • וּמִי יִמְלֹל קִצְתֵּךְ
 תִּפְאַרְתֶּךָ • וּמִי יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתֶךָ • וּמִי יַעֲרִיץ
 הוֹד קְדוּשָׁתֶךָ • שָׁמַיִם וּשְׁמַיִם שָׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּ
 אִימָתֶךָ • חֶאָרֶץ וְעַמּוּדֵיהָ יִתְפַּלְצוּן מִגְּעַרְתֶּךָ •
 אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין בְּלִתֶּךָ • אַתָּה
 רִאשׁוֹן וְאַתָּה אַחֲרוֹן וְאַפֶּס זוּלָתֶךָ • אֵין קֵץ
 וְחֶקֶר וְסוֹף לְתַבּוּנָתֶךָ • צִפּוֹן וְנִעְלָם וְנִסְתָּר
 גְּלוּיִים לְעִמְתֶּךָ • לֵךְ הַהוֹד וְהַתְּפִאֶרֶת וְהַנִּצְחָה
 הַדְרָתֶךָ • לֵךְ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְכִירְאָתֶךָ
 עֲבָרָתֶךָ • מֵאֵין כְּמוֹךָ יֵי גְדוֹל אַתָּה וְגְדוֹל
 שְׁמֶךָ בְּגְדֻלָּתֶךָ • לֵךְ הַשָּׁמַיִם וְכֹל צְבָאָם

אשרי יהרהר, ענין מחשב, ומי יעריך הוד קדושתך, למי יש עריות וכס לפאר
 הוד קדושתך? וככ"ג גרם ומי יערוך, וזה מתישב יותר. לך הסוד וכו', לך ה' הגדול
 וכו', (ד"ה א כח יא). וכיראתך עברתך, פסוק הוא בתהלי' ז' י"א. ופירש"י כשם שאת
 ידוע כן עברתך קש' וכפרע מן החוטאי', וכרא' שהפייטן רמז א' מאמר' ז' ל' יומ' דף ס"ט
 לתו' אכ"י כ"ה ואמר' ארבעה ו' היא גבורתו ואלו כוראותיו! זו היא גבורתו
 שכונס כעסו וכותן ארך אפי' לרשעי' ואילו כן כוראותיו שאלמלא כוראותיו אומה' א' היאך
 יכולה להתקיי' בין ע' אומו' עכ"ל. וגדול שמך כגדולתך, כ"כ ברוב הכנסתא', וי"ג

אשרי. ווער קען וקלבע טהחטען חונד ווחונדער טהון וויחדות? ווערקען דיינע
 זיטטען ערגריכערן? ווער ספריכט חוץ נור חיינען טהיין דיינער חמישטתט חויה?
 ווער קען דען חייבערגיין דיינען רוחני, ווער דיח המהייט דיינער חייגיקייט
 פֿערקירערען? דיח הייחטעל חונד דער הייחטעל הייחטעל נעטלעט דוח חין
 פֿורטטוויחטען סרעקקען, דיח עדרע וחיחטעל חיהרען פֿפֿייןערן ערבטען פֿען דיינען
 דרחהען. ניכטו גלייכט דיר, ניכטו חיוט דיר פֿהנליך, חונד פֿהנע דיר חיוט חוֹזע
 ניכטו. דוח ביוט דער ערוטע, דוח דער אַטלעטע, חונד חויסער דיר ניכטו! דיין
 פֿערטטמער חיוט חונדענליך, חונדערפֿערטיך! דיר וינד דיח טיעפֿוטען פֿערבמער
 גענהייטען חונד געהייחטיסע פֿעלען, דיין חיוט דיח פֿרמכט חונד דיח חמישטתט
 חונד דער גלוקלענדע זיעג, דיין חיוט. וחכט חונד חוֹזעווחט; דיין גרויס חיוט
 פֿורטמער וויח דוח! ניכטו גלייכט דיר, עוויגער! דוח ביוט חוֹזערהיחט
 דיין נחטע חוֹזערהיחט וויחדיינע חוֹזעט! דיין נער דיח הייחטען חונד חיהרגחני
 לעו

נִבְרָאוּ לְשִׁרְתָּךְ • לְךָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ הַדָּוָם
 כִּמְגֵלוֹתֶיךָ • לְךָ הַיָּם וְהַיַּבְשָׁה וְהַכֹּל כּוֹנְנֵנוּ
 אֲצַבְעוֹתֶיךָ • לְךָ הַכֶּטֶף וְהַזָּהָב וְכָל שְׂכִיזוֹת
 הַמִּדְבָּר • לְךָ כָּל הַנִּפְשׁוֹת יַחַד מִפְקֵדוֹתֶיךָ
 בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ • לְךָ הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה וְהַשִּׁבְלִי
 מִבִּינְתֶךָ • חֲכָמִים לֵב וְאֲמִיץ פֶּה רַחֲמֵיךָ
 בַּחֲסִידוֹתֶיךָ • פִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֶךְ לְךָ לְדַמוֹתֶיךָ •
 מִי כַמוֹךָ חֲסִין יְהִי אֹת בְּצַבְאוֹתֶיךָ • אֲלֵנִי עֲרֵץ
 בְּסוּר קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבוֹתֶיךָ •
 חֲשֶׁךְ סִתְרָךְ וְעֶרְפֶּל סִבְתֶּךָ • מִנְגִּיָּה נִגְדֶךָ בְּרֹד
 וְאֲשַׁחֲלֶתֶךָ • הֵא הַנְּאֻמִּין שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית וְהַחֲסִידִים
 בְּמִשְׁמֵרֶתֶךָ • לַחַת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ בְּשִׁלְמָךְ
 מִשְׁבְּרֶתֶךָ • הַצּוֹר תָּמִים פָּעִלוּ וְאִין עוֹל

בנבורתך וזה מסתבר כלה"כ צירמ' י' ו' שכיית חמדתך, ל' שכיית סחמדה
 (ישע' ב' יו'). חכס לב, חיוב ט' ד'. כי אי וכו', מי כמון וכו', אל כעון
 וכו', עש"ה בתהלים פ"ט. סוּך וכו', מונגה וכו', עש"ה יסת סוּך סתרו
 סביבותיו סוכתו מנוג' נגדו עביו עברו נרד וגחלי אש (תהל' יח). הא הכלמן
 וכו', דכר' ז' ט'. לתת לאיש כדרכיו, ירמ' ל"ב י"ט. הנור וכו', דכר' ל"ב ד'.

לעו העער, געטתפֿעטן, דיר לו דיענטן, דיין מינט דירח ערדע חונד ווחזי ייח גיילוט,
 דיין מינט זעט חונד וְחֵד, חוֹלְעוּ הַמִּבְּטָן דיינע הַמְּכַדֵּע לובערייטעט, דיין מינט דמן: יילז
 בער חונד דמן גחון חונד חוֹלְעוּ, ווחזי דמן: עיג' טרעטלט, דיין זינד דירח זעלען חוֹלְעוּ
 וְחֵמֵס, חוֹלְעוּ ווחזי דמן חוֹלְעוּ, דיין מינט ווייהייט, פֿערטטמנד חונד
 פֿערטנעט, מיט ווייהייט חונד חוֹלְעוּ רעגירערט דיינע גיטע, דען ווער מיין דען הייז
 חוֹלְעוּ גלייבט דיר, מינט דיר הַמְּכַדֵּע? ווער מינט וְחֵמֵס ייח דוח, גחטט, ווחזי ווער דען
 הייז מיטן העער! דיינע חוֹלְעוּ מיט טרעקליך דער פֿערטטמנד דער הייז
 זיגען, חונד עהרפֿורכט ווחזי חוֹלְעוּ, דיר חונד דיר זינד. פֿינטערייט ווחזי דוח
 דיר לור הייל, חונד דייטערט געוואקן לזן געלעטע; חוֹלְעוּ דיר גען
 געחביבער פֿהרט הַמְּכַדֵּע חונד גליהענדער בליטן. דוח בייט מיין טרויער גחטטן
 דער זיינען בוכר הַמְּכַדֵּע ער לייגט, דער חיינען יעדען נחך זיינען ווחזי
 רען פֿערג'טן. דוח בייט מיין פֿעלענעסות, דיין טהון מינט חקע פֿעהל, דיינע הַמְּכַדֵּע
 זוגען

אִמַת פְּעַלְתָּךְ • מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוּם רַבָּה וּבְהַרְרֵי
 אֲצִדְקָתְךָ • עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ לְכָל מְהִירֵי מְלֹאכְתְּךָ •
 אֵת הַכֹּל עֲשִׂית יָפָה בְּעַתּוֹ בְּחַכְמָתְךָ • בְּטָרִם
 הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵּל אֲדַמָּתְךָ • בְּרֹאת תְּשׁוּבָה
 לְמִרְפֵּא אֲרוֹכְתְךָ • וְעַד לֹא מָכָה הַקִּדְמָת
 הָעֲלֵתְךָ • וְעַד לֹא מוֹזֵר הַגְּהֵת רְפוּאָתְךָ • כִּי
 גָלוּי וְצַפּוּי לִפְנֵי כֶּסֶם שְׂכִינְתְךָ • כִּי אָדָם אֵין
 צְדִיק בְּיָרֵץ קִלְהוֹכֵר מִנְחֵלְתְךָ • יֵאָשֶׁר
 יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַעֲבֹר מִתּוֹרָתְךָ • כִּי לֹא
 תֵאֱמִין בְּעֵבְרִיךָ וּבְמִשְׁרָתֶיךָ • וְתַהֲלֶה תְּשִׁים
 בְּגִרְוֵי מַחְנוֹתֶיךָ • אֵיךְ שׁוֹכְנֵי בְּתֵי חֶמֶר
 עֲפֹרוּרֵיךָ • הַגְּדִלִים בְּעֹן וְעוֹבְרִים עַל

משפטיך וכו', תהלי' ל'ו ז' את הכל וכו', קהלת נ' י"א. בטרם הרים וכו',
 כמו שאמרו ח"ל, ז' דברים נכראו קודם שנברא העול' ומאונה אחד מהם
 שנאמר בטרם הרים יולדו.... תשב אנוש עד דכא (תהלים ז) טרם עד שלא
 נברא העול' וכו' עכ"ל וכן אית' בפרקי ר"א פ"ג ארוכתך ותעלתך שניה'
 ל' רפואה. ועד לא מוזר הגהת רפואתך. ועד לא מכאוב הכנת רפואתך,
 וליטכא דקרא הוא ולא יגהה מכס מוזר (הוטע פ יג) ות' ולא יכית
 מנכון מכאוב. כי לא תאמין וכו', עש"ה הן בעבדיו לא יאמין ונמלאביו
 ישים תהלה אף שוכני בתי חמר וכו' (איוב ד יס יע), ות הלה לשון הוללות.

לזבטן וינד טמרעוון חובר חוילריכטיג, דיון געריכט דריקט חין רעו חבז
 גרובדו טיעפע, דייכט גערעכטיגקייט חיבערסטייגט געבוירע גחטסטע! דוח בייט
 רעטטער, חיינע טטיסע יעדערעק, רער דיר פֿתֿגטן דיינע ווינהייט הגט הוועט טון
 לייטןך ערשטעפעטן. בעפֿהר נחך דוח בערגע ערליגט ווחרדעטן, בעפֿהר דוח
 דיינע ערדע ענטטעטען זיעסטעט, החוט דוח טון בוסע, דח: היינטיטעטען פֿיר
 קינפטיגע זיכער, ערשטעפעטן. דען פֿהר דעט טהרן דיינער העררליכקייט
 ווהר עי ווהרן בעקמנט, דחס עז ניח חיינען וף פֿרמאטען חובר ענטההנטע
 יחטען ווענטען געבען קחן, דער חיאטער נור גוטע חוינחייטען חובר ניח פֿתֿן
 דייכער פֿהררטיקט חכוויילען ווירר. יח, ועלבוט חין דיינע קעכטעט חובר דיעבער
 געטלעטעט דוח חייטרויען, בעשערקוט חונקען ווקמאטעטעטען חין דיינעט חיאטעט
 טען העערע; געטווייגע דען חן חירריטעטן וועטען, דוח חין זיכרען חוינחייטען חובר
 זייכט

מִצֹּחֹתֶיךָ • וְרַחֲשֵׁם בְּסֵד רַגְלָם כִּי יִסּוּרוּ •
מֵאַרְחֹתֶיךָ • וּבִיד כָּל אֲדָם יַחְתּוּם בְּגִירוֹתֶיךָ •
וְחַגְד לָהֶם פִּשְׁעֵם בְּתוֹכְחֹתֶיךָ • וְהַתּוֹדוֹ אֶת
עֲוֹנָם וַיִּצְדִּיקוּ דִּין אֲמַתְךָ • לִכֵּן הִקְדַּמְתָּ צָרִי
לְטָרִיתְךָ • כִּי יִשׁוּבוּן מֵאֲזֵן וַיִּבְקְשׁוּ מְחִילָתְךָ •
וְאַתָּה קָרוֹב לְקוֹרְאֶיךָ לְהָשִׁיב מֵהֶם חַמַּתְךָ •
וַיּוֹם זֶה בְּחֶרֶף לֵישֵׁב בְּמִשְׁפַּט עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ •
וּכְכֵנִי מְרוֹן יַעֲבִרוּן לִפְנֶיךָ בְּסַפְרֹתְךָ • וְכֻלָּם
נִסְקְרִין בְּסִקִּירַת צַפִּיתְךָ • וְהִרְאָה יְחַד לָבָם
בְּרִאִיתְךָ • וְהַגִּזּוֹר עֲלֵיהֶם כָּל גִּירוֹתֶיךָ • וְתִקְצוּב
מִזִּנּוֹתֵיהֶם וּפְרָנְסָתָם בְּאַמְרֹתְךָ • וְעַמָּךְ
בְּחֲנוּנָם מִתּוֹעֲדִים לְחִלּוֹתֶיךָ • וְתוֹקְעִים

ותשם בסדר רגל, אינ' ינ' כלל, וכר טא ען גדול שנותני' בו רגלג האסירי' •
ובד כל אדם יחמוס, אינ' לז' ז' וכמו שדרשונו דז"ל במס' תעני' דף י"א א' •
תמלאהו בסלוק דאתמול. נרי, ידוע הוא והוא טוב לרפוא' בדכתי' קחו לרי
למכאובה (ירמי' כא ח). לטרייתך, ל' מכה טרי' (ישעי' א ו) וירמוז לעובש
הבא על החטא. וכנני מרון, כנני לאן, וכל הענין הזה מבואר בראש
ז"ל במס' ר"ה דף י"ח, בראש השנ' כל באי עולם עונרי' לפניו כנני מרון וכי' •
ותקצוב מזכותיהם וכי', כמו שאמרו ז"ל (ביב' דף עז א), כל מזכותיו של אדם

זייכט דיינע געבֿהטע חיכערטרעטען! ווען זיך נון פֿון דיינער בֿהן חבויילבען,
זיך פֿעסענז דוח זיך, פֿערהגננט חיכער זיך דין טרעפֿגעריכט חוכר
ליכטיגז זיך, ביז זיך חיהר פֿערגעהן חייגעטשטארען חונד געביסט חחבען.
דערונן הענט דוח חיהר היילויטטען, דיך בוסע, לערנט ערשטפֿלען;
קעהרט נון דער זיכער לור בוסע, בערייעט זיין פֿערגעהן חונד ביטטעט
חונד פֿערגעבונג, זיך ביזט דוח חיהן נהע חונד ווענדעט דיינען
גרייט פֿון חיהן חכ. הייטע חיוט דער טהג, דען דוח ערווהאנענט,
דיינע געטפֿלע פֿון חיהן לזריכטען; זיך ווערען דיר מלזע זיך חיינע העער
דע סתֿמלע פֿערגעפֿיהרט; זיין בויקק חיבערזיעהס זיך מלזע חונד טויעט חיהר
חיינערען; דמן בעטיווהנט דוח חיהרע לוקינלטיגען טיקקומלע, חונד בערית
טענט חיהרען חונד חונטערהמלט. זיין פֿחוק טטעהט פֿערהממענט
דח חונד פֿלנעט דין מן בוקסט חונד טטירחט זיט דען זופר, יכח דער
פֿקטריפעט

וַיבֹּאוּ מַעֲשֵׂיהֶם לְהַעִיד בְּעַדִּים • וּבְמֵאֲזָנִים
 יַעֲלוּ מִשְׁנֵי צַדְרִים • אִם יִכְרִיעוּ טוֹבִים עַל
 הָרָעִים וַיְהִי כְבָדִּים • בְּעֵלִים יְהִי כְטוֹהִים וְלֹא
 פְּחֻדִּים • וְאִם מִחֻצָּה עַל מִחֻצָּה יְהִי אֲגוּדִים •
 וְרַב חֶסֶד מִטָּה פְּלִפִּי חֶסְדִּים • יִשׁוּב יִרְחֵם
 יִכְבוֹשׁ עֵזוֹן מוֹרְדִים • וַיִּשָּׂא עֵזוֹן וַיִּגְבֶּיהַּ מְרָדִים •
 וַיִּכְרִיעוּ נְעִימִים וְעַנּוּדִים • וַיַּעֲבִיר רֵאשׁוֹן
 רֵאשׁוֹן אֲחֵרִים • כִּי צִדִּיק יִבְבֵּל דְּרָכָיו וּמַעֲשָׂיו

ורב חסד וכו', נמש' ר' הדף י' א' אית', בה' א' ורב חסד מט' כלפי חסד, היכ' עניד ?
 ר' א' כובש שג' יכבוש עונותיו (פי' רש'י כובש כף מאזני' של זכות ומכריעין את
 העונות ; יכבוש עונותיו, יכרעו בו) ריב' א' אומר כובש שג' אומר כובש עון
 ועובר על פשע, תנא דר' מעביר ראשון ראשון וכן הוא המדה וכו' עכ"ל, ובמדרש
 ש"ט מזמור ל' מנארין דברי ריב' ביתר בלור בלמרו, ריב' א' אומר מה הקב"ה
 עושה ? חוטף שטר מן העונות שהן ככף ומיד הזכות מכריעות, זכה"ל מי
 אל כמדק כובש עון ועובר על פשע עכ"ל, מבוחר מה שהוא דרש טש' לשון
 כעיל' שנטול מן העונות וכו' עובר על פשע, והכי' א' בירושלמי פרק הרוואה אמר
 ר'י' כובש עונות אין כתיב כאן אלא כובש עון שהקב"ה חוטף שטר אחד מעבירות
 והזכות מכריעות עכ"ל, והפייטן אחז בשלשון בכנישת העון ונכשילתו ובהעברתו
 ויפה פי' יודי הרבני החכם השלם מהור"ר יאקב נ"ב כר'ו בלמרו מה נעמו דברי
 הפייטן ע"פ מ"ס בספר של"ה נמש' וימ' דף רל"ז א' וז"ל ע"כ כ"ל דגם ר' א' אומר כובש
 קאי לעונות ור' א' וריב' מר אומר חדא ומר אומר חדא ולא פליגי, והענין הוא ע"ד
 דא' נמש' ב"מ פרק ה', כרח' (חומש' ה'ג) קשה כמשאוי, נמש' כש"ב דברי' השוין
 במשקל ולאחד ויתר נפש מהאחד הוא קש' לבהמ' כתוספת משאוי ולפעמי' דבר
 א' אינו שוקל כמו הא' אבל הנפח שלו יותר גדול נמש' כלא היה שזה במשאו,
 והקב"ה רב חסד רוב' להכריע כף וכו' עיה' יותר במשקל מכף קוב' וגם רובה שכף
 חוב' לא יהי' יותר נכפת, מה עוש' הקב"ה ? לוקח העונות' וכובש' ביחד, לא שכובש
 הכף רק העונות' בעצמם כובש' ודוחק' זה על זה למעט נכפת, ועדיין השתי כפות
 שוות ולא כובש' כף חובה כגב'א כף זכות מכריע וגם הנפח של כף חובה כבד כמעט
 שלא יהי' יותר מנפח דכף זכות ולא כפשוטו כובש' עון וכובש' עון, עכ"ל של"ה ומעת'
 דברי הפייטן מתפרש' היטב. ויעביר ראשון ראשון וכו', ע"ש ברא"ש ובכ"מ כ"ס

בעריבטו. מלוע סהמטטן דער מענטשן טרעטען דערט מלז לייגען חויל, דיח גוטען חומר
 במגען טהמטטן ווערדען געבענטייכטערט חויגענוועגן. חיבערוייעגען דיח גוטען
 זיך קאכען מיהרע חייגענטהייער געטרקוט חומר רוהיג זיין ; המטטן זיך דיח טהמט
 טען דרוי גויגענוויבט, זיך זיכטעט דער מלז ברוהערלינג דיח זיכרען, דחאטי זיך
 דערען טהלע ערהעבע חומר דיח טוגענדען דרוי חיבערענוויבט ערהמטטן, חויך בעז
 זייטיגט ער מלזקהליג מיינלענגע זיכרען. דען דער עוויגע חייט גיטיג חין מלז זיינען
 חטגטן

חסדים • רוצה בְּתִשׁוּבָה מְכַל עוֹלוֹת וְתַמִּידִים •
 הַתְּשׁוּבָה וּמַעֲשֵׂה הַטּוֹב כְּתָרִים בְּפָנַי שׁוֹדְרִים •
 אֲנִי אֲדוֹן מְלֵא רַחֲמִים • בְּקוֹמֶךָ לִמְשַׁפֵּט עַל
 יְצוּרֵי עוֹלָמִים • רְגֹז בַּלְתַּעִיר עַל מַעוֹטַי עַמִּים •
 הַמִּיחֲדִים שִׁמְךָ לַיְלֹת וַיָּמִים • וּלְנִצְחֶךָ תַּמִּיד
 מְעַרְיָבִים וּמְשַׁבִּימִים • וּבָאֵב עַל בֶּן יִבְכְּרוּ
 רַחֲמֶיךָ בְּנַחֲוִמִים • לְנִקּוֹתֶם מִכְּבֹד עוֹן
 וְאֲשָׁמִים • וְהוֹכֵר לְבָרִית שְׁלֹשֶׁת תַּמִּימִים •
 וְלֵאֵב הַמּוֹן אֲשֶׁר הָיָה תַּמִּים • וְנִתְּנָסָה בַּעֲשָׂרָה
 גְּסוּזוֹת עֲצוּמִים • וְנִמְצָא שְׁלֵם בְּכָל פְּעָמִים •
 הַיָּם הָרֵאשׁוֹן בְּהוֹלְדוֹ נִתְּיַעַצוּ הַחַרְטֻמִּים •
 וּבִקְשׁוּ לְהָרְגוֹ גְּדוּלֵי הַמַּלְכוּת וְהַקּוֹסְמִים •

פ"ג מהלכות תשובה ובהאגת הרא"ב. כתרים, כמו תרים (צדק) ומגן. מעוטי
 עמים, ישראל ע"ש כי אתם המעט (דברי' ז' ו). ולכנף תמיד וכו', ע"ד שאמרו במס'
 פסחי' דף ק"ט א', ומרו למי שכוזקים אותו ושמת וכו'. ולאכ המון, אברהם
 כדכתי' בבראשית י"ז ה'. גששנה, ככ"ל. עיין מה שכתבתי בסדור שפה
 ברורה שלי בשם ראשון בפ"ה מאבות על עשרה נסיונות. הים הראשון וכו',

וייגען, חונד זיינע ויסטע חיוט וומחוטתוון; דיח בעקעהרונג געפֿחֿן ונט מיהנן בעסער
 חונו הווע קפפער, דיח בעקעהרונג היט פֿרמחטען טהחטען טיטלט פֿחרי יערען
 טרעקקזיכען חכפֿחֿן. ח דוח, ערבחרטונג געפֿחֿן זער הערר, לחס, ווען דוח דייך
 מויעמחלט, דחו חורטהיין חיבער דיח וועלטגעטפֿעע לו ספרעכען, ח,
 לחס ניכט דייגען חוכווילען ומוחטען חיבער דיין קוייגען פֿחוקן דחו טחג
 חונד נחלט דיינער חייכהייט הוודיגט חונד דייך חכפֿחֿנהט פֿריה חונד טפֿחט!
 לחס דיינע כחרטהערליגקייט פֿיר זיח רעגע ווערדען וויח דעו פֿחטערנו פֿיר זיינען
 זחון, רוייניגע זיח פֿחן חיהרער זינדען לחוט חונד פֿערגעהווגען, בערענקע
 דעו ערויכטעטען בונדעו היט דען דרייח פֿרמחטען פֿחטערנו, געדענקע דעו
 פֿרמחטען פֿחטערנו אברהם, דען דוח דורך לעהן חרטע פֿערוזכוגען ערה
 פֿרמחטעט חונד מיהן חוין חוילען טרייח געפֿונדען. דיח ערוטע פֿערוזכוג
 וומר: חונו גוייך נחך זיינער געבורט דיח חרטומים חונד קוסמים* היט
 חיינפֿערטטפֿחריים דער דחחחויגען חמכטע זיינען זעבען נחכטעטעוונטען, דח

* דיח חוין חיוטערעטען דער נחטור חיינגעווייהטען ווייען (היערפֿחֿטעטען).

וְנִחַבְאֵב אֶרְצָא שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה שְׁלָמִים . וְלֹא
 רָאָה שֶׁשֶׁמֶשׁ וַיֵּרָח וְכוּכְבֵי מְרוֹמִים . וְלֹא אַחַר
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה יֵצֵא מִחֶבְרֹן בְּחֻבּוּמִים . וּמֵאֵם
 אֵלִילִים וְשִׁקֵץ צְלָמִים . וּבְטַח בְּיוֹצְרוֹ וּנְפִל
 הִבְלוּ בְּנֵי עֵימִים . הַשְּׁנִי הַשְּׁלִיכוֹהוּ לְכַבֵּשׁ אֵשׁ
 פְּחָמִים . וּמֶלֶךְ הַכְּבוֹד פָּשַׁט יְמִינוֹ וְהִצִּילוֹ
 בְּרַחֲמִים . וְגַם אֲנִי יי אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר
 כַּשְׂדִים בְּנֵאֻמִים . הַשְּׁלִישִׁי הִגְלָהוּ מִמּוֹלְדֹתוֹ
 הִגְלָת שְׁלוֹמִים . הָרְבִיעִי הֵבִיא רָעַב בְּאוֹתָן

ונחבא בארץ שלש עשרה שנה שלמים. ולא ראה שמש וירח וכוכבי מרומים. ולא אחר שלש עשרה שנה יצא מחרון בחובומים. ומאם אלילים ושקץ צלמים. ובטח ביוצרו ונפל הבלו בני עימים. השני השליכוהו לכבש אש פחמים. ומלך הכבוד פשט ימינו והצילו ברחמים. וגם אני יי אשר הוצאתיך מאור כשדים בגלותו. השלישי הגלהו ממוולדתו הגלת שלומים. הרביעי הביא רעב באותן

ונחבא בארץ יג שנה וכו', בניב דף ג'א א' אית' אמר רב עזר שני נחבא א'א א'ג בכותא ח' נכדו וכו'. וכתב רב מהרש"א בח"א שלו ח"א ונפייטן בסלוק של ר"ה יום ב' יסד ונחבא בארץ יג שנה ולאחר יג שנה יצא וכו', ואינו ע"פ הלכה דשמעתין דקאמרינן שלא ה' חבוש רק עזר' שני' וכו' עכ"ל, ולא קשה מיד. כי כפייטן חמר נחבא והתלמוד אמר נחבא ותר' מעשי הו' כי נחבא בארץ יג שנה גם נחבא ונתן צבית האסורים עשרה שנה כדא' צפרקי ר"א פכו' ועזר' נתנסה אנרה' אבינו ועמד בכולן וכפוי היה לפניו שעתידין בניו לנסות להקב"ה עשרה נסיונות והקדים רפואה למכתם, ונלכה בעזר' נסיונות, כסיון הראשון כשנולד א"א בקאכל גדולי המלכות להרגו ונחבא מתחת לארץ שלש עשרה שנה ולא ראה לא שמש ולא ירח, ולאחר יג שנה יצא מתחת לארץ מדבר בלה"ק מאם אשרים וקץ את הפסילים ונטח בלל ונורו ואמר ה' נבואת אשרי אדם טעם כך. כסיון השני נתנוהו צבית האסורים עזר שנה ג' בכותא ח' בכרדי ויש אומרים ג' בכרדי ח' נכותה לאחר עזר' שנה שלחו והביאו אותו ונתנוהו בתוך כבשן האש והמלך הכבוד פשט יד ימינו והגילו מתוך כבשן האש שנה' ויאמר לוי אבי ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים.

ונוסטע ער יך חין חיינער חונטער חירדיסטן התהווע דרייחלענהו פלונע ויהרע אפבג פערברענט, ווח ער ווערער וזכנע נחך וזכנר נחך טעערנט ונה. נחך פערנליין דער דריילענה ויהרע קחט ער חונ חיון פלונקוואווען ווייער אמן וייערער לזכ פחרת סיון: ער טאמעהטע דוח גחטלען, פערטבטייטע דוח חבגטטערייח, בליעב זיינענע טחפפער געטרייח, חונד זיין חטהיין פיען זיעבן וזחר, דוח לזייטע חחר: חזי יחן חיהו חין דען גזיהענדען פייערחפען וזחר, דח טטרעקטעדער קחכגדענ דוהז: (גחטט) זיינע רעכטע, עררעטטעטע חיהו חונד ספרחך: חיד בין דער עוויגע, דער דיך חויה דען פייערחפען דער כשדים הערויגעפיהרט החט. דוח דריטטע וזחר: חזי חיהגן גחטט זיין געבורטוחרט לז פערזחטען חונד לז וזחנדערן בעפמהו. דוח פיערעטע וזחר דוח הוגגערונקטטה, דוח דחחזו ענטטטחנה. דייעג וזחר

הַיָּמִים • הוּא הַרְעַב הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר בָּא
 לְעוֹלָמִים • וְלֹא בְּכָל הָאָרְצוֹת וּבְכָל הַתְּחִימוֹת •
 כִּי אִם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לְנַסּוֹתוֹ וּלְהוֹרִידוֹ לְאֶדְמַת
 עֲנָמִים: הַחֲמִישִׁי נִלְקַחָה שָׂרָה לְמוֹשֶׁל עַמִּים •
 בְּלֵיל שְׂמוֹנִים הַנְּשָׁמָר לְבַכּוֹרֵי חָמִים • וַיִּנְגַעֵי
 אֶת פְּרָעָה נְגַעִים גְּדוֹלִים וְאִימִים • וְגַר
 בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים רַבִּים יָמִים • וְשִׁלַּח מֶלֶךְ גֵּרָר
 וּלְקַח יִפֶּת פְּעָמִים • וַנַּעֲשֶׂה הוּא וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ
 טוֹמְטוֹמִים • וַיֵּרֶד מִכָּאֵל הַמֶּלֶךְ לְהַרְגוֹ
 בְּעַמִּים • וַזַּעַק הַגּוֹי גַּם צְדִיק תִּהְרַג וְחַשְׁפוֹךְ
 דָּמִים • וְאָמַר לוֹ הַשֵּׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא

כסיון הג' וכו', וכולם מבוארים שם. ואולם בזמננו טוב עומד ל"ה מוכה לך
 לך מארבע ויבאתו מסרן לשני נסיונות וכן מעשה פרעה ואבימלך ב'
 כסיונות אבל לא מנה הנס הא' הנזכר כאן גם לא הנס הו'. הוא הרעב
 הראשון וכו', כן איתא שם בפ"א כסיון ה' מיום שנכראו שמים וארץ לא
 בא רעב אלא בימי אברהם ולא בכל הארצות וכו', ומדרשות חלוקות יש
 שהרי בנ"ד פ' פ"ה אמר עשרה שני רעבון באו לעולם א' בימי אד"ה וא'
 בימי למך וא' בימי אברהם וכו' וכן א' במדרש לך לך ותולדות וריש רות.
 עכמים, מבני מזרים כדכתיב ומזרים ילד את לודים ואת עכמים (ראשית יג).
 יפת פעמים, יפת צדדי' ל'מה יסו פעמידך (שיר א ב), וירמוז לשרה. עומטומים,

והג' דית ערוטע הונגערוונקטטה, דית חין דית וועלט קמטן — לזוהר ניכט חין חוונע
 לזכר, וזכרערן כוד חין דחו' זכר כנען, חונת חיהו (אברהם) חין פערזוכונג לזכרונגען
 חוכר חיהו לזכרונגען, נחך מזרים הינחב לזכרערן. דית פניכטע וזכר: חזו
 זייע פרויח שרה זונת פון קורעגענטען געפיהרט וזכר — עו וזכר עבן חין דער ל'ז,
 דית דמן פיר דית ערוטע געברענגט מזרים: חויפבע וזכרעט וזכרעט — דער עוויגע
 פון געטע אירויזן דען רעגענטען פרעה מיט גרמטן חוכר פירכטליכען פלוגען. אברהם
 לזכר דמן נחך דעטן זכרעט דער פלשתיים, וזכר ער חיינע לייט זוכונג וזכרעטע. חוכר
 הייער העטטע ער חנעכטונג; דער קהניג פון גרר טיקטע חוכר זיעס חיהו ויינע
 פרויח חבנעהעטע; חזוין דער קהניג זחאט ויינעט גאלען הייער וזכרעט דער
 פערטע פון זוכונגען בערויבט; דער ענגעל מיכאל קמט פון חיהו הערמב חוכר
 וזכרעט חיהו חוכרונגען — דח סריע ער: וזכרעט דח זכרעט חוכר חין חוכרונגען
 פון חוכר חוכרונגען? ועבר חוכרעטעטע: זכר גיב דען דען חוכרונגען
 פרויח

וְאֵבֶר רַחֲמִים • וְלָקַח צֶאֱן וּבָקָר וְעֶבְדִים
 וּשְׂפָחוֹת וְהָשִׁיב לוֹ תְּשֻׁלוֹת • וַיִּתְּפֹלֵל
 אֲבָרָהָם אֶל הָאֱלֹהִים וַיַּעֲתָר לוֹ מִמְרוֹמִים •
 וַיִּרְפָּא אוֹתָם מִעֲצִירַת רַחֲמִים: הַשָּׁשִׁי בָּבֹיָא
 עַל־יּוֹ הַמַּלְכִים הַקְּדוּמִים • עִם כְּדָרְלֵעוֹמֵר מֶלֶךְ
 עֵילָמִים • וּבְכֵן אַחֲזוּ הַתְּחִילוֹת תְּחִלָּה שׁוֹטְמִים •
 וּבְשָׁבִילוֹ לָקְחוּ אֶת כָּל רְכוּשׁ סְדוּמִים • וּבֹא
 הַפְּלִיט וְהַגִּיד מָה עָשׂוּ קָמִים • וַיִּרַק אֶת חֲנִיכִיו
 יְלִידֵי בֵיתוֹ רְשׁוּמִים • הֵם עָנְרָא שְׁכוּלוֹ מִמָּרָא
 וְאֵלִיעֶזֶר מְסִימִים • וַיִּחַלֵּק עֲלֵיהֶם לֵילָה וַיִּבֶם
 בְּמַהְלָמִים • הוּא הַלֵּילָה אֲשֶׁר הָיָה מִקְדוּמִים •
 וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל הַרְכוּשׁ בְּעִזְרַת מִשְׁפִּיל רְמִים:
 הַשְּׁבִיעִי בְּשֵׁנֵדְבָר עֲמוּ בֵּין הַבְּתָרִים • וְהָרְאָהוּ

ארבע

ידוע בדברי רז"ל וירמוז לעליר' הרח' טכ' באבמילך. השניעי כשכדנר וכו' אס נפרק כ"ח.

פְּרִיחַ לזריק, דען ער חייט חיון ווההרומגער חונד חיון פֿהטער דער ווייען •
 הירוין נההן דער קניג סמחטע, רינדפיעה, קנעכטע חונד חמגדע חונד טענקטע
 זיח אכרה' לור בעפריעדיגניג. אכרהס בעטעטע לור גמטט, ווחרר ערהחרט, חונד
 יענע ווחרדען געהיילט, דחם זיח לונג געבחהרען וויעדר טיכטיג ווחרדען. דיח
 זעכטע ווחר: חון ויך דחחחון יענע חפטיגען קניגע זיט כדרלעומר, דעסן
 קניג פֿון עילס, פֿערמיגיטען, לוט, דען ברודרונחהן אכרס'ג, בעפעהדעטען
 חונד ווינעטהחובען גחן סדוס פֿוינדערטען. חיון פֿליכטיג קחט, ערלחטהטע
 ווחר דיח פֿינדע געהחון, חונד אכרס ווהפֿענטע זינע געחיכטען הוהגע
 בחרנען, עכר, אשכול, ממרח חונד אליעזר, דיח חויגעזייכעטען; דען
 נחכטו טהיילטן זיח ייך — דויע נחכט ווחר פֿון חכבעגין דחלן בעסטיחוטט —
 סווען חונד פֿערפֿהנגטען זיח, חונד ברפֿטען חלונט גוט וויעדער לזריק זיט דער
 הילפע גמטטען, דען בייגערן דער טפֿחלען. דיח זעבענטע ווחר: חון חיהו
 גמטטדמרט בין כתרס* טפֿיך, חיהן דיח קינפטיגן וועטרעגענטן זייגטע

חונד

(* ויהי נראשית ט"ו.

בְּהַמּוֹלוּ עָרְלַת בְּשָׂרִים • בְּעִשׂוֹר לַחֲדָשׁ בְּיוֹם
 הַכַּפָּרִים • וּבְכָל שָׁנָה נִרְאִיתָ דָּם מִלְתּוֹ כְּדָם
 פָּרִים וְאִמּוֹרִים • וּמִכְּפָר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ לְהַצְדִּיקָם
 בְּיִשְׂרָאֵל: הַתְּשִׁיעֵי בְּשִׁלְחוֹ יִשְׁמַעְאֵל וְאִמּוֹ
 לְמַדְבָּרִים • מֵעַל יַחֲדוֹ הַנִּעְלָה בְּאַחַד הַהָרִים •
 מִזֶּה וְלִבָּא לְרוֹר דּוֹרִים: הַעֲשִׂירִי הָיָה אַחֲרֵי
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמִלָּה • וְנִסְהוּק חֲנָא אֶת בְּנֵי
 וְהַעֲלֵהוּ לִי לְעֵלָה • וְהַשִּׁיבֵנו לְאִיזָה בֶן לְבָן
 הָעֵרְלָה אוֹ לְבָן הַמִּלָּה • אֶת יַחֲדוֹךְ אֲשֶׁר אֶהְבֵּת
 בְּחַמְלָה • עַל הָהָר אֲשֶׁר עָלָיו שְׂכִינָה מְכַלְלָה •
 וְהַשְׂכִּים בְּבִקְרָא וְלֹא נִתְעַצֵּל בְּעֵצְלָה • וְחַבֵּשׁ
 הַחֲמוֹר בְּעֵצְמוֹ בְּגִילָה • הוּא הַחֲמוֹר אֲשֶׁר רָכַב
 עָלָיו

השמיני בהמולו וכו', גם פרק כ"ט. התשיעי וכו', גם פרק ל', אברהם כתב גע גרושין וכתן להויסלחם מעליו ומעל יתחק בנו מעולם כהוומעה"ב וכו'. העשירי הי' אחר וכו', גם פ' ל"א. לבן הערלה, ישמעאל שכול קודם שמואל אברהם, ויתחק אחר שמואל.

חזו ער דען בעפעהן ערהיעלט, זיינע פֿרחהוים לז בעטניידען. ען ווהר
 עבען חסן לעהנטען טהגע דען זיבענטען אהֿחטן, חסן יום כפורים. נחך ימהרליך
 לייגט יך דחו בלוט דיעער בעטניידונג וויח טפפערבלוט, ווהרוך גחטט זיין פֿחוק
 ענטזינדונגט חונד ריין טפריכט. דיח כיינטע ווהר; חזו ער זיין ווהן ישמעאל כעבוס
 דעסטן אוטטער נחך דער וויזטע טיקטע, חוט זיח פֿחן זיינען ווהגע ילחק לז
 ענטפֿערטען חונד זיח לז טרענטען ביז חין עוויגקייט. דיח לעהנטע ווהר דיח
 בעגעבענהייט נחך דיעער געטיכטע, חזוגחטט חיהן חין פֿערזוכונג ברמלטע חונד לז
 חיהן טפֿרחה; ניח דיינען ווהן, בריג' חיהן חיר דחרט הינויל לזן גחלענע טפפֿער-
 ער חטט ווהרטעטע; וועלכען ווהן חיינט דוח, דען דען חונבעטניטטען טדער
 דען דען בעטניטטען? — דיינען חיינליגען, דען דוח ון לחרטליך זיעבוט, דיענען
 חזו: דוח חיר חויל יענען בערג בריגען, ווהרויל דיח גחטטליכע אהֿיענטטע רוחט-
 אברהם אהֿטע יך דען ווהרגען: פֿריה חויל, וויזטע ניכט, גחטטעטע פֿרייריג
 זעלבוט דען ענען — דיענען: חיוט דער ענען, ווהרויל נחלער משה געריטטען
 חונד

עליו דלה דלה. והוא שעתיד עני לרכוב בעת
הגאולה. והלכו לדרךם ביושר מסלה.
בשהגיעו לצופים ראו שלהבת תלולה. והבין
בי הוא ההר לתללה. ובא צבע הראהו המופת
של שוכן מעלה. הוא המופת אשר היה
מתחלה. וצנה יחיד לקשר ידיו ורגליו לרגלה.
שלא יבעט מצות פבר לחללה. ועקרו על
המופת בטלה עולה. וערך האש והעצים
העלה. ולקח המאכלת לשחטו בחלחלה.
וככהן גדול הגיש מנחה בלולה. וישב ורואה
נורא עליה. האב מעקיר והבן נעקד בחילה.
הן אראלם צעקו חוצה ביללה. והשמע אל
תשלח ירך אל הנער לעשותו כלה. והאיל

אשר

ללה דלה, תאר למשה ע"ם מעשה הדליה כא' וגם ללה דלה לנו (שמות ב"ט). שעתיד
עני לרכוב עליו וכו', כמו כא' הכה מלכך יבוא לך כדריק וכושע עני ורוכב על חמור

מוכר חו"ל עבן דיוקן עועל מירד חייבונט דער ערלומער געריטטן קהמאן — כמהם ילחק
מוכר בינג מיט מיהת גרטרען וועגען היכו"ל. מ'זו יום נחך כופים קמאן, ומהו יום חיון דער
עברנע חיינע פ'אוממע חוי'עסטייגען מוזר מערקטען, דחם דחרט דער מ'גענויענענע
בערג ויית. אברה' לייגטע דעם ילחק דען ח'טמר ג'טטען, מוזר י'גטע מיהת, דחם
דיור פ'ון מ'כטעגין ס'ון היע'לו בעסטיימט ו'מר. ילחק, דער חיינליגע, פ'ער'א'נגטע, דחם
מ'מן מיהת התכרע מוזר פ'יסע בינדען מ'מ'טע, דחמיט מיהת דער ט'ער'ל ניכט עטווח
ל'וינגע, חיינע ווידערעט ל'ויקייט ג'ו חייסערן. כ'ון ו'מר ער ווית חיון ל'מ'לען געבוזדען
מוזר חו"ל דען מ'טמר גע'אעט. אברהם מ'רדנעטע ד'מ' פ'יער מוזר ד'מ' ח'ון, כמהם
ל'יטטערנד ד'מ' מעסער, מ'ן מיהת ל'ו ט'מ'לעטען, מוזר ג'ויך דעם התעהן פ'ריעטער חיון
מ'גענעמענע מ'פ'ער ד'מ'ל'ויכרינגען. ג'טט, דער פ'ור'טכ'רע חיון וויען ט'העטען,
דחם מוזר ט'יעטען, ווית דער פ'טטער ב'מ'רד מוזר דער ו'קהן י'ך וו'ויג בינדען ל'יעט.
דח' הי'מ'ויטן ארא'יס ס'ריעען י'מ'אע'ר'יך — ד'מ' ו'מרר חיינע ט'טימטע פ'ער'מ'אע'ן:
סט'רעקע ד'יינע מ'מ'ד ניכט נ'חך דעם ק'מ'בן מ'ויג מוזר ט'הוע חיהת ניכט: לע' מיט חיון

אֵלֶּיךָ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מִשְׁמִיעִים קוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֵמֶת שׁוֹרְפִים לְעֵמֶתְךָ בְּרוּךְ יְאֹמְרוּ:

קו"ם בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמִּקְוָמוֹ:

מִמִּקְוָמָךְ מִלִּבְנוֹ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עֲלֵינוּ כִּי מַחֲכִים אֲנַחְנוּ
לְךָ מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד תִּשְׁכַּח:
תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר
וּלְנֹצֵחַ נֹצְחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מִלְכוּתְךָ בְּדָבָר הָאָמוּר
בְּשִׁירֵי עֲוֹךְ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָךְ:

קו"ם יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר הַלְלוּהָ:

ס' לְדוֹר וָדוֹר נִגִיד גְּדֻלָּה וּלְנֹצֵחַ נֹצְחִים קִדְשָׁתְךָ
נִקְדִישׁ וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל
מְלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

וּבְכֵן הֵן פִּחְדֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וְאִימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שִּׁבְרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרֹאִים
וַיַּעֲשׂוּ כָל־אֲמָרָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
כְּלַבֵּב שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן
לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ
נִזְרָא עַל כָּל־מַה־שִּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאִיָּה וְתִקְוָה
לְדוֹר־שִׁיךָ וּפְתִחוֹן פֶּה לְמִיחֲלִים לְךָ שִׁמְחָה
לְאַרְצֶהָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ וְצִמְיַחַת קָרוֹן לְדוֹר עֲבָדֶךָ
וְעִרְיַבְתָּ נֵר לְבָן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ
 וְחֲסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכָל-
 הָרִשְׁעָה כִּלְהָ כַּעֲשׂוֹן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמֶּשְׁלַת
 זְרוּז מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבָרְךָ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
 צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ
 בְּכַרְמוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּנָהּ:

קְרוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
 כִּכְתוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּרוֹשׁ
 נִקְרָשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּרוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים. אֶהְבֵּת אֹתָנוּ.
 וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדֹתֶיךָ.
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתַסְּתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּיַהֲבָה אֲרֵצֵינוּ
 הַזִּכְרוֹן הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קִדְשׁ זָכָר
 לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא וכו' עד עושה השלום ואומרים אבינו מלכנו.

של ראש השנה

פתיחין הארון

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל־גּוֹרוֹת קִשּׁוֹת :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלְיָה כָּל־צָר וּמִשְׁטֵיִן מַעְלֵינוּ :
 אִי־מִכִּלְיָה דְּדָר וְחָרֵב וְרַעֲב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית (ומצטת) מִכֵּנִי בְּרִיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנַּע מִגְּפָה מִנִּחְלָתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלַמָּה לְחֹלֵי עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלַמָּה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סִלַּח וּמַחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (כ"ט מחל וסלח) :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וחטאתנו) מִנְּגַד עֵינֶיךָ :
 אָבִינוּ

חונער פֿטער חונד קתיג, וויר הטבען דיר געזינדעט.
 חונער פֿטער חונד קתיג, וויר הטבען קיינען קתיג חויסער דיר.
 חונער פֿטער חונד קתיג, ווילזֿפהרע חונד, דיינען רוהמע: ווילזען.
 ח"פ"ח"ק, ערכייערע חונד חיון גויקליכע ימהר.
 ח"פ"ח"ק, פֿערניכטע מוֹלע בתוע פֿערהתנגיסע.
 ח"פ"ח"ק, פֿערניכטע דיר ענטווירפֿע חונזער פֿיינדע.
 ח"פ"ח"ק, פֿערמיטלע דיר מִכְסוּמָגע חונזער העסער.
 ח"פ"ח"ק, בעזייטיגע יעדען חונזערער בעזייריגער חונד פֿעררמטהער.
 ח"פ"ח"ק, ווענדע מִב פֿענט, קריעג, הונדער:מטה, געפֿתגענטמפֿט חונד פֿערדערבען פֿתן דיינען בונדע:קינדערן.
 ח"פ"ח"ק, ענטפֿערנע יעדע פֿתגע פֿתן דיינער דיר חייגעטען נחלימן.
 ח"פ"ח"ק, זענדע פֿתזקממעט גענע:ונג דען קרמקען דיינע: פֿתקען.
 ח"פ"ח"ק, פֿיהרע חונד דורך פֿתזקממעטע בוסע וויעדער לז דיר לזרוקן.
 ח"פ"ח"ק, פֿערגיב חונד פֿערליהע מוֹלע חונזערע זינדען.
 ח"פ"ח"ק, טיגע חונד בעזייטיגע חונזערע וויסעממעטען פֿתך דיינען חויגען.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂמֵרֵי חוּבוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אָנָּהּנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹרֹת :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרָנְסָה וּבְלִפְתָּהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה :
 אָמֵן כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה (כ"א סחילה וסליחה) :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרְן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרְן מְשִׁיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׂמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :

אבִינוּ

ח"פ"ח"ק, לערדייסע דתו חיבער חונז פֿערהתקנטע חיבולע חזיטעהילן.
 ח"פ"ח"ק, וחס דייע גרפסע כתרעהערלניקייט מלוע חורקונדען פֿערכיכטען
 דיו חונז מיטולדיגען-
 ח"פ"ח"ק, וחס עז דיר חייגעדענק זיין, דחס זייר נור טטיב זייר.
 ח"פ"ח"ק, דענקע חונזער לונג גוטען.
 ח"פ"ח"ק, טרייב' חונז חיון חיו דתו בוך דעו גיקזילען זעבענו.
 ח"פ"ח"ק, טרייב' חונז חיון דתו בוך דער חונזולד חיון.
 ח"פ"ח"ק, טרייב' חונז חיון חיו דתו בוך דער כתרונג חונז פֿערפֿולעגונג.
 ח"פ"ח"ק, טרייב' חונז חיון חיו דתו בוך דער ערומונג חונז דעו היילן.
 ח"פ"ח"ק, טרייב' חונז חיון חיו דתו בוך דער פֿערלייהונג חונז פֿערגעבונג.
 ח"פ"ח"ק, וחס חונז בתודיע הילפע ערכוהען.
 ח"פ"ח"ק, ערהעבע דתו התרן דייעט: פֿולקע: ישראל.
 ח"פ"ח"ק, ערהעבע דתו התרן דייעט: גענוחבטען.
 ח"פ"ח"ק, ערהערע חונזערע טייחהע, טקע חונז ערכהרע דוך חונזער.
 ח"פ"ח"ק, כית חוט ערכהרען חונז וחתהגעמלען חונזער געבעט מן.

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְהוּדֶךָ:
 אָמֵן עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְכַמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ נְקוּם לְעֵינֵינוּ נְקַמְתָּ דָם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּדִים:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָמֵן עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ:
 אָמֵן חַנּוּן וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין כֶּנֶן טַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְעַתָּה יַגְדִּילָנָא בְּחַ אֲדָנִי בְּאֶשֶׁר הִבְרַתָּ לְאִמְרוּ:
 זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲזֹלִם הָמָּה:

יְהַגְדִּיל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי־בְרָא כְרַעוּתָהּ
 וְיַמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

ח"פ"ח"ק, ק, וְחַס חוּזוּ נִכְט חוּזְרָהּ חֶרֶט פֶּחֶן דִּיר גַּעְהֶן!
 ח"פ"ח"ק, וּיְזוּלְפֶהֶרֶע חוּזוּ, דַּעַר מְחַרְטִיעַר דִּי־עֵנוּ הִיּוֹיְגֶען כְּחַטְעֵנוּ וּיְזוּלְפֶהֶרֶע.
 ח"פ"ח"ק, וּיְזוּלְפֶהֶרֶע חוּזוּ, דַּעַר פִּיר דִּי־עֵנוּ חִיִּיבֵיִיט חוּזְבַּעַקְחַטְעֵנוּ וּיְזוּלְפֶהֶרֶע.
 ח"פ"ח"ק, וּיְזוּלְפֶהֶרֶע חוּזוּ יַעֲנַעַר הַחֹלְבֶען, דִּיחַ דַּעַר פֶּחֶטְטַעַר פֶּחֶן פִּי־עַר
 חוּזוּ וּזְחַסַּעַר עֵנְטְבַּעַגְעֵנוּ וּזְחַסַּעַר לֹר הִיּוֹיְגֶען דִּי־עֵנוּ כְּחַטְעֵנוּ.
 ח"פ"ח"ק, רַחֲמֵי פֶחֶר חוּזְרָען חוּזְרָען דִּיחַ פֶּעַרְגֶּסְטַעַר בְּזוּט דִּי־עֵנוּ דִּי־עַעַר.
 ח"פ"ח"ק, וּיְזוּלְפֶהֶרֶע חוּזוּ דִּי־עֵנוּ חֹלְבֶען, וּזְעַן נִכְט חוּזְבַּעַרְטָהּ חֹלְבֶען.
 ח"פ"ח"ק, וּיְזוּלְפֶהֶרֶע חוּזוּ דִּי־עֵנוּ חוּזְרָען, חוּזַר עַרְרַעֲטַעַר חוּזוּ.
 ח"פ"ח"ק, וּיְזוּלְפֶהֶרֶע חוּזוּ, דִּי־עֵנוּ גַרְעֵנְטְלֶעֶן חוּזְרָען בְּחַרְטָהּ עַרְלִיגְקִיִּיט הַחֹלְפֶען.
 ח"פ"ח"ק, וּיְזוּלְפֶהֶרֶע חוּזוּ, דִּי־עֵנוּ גַרְחַסַּען, מְחַלְטִיגֶען חוּזַר פֶּרֶזְכְּטְחַרְטֶען
 כְּחַטְעֵנוּ הַחֹלְבֶען, נִיחַךְ וּזְעַלְפֶען וּוִיר גַּעֲמַחְטַט וּזְעַרְרֶען.
 חוּזְרָעַר פֶּחֶטְטַעַר חוּזַר קְחִיגֶען, בַּעֲגִיבִיטִיגֶען חוּזַר חֶטְטְחַרְטַעַר חוּזוּ, דַּעַן וּוִיר
 חַסְטֶען קִיין פֶּעַרְדִּיעֵנוּט, עַרְלִיגֶען חוּזוּ אִינְדַּע חוּזַר גִּיטַע, חוּזַר הִיּוֹלְ חוּזַר

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ
וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי
כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא דְיִמְרֵי
בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

ק' קבל ברחמים וברצון את תפלתנו:
תתקבל צלותהון ובעויתהון דכל ישראל קדם אבוהון די
בשמיא ואמרו אמון: ק' יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמון: ק' עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
עשה שלום במקומיו הוא ועשה שלום עלינו ועל
כל ישראל ואמרו אמון:

סדר הוצאת ספר התורה

(נקלת קהלות אומרים):

אין קמוך באלהים ארעי ואין כמישיך: מלכותך מלכות כל עלמים
וממשלתך בכל דור ודור: יי מלך יי מלך יי יטלך לעלם ועד: יי עז
לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

אב הרחמים תיטיבך ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים:
כי כה לבד בטיחנו מלך אל רם ונשא אדון עלמים:

סותחים ארון הקודש ומוזיאים ב' ס' ת ואומרים:

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך וינסו
משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים:
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

יהוה

ישראל לעלם. ופורקו וימנה אחיו לעמך בבית מקדשך ולא מטויא לך
 מטויב נהדרך ולקבל צלותך ברחמיו. יהא רעוא קדמך התורה לן חיון
 בטובתא. ולתוא אגא פקידא בגו צדיקא. למרחם עלי ולמנטר יתי
 וית כל די לדי לעמך ישראל. אגת הוא ון לכלא ומפרגם לכלא. אגת
 הוא שליט על כלא. אגת הוא דשליט על מלכא ומלכותא דילך היא.
 אגא עבדא דקדשא ברך הוא דסגידא קמה ומקמא דיקר אורייתא
 בכל עדן ועדן. לא על אגש רחיצא. ולא על פר אלהין סמיכא.
 אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשום. ואורייתא קשום. וביאורייתא
 קשום. ומסגא למעבר מבון וקשום. בה אגא רחיץ. ולשמה קדישא
 יקרא אגא אמר תושבחו. יהא רעוא קדמך התפתח לבי באורייתא
 ותשלים משאליו דלבי. ולכא דכל עמך ישראל. לטב ולחיון ולשלם:

נק"ק פפ"מ ונכתיב אין אומרים שמע ישראל.

הש"ן אומר בקול כס שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש ונורא שמו:

הש"ן לוקח ס"מ ואומר גדלו ליי אתי. ונרוממה שמו יחדיו:
 לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל בשמיסו כבארץ לה יי
 הממלכה והסתגשאל לכל ראש: רוממו יי אלהינו והשתחונו להרום רגלך
 קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחונו להר קדשו יי קדוש יי אלהינו:

מגבי הספר בידו למעלה והולך עם הס"מ ומוכס דרך ימינו ועולה עמו למגדל שקורין
 סס, וכל מי ס"מ עובר לפניו חייב לעמוד מכניו ולתקו נשתי ידיו אס אכסר לו ולנשקי
 כפה מלא, מזמן לו רוק כפי ירוק מחלה כהסוך פניו אל הדר ואח"כ ינשק, ולא ינשק
 ואח"כ ירוק. (וגריך להשניח על הילדי) הקטנים כשנאים לנשק הס"מ שלא יהיו
 מלוכלכים בנוחם החוטם וירידי כפה אלא ינקו אותם מחלה יפה שלא יהי עונש
 למינאיכסם.) וכל הסוגע בס"מ לריך ללימו עד הכניסה, ונדרך הליכמו אומרים:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא:
 שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברך הוא: בעולמות
 שברא העולם הזה והעולם הבא: כרצונו וכרצון יריאיו וכרצון
 כל בית ישראל: צור העולמים ארון כל הבריות אלוה כל
 הנפשות: היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם:
 קדשתו על החיות וקדשתו על כסא הכבוד: ובגן יתקדש

שמך

שָׁמַךְ בְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כְלִיָּהוּ: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ
 בְּפִתּוּב: שִׁירוֹ לְאֱלֹהִים זְמִירוֹ שָׁמוֹ סִלּוֹ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיַה
 שָׁמוֹ וְעָלוֹ לְפָנָיו: וְנִרְאָהוּ עֵינָיו בְּעֵינֵי בְּשׂוּבוֹ אֶל נְהוּהוֹ בְּכַתּוּב:
 כִּי עֵינָיו בְּעֵינָיו יִרְאוּ בְּשׂוּבוֹ יי צִיּוֹן: וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְבוֹד יי וְרָאוּ כָל
 בְּשׂוּר יַחְדוֹ כִּי פִי יי דִּבֶּר:

דדך סליכמו לומדיו אב הרחמים.

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו
 מן השעוה הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואאים ויחון אותנו
 דלפלטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

בהגיע הש"ן על הנימה מניח הס"ת על השולחן ופותח ואומר:

וַיִּזְכּוּר וַיִּגְדֵּן וַיִּזְשָׁע לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הִכּוֹ גִּדְּל
 לְאֱלֹהֵינוּ וְהִתְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה כְּהֵן קָרַב. יַעֲמֹד (פלוני בר פלוני הכהן):
 בְּרוּךְ שָׁנְתוֹ תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 עֲרוּת יי נִינְאֻמְנָה מְחַבֵּימַת פְּתִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָיִם מְשֻׁמְחֵי לֵב מְצוֹת יי בְּרָה
 מְאִירַת עֵינָיִם: יי עוֹ לְעַמּוֹ יִתְנוּ יי יִכְרֶה אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים דְּרָכּוֹ
 אֲמַרַת יי צְרוּפָה מְגוֹן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ:

קהל ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

העול' לתור' יאחו' בשתי ידיו ביריעו' התור' ע"י מפה של ס"ת, וקול' הנרכ' פותח הספר
 ודוא' הפסוק שכר' להתחיל בו וינשק הס"ת ויאמר בלחש עץ חיים היא למחזיקים בה.

סופך פכיו ללך שמאל ומנרך נקול ברכו אתיי המברך:

והעם עונים ברוך יי המברך לעולם ועד: וסוחר המנרך ב"ה ל"ו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
 העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי גומן התורה:

כשמתחיל הקורא לקרו' בתור' יסיר ידו השמאלי' מהס"ת וישאר יד ימינו לכדה אוחזת בס"ת
 כל זמן הקריא', ונס הוא יקרא בלחש עם הקורא מלה במלה. ואחר הקריאה גולל ומנרך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת

והיי עולם נמע בתוכנו: ברוך אתה יי נותן התורה:

גרסינן בפ"ק דברכות, ועחבי ה' יכלו, זה המכין ס"ת כשהיא פתוחה ויילא, אבל בין נכרס לנכרס מותר לנאת ע"י דוסק ולזכס, אבל בלאו הכי אין לנאת

וקורין נס"ח א' והיי אחר הדברים האלה נכרסת וירא

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קחנא את
 בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
 המצרים והעלהו שם לעלה על אחר החרים אשר אמר
 אליך: וישבם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח
 את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם
 וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: לוי ביום
 השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום
 מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם
 החמור ואני והנער נלכה עד פה ונשתחוה ונשובה
 אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק
 בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
 יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
 הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה:
 ויאמר אברהם אלהים יראה לו הששה לעלה בני וילכו
 שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו
 האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את
 העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
 מפעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את
 המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן
 השמים

הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם וְאֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר
 אֶל־תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל־הַנֶּעֱר וְאֶל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי־עַתָּה
 יִדְעָתִי כִּי־רָא אֱלֹהִים אֶתְּהָ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־
 יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיֵּשֶׂא אֲבָרְהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אֵיל
 אֲחֵר נֹאחַז בְּסִבְךָ בְּקִרְנָיו וְלִדְךָ אֲבָרְהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל
 וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלְהָ פַחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֲבָרְהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם
 הַהוּא יְהוָה וַיִּרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּתַר יְהוָה וַיִּרְאָה: הִי
 וַיִּקְרָא מִלְּאֵךְ יְהוָה אֶל־אֲבָרְהָם שְׁנִית מִן־הַשָּׁמַיִם:
 וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי־נֶעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־
 הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ: כִּי־בָרַךְ
 אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְהוֹל
 אֲשֶׁר־עַל־שָׁמַיִת הַיָּם וַיִּבְרַשׁ זֶרְעֶךָ אֶת־שַׁעַר אֲבִיו: וְהִתְבָּרְכוּ
 בְּזֶרְעֶךָ כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: וַיֵּשֶׁב
 אֲבָרְהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע
 וַיֵּשֶׁב אֲבָרְהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע: פ חמישי
 וַיְהִי אַחֲרָי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּגֵּד לְאֲבָרְהָם לֵאמֹר הִנֵּה
 יִלְדָה מִלְּכָה נָם־הִוא בְּנִים לְנַחֲוֹר אַחִיד: אֶת־עֵוִץ בְּכֹרוֹ
 וְאֶת־זֵיו אַחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אַרְם: וְאֶת־כְּשֵׁד וְאֶת־
 חִזוֹ וְאֶת־פִּלְדֵּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֶת־בְּתוּאֵל: וּבְתוּאֵל יִלְדָה
 אֶת־רַבְּקָה שְׁמֵנָה אֱלֹהֵי יִלְדָה מִלְּכָה לְנַחֲוֹר אַחִי אֲבָרְהָם:
 וּפְיֵל־גִּשּׁוֹ וְשָׁמָה רְאוּמָה וְהַלְדָה נָם־הִוא אֶת־טִבְחָה
 וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה: פ

חמישים ס"ח שני 56 בראשון ושומר חצי קדיש על שניהם, ועוביפים
 גולבלים ס"ח שקראו בו, ופוחים ס"ח נ' וקוראים בו למפטר נכ' פניחם.
 11 יא L (Tom 5.)

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קודש יהיה לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
 ועשיתם עלה לרית גיחת ליהוה פר בן בקר אחד איל
 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם סלת
 בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל:
 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר
 עזים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש
 ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם
 לרית גיחת אשה ליהוה:

מי שברך. ומנניהם וגוללים. כשמנניהם הס' מניעין נגד הכתב של ס' ואומרים.
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עין
 תיים היא למחזיקים בה ותזמניה מאשר: דרבניה דרבני געם וכל נתיבותיה
 שלום: אדה גמים בימינה כשטאלה עשר וקבור: יי חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ויגדיר:

קודם קריאת הפטרה ואחר שגמר הגלגל יבדק המפטיר ברכה זו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
 בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת
 ברוך אתה יי הבורח בתורה ובמשה עבדו
 ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

הפטרה יום ב' של ראש השנה בירמי' סי' לא.

בה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרירי
 ג חרב הלוד להרגיעו ישראל: מרחוק יהוה

ככה אמר ס' ונ', ככה שעור הכתוב, עם שרירי חרב מצא חן במדבר, ישרא (מצא חן)
 הלך להרגיעו, כלומר בהלכו למקום מרגוע שלו, וכפ' רש"י ג מרחוק ונ'. הפסוק

בו ספרתך דער עויגט: „חין יענער וויטע פֿהנד עז געוואקענהייט, דיעו דעס
 סווערט ענטרשטענע פֿהוק, ישרא, חויל דעס לוגע נחך זייכער וואקענע.“ — ג ית, חין
 יענער

נראה לי ואהבת עולם אהבתך עליך
 משבתך חסד: עוד אבך ונבנית בתולת
 ישראל עוד מעדי רפך ויצאת במחול
 משחקים: עוד הטעי כרמים בהרי שמרון
 נטעו נטעים וחללו: כי ישיום קראו נצרים
 בהר אברים קומו ונעלה ציון איהוה אלהינו:

הזה חלוק במענה ותשובה; אומר כנסת ישראל בגלות למה שאמר האל מלא חן במדבר, אמרה היא, אמת הוא זה, כי זמון רחוק ה' נראה לי, אך עתה הסתיר פניו ממני בגלות, ענה אותה האל. ואהבת עולם אהבתך, לא היתה אהבת אלהים לפי שעה אלא להיות האהבה לעולם על כן משכתך חסד, ר"ל ע"כ משכתי לך חסדי ונראיתי לך בכבודי על הר סיני להיות אהבתי לך לעולם לא לזמן ואע"פ שזכותך בגלות זה שנים עוד אבך וט'. כן פי' דד"ק. ונראה עוד, כי מרחוק ה' נראה לי הוא מאמר ישראל אל האל, ויהי נראה לי כמו נראה אלה לי דוגמת כי עין בעין נראה אלה ה' (במדב' יד יד) ולא אמר נראיתי. ועיין בצחות אשר בכין בפעל. ד עוד אבך וגו', העדה הפזורה כמו הבנין ההרוס איתפזרו אבניו וכשיבנה יתקבלו, והטעם אני בעצמי אבך ולא תהיה כנסת לעולם וכפי' רש"י. בתולת ישראל, דבוק הוא וטעמו בתו הבתולה של ישראל סבה הוא יעקב. ומדרך הלשון לכנות העבודה לזולתו ית' בלשון בואה זכות, לכן העובדת לה' לבדו בתולה יקרא לה. מעדי, מתקשעי. ה חטעי, נכ"י של כ"ד הט' רפה וכן סדרו בישי' י' וכן יטעו (שם ס"ה כ"ב) רפה, וכן ה' מסתבר בעבור אות הגרון שאחריו דוגמת כל יקחו יסאו יסעו; אכן ה"ש העלה שג"ל דגוש. בהרי שמרון, וזכר הרי שמרון, לפי שהיו שם נפחד האויבי ימים רבים במצור ופחדו כ"כ דד"ק. גם יתכן שזכר הרי שמרון נפרט בעבור פרסומה למקו' מנחת הכרמים כנרא' מנבואת עמוס סי' ד'. נטעו כוונתי, כתב הרד"ק, שזה עבר במקו' עתיד; ואין לירך אבל טעמו עוד תטעי כרמי' בהרי שמרון במקו' שכבר נטעו שם נוטעים גם חללו שם. וכן ללו, לפי פשוטו' ח ל י ל י, וכן פי' הרב חוקיני צפ' שופט' (כ) ח ל ל, ולא חללו, ח' ח ל י ל י כי כבר היה מנהג' לחול בכרמיהם, כמו שמצינו בבנות אלה (שופט' כא כא), וכן נטעו נוטעי' וחללו'. עכ"ל וכ"כ הראב"ע והרמב"ן. וכי ישיום קראו וכו', פי' הרד"ק, ישיום שעתיד לבוא שיקראו נוצרים והם הנופסים שהיו עומדים שם לקראו ליטעי הכפרים לעלות לליון להודות לה' על רוב הטובה, ויום

יענה פערנט, דח ערטיגענט דוח חיר, עוויגער! — חזר עוויג זעבט חיד
 דיד, דחירזט פטרקטעט זיינע גיטע דיר! ד חיד זעלבט ווערדע דיד נחך
 חויפליעט, דחן בויט דוח ווה'געבויעט, יוגערויח ישראל! נחך וירזט
 דוח ליערויך דיינען רייגען חויפליהרען חזר חוינליעהטן חין זוכנעטען;
 ה נחך וירזט דוח וויינגרטען פלעגען חויל שערן' געבירגע, ווה
 ווינלער יקבט געפלוהנט חזר געלענען בייה חינוטרוהענטענטאל.
 ו סחן ממכעטן טגג החבטן ויח גערופען. דוח ווה'טען חויל אפרים' געבירגע
 חויל, וקסט חוה חויל נחך חין ווה'טען, לט עוויגען, חוונערט געסט!
 דעו

וּבִרְכַּהּ יֹאמֶר יְהוָה רְנֵנוּ לְיַעֲקֹב שְׂמֵחָה וְצַחֲלֹה
 בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְּׁמִיעֵנוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעַ
 ה' יְהוָה אֶת־עַמּוֹךְ אֶת־שְׂאֵרֵי־יִשְׂרָאֵל׃ הַנְּנִי מִכִּיָּא
 אֲהִם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְּצֵתֵם מִיַּרְכְּתֵי־אֶרֶץ בְּסֵם
 עֹזר וּפְסַח הַרְהוּ וְיִלְדֵת יַחֲדוּ קָהֵל גְּדוֹל יִשׁוּבוּ
 הַנְּהָה׃ בְּבָבִי יָבֹאוּ וּבְחַנּוּגִים אוֹכִילִם אוֹלִיבִם
 אֶל־גַּחְלֵי מַיִם בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל יִפְשְׁלוּ בְּהַפֵּי־כִי
 הַיְתִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאֵב וְאִפְרַיִם בְּכִרְיִי הוּא׃ שְׁמַעֲנוּ
 דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ בְּאָזְנֵי מְמַרְחָק וְאָמְרוּ
 מוֹרֵה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְרוּ בְּרַעַה עֲדָרוֹ׃

פ' עת חמון וכו' עכ"ל, ולדעתנו גם פה יבוא העבר במקום העתיד, ואין לודקו, אחרי
 שידענו שאלת יש נופל על ענין שהויתו לפעמים, כמו יש לדיק אונד בנדקו (קהלת
 ז' י'), ויש כספה בלא משפט (משלי י' כג), ויש אשר יהי' הענין (במדבר ט' כ'), לכן
 אפשר לפרש, כי כבר פעמי' רבות אשר קראו הלופי' קומו ועלה וגו', ואף שעתה
 שנת קולס מבלי באי מועד עוד ישאו קולס כמאז. ו כי כה אמר ה' לנו ליעקב וגו',
 כראה שהמאמר הזה אל הנזכרים והנזופים ואומר להם האל ית' לנו ליעקב וגו',
 שטעמו רבו בשביל יעקב וגו', ותנת הו'ע ל' לוי ופיזם כמשמעו. והדק' ק' אמר
 שהמוקדם מאוחר, ושעורו, כה אמר ה' ליעקב רנו שמחה! ח מארץ צפון, כי
 רוב הגלות בצפון. ו מורה ישראל, מי מזוה והגלה את ישראל הוא יקבצנו
 ורש"י תרגמו ספרייכ"ג (separant) בלע"ז, בל"א לערטטריטעו, והוא תאר

ורבו יח' ה'ט דער עוויגע געספרתקטן: רופט לויט פיר יעקב פריידעברוקן,
 ויזלט חן דער פֿוקער טפילטע, וחסט חייד' הקרעו, פרייט חוזה ספרעצט:
 ,,היין, עוויגער, דייעט פֿוקקע, דעט חיבעררעטע ישראל!״! ח' יח', חיד
 ווערע ויח ברינגען חויד דעט פֿערנען קהרדען, וחוועטן פֿון דער ערדע
 גרענלען, בלינדע חוזה וְהוועט, סוּחֶגֶדֶרע חוזה וְהוועררינגען חוועטוועט
 חייבע גרֶסע פֿוקווענגע ווירד היעהער קעהרען. ס ויח ווערדען ווייכענד
 קוועטע, חוזה פֿוועהנד פֿיהר' חיד ויח, לייטע ויח חו וְהווערברעכען, חויד
 עכנעט פֿאָרע, ויח קיין ח'סטחם ויח בעדרוקהט; דען חיד בין ישראל חויד פֿאָרעט
 חוזה אשרים חויד חויד ערזטגעבֿהרנער. ו פֿערנעוועט גחטטעו וְהווער
 פֿוקקער, חוזה פֿערקיינעט' חויד פֿערנען חוועטן! חגט: ישראל' לער
 טררווער: חוועט חויד וויערער חוזה היטעט חויד, ויח דער הירטרוח חעערדע.

10 להנחם על-בניה כי איננו: כהי אמר יהוה
 11 מנעי קולך מפכי ועיניך מדמעה כי יש שבר
 12 לבך לתוך נאם יהוה ושבו מארץ אויב: ויש-
 13 תקוה לאחריהך נאם יהוה ושבו בנים
 14 לגבולם: שמוע שמעתי אפרים מתנודד
 15 יסרתני ואוסר בעגל לא למד השיבני ואשובה

צהול גדול מוספד מר עד שנשמע הקול למתוק גרמה שהיא נראש הסר
 לזכה בנימין כי איננו סס והיא חרבה מהס. לא נאמר נכתוב ברמה
 רדל מנכה על בניה אבל אמר סס נשמע הקול וכו' עכ"ל. כי איננו כסנו
 כי סיד שז על העס. טו יש סכר לפעולתך, כפל לשון הוא של יס תקוה לאחריהך,
 וכמו שלשון אחריה נופל על הכניס, כמו שאבאר, כן לי פעולה נופל על הבנים
 שצדו כמו וזונו של יס. יו לאחריהך. לבניך. וכ"ס רש"י ז"ל כפרו דכ"א יס
 ד י"ל, אחריהו חינו נופל אלא על ל' בניס, וכן הוא אומר ואחריה כן
 בכרית דוגה (עמוס ד ט), ותי' ובניכון ובנתיכון בדוגית זידין עכ"ל. וגם העס
 נקרא אחריה. כדכתיב ואחריהם נחרב תפיל (יחזקאל כג כה). ותי' ועמיד
 נחרב יתקטלן. יח שמוע שמעתי, ל' קבלה, כמ' וגם אני שמעתי את נאקת
 בני ישראל (שמות ו ה). מתנודד, פי' רש"י קומפלייבט (*complaignant*)
 בלע"ז, ל' מי יכוד לך (ישעי' נא יט), והו' בל"א קומפניו. וכפי' רד"ק. יסרתני
 כיכוריס. ואוסר, וגם כיסרתי. כעל ללמוד, שערין בלתי מלומד במלמד הבקר
 שמכין אותו ללמוד בו, ורש"י תרגמו פ"ש אגוילונין (*fus aiguillon*) בלע"ז,
 וגם' יופטי' ג' ל"א במלמד הבקר. תרגם אגוילין (*aiguillon*) בלע"ז, הוא
 דרבן מרדע בל"א דייבועו, ומפירושו על ולהלצי הדרבן (ש"א ג כז) כרא', שהדרבן
 הוא המכה התקוע בראש העץ שזוקרין בו השורי הנקרא מרדע בל' תלמוד וסלמד
 בל' עזרי' ונמשכ' אמרו סלמד שנולע את הדרבן; ואולם בויקר' רב' פ' כ"ט אמרו,
 שהינו סלמד והיינו מרדע והיינו דרבן. ותי' שמות נקראו לו. ע"ס. האיבני, בלע"ז
 משכן שמך ואזכרה לעבדך, דוגמת האיבני ה' אליך ואזכרה שבוף איבה יס אמר כי
 אם מאם מאסתנו קצפת עלינועד מאד, כלומר כבר קצפת עלינו לייסרנו בייסוריך.
 זה דוגמת אמרו כלן ייסרתני ואוסר. ודע שכרוב סכרי הדפוס השבנו כתיבתי

נקבע, וזוין יום ניכט ועהר זיכר. — יו זח ספריכט דער עוויגע:
 הקוט' חיון דייכע וויינענדע שטימווע, וחס דיון חויגע ניכט ועהר טהרע
 בען! עז גיבט בעןהאניג פיר דייכע ספרקסען! — דער עוויגע ספריכט' —
 יום וערדען לזריקקעהרען חויג דעו פיינרעו זחנד! יו דייכעו נחלקקומווען
 ספריעסט התפאנוג חויג! — דער עוויגע ספריכט' — יום וערדען לזריקק
 קעהרען, דוח נקעהע, נחך חיהרער הייחטה. יח ווקהו התכב חיד פערע
 נחטועו אפריס' קומגעו: דוח הקוט חיד חקטיג געבליכט' ויח חיינען
 חובק' דיגען. טטיער; ס, ניט חיד וויעדער חויג, חיד קעהרע לזריקק!
 דוח

כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
 וְאַחֲרֵי הַיּוֹדְעֵי סַפְקֵי עַל־יָרֵךְ בְּשֵׁתִי וְגַם
 נִבְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֶרְפַּת נְעוּרַי: הֲבֵן יִקְרֶה
 לִי אִפְרַיִם אִם יֵלֵךְ שְׁעֵשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרֵי
 בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מְעִי לִזְרָחַם
 אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה:

המפסיר יבך ברכות אחרונות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור בל העולמים
 צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
 ומקים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו
 ונאמנים דברך ודבר אחר מדברך אחר לא ישוב ריקה
 כי לא מלך נאמן ורחמן אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

ובמקלם מ'י, וכן הוא מ'י במקרא כ'י של שנת כ"ד, גם בסדר ההפטרות נחמם של
 חיכניא משבת ד"ש מ'י וכן עיקר בעדות המסרה בפ' וישן (לו יד) שמסר ג' ס'י בל'סכא
 דהשכני ולית דין מכהון. כי אתה ה' אלהי, דוגמת שאמר שם אתה ה' לעול' תשיגו'
 וכפי' דש'י. ית שוני, נראה שהוא מגזרת באובה ונחת שסעמו הקט ומכיתה,
 כלומר אחרי הקיטו מרגשת רוחי ומשאונו. כחמתי, מתחרט אני על תועבותי.
 הרעין, שהתבוננתי בעצמי שמעלתי, אפרטו'י (*apprenais*) בלע"ז. דש'י, ובל"א,
 לערנען, ערפחהרען. כ פכן יקיר לי, הן דברי שכי' ומוסב על שמוע שמעתי,
 כלומר הוא מתנדד ואני לבי כהפך עלי לרחם שמה בני יקירי הוא, כמו שאין לו
 אלא בן אחד שהוא עושה לו כל רצונו שעושים, אישכאטמיכ"ט (*ébanoi*) והיא
 מלה נשאת בלע"ז, דש'י. ובל"א ערגחטלוגג, כעוויטיגוגג. מדי דבריו, בכל עת
 שאני מדבר בו זכרונו'. מדי, דוגמת מדי עלותה בבית ה' כן תכעיסכה (ש"א א').
 עוד, ל' התמדה בלי הפסק. על כן המו מעי לו, ת'י על כן איתגוללו רחמי
 עליהון. רחם ארחמני, ל' רחמנות ככל חסדיו הנאים במשקל כנד; ולא מלאכווא
 בל'קל כ"א ארחמך ה' סוקי (תהלי' י"ג), לכן פראוה ענין אהבה ומל' ארמי.

דוח ביוט יח דער עוויגע, היין גחטט! יט דען בייה רהיגעט געמיטהע פיהן
 חיד רייע, בייה מההרערער חיבערלעגונג ס'חג' חיד מן דוח היפטע חיר, סטעהע
 בעספאט חונד עררחהטער דח חונד דודע דוח טחמך היינער יוגענדזינען. " "
 כ, חיוט אפרים חיר חיון טהייערזטער זעהן, חדער היינער געספיעלע קחבע? דען
 זח חיד נור פ'חן חיהת ספרעלע, בלויבט ער חיר חיינגעדענק חיומערדמר;
 דחוסן חיוט חיון חיינגערעו רעגע פיר חיהן. ערבחרען, יח ערבחרען
 חיון חיד חיד זיינער!" — זח טפריכט דער עוויגע.

דחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושביע
 במהרה בימינו. ברוך אתה יי משלמח ציון בבגיה:
 שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
 דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על פסאו לא ילשב זר
 ולא ינהלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת
 לו שלא יקבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:
 על התורה ועל העבודה ועל הנביאים
 ועל יום הזכרון הזה שנתת לנו יי אלהינו
 לכבוד ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו מודים
 לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם
 ועד ודברך אמת וקים לעד: ברוך אתה יי מלך
 על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:

הלכות שופר וסעמי הקיעה.

כתב אבודרהם בשם רבינו סעדי' מה שנוטו כבוד ית' לתקוע בשופר
 ברה' יש בזה עשרה ענינים:
 הענין הא' מכניסה יום תחלת כנריא' שנו כרא הקנ' העולם ומלך עליו; וכן עושי'
 המלכים בתחלת מלכותם שתוקעין לפניהם בחנוכות ונקרנות לידוע ולהשמיע בכל
 מקום תחלת מלכותם, וכן אנו ממליכים עלינו את הכבוד יתברך ביום זה.
 וכך אמר דוד בתהלים ל"ח ו': "בחנכות וקול שופר הריעו לפני המלך ה' יי"
 הענין הב' כי יום ר"ה הוא ראשון לעשרת ימי תשובה ותוקעין בו שופר להכריז
 עלינו כמי שזוהיר ואומר, כל הרוב' לשוכ ישוב ואם לאו יקרא תגר על עצמו, וכן עושין
 המלכי' מזהירין את העול' תחל' בנורות' וכל העובר אחר האזהר' אין שומעין לו טענה.
 הענין הג' להזכירנו מעמד הר סיני, שנא' בו בשמות י"ט פ' ט"ז: "וקול שופר
 סוק מואל", ונקבל על עצמנו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה וכשמע'
 הענין הד' להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו בתקיעת שופר שנא' ב' יסאקא
 ל"ג ד': "ושמע השומע את קול השופר ולא נזהר ותבא חרב ותקחהו דמו
 בדלאו יחי'... והוא כזה את נפשו מלט".
 הענין הו' להזכירנו חורבן בה"מ וקול תרועת מלחמו' האויבי'. כמו שנא'
 בירמיה' ד' י"ט: "כי קול שופר שומעת נפשי תרועת מלחמה", וכשאלו שומעים
 קול השופר נבקש שאת ה' על בנין בה"מ.

הענין

סדר התקיעות

מה

הענין הו' להזכירנו עקרת יצחק, שמסר נפשו לשמים, וכן אנטפ פסוק
כפשו, על קדושת שמו ויעלה זכרוננו לפניו לעובדה.

הענין הו' כשנשמע תקיעת האופר נירא ונחרד וכאזר עצמנו לפני הבורא,
כ"י י"א: "אם טבע האופר מרעיד ומחליל כמו שאמר בעמוס ג' ו': "אם יתקע
אופר בעיר ועם לא יחרדו?"

הענין הו' להזכיר עם הדין הגדול ולירא ממנו, שאמר בלפני א' י"א:
"לו קרוב יוס' ה' הגדול קרוב ומהר מאלד" — "יוס אופר ותרועה" (שם ע"א).

הענין הו' להזכירנו קנן נדסי ישראל ולהתאמת אליו שאמר בו בישעיה
כ"ג י"ג: "והיה ביום ההוא יתקע באופר גדול ונאלו האזנדים בלרץ אזור וגו'."

הענין הו' להזכירנו תחית המתים ולהאמין בה, שאמר בישעיה י"ג: "כל
יוצאי תבל וזוכני חרץ כנשא נס הרים תראו וכתקוע אופר תשמעו, ואמרו במדרש: כל
השנה השטן מקטרג על ישראל לפני הקב"ה, והקב"ה דוחה אותו לר"ה ליום הדין,
ותר"ה בא השטן לקטרג ומביא החמה להעיד על עוונותיהם של ישראל, והקמה מעידה
והקב"ה אומר לה הרי עד אחד ואין עד אחד כאמן, הבא עד אחר עמך והוא הולך להביא
את הלבנה ואינו מולא אותה שהיא נכסית שאמר: תקעו בחדש אופר נכסה ליום
חגן יום זה לבנה מתבקשת ואינה נמנעת שהיא מכוסה. ועוד תמצא בכמה בני לבנה,
לרמו שהיא מתכסה בו. ואמריכם בפסיקתא: רבי ברכי פתח: תקעו בחדש אופר
בכסה ליום חגנו, וכל המלאכים אינם נכסים אלא ליום חגנו, והלא ניסן חדש ונכסה
יש לו חג בפני עצמו, אלא חדש יש לו חג וחגו בן יומו, ואיזה זה? תשרי. תשרי
כתוב על שם תשרי ותשוק על חוביהן, אימתי? בחדש הכניעי.

כשאל יוס ראשון בשנת אומרים ביום שני שרדיונו.

חננה להוקע לפני התקיעה.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי השמים ואלהי הארץ
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
שחשלה לי המלאכים הקדושים והטהורים נאמנים משרתים ונאמנים
בשליחותם חפצים ורצויים לזכות את ישראל ואת המלאך הגדול פצפ"ציה
הממונה להוציא זכיותיהן של ישראל בעת שהיום חוקעים בשופר ואת
המלאך הגדול חש"ב הממונה להשמיע זכיותיהן של ישראל ולהכעית
השטן בחקיעתם ואת השרים הגדולים הממונים על השופר אנקת"ם
פסת"ם ומלאכים הגדולים הדרני"אל וסנדל"פון הממונים על חקיעתנו
המעלים חקיעתנו לפני כסא כבודך ואת המלאך שמש"אל הממונה על
החרוזה ואת המלאך פרס"טא הממונה על קשר"ק להיותם מומונים
בשליחותם להעלות חקיעתנו לפני הפרוכת ולפני כסא כבודך והמלא
על

על עמך ישראל ברחמים וחכנם להם לפני משורת הדין וחנהג עם בניך במדת רהמים ותעלה תקיעתנו לפני כסא כבודך והסתכל באפרו של יצחק הצבור על גבי המזבח וזכור לנו עקדתו היום לזרעו של יצחק כי אל מלך נאמן וזכור ברית אהיה ברוך (אחת ה') וזכור הברית:

אלו המלאכים הממונים על התקיעות:

אנקהם, הוא גנימטריא השופר וגנימטריא שר הכסה והוא מעלי את השופר. שברים, גנימטריא שר יהואל והוא מעלה את השברים. תרועה, גנימטריא שמשואל והוא שר של מזרח והוא מעלה את התרועה. תקיע גנימטריא הרניאל וסנדלפון והם מעלין את התקיעה. תקיעה גנימטריא השרף גם הוא מעלה את התקיעה. פסחם, גנימטריא תקיע, כמו כן ממונה על התקיעה. גם האוחז תקנו עזרא וזרובבל ובהם שמות שהם טובים למדת הדין ולמדת הרחמים והם מעלי את השופר. כל זה מ"כ בספר יצן.

בועתק מעל"ה: נריך התוקע לככות השופר בשעת הנכרה ובין כל סי' וסי'. ב"ק.

ויכון באלו שני שמות יקרה ישהטונה והם ב"פ הוי' והמעורנים ביניהם אותיות קרע שטן, שעל ידי זה נקרע השטן. ואח"כ יאמר עלה אליהם בתרועה ה' קול שופר. וא"כ יאמר אלו הכסוקים שרת שלהם קרע שטן.

קוּלֵי שְׁמֵעֵת אֱלֹהֵי תַעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעֲתַי: (איכה ג' כו)

ךְ אֲשַׁדְּבִרְךָ אֲמַתּוֹ וְלַעֲוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָה: (תהלים קיט קס)

עֲרַב עֲבָדֶךָ לְטוֹב אֲלֵי־עֲשָׂקָי זָדִים: (תהלים קיט קכב)

שֵׁשׁ אֲנָכִי עַל־אֲמַרְתֶּךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רָב: (תהלים קיט קסג)

טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנִי כִי בְּמִצּוֹתֶיךָ הֵאֱמַנְתִּי: (תהלים קיט סו)

גְּדִבּוֹת פִּי רָצַחְנָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי: (תהלים קיט קס)

ואמר אלו הכסוקים יאמר תפלה זו.

יהי רצון מלפניך יי אלהי המושפט שעתה יהיה עת רצון לפניך ותקרע ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים כל המסכים אשר הם סבדילים ביגך ובין עמך ישראל היום הזה והעבר מלפניך כל המשטינים והמקטרגים על עמך ישראל. סתום פה שטן ואל ישטין עלינו כי עליך חליות עינינו ארומסך אלהי המלך אלהי המושפט שמע קול תפלות ותרועות עמך ישראל היום ברחמים אמן.

כתב הסכס ראב"ע צפ' שמות ג' י"ח: "כל שמע אשר אמריו ל' או ב', הטעם שישמעו הענין שטוא את הקול ולא לשמוע הקול". וכ"כ הר"ד אבודרהם: "קידם שיתקע

שימקע מנרד: ז"א' א"מ"ה א'קנו"ז לשמוע קול שופר, וזה חיינו". וכתב רבינו הא"י: "הלכה רווחת בישראל לנרד: לשמוע קול שופר, ולא תזון מיכה". וכ"כ בה"ג, וכבי איתא בירושלמי. ואין לאמר: "בקול שופר" נב', שהב' אינה נופלת אלא על לשון קבלה, כמו שבאר: אם שמוע תשמעו בקולי, ומתרגמין, אם קבלה תקבלין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר

קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:

אם כל ביום א' אמרים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

שב.

קשר"ק בנימטרי' פרכת וזוא מעלה את הפרכת למעלה וזוא גם של הבה. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות קשר"ק שאנחנו חוקעים היום תעשה ממנה עטרה על יד הממונה שרשיה להיות עולה ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו אות לטובה וימלא עלינו ברחמים. ברוך (אתה יי) בעל הרחמים:

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה:

שב.

קשר"ק בנימטרי' שר וזוא גם של שר שרשיה כקרא וזוא מעלה את הקשר"ק. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות קשר"ק שאנו חוקעים היום תהא מרוקמת על היריעה על יד הממונה מרשיאל כשם שקבלת על יד אליהו זכור לטוב וישוע שר הפנים שר מטטרו' וחמלא עלינו ברחמים. ברוך (אתה יי) בעל הרחמים:

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

ק"ר' בנשמע' אליהו הנביא זכור לטוב והוא מעלה ק"ר'
 ונשמע' ישעיה' כך שמו של שר הפנים מטטרון.
 ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו
 אלו המלאכים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן
 השברים ומן החרועה ומן ק"ש"ר"ק ומן ק"ש"ק ומן ק"ר"ק
 לפני כסא כבודך וימליצו טוב בעדנו לכפר על כל חטאתינו:
 ואח"כ מתקיל הס"ן בקול רם אשרי העם וכו'. ונצטת אין אומרים.

אֲשֶׁרֵי הָעַם יִדְעוּ תְרוּעָה יְיָ בְּאֹזַר פְּגִיף יִהְלֶכֶן:

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלֶּךָ סְלָה:

אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁכָּבְדָה לְךָ אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁוִי אֱלֹהֵיו:

סס תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך
 לעולם ועד: בכל יום אברכה ואתלה שמך לעולם ועד:
 גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבת
 מעשיך וגבורתך נגיד: הדר כבוד הודך ודברי גפלאתיך
 אשיחה: ועוזו גוראתיך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר
 רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים
 וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי
 כל מעשיך וחסידיך יברכה: כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך יברכו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל
 דוד ודר: סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני
 כל אליה ישברו ואתה גותך להם את אכלם בעתו: פותח
 את ידך ומשביע לכל חירצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראוהו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
 שאמר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת

יִי יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

ס"ז לוקח ס"ח בידו להוליכו מן הכניסו ולהכניעו בחיכל ומוסר:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָרוּ
וְהַקֵּל עוֹסִים הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהִלָּה
לְכָל־חַסִּידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ תְהַלְלוּיָהּ:
כַּד לְדוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאֶה תְהִלָּה וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי
הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ וְעַל־גְּבוּרָתוֹ יִכְוִנְנָהּ: מִי יַעֲלֶה בְּתֵר
יְהוָה וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קְדוֹשׁוֹ: גִּקִּי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לִבְבִּי אֲשֶׁר
לֹא־נִשְׂאָ לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂאָ בְרָכָה
מֵאֵת יְהוָה וְצָדִיקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹד דְּרָשׁוּ מִבְּקִשֵׁי
פְּנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מַלְאֲכֵי הַכְּבוֹד: מִי זֶה מַלְאֲכֵי הַכְּבוֹד יְהוָה עוֹזוֹ
וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מַלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם וְשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מַלְאֲכֵי הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מַלְאֲכֵי
הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מַלְאֲכֵי הַכְּבוֹד סֵלָה:

כשמחזיקין הספר תוך החיכל אומרים.

וּבִנְחָה יֹאמֵר שׁוֹבָה יְהוָה רַבּוֹת אֵלַי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה
יְהוָה לְמַנוּחָתְךָ אֲתָה וְאֶרֶז עוֹדָה: בְּהִנֵּךְ יִלְבְּשׁוּ צִדִּיק
וְחַסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דוֹד עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׁב פְּנֵי מִשְׁיַחֲךָ:
כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עַץ חַיִּים
הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי־נֶעַם
וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה
חַדֵּשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבְּךָ:

תפלת מוסף

תפלה לש"ץ תעלה למעלה.

ועתה יגדלנא כח ארצי פאשר הברת לאמר:
זכר רחמיך יי וחסדיך פי מעולם המה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא כרעותה
וימליך מלכותה בכייכון וביומיכון ובחייך כל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו:

אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויהעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן
כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמין
בעלמא ואמרו: אמן:

ביקוד לא יתפלל ארס תפלת מוסף כר"ה עד אחר ג' שעות על כיוס.
ארצי שקשתי תפתח ופי גיד תהלתה:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והגורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו

הרגום אשכנזי.

ארני הערר, קפסכע חיינע ליפפען, דחם דינען רוחן חיינ זוכר פערקירנע!
ברוך. געזחטט וייט דוחן עוויגער, חונער גחטט חונר גחטט חונער
פחטטער, גחטט אכרכס'י, גחטט יכק'י חונר גחטט יעקב'י! דוחן דער
גרמטע, מחטטיגע חונר פורכטברע גחטט, דחו החטיטע ווענען, דחו
ווקהוטהמטען היט גיטע פערגינט, דער חיוגענטהייטער דעו וועלטמונג,
דער ריח פרחווייקייט דער חורפחטטער געדענקט חונר ליבערליך חיינען
ערלחער חירען טפסטעטען ענקען בריקנט, חיינען נחטעט החובען.
געדענקט

זכרנו לחיים • מלך חפץ בחיים • וכתבנו בספר החיים •
 למען אלהים חיים • מלך עוזר ומושיע ומגן •
 ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה הרב להושיע •
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישגי עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 במית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמותך אב הרחמים • זכר יצוריו לחיים ברחמים •
 ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יי מחיה המתים •
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה •
 ויבנו תן פתחך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל
 מה שבראת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל

זכרנו • געדענקע חונער לזן זעבען, ן קחיג, דער דוח ווהאגעפולטן
 האוט זמן זעבען! טרייב' חונו חיון חיון דמו בוך דעו זעבענו, חוס
 דייקטוויליגן, הערר דעו זעבענו! קחיג חונר העלענר, עררעטטער
 חונר בעטיילער! געלחט ביזט דוח, עוויגער, טייר לרכסס!
 אחר. וחקטיג ביזט דוח חיון עוויגקייט, ן הערר! דוח בעלעבט דוח
 טמרטען וויעדער, וחקטיגער רעטטער!

דיינע גנחדע ערנקהרט דוח זעבענדען, דיינע חונענדליכע בחרחהערליגקייט
 זחסט דוח טמרטען וויעדערמויפולעבען; דוח ביזט דער ווהנקערדען סטיילע,
 דער קרמקען היין חונר בעפרייער דער געפעסטעלטען. דוח הקולטוט חיהנען
 טרייניך דיינע לזוגגע, יענען, דוח חיון דער ערדע סוואחערן. ווער גלייכט דיר,
 ן דוח, דער חולחחט הערר! ווער חיוט דיר מהלויך, קחיג דעו טמרען
 חונר דעו זעבענו חונר ספענדער דעו היינז!

מי כמותך • ווער גלייכט דיר, פחטער דער בחרחהערליגקייט, דער זיינער
 געספפעט ערבחרחונגפול לזן זעבען געדענקט!

דוח ביזט דיינע פעהרייסונג געטרייח, דוח פערסטערבענען חיינוט וויעדער
 לז בעלעבען. געלחט זיוט דוח, גחטט, דער דוח טמרטען בעלעבט!

אחר. דוח ביזט הייניג, הייניג דיין נחמע, חונר הייניגע פרייניען דיר טמניך. סלה.
 ובכן. זח פערברייטע דען, גחטט חונער הערר, דיינען טרעקען חיבער מולע דיינע
 ווערקע חונר דיינע פורכט חיבער מולען, ווחו דוח ערשחפעטן, דחס דיר
 עהרפירכטען

ימלך יהיה לעולם אלהיך ציון לרד רד הללויה:
 קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מפלעדיך בכתוב
 ויגבה יי צבאות במושפט והאל הקדוש בקדש בצדקה.
 ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו למצותיך. וקרבתנו
 מלבנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה. יום
 תרועה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 ארמתנו ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו
 בבית בהירחה בבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמה עליו מפני היר השלוכה במקדשך:

דער הערר רעגערט עוויגליך; דיין גהטט דורך מלזע לייטען, ציון! הללויה!
 קדוש. היינטיג ביום דוח, פֿורטבמך דיין נחמט, חונד חויסער דיר חויט
 קיין גהטט! זך זייטעט חייך יענער טפרוך; "גרמם ויירד זיין דער עוויגע
 זכרות מיטן געריכטן, דער היינטיגע גהטט געהיינטיגט דורך גערעכטיגקייט!"
 געלחבט זייט דוח, עוויגער, דער קהניג, דער היינטיגע!

אחה. דוח המוט חונד חויט מלזען פֿמלוקערן ערקמערן, זייטעטעט חונד חונד לייגן
 סעט מן חונד דיין ומהוגעפֿמלזען, ערהבטעט חונד חויבער מלזע נחלימכטן,
 היינטיגעטעט חונד דורך דיינע געבטעט, נהערטעטעט חונד, מלזע חונדער קהניג,
 דיינעטן דיענטעט חונד נחמטעטעט חונד נחך דיינעטן גרמסען חונד היינטיגען נחמטן
 ותחן לנו. חונד חויט זייטעט המוט דוח חונד, עוויגער חונדער גהטט, דיעטען
 סמך דעו מנדענקעטען מנדעקערדעטעט, חויט טמך דעו חרועהבמלזעטעט חונד דער
 פֿערקיינדיג דער היינטיגקייטן, לזט מנדענקעטען דעו חוינטיגעטעט חויט מלזעטעט.

ומפני חטאינו. חבער חונדערער זיכרען המלכעטן זיכר חויט חונדערטן פֿמטער
 זמירע פֿערטרעבעטן חונד חויט ענטפֿערטעט פֿמלזע חונדערטן חייגעטן עררררררר. כון
 קהניגטן וייר חונדער פֿמלזעטעטן כילט מעהר ערפֿילזען מין יענעטן פֿמלזע דיר ערקמערטעט
 טעמפעט, חויט יענעטן גרמסען חונד היינטיגען חויטע — דחו דיינעטן נחמטן געפֿיהרט—
 זעגעט דער געוואלט, דיח מן דיינעטן היינטיגעטעט חוינטיגעטעט חויטערטעט.

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ
 רַחֲמָן שָׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מֵהֲרָה וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ לְגַלּוּת כְּבוֹד מְלִכּוּתְךָ עָלֵינוּ מֵהֲרָה
 וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב שְׂוֵרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְוֹצוֹתֵינוּ בֵּינָם מִיְרֵכְתֵי אֶרֶץ
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חֻבּוּרֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
 וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאַתּ מוֹסְפֵי יוֹם
 הַזְּכָרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שִׁכְתָּבְךָ עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

תָּה מְחַט'ט עו דיר געפֿלויג זיין — עוויגער, חונער, חונר חונרער פֿחטער גחטט!
 ערבמראונגפֿלויגער קחייג! — מיט דייער מלובמרהערליגקייט לזריקקלוקעהרעט
 דיר חונער חונר דייער הייזיגטן טעמפעל; לו ערבמראשטן, חיהן במוד ווייערער לו
 ערבויטן, חונר לו ערהקהען דעסטן העררליכקייט! תָּ פֿחטער חונר קחייג, למס יזח
 חוני במוד קזר ווערדטן, דיח העררליכקייט דייער רעגירונג! ערטייע חונר
 ערהעבע דיר פֿחטער רען חויגען מלוער לעבעדיגען! פֿיהרע חונרע לערסטרייטען
 חויז רען פֿלוקערן הערבייח חונר זחחחחח חונרע פֿערבחנטען חויז מלוען וויכ
 קעזן דער ערדע. ברינג' חונר רחן למך דייער סטערט זיך מיט וחקיכע, חונר למך
 ירושלים, דער ומהחונג דייער הייזיגטהוה, מיט עוויגער פֿרייע — דערט ומהלוען
 זיר דיר חונרע פֿלויגטעמחטען חפֿלער לזבערייטען, דיח טחגליכען למך פֿרדוכוב
 חונר דיח מוספים למך דער פֿחטרייט. דיח מוספים דייער טחגז דען חרעכקעכז
 ומהלוען זיר מיט פֿערדיגען לזבערייטען חונר דיר דערברויגען למך דייערען ומהלוען
 געפֿלויגען געבחטען, זח ויח דוח ען חין דייער לעהרע דורך דייער דייערען זח חויז
 רעך חונרע דייער העררליכקייט חחוט ניעדרטרייבען למסטן, חונר וועלכען זח זויטעט:
 ובחדש

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא-
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאכְתֵּי עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עִלָּה לְרִיחַ
 גִּיחַחֲלִי פֶר בֶּן-בֶּקֶר אֶחָד אֵיל אֶחָד כַּבָּשִׂים
 בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַעֲהוּ תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
 וְנִסְפֵיהֶם כַּמִּדְבָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וְשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וַיִּין כַּנֶּסֶב.

וְשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכֹפֶר. וְשְׁנֵי
 תְּמִידִים כְּהִלְכְּתָם: מִלֶּבֶד
 עֵלֶת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֵלֶת
 הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְפֵיהֶם
 כַּמִּשְׁפָּטִים לְרִיחַ גִּיחַחֲאִשָּׁה לַיִּי: תְּמִידִים כְּהִלְכְּתָם:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַתּוֹ גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 שְׁלֹא

ובחדש... חסד ערוטען טעגדען זיעבענטען וּמְחַמֵּט: וְחַוֵּט חִיהַר הַיּוֹיֵגֶע פֿערקני
 דיִוגֶטן הַמִּלֵּטען חוּבד קיינע קוּבֵט מְרִיבֵיט פֿעררִיכֵטען; דיענע וְחַוֵּט חִייד חִיין טַחַג
 דען וְחַרְבֵּלֵמֵטען זיין. חִיהַר הַחֶבֶט דעט עוויגטען לֹא עהרטען חִוֵּט חִיין גְּמַלְמֶפֶטֶר
 לֹאט כַּנְּעֵנֶה אַטען גַּערוך דַּרְלֵזֵבֵרִיגֶטען: חִינֵטען יִוגֶטען סֵטיער, חִינֵטען ווידער,
 זיעבען יִמְהַרִּיגֶט וְחַמֵּטען מְהַטען זיבענפֿעלער; דַּרְלֵזֵז חִיהַר אַטען חוּבד טַחַמֶּק
 חֶפֶטֶר נַחַךְ דער פֿערֿרִיכֵטען דרייח זעהנטען לֹא יעדעט סֵטיערע, לֹאייח
 זעהנטען לֹא יעדעט ווידער, חִיין זעהנטען לֹא יעדעט טַחַמֶּק; וויין לֹאט טַחַמֶּק
 חֶפֶטֶר, לֹאייח בַּחֶקֶע לֹא פֿערֿרִיכֵטען חוּבד דִּיח לֹאייח טַחַמֶּקֶטען חֶפֶטֶר נַחַךְ
 דער פֿערֿרִיכֵטען — חִוֵּטען דעט כִּיחֵמֶטֶרִיכֵטען גְּמַלְמֶפֶטֶר חוּבד דעטען אַטען
 חֶפֶטֶר, חוּבד חִוֵּטען דעט טַחַמֶּקֶטען גְּמַלְמֶפֶטֶר חוּבד דעטען אַטען חֶפֶטֶטֶר,
 כַּעֲבוּט דען לֹא בייִדען גַּעמֶרִיגֶטען טַחַמֶּקֶטֶטען נַחַךְ פֿערֿרִיכֵטען, וויד דיען לֹאט
 חַנְּעֵנֶה אַטען גַּערוך דעט עוויגטען לֹא עהרטען דעט פֿיער לֹא פֿערֿרִיכֵטען גַּעטעבֵטען.
 עֲלֵינוּ חוּבד חִוֵּט עו פֿאַיִכֵט, דען עררן דען וועלטִּיגֶטען לֹא חֶבֶטען, לֹא פֿער
 עררִיכֵטען דען חֶפֶטֶטֶר דען חֶבֶטֶטֶטען; ער הַטען חוּבד יִכֵט דען נַחַמֶּקֶטען יעדער
 וְחַמֵּטען

שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם. ואנחנו כרעים
 ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
 (כ"א וכסא כבודו) בשמים ממעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים:
 הוא אלהינו אין עוד (כ"א אחר). אמרת מלכנו אפם וזלתו
 כפתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי ידעה
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עוןך
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים ברות יברתון. לתפן
 עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
 אלקך בלרשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך
 תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו
 ויפולו

והנהגה גוייכעניטלט, חזנו ניכט געחלטעט גלייך דען בעו ווההנערן יענען עדררית
 כע; חזנער חנטהיין מיט ניכט דער מיהריגע חזר חזנער וחקו ניכט דמ; חמק
 מיהרען גרמטען הויכענו. ויר קיינען הין, פחזונטן ניטדער חזר בעטען חן דען קמ
 גיג חזנער קמגיגע, דען חזנעהייזיגטען, העכגענוקסט זיח ער! ער מיט'ג דער ריח
 הייזען חייגעטפחנט חזר ריח ערדע געגרינדעט חמט! דען טהרמן זיינער
 חזיעטקט חמט ער רמט מיט הייזען חזען, חזר זיינער חזונחלט ווההכוכג חין
 יענער חזכרמטסוילען חקה! ער חזזיין מיט חזנער גמט, זמנט קיינער
 ווההריך, חזנער קמגי מיט ער, חזר חזיער חיהן ניכטחזר! וק טעהט
 חזיך חין געטעלע געסריבען: ערקעניגעט חזיך חזר נעהט ווקהן לו הער
 לען, דמס דער עוויגע, ער חזזיין גמט זיח חזען מיט הייזען חזר
 חזנטען חזיך דער ערדע, חזר זמנט קיינער."
 דמזונת הקפצען ויר, גמטט חזנער הערר, כחזר ריח העררזיכקייט דיינער חזיעת
 טמט חזיערעלזוטען; ריח גריין ווערדען דמן פמן דער ערדע פערבחנט חזר ריח
 גמטען חזיערמטעט ווערען; דורך דמ; ריך דען חזונחלטגען וויר ריח
 זמט פירפחזונקמחזנט ווערדען חזר חזנע קינדער דען פזייטען דיינטן חזמען חז
 חזען; חזיר ווערען זיך ווערען, חזנע פירעפזער דער ערדע, חזר חזנע כעט
 ווההכער דען ערדמחזען ווערדען ען ערקענען חזר חזיעטען, דמס דיר חזזיין
 חזנע קיינע זיך זייגען חזר חזנען טווקרען היסטען; פערריך, עוויגער, חזנער
 גמטט

ויפולו. ולכבוד שמך יקר יהנו. ויקבלו כלם את על
 מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. ביהמלכות
 שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. בפתוב בתודתך
 יהיה וימלך לעולם ועד:

ונאמר לא הביט און בעקב ולא ראה עמל בישראל
 ויאלהיו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בישרון מלך
 בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: ובדברי קדשך
 כתוב לאמר ב' ליי המלוכה ומושל בגוים: ונאמר
 וי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל כל
 תמוט: ונאמר שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
 עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עוזו וג' יר
 וי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם וישאו פתחי עולם
 ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא

גחט, ונערטן ויח הינקיעטן, ויעדער פֿחולען, דוּח עהרע דיינענע נחשענע פֿערהערטן
 ליכטן חונד יך חין דמויך דיינענע רייכענע טוייעגען, דאס דוח מיט אונדערן חביבער
 ויח רעגערט. דען דוין מיט דעם רייך, דוח ווירט עז ריהלך רעגירטן חין
 עוויקייט, זך וויח עז חין דיינער לעהרע געטריעכטן טטעהט: „דער עוויגע
 ווירד מיטער חונד עוויג רעגירטן.“

ונאמר. פֿערנער הייסט עז: „מיטן טויעט קיין חונדליק פֿיר יעקב, מיטן ויעהט קיין
 עזע: פֿיר ישראל; דער עוויגע, ויין גחטט, מיט מיט מיהטן, האט קהיגליכע רג
 וירטן ביח מיהטן.“ חונד מן מייער חנדרען טעענע: „דעם ווירד ער קהיג
 מיבער ירון, מן דוח הייסט ער דעם פֿחוקי פֿערוואהנעט, מיטמיטהג ויחירטן
 דוח סטחאטע ישראל.“ חונד חין דען ויערען דיינע הייליגען (דול) טטעהט גענ
 סריכען: „דען דעט עוויגען מיט יערען רייך, ער העררט חונטער דען היידען.“
 פֿערנער: „דער הערר מיט קהיג, העררליך געט אוקקט; דער הערר האט ויין
 געוואקן, דוח מיטענעטן, מנגעלעגט חונד פֿעט: חונדירטעט; זך טטעהט ויח
 דעם, דוח וועלט, חונד ווהקעטע יע.“ מן מייער חנדרען טעענע הייסט עז:
 „ערהעט, מיהרטהערט, דעם היפט! ערוויטערט דוח עוויגען פֿעחירטען! זחסט
 מיהן מיכלעהטען, דען קהיג דען רעהו! — ווער מיט דער קהיג דען רעהו? —
 דער הערר מיט וקטטיג חונד יעגרייך, דער הערר מיט ויעגרייך מיט
 סטרייט! ערהעט, מיהרטהערט, דעם היפט, ערוויטערט דוח עוויגען פֿעחירטען!
 זחסט מיהן מיכלעהטען, דען קהיג דען רעהו! — ווער מיט דער קהיג דען רעהו?
 גחטט

מוסף ליום שני

מִלֶּךְ הַכְּבוֹד סָלַח: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר
 כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֵאלוֹ יְיָ צְבָאוֹת אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי
 אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר
 צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרַע עֲשׂוּ וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה
 יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשָׂמוֹ אֶחָד:
 וּבַתּוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
 כְּכַבּוּדֶךָ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךָ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גְּאוֹן
 עֲזוֹךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל וְיִדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
 פְּעַלְתָּהּ וַיִּבִין כָּל יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתָהּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
 בְּשָׁמַיִם בְּאֶפְסוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתָו בְּכָל מְשֻׁלָּה:
 כְּדֵשָׁנֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהֵן חֲלַקְנוּ בַתּוֹרַתְךָ שֶׁבִעֲנֵנו מִטּוֹבֶךָ
 וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְנִטְהַר לְבָבֵנו לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֻּת כִּי אַתָּה

גְּחֻט, דַּע וּנְטַחֲנוּ הַעֲרָה, דַּע חֵזֶק קְמִיגְדֵנוּ רוּחַ! סְלַח! דוּךְ דִּינֵכָה
 דִּינֵכָה, דִּיחַ פְּרֻחֵטְעֵנוּ, חֵזֶק נִיעֲדַעְרַעְטְרִיעֵבֵנוּ וּחֵזֶק סְחָטָה: וְיֵחַ שְׂפָרֵיכָה
 דַּע עוֹיָגֵה, יִשְׂרָאֵל קְמִיגְ חוּכֵר זִיין עֲרוֹמֵיכֵר, דַּע עוֹיָגֵה לְכֹחוֹת: חוּךְ בִּין
 דַּע עֲרוֹטֵה, חוּךְ דַּע לְעֵטְלֵטֵה, חוּכֵר חוּסְעֵר חוּר חֵזֶק קִיין גְּחֻט! פֶּעֲרַכְעֵר
 הֵיסֵט עֵז: „עֲרַעֲטֵטֵר וּנְעֲרַטֵן הֵינֵיכְטֵיגֵטֵן חוּיֵל לִיין בַּעֲרָה, עֲשׂוֹ גֵעַ
 בִּירְגֵלוֹ רִיכְטֵנוּ; דָּחַן וְיִרְדְּמוּ רִיךְ דַּעַן עוֹיָגֵטֵן וּנְעֲרַעֲנֵן.“ פֶּעֲרַכְעֵר: „דַּע עוֹיָגֵה
 וְיִרְדֵּי קְמִיגְ וּנְעֲרַטֵן חֵיבֵעֵר דִּיחַ גְּחֻלֵּעַ עֲרַדֵּע; דָּחַן וְיִרְדֵּי דַּע עוֹיָגֵה חֵי כִיג
 חוּכֵר זִיין נְחֻשֵׁחַ חֵי כִיג זִיין.“ חוּכֵר חֵין דִּיכְעֵר לְעֹהֲרַע טַטֵּהֵט גַּעֲטְרִיעֵבֵנוּ.
 „הַרְעֵה, יִשְׂרָאֵל, דַּע טוֹיָגֵה, חוּכְעֵר גְּחֻטֵּה, חֵזֶק חֵין חֵיכִיגֵה עוֹיָגֵה וּנְעוּטֵן!“
 אִוֹאֵ. חוּכְעֵר גְּחֻטֵּה חוּכֵר גְּחֻטֵּה חוּכְעֵר עֲרַטֵר, חֵן וְחֵס דִּיכְעֵר חֵינֵטֵטֵט עֲרַגֵּעַ
 דַּעַן חֵיבֵעֵר דִּיחַ גְּחֻלֵּעַ וּנְטֵט! עֲרַהֲבֵעֵר דִּיכְעֵר הַעֲרַרְוֵיכֵיט חֵיבֵעֵר דִּיחַ גְּחֻלֵּעַ עֲרַדֵּע
 חוּכֵר עֲרַסִיכֵעַ חֵין גְּחֻלֵּעַ דִּיכְעֵר גּוֹחְרֵרִיכְטֵן וַיַּעֲבֵר מְוֹנֵטֵן כַּעֲוֹחֵהֲכֵרֵן דַּע עֲרַדֵּעַ
 דִּיכְעֵר וְחֵדֵעֵר חֵיטֵט יַעֲדֵנוּ גַּעֲטֵסֵן עֲרַקֵטֵנֵעַ, דָּחַס דִּיחַ עֵז גַּעֲטֵסֵלֵעַ, חוּכֵר יַעֲדֵנוּ
 גַּעֲבִילֵרֵטֵט וּנְעוּטֵן חֵיכֻטֵּהֵה, דָּחַס דִּיחַ עֵז גַּעֲבִילֵרֵטֵט חֵטֵט; דָּחַן וְיִרְדֵּי מְוֹנֵטֵן
 וּנְטֵט לְעֵבֵן הוּיכְט, חוּיִנְרֻכְטֵן: דַּע עוֹיָגֵה, יִשְׂרָאֵל גְּחֻטֵּה, חֵזֶק קְמִיגְ, זִיכֵעַ
 הַעֲרַסֵטֵט וּחֻטֵטֵט חֵיבֵעֵר מְוֹנֵט! הֵיילִיגֵה חוּכֵר דוּךְ דִּיכְעֵר גַּעֲבֵטֵט, זִיכֵעַ
 חוּכֵר חֵטֵטֵט חֵן דִּיכְעֵר לְעֹהֲרַע, וְחֵס חוּכֵר דִּיכְעֵר גִּטֵעַ פֶּעֲרַגִּיגֵטֵן חוּכֵר
 דִּין הֵיילֵט עֲרַרִיכֵטֵן, רִיכִיגֵעַ חוּכְעֵר הַעֲרָה, דָּחַס עֵז דִּיר חוּיֵרִכְטִיגֵטֵט דִּיכְעֵר! דַּעַן
 דָּחַ

אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה
 יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם
 לפניך נגלו כל תעלמות והמון גסתרות
 שמבראשית: אין שכחה לפני כסא כבודך.
 ואין גסתר מנגד עיניך: אתה זוכר את כל
 המפעל. וגם כל היצור לא נכחד ממך. הכל
 גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד
 סוף כל היודות. כי תביא חק וזרון להפקד
 כל הרוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמון
 בריות לאין תכלית. מראשית כזאת הודעת.
 ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך

דוח ביום חיון טרייח ערפליינענער גחטט, חונד דיינע לערהייסונג בלייבט טרייח
 חונד בעטטטנדיג חיון עוויגקייט. געוהבט זייט דוח, גחטט, חונדער הערר,
 דער ישראל חונד דען טהג דען חנדענקענו היינגט!

אחרי. דוח געדענקוט מווער ווערקע דער וועלט חונד ערמינערוט דרך
 מווער געטקעפעלע יענער חורמוטען לייט; דיר זינד מווע געהיימיניסע קעלעו, חונד
 דוח גרמסע העיגע לערבמרגנערדיגע, דוח פון מובעגין ווערטו, בעקמנט!
 דען פֿער דען טהרמנע דיינער העררליכקייט פֿינערט קיין לערגעסטען טחטטט,
 חונד דיינען חויגען בלייבט ליכט: לערבמרגען. דוח געדענקוט מווע טהמטען,
 חונד. קיין דינג ענטפֿולט דיינען גערמכטניס; מוועו חייט בעקמנט חונד
 קעלעכער פֿער דיר, עוויגער, חונדער הערר, דער דוח סויעט חונד דורכלייעהוט
 ביו לזק ענדע דען טפֿעטעטען לייטמוטערו! פֿון חבגעין טפֿן המוט דוח עובעו
 קמנט געהמכט חונד פֿערמחזו בערייטו קעלעכערט, דחס דוח חיינע בעו
 טטיאמטע לייט ווירזט קמומען לחטען, חיינע לייט דען חנדענקענו, חיו וועלן
 לער יעדער גייט חונד יעדע וועטן הייגעוולט ווערדען וויר, חונד דוח דרך
 דער פֿיעלפֿולטיגען טהמטען חונד דער חונדענליכען וועגען דער געטקעפעלע
 ערמינערו ווירזט, הייטע חיוט דער טהג דען חנדענקענו יענען ערמען חייט
 וועלכען

זָכְרוּן לְיוֹם רֵאשׁוֹן. כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
 לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְדִּינֹת בּוֹ יֹאמֵר אִיזוֹ
 לַחֲרֹב. וְאִיזוֹ לְשָׁלוֹם. אִיזוֹ לָרֶעַב. וְאִיזוֹ לְשִׁבְעַת.
 וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ. לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וּלְמֹת. מִי
 לֹא יִנְפֹקֵד בְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זָכַר כָּל הַיְצוֹר לְפָנֶיךָ
 בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָתוֹ. וְעַלִּילוֹת מַצְעָדֵי
 גִבּוֹר. מִחֲשָׁבוֹת אֲדָם וּתְחַבּוּלוֹתָיו וַיִּצְרֵי
 מֵעַלְלֵי אִישׁ. אֲשֶׁרֵי אִישׁ שָׁלָא יִשְׁבַּחֲךָ. וּבֶן
 אָדָם יִתְאַמֵּץ בְּךָ. כִּי הוֹרֵשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא
 יִפְשְׁלוּ. וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצְחָה כָּל־הַחוֹסִים בְּךָ: כִּי
 זָכַר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה הוֹרֵשׁ
 מַעֲשֵׂה כָלָם: וְגַם אֶת־גַּח בְּאַהֲבָה וּזְכַרְתָּ.
 וְתִפְקְדֵהוּ בְּדַבָּר יִשְׁעָה וְרַחֲמִים בְּהִבְיָאֲךָ אֶת־

וְעַלִּילוֹת רוח דייב וְעַלִּילוֹת טַפְלוֹת כַּעֲמָנוֹת, בַּעֲטֵי אֲחֵי יִשְׂרָאֵל, מִזֵּן
 גְּעִירֵי טַפְלֵי דְעוֹ גְּמַטְטֵי יַעֲקֹב. הֵיטֵעַ וַיִּרְדַּח חִיבֵר דִּיחַ לְתַדְעַר דְּמַנּוּ
 חוֹרְטֵי הַיָּיִן גַּטְפֵּי טַפְלֵי, וְחַן קְרִיבֵי חוֹנֵד וְחַן פִּרְעֵדֵי, וְחַן חוֹבְעֵי רֵוֹתָהּ חוֹנֵד
 וְחַן חִיבֵי פִּלּוֹס וַיִּין וְחַן; יַעֲדֵנּוּ חֵיבְלֵי לֹבֵעַ גַּטְפֵּי וַיִּרְדַּח פִּרְעֵדֵי וְחַן
 חוֹנֵד לֹנֵן לֹנֵן חֵיבֵר לֹנֵן טַפְלֵי גַּטְפֵּי! וְעַר חֵיבֵר עַן, דַּעֲסֵן הֵיטֵעַ
 כִּיבֵט עַרְוֵתָהּ וַיִּרְדֵּי? דְּמַן חֵיבֵר עַקְטֵן דְּעַר גַּחֲלֵטֵן טַפְלֵי וְחַן חֵיבֵר,
 מִזֵּן דִּיחַ הַחֲדָלוֹבֵי יַעֲדֵנּוּ חֵיבְלֵי לֹנֵן וְעַרְבֵנּוּ חוֹנֵד יַיֵטֵעַ פִּרְעֵדֵי וְחַן חֵיבֵר,
 דִּיחַ וַיִּרְקֹבֵי דְעוֹ קִוִּיֵּטֵעַן טַפְלֵי חֵיבְלֵי יַעֲדֵנּוּ וְחַן חֵיבֵר, וַיִּכֵּעַ גַּטְפֵּי עַקְטֵן
 חוֹנֵד עַטְוִירֵי עַרְבֵי חוֹנֵד דִּיחַ טַפְלֵי לֹנֵן וַיִּכֵּעַן הַחֲדָלוֹבֵי וְעַרְדֵּן וְחַן חֵיבֵר
 הֵיטֵעַ פִּרְעֵדֵי וְחַן חֵיבֵר! הֵיזֵן דַּעֲסֵן וְחַן חֵיבֵר, דְּעַר דִּיבֵנֵר כִּיבֵט פִּרְעֵדֵי וְחַן חֵיבֵר
 דַּעֲסֵן חֵיבֵר עַקְטֵי, וְחַן חֵיבֵר עַטְוִירֵי חוֹן דִּיחַ הַחֲדָלוֹבֵי! וְעַרְדֵּן
 כִּיחֵיבֵר עַרְבֵי טַפְלֵי, חוֹנֵד דִּיחַ חוֹיֵל דִּיחַ פִּרְעֵדֵי וְחַן חֵיבֵר, וְעַרְדֵּן כִּיחַ בַּעַד
 סַחֲמֵיט וְעַרְדֵּן. דְּמַן חֵיבֵר עַקְטֵן דְּעַר גַּחֲלֵטֵן טַפְלֵי קַחֲמֵיט פִּרְעֵדֵי דִּיחַ חוֹנֵד
 דִּיחַ חוֹטְעֵר וְחַן חֵיבֵר עַרְבֵי חֵיבֵר. חוֹיֵל חוֹן נַחַד דַּחֲטֵעַט דִּיחַ חֵיבֵר לֹנֵן עַבֵּב
 חוֹנֵד בַּעֲוִיָּה וְחַן חֵיבֵר חֵיבֵר עַרְבֵי חֵיבֵר דְּעוֹ חֵיבֵר, חוֹנֵד דְּעוֹ עַרְבֵי חֵיבֵר,

וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחָם כְּרַב חֲסָדָיו׃
 וְעַל יְדֵי עֲבָרֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הַלֹּךְ
 וְקִרְאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי
 זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד גְּעוּרֶיךָ אֲהַבֵת כָּל־לִחְתֶּיךָ
 לְכַתֵּף אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאַרְץ לֹא־זְרוּעָה׃ וְנֹאמַר
 וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־כְּרִיתִי אֹתְךָ בְּיָמַי גְּעוּרֶיךָ
 וְהַקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם׃ וְנֹאמַר הֲבֵן
 יִקִּיר לִי אִפְרַיִם אִם יֶלֶד שֶׁעָשׂוּעִים כִּי־מֵדֵי
 דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מַעֲי
 לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יי׃

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
 לְפָנֶיךָ וּפְקַדְנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי
 שָׁמַי קָרָם וּזְכַרְלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת

„ער געדענקט זיינענ בודרע מיט מיהענען חונד קרערט וויכען רחטה
 סזום נחך ויינער גרמטן גיטע. " דורך דיינע דיענער, ריח פרשעטען
 מיט כיעדערגעסריעכען וויח פֿהגט: „געהע הין חונד רופע זייט מין ריח
 קהרען דער ירוסלמיטען חונד זחגע: זק ספריכט דער הערר: מיד
 געדענקע דיר דיינער יוגענדליכע געפֿהזיגקייט, יענען לומטויכטן לוסרויענע, וויח
 דוח מיר נחך דער וויטע פֿהגטעט, חי'ל חונפורכטכרע זחגר. " פֿערנער
 הייסט ען: „מיד געדענקע זיינע בודרע מיט דיר מין דיינער יוגענד, דען מיד
 מיט דיר סטייטעטע לז חיינען עוויגען בודרע. " חונד מן חיינער חנדערן סטעלזע:
 „חייט אפרים מיר מין טהיינערטער זחגר, קרער חיינער ספיעזע קחכע ?
 דען, זק מיד גור מין ווחרטעלען פֿמן מיהען רערע, זחבלייכט ער מיר חיינגיעדענע
 חיינערטער דחרוסן חייט מין חיינערען רעגע פֿיר חיהן. ערבחרטען
 יח, ערבחרטען וויזן מיד מיד זיינער! ספריכט דער עוויגע. "
 או"א. חונדער גמטט חונד גמטט חונדער פֿטער! געדענקע חונדער לזן
 גוטען, חונד עופפיעהן חונד דען מןזערהפֿוטען הייווייטען היזן חונד ער
 כחראען; געדענקע חונד, עוויגער חונדער גמטט, דען בודר, ריח פֿריינדשפֿט

הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
 אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה
 שְׁעָקֵד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל גֵּב
 הַמִּזְבֵּחַ וְכִבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֶכֶב
 שְׁלָם בֶּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסְךָ מֵעֲלִינוּ
 וּבִטּוּבְךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ
 וּמִנְּחֻלְתְּךָ. וְקוּמ־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר: וְזִכַּרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאשִׁים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהַיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: בִּיּוֹכֵר כָּל־
 הַנִּשְׁבָּחֹת אֹתָהּ הוּא מַעֲוֹלָם וְאִין שִׁבְחָה לְפָנֶי
 כִּפְאֵי כְבוֹדְךָ. וְעֲקֵדְתָּ יִצְחָק לְזֶרְעוֹ (שֶׁל־עַקֵּב) הַיּוֹם

חזן דען חיד, דען דוח חזן ערסן אורפסטער אברהם חויל דען בערג מוריה לון
 געטווארען; סטעלע דיר דוח ספערההנדלונג פֿר, וויח פֿסטער אברהם ויינען
 חיינליגען וזהו יחס בנה, חויל דען חוטמר לעטע חזן ויינע פֿסטערליעבע
 חונטערדריקקטע, חונט דיר מיט גחלעטן הערלען לון וויילפֿהרען, חזן חסע
 דחפיר חויל דין ערבחרטען דיינען חזן וויילען חזן בעויעגען;
 דיינע גרחסע גיטע ווענדע דען ענטברחכנטען לחון חב פֿחן דיינען פֿחוקט
 פֿחן דיינער סטחרט חזן דיינען ערבע. ערפֿילע, עוויגער, חזנער גחטט,
 דוח פֿערהייסונג, דוח חזן דיינע ועהרע דורך דיינען דיינער משה חויל דען
 חונדע דיינער הערליכקייט פֿערייכערט, חזן דוח חן וויטעט; חיד וועררע
 דען פֿריינדטפֿטובנדען מיט חיהרען פֿחפֿהרען חזלעייט געדענקען,
 וויח חיד ויח פֿחן דען חנגעיכט דער פֿחוקער חויל מלרים געפֿיהרט החבע,
 חזן חיהר גחטט לון ויין! חיד, דער עוויגע! דען דוח געדענקט פֿחן עוויג
 קייט הער חזנער חנגוטפֿערגעסען דיינע; פֿחן דען טהרען דיינער
 הערליכקייט פֿינדעט קיין פֿערגעסען סטחטט; דוח ווירטט חויל
 דער ספערההנדלונג יחסקל ויינען קידערען הייטע מיט ערבחרטען גע

קְרִשְׁךָ כְּתוּב לְאֹמֵר עָלֶיךָ אֱלֹהִים בְּתַרְוַעָה יִי בְּקוֹל שׁוֹפָר:
 וַיֹּאמֶר בְּחֻצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יִי: וַיֹּאמֶר
 תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ: כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
 מוֹשְׁפֵט לֹאֱהִי יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ בְּקוֹל שׁוֹ הַלְלוּהוּ
 בְּרִקְיעַ עוֹז: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹר תִּיּוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדוֹל: הַלְלוּהוּ
 בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגָבֵל וּבְנֹזֶר: הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲזֵל
 הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי שְׁמַע הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצָלִי תַרְוַעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל יְיָ הַלְלוּהָ: וְעַל יְרֵי
 עֲבָרֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לְאֹמֵר כָּל־יִשְׁבֵי תֵבֵל וְשִׁכְנֵי אֶרֶץ
 כְּנַשְׂאֵיגַם הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וַיֹּאמֶר
 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
 אֲשׁוּר וְהַגְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַם: וַיֹּאמֶר וַיְי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶךְ חֲצוֹ

פְּהָרֵט עֹמֵפֶר מוֹכְטֶר'ט טְרַחֲפֵט עֵנֶט מוֹן, דַּעַר עוֹיֶגַע מוֹכְטֶר דַּעַר סְטִיחֵט
 פְּחֶן שׁוֹפֶר. פֶּרַעַנֶר הַיִּיסֵט עוֹ: "וְחֵט טְרַחֲפֵט עוֹ מוֹכֶר שׁוֹפֶר מוֹן
 פְּחֶר'ט הַעֶרְוֹ, דַּעַן קְחִיג, עֶרֶט מַעַן: " מוֹכֶר מוֹן חַיִּיעַר מְדַעַרן סְט גֹלֵעַ:
 "בֹּחֹט מֶן כַּיִּיחֹמְדֶר דַּעַן שׁוֹפֶר, מֶן פִּיעֶרֶט מֶן מוֹכְרֵט עוֹ פֶּרַעַנֶר; עוֹ חַיִּיס
 גַּעַנֶטן מוֹן יִסְרָאֵל, פֶּרַעַרְדִּנֹג יַעֲקֹב גַּחֲטֵט. " מוֹכֶר פֶּרַעַנֶר סְט עֵהֵט:
 "הַלְלוּהָ וְחֵט גַּחֲטֵט מוֹן גַּיִיעַט הַיִּיגֵט הוֹן! וְחֵט מוֹהֵן מוֹן וַיִּיעַר מוֹן חֵט
 פֶּרַעַנֶר! וְחֵט מוֹהֵן מוֹן וַיִּיעַן וּמוֹכְרֵט הַחֲטֵט, וְחֵט מוֹהֵן מֶן וַיִּיעַר גַּרְמֵט
 הַעֶרְוִיכִיט! וְחֵט מוֹהֵן מוֹן קֹמְגַע פְּחֶן שׁוֹפֶר! וְחֵט מוֹהֵן מוֹן הַמֶּרֶץ מוֹכֶר
 סִמְחֹטֶר! וְחֵט מוֹהֵן מוֹן מוֹכֶר רַיִיעַן! וְחֵט מוֹהֵן מוֹן מוֹכְרֵט עוֹ
 מוֹכֶר פֶּרַעַנֶר! וְחֵט מוֹהֵן מוֹן הַחֲטֵט לִיכְעֹקֶמְגַע! וְחֵט מוֹהֵן מוֹן טַעַט
 טַעַרְדֶּעַן גַּעַטֶע דַּעַר לִיכְעֹן! וְחֵט מוֹכְרֵט הַחֲטֵט, וְחֵט דַּעַן מוֹכְרֵט
 בְּרַעַן! הַלְלוּהָ! דוֹךְ רַיִיעַ דַּעַר, רַיִח פֶּרַעַנֶר, חַיִּיס כַּיִּיעַרְגֶּט
 טַרַעַבֶטן וַיִּח פֶּרַעַנֶר: " מוֹכֶר מוֹכְרֵט מוֹכְרֵט עַרְדֶּע כַּיִּיעַר מוֹכְרֵט! מוֹכֶר
 וַעֲרַעַט רַיִח פֶּרַעַנֶר הַחֲטֵט עַקֶּט וַעֲרַעַט מוֹכֶר הַחֲטֵט דַּעַן טַחֲוֹן פֶּחֶן
 שׁוֹפֶר! פֶּרַעַנֶר הַיִּיסֵט עוֹ: " מוֹן יַעֲנֶטן טַחֲע וַיִּירֶד דַּעַן גַּרְמֵט שׁוֹפֶר גַּעַ
 בְּמִיעַן וַעֲרַעַט, דַּעַן וַעֲרַעַט יִח הַעֶרְבִי מְקַחֲטֵט, רַיִח פֶּרַעַרְרֵט מֶן
 וְחֵט אֲשׁוֹר מוֹכֶר רַיִח לַעֲרַטְרִיטֵטן מֶן וְחֵט עֹלְרִים, מוֹכֶר דַּעַן עוֹיֶגַע
 מְכַעַטֶטן מוֹן דַּעַן הַיִּיגֵטן כַּעַר מוֹן יִרְוֹלֵט. " מוֹכֶר מוֹן חַיִּיעַר מְדַעַרן
 סְטַעַנֶר: "דַּעַר עוֹיֶגַע וַיִּירֶד חַיִּיעַר יִח עֹרְסִיטֵטן מוֹכֶר וַיִּיעַן פֶּלִיגֵן וַיִּח
 בִּיטן

ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: יי
 צבאות יגן עליהם: בן הגן על עמק ישראל בשלומך:
 אלהינו ואהי אבותינו תקע בשופר גדול
 לחרותנו ושאנם לקבץ גליותנו וקרב פזורנו
 מבין הגוים ונפוצותינו פנים מירפתי ארץ
 והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
 מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
 קרבנור: חובותינו כמצוה (כ"א במצוה) עלינו
 בתורתך עלידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
 וביום שמתתכם ובמועדיכם ובראשי חרשכם
 ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבתי
 שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני
 יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין

בויטן חבטיסטען; גחטט דער הערר ווירד חיל'ז סופר בןחטען חוכר
 דההערפֿהרען מ'ז זיר'לען טטירשען — דער עוויגע זכאז ווירד זיח
 סיטלען. "זך ניט דיין פֿחוק ישראל מ'ז דען טולן דיינען פֿריעדענן!
 או"א • חונדער גחטט חוכר גחטט חונדער פֿחטער! ב'חטע ד'חן גרמסע סופר
 חונדער בעפֿרייחונג! ערהעבע ד'חן פֿחזיער ל'ר פֿערמיניגונג חונדער פֿערר
 טריבעבעטן, ברינגע חונדער פֿערטשטחטענען ח'זי ח'זען פֿחוקערן הערבייח
 חוכר וח'חזע חונדער זערטטרייטען ח'זי ח'זען טהייזען דער עררע! פֿ'הרע חוכר
 ד'חן ח'זן טריוויול נ'ך דיינער טט'הרט ל'זן חוכר נ'ך ירושלים, דער רעזידענץ
 דיינען הייזיגט'הוזה, ח'זן עוויגער פֿריידע. ד'ח'ט וח'זען וויר דיר חונדער
 פֿ'ח'זעגטעחטען חפֿער בערייטען, וו'ח ע'ז חוכר דיינע זעהרע דורך דיינען דיעכער
 פֿ'ש'ח'זי דען חוכרע דיינער הערר'ל'קייט בעפֿיעה'ט, חוכר וועלכען ז'ך ז'ויטעט;
 ו'ח'ז. "ח'ז פֿריידעכט'גטען, פֿעזטען חוכר נייחח'זרען וח'זען ח'הר ח'זי דען
 טר'ח'פֿעטען בא'זען בייח ח'זערן גח'ל'חפֿערן; ז'ך ז'ח'זען זיח ח'זיך ל'זען
 ח'זרענקען וו'זן פֿ'ח'ר ח'זערען גחטט! ח'ז, דער עוויגע, ח'זער גחטט!" דען ד'חן
 ח'זרען ד'חן ט'ח'זע דען סופר', חוכר ח'זרען דער מרועס; נ'חח'ח'ז ח'זיט
 דיר

תְּרוּעָה וְאִין הַזְמַח לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר קוֹל
תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם. וְהִשָּׁב
אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם כְּאֶהְבָּה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְחַזֵּיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים לרננו

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
כִּשְׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁפְךָ הַקָּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ
עַל שְׂהַחֲיִיתָנוּ וְהִשְׁמַחְתָּנוּ בְּן תְּחִינֵנוּ
וְתִקְיָמְנוּ וְתִאֲמַרְנוּ: גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
כָּךְ שָׁהַלְשִׁמְךָ תִּקְרָה וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנָךְ
וְלַעֲבֹדָה כָּל־כֵּב שְׁלָם עַל שְׂאֵתָנוּ
מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:
גְּלוּתֵנוּ הַמְּקוֹדֹת לְךָ וְעַל

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ כִּגְוֹן
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נִזְדָּה לְךָ וְנִסְפַר תְּהִלָּתְךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
גְּשׁוֹמֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לְךָ וְעַל
גְּלוּתֵנוּ הַמְּקוֹדֹת לְךָ וְעַל

דיר גליק! געקמט זייט דוח, עווגער, דער דען תרועה סוף זייט
פֿחֿקען יִשְׂרָאֵל מיט ערכמחטן הקרט!

רצה. לייגע ווההגנפֿחֿלֿטן, ס עווגער, חונער גחטט, מן רייכעט פֿחֿקען יִשְׂרָאֵל
חונר זייכעט געבעטט; פֿיהרע דען פֿפֿעררעטט וועדער מיין חין דען קמ רייכע
טעמפעל; כּיט יִשְׂרָאֵל; פֿחֿפֿער — זייט געביטע — מיט ליכע חונר ווההגנפֿחֿלֿטן
מן; ס חפֿטע דיר דער דיענט דייכע פֿחֿקען יִשְׂרָאֵל וועדער ווההגנפֿחֿלֿטן ויין!
וההזינה. חפֿטען חונרע וויגען ען זעהט, ווען דוח מיט ערכמחטן
נמך זיין לזריקקעהרט! געלמכט זייט דוח, עווגער, דער זייט חמיטעטמט
חיינט וועדער חין זיין טהרמטען לחט!

מודים. וויר בעקענטען דיר, דחס דוח, דער טווגע, חונער חונר חונערער
פֿחֿטער גחטט זייט חין עווגקייט. דוח בייט דער הקרט חונערער זעבעט,
דער טיף חונרע; היילן פֿיר חונר פֿיר. וויר דחקען דיר חונר (חפֿפֿייטען
דיך פֿיר חונער זעטען, דח: נור פֿמן דיר מכהגאט, פֿיר חונערע זעטען, דוח דוח
בעוועהרט, פֿיר דייכע וחוודערטהטען, דח וויר טמגליך פֿחֿר חונר; חפֿטען, חונר
פֿיר דייכע חונערפֿחֿרט; זע גייט, דערטן וויר בעטעמגליך געניעטען, דען חפֿכּנר,
דע

עָרַב וּבָקַר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַתָּם
כִּי לֹא־תִמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קָוִינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרְךָ וְיִתְרַומֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֶד:
(אבינו מלכנו זכור רחמך וכבוש כעסך וכלה דבר וחרכ ורעב ושכי
ומשחים ועין ורעה ומגפה ופגע רע וכל מחלה וכל חקלה וכל קטטה וכל
מיני פורעניות וכל גזירה רעה ושנאה חנם מעלינו ומעל כל בני בריהך)
וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל) בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶה סֶלְהוּ הִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הַאִישׁוּעַתָּנוּ
וְעוֹרַתָּנוּ סֶלְהוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלִדְנָאָה לְהוֹדוֹת:

לְאִי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּה הַמְּשַׁלְּשֵׁת בְּתוֹרַה הַתְּנוּכָה עַל יְדֵי מִשְׁה
עֲבָדָה הָאֲמֹרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוּשָׁה בְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יי
וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כָּלֵנוּ
בְּאַחַד בְּאֹר פְּנִיָּךְ כִּי בְּאֹר פְּנִיָּךְ נָתַתָּ לָנוּ יי

דעו מהמרגענו חונד דענו מיטטמנו. מווגיגער, דיין ערבמחשטן חיוט גרעכלענע
והו, דייע גמדרע חונדערדיך, חרוט מווגרהעהרליגער, חונדערע לופעקריכט
שמן עוויקייט!

ועל כלם. פיר מווגע דייענו וייח דיין נחשע גענחכט חונד המכגעפריעווען,
דוח, חונדער העררסער, חימער חונד עוויג!

וכתובי. ח, טריבע לוס גליקליכען לעבען חיון מווגע דייענו בונדעקיינדער!
וכלי חונד מווגע, ווח: לעבט, ויירד דיר דמקטן חונד חויפריכטיג פרייענע
דייענע נחשטן, גחטט, חונדער היין חונד הילפע! סלה. גענחכט וייגט
דוח, עוויגער! מווגיגער חיוט דיין נחשע חונד דיר מוויגן געביהרט דער דמקט-
(להינו. חונדער גחטט חונד גחטט חונדער פחטער! זעגענו חונד חיוט דעס דרייח
פחטען זעגען, דער חית געזעטלבלע דורך דייענע דייענער משה נייערערגעטריבענע,
חונד פחן אחר'ן חונד וייגער קינדער חונדער, דייענע הייליגען פריעזערפחטען
חויגעטפחטען וחוודרע חונד וח' ליטעט: דער עוויגע זעגען דרך חונד בעהייטע
דיך! דער עוויגע ויין חנטליטן דיר וייכטען חונד וייח דיר גחטריג!
דער עוויגע ווענדע ויין חנטליטן דיר לו חונד געבע דיר גליקקעוויגקייט!
ש'ם. בעפיעהן חיבער חונד חונד דיין גחלעט פחוקיסאל פרייערען, גליקק, זעגען,
המרגעוויקייט, גמדרע חונד ערבמחשטן! זעגען חונד ווחמחטליך, ח' פחטער, חיוט
דעס ויכטע דייענו חנטליטען! דען חיוט דעס ליכטע דייענע חנטליטען גחכוס דוח
חונד

אֵלֵינוּ תֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה גּוֹבֵר וּנְכֹתֵב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשׁוֹפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמַקְלֵי
 נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תַּהֲיָה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרַח
 הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקֵּל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמִיךְ עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיֶנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ.
 לְמַעַן יִתְלַצוּן יִדְרִידָה הוֹשִׁיעָה יִמְיֶנְךָ וְעַגְנִי: יְהִי לְרַצוֹן
 אֲמִרְרֵפִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם

במרומו

חזונו (שהרע דענו ובעבענו, ליעבע לור טוגענר חונד פֿהןקוואווענהייט, זעגען,
 ערבחהווען, לעבען חונד פֿריערען. דיר געפֿעלעט עו, דיוו. פֿהןק ישראל לו
 יעדער לייט חונד סטונרע מיט דיינעם פֿריערען לו זעגען!

בספר. קו וקגען וויר חונד דיוו גמלענו פֿהןקו, דחו הויו ישראל, חיס
 כווע דענו לעבענו, דענו זעגענו, דענו פֿריערענו, חונד דער ערט פֿריערענו זענען
 כההרוב גערמלעט, חונד חייגעטריעבען ווערען לו וועהללעבען חונד
 פֿריערען! געמלעט ויוט דוח, עוויגער, סטיפעטער דענו פֿריערענו!

אלהי. וויין גמטט! בעוועהרע פֿהר כהזעט וויינע לוגע חונד וויינע ליספען
 פֿהר בעטריגליך רעדען. וְחָס וויינע זעלע געגען וויינע וְחָס ערער גע
 וְחָס חונד געגען יערען גערולדיג ויין וויח סטויב דער ערדע. פֿעלעט וויין
 הערן דיינער זעהרע, דחם וויינע זעלע נחך ערפֿילונג דיינער געבחהטע
 טערעבע. פֿעריכטע דער כהזהפֿסטען ענטווינדע ווידער מיך חונד פֿערז
 מיטע זעהר פֿהרהחבען. טהוע עו דיינע כהמענו ווילען, דיינער רעכטען
 ווילען, דיינער הייליגקייט ווילען, דיינער זעהרע ווילען; חויל דחם עררעטטעט
 ווערען דיינע זעבען, וְחָס וויר דיינע רעכטע בייחטטעהען, חונד ערהררע מיך.
 וועהל וקגען דיר געפֿעלעט דוח רעדען וויינע חונדענו, דוח גערמלעטען
 וויינע הערלענו, דיר, עוויגער, וויין הקרט חונד וויין ערמלעט! ער, דער

בְּמַרְמוֹ הוּא יַעֲשֶׂה, שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אִמֶּן:
יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנֶת
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

חזרת התפלה לשליח צבור.

פתיח סדרה

בְּלִמָּה אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

יְיָ בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא וְ
עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מְלֶכֶךְ חַפְּצֵן בְּחַיִּים • וְכָתְבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים • מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן •
בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מִכָּלֵב לַחַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹסֵלִים וְרוֹפֵא הוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לְיֹשְׁבֵי עִפְרָי מִי כְמוֹךָ בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מְלֶכֶךְ
מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יִשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

חין חייבגען קסלות ווירד היער לאל עורך דין געזעגט. זיעהע טבען 97 28
ובכן

חונטער זיינען היינטעווענדיגע חיינטרמכט ערהקוט, ערהקוטע חויד חונט
חונט גמל ישראל חין פריערען. אמן.
עו זיח דין וזילע, ח עוויגער, חונטער חונט חונטער פטער גקטט,
דען הייגען טעשפעל באר, חין חונטערן טמגען, וועדער לו ער
בוטען, דחם יעדער זיינען חנטהייל חן דיינעט געזעטלע טעהוע!

* וּבְכֵן לָךְ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ:
 וְנִתְּנָה תִקְוָה קְדֻשַׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיּוֹם.
 זְכוּתֵנּוּשָׁא מְלִכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסֻפֶּךָ. וְתִשָּׁב
 עֲלֵינוּ בְּאַמֶּת. אַמֶּת כִּי אַתָּה הוּא דָּיִן וּמוֹכִיחַ
 וְיִזְדַּעְזַע. וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה. וְתִזְכּוּר
 כָּל הַנְּשֻׁכּוֹת. וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוּרוֹת.
 וּמֵאֲלֵינוּ יִקְרָא. וְחוֹתֵסִיד כָּל אָדָם בּוֹ. וּבְשׁוֹפֵר
 גָּדוֹל יִתְקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דְּקוֹרָא יִשְׁמַע.
 וּמִלְּאֵבִים יִחְפְּזוּן. וְחִיל וְרַעְדָה יֵאֲחַזְזוּן. וַיֹּאמְרוּ
 הַגֵּה יוֹם הַדִּין. לְפָקוּד עַל צְבֵא מְרוֹם בְּדִין. כִּי
 לֹא יִזְכוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין. וְכָל בְּאֵי עוֹלָם תַּעֲבִיר
 (כ"ג יעברון) לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי מְרוֹן: מִן כְּבִקְרַת רוּעָה
 עֲדָרוּ. מֵעֲבִיר צֵאנוּ תַּחַת שְׁבִטוֹ. בֵּן תַּעֲבִיר
 וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה. וְתִפְקוֹד נַפְשׁ כָּל חַי. וְתַחֲתוּךָ
 קִצְבָה לְכָל בְּרִיָּה. וְתִכְתּוֹב אֶת גִּזְרֵי הַיָּגֵם:
 בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתּוּב. וּבְיוֹם (צוּם) כְּפֹר
 יִחַתְמוּן. בְּפֹה יַעֲבְרוּן. וּכְמָה יִבְרָאוּן. מִי יִחִיָּה.
 וּמִי יָמוּת. מִי בְקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְקִצּוֹ. מִי בְּאֵשׁ.
 וּמִי בְּמַיִם. מִי בְּחֶרֶב. (וּמִי בְּחַיָּה.) וּמִי בְּרַעֲב.
 (וּמִי בְּצָמָא.) מִי בְּרַעֲשׁ. וּמִי בְּמַגְפָּה. (מִי בְּחִנְיָקָה
 וּמִי בְּסִקְלָה.) מִי יָגוּחַ. וּמִי יָגוּעַ. מִי יִשְׁקַט.

ומי

(* באור חזק מיבעי דעטלוג ביי אהללה חייט לו פיינדטן מיין טויכף טען געטעטן.

ומי יִטָּרַף • מי יִשָּׁלוּ • ומי יתִּיַסֵּר • מי יָרוּם •
ומי יִשְׁפֹּל • מי יַעֲשֶׂר • ומי יַעֲנִי :

ותִּשׁוּבָה ^{צום} ותִּפְלָה ^{קול} וצִדְקָה ^{ממון}

מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגּוֹזֵרָה :

כי בְּשִׁמְךָ בֵּן תִּתְּלַתֶּךָ • קָשָׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לְרַצוֹת • כִּי
לֹא תִחַפְּזוּן בְּמוֹת הַמֵּת • כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָו וְחַיָּה • וְעַד
יוֹם מוֹתוֹ תִּחַפְּהָ לוֹ • אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ : מִי אָמַת כִּי
אֲתָה הוּא יוֹצֵרִם • וְיוֹדַע יוֹצֵרִם • כִּי הֵם בְּשָׂר וְדָם : אָדָם
יִסּוּרוּ מֵעֵפֶר וְסוּפוּ לְעֵפֶר • בְּנִבְשׁוּ יָבִיא לַחֲמוּ • מְשׁוּל
בַּחֲרָם הַנִּשְׁפָּר • בְּחֲצִיר יִבֵּשׁ • וּבְצִיץ נוֹבֵל • בְּצֵל עוֹבֵר •
וּבְעֵזֶן קָלָה • וּבְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת • וּבְאֶבְקַת פּוֹרָח • וּבְחֵלוֹם יַעוּף :

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם :

אֵין קֶצֶה לַשְּׁנוּתֶיךָ • וְאֵין קֶצֶה (כִּי קִיץ) לְאַרְךָ יָמֶיךָ •
וְאֵין לְשֹׁעַר מַרְקָבוֹת כְּבוֹדֶךָ • וְאֵין לְפָרֶשׁ עֵילוֹם שְׁמֶךָ •
שְׁמֶךָ נֶאֱמָר לְךָ וְאַתָּה נֶאֱמָר לְשְׁמֶךָ • וְשִׁמְנוּ קִרְאֵת בְּשְׁמֶךָ :
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ • וּקְדֵשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ :

(כעבור כבוד שמך הנערץ והנקדש.)

כְּסוּד שִׁיחַ שֶׁרַפִּי קִדְּשׁ • הַמְקַדְּשִׁים שְׁמֶךָ
בְּקִדְּשׁ • דְּרִי מַעְלָה עִם דְּרִי מַטָּה קוֹרְאִים
וּבְשִׁלְשִׁים בְּשִׁלּוֹשׁ קִדְּשׁוּ בְּקִדְּשׁ •

בפתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר
 קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 פ' כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה
 צייה מקום כבודו לעמתם ברוך יאמרו:

מיוסד ע"פ א"ב ובמקו חתום עם המזכר אלעזר.

וְחַיִּוֹת אֲשֶׁר הֵנָּה מְרַבְּעוֹת כֶּסֶף. בְּמַאֲתִים
 וְחַמְשִׁים וְשֵׁשׁ מְכַנִּיפוֹת כֶּסֶף. גּוֹעֲשׂוֹת בּוֹ
 בְּסוֹבְכֶם פָּנִים בְּפָנִים לְכֶסֶף. דְּמוֹת רְקִיעַ
 בְּרֵאשִׁים נְטוּי לְכֶסֶף. הוּא בְּעֵין הַקָּרָח בּוֹ
 שְׂבִיב כֶּסֶף. וּמִמֶּעַל לְרְקִיעַ בְּמֵרָאָה דְּמוֹת
 כֶּסֶף. זְעוֹת בְּלִי לְאוֹת מַחִיל כֶּסֶף. פ' חֲשׂוֹת
 בְּרִצּוֹא וְשׁוֹב מְרַעֲיוֹת (פ"י מְרַעֲיוֹת) כֶּסֶף.
 מְסוֹת כְּבֹק וְלֹא מוֹיִוֹת הוֹד כֶּסֶף. יוֹדְעוֹת
 בִּי בַל מְקוֹם לֹא יָכִיל מְקוֹם כֶּסֶף:

פ' כֶּף רַגְלֵי חֲמֵשׁ מְאוֹת וְחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה יִשְׂרָה
 לְכֶסֶף. לְעַת הַרְשִׁינָה לְפֶאֱר קוֹפְצוֹת מִתַּחַת
 לְכֶסֶף. מִתְּעַלְפוֹת מִפְּחַד רֵם יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף.
 נִרְאוֹת נוֹשְׂאוֹת וְהֵם נוֹשְׂאוֹת עִם כֶּסֶף. סְבוּלוֹת
 מִתַּחַת זְרוּעוֹת עוֹלָם לְכֶסֶף. עֵתִירַת זוֹ בְּתַעַל
 תְּרַפִּינָה בְּנֶף כֶּסֶף. פִּשְׁעִים אִם עֲצָמוֹ מִשִּׁיקוֹת
 כֶּסֶף. צוֹרֵר בִּי יִסְטִין יִפְרֹשׁוּ עֲנַן כֶּסֶף. קוֹל

(*) אריות וני, ויעהע דיוח מ: מערקונג מיבער דייעט קדושה חין מוסף פקן געזעטרו.

שׁוֹפֵר לַעֲת יַעֲלֵמָאֲחֻז פְּנֵי כֶסֶא. רַחֲמִים יִלִּיץ
 בְּעַד רְשׁוּמִים בְּכֶסֶא. שׁוֹפֵט אִם יִרְצֶה שֶׁבֶת
 בְּאוֹלָם הַכֶּסֶא. תְּבַנִּיתָם יַפְּיֵן חֲקוּקָה בְּכֶסֶא.
 וְרַבֵּעַ חַיּוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנַשְׂאוֹת עִם כֶּסֶא:
 לְבַלְתִּי לְגַבֵּל לְמַעַנּוֹ כֶּסֶא עוֹד יִפְצֶה פֶּה
 וַיִּפְגַּע בְּכֶסֶא. זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים אֲשֶׁר
 עִמָּךְ בְּכֶסֶא:

יִי רַחֵם מְצוּקִים אֲשֶׁר עֲלִיהֶם שְׁמַת הַדָּרוֹם
 וְכֶסֶא. וְאִז יִתְרַעַם הַגִּלְגֵּל וַיִּתְרַעַשׂ הַכֶּסֶא.
 וְאוֹפֵן לְאוֹפֵן וְחַיָּה לְחַיָּה וְכְרוֹב לְכְרוֹב (כ"ו וְכְרוֹב
 לְכְרוֹב וְחַיָּה לְחַיָּה) לְעַמַּת כֶּסֶא:

ס' כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשַׁרְתֵּי שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
 אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמַּתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:
 ק' בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ס' מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲוֶן עִם הַמְּיֻחָדִים שְׁמוֹ עֶרְב
 וּבִקְרָב כָּכֵל יוֹם תְּמִיד פְּעַמִּים בְּאַחְבָּה שְׁמַע אוֹמְרִים:

מיוסד ע"פ השר"ק ונסיון חתום ט"ז כמחנך אלעזר.

וְעַמָּךְ תְּלוֹאִים בְּתִשׁוּבָה לְהִתְיַחַד. שְׁנֵי לְכַבּוֹת לָךְ
 בְּאַחַד לְאַחַד. רַחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפַּיִם גְּשׁוּא לֵב אֶחָד. קוֹל
 שׁוֹפֵר כְּפוּף כְּפוּף לֵב אֶחָד. צִיּוֹן שׁוֹפֵר פְּשׁוּט פְּשׁוּט
 לֵב אֶחָד. פּוֹר יָמִים יוֹצְרוֹ בָּם לְבוֹר אֶחָד. עוֹבְרִים בּוֹ
 לְבִקְבִיל פְּנֵי יוֹצֵר אֶחָד. ס' סְמוּכִים בְּצַדְקַת אֵב תִּהְיֶה
 אֶחָד. גְּשֻׁעִים בְּסִבְךָ יַחֲדָה וּמְיֻחָד. מְבֻטְחִים בְּתוֹם
 וּבְיִשָּׁר אֵב אֶחָד:

לְהוֹכֵר לְמוֹ עֵנִית קוֹל אֶחָד . בְּשִׁבְתוֹ בְּכַסָּא שְׁפוּט גַּי
 אֶחָד . יַעֲמִיד מְלִיץ יִשְׂר מְנִי אֶלֶף אֶחָד . מַזְבּוֹת לְהַגִּיד
 בְּשִׁבְעֵי בְּאֶחָד . חָשׁוּב גַּר וְאַזְרָח לְמִשְׁפַּט אֶחָד . וְדָוָרָע
 מִיְהוּם מוֹדַע דִּינָם לְאֶחָד . וְאַשֶׁר מְעַשְׂוּ שְׁקוּלִים עַד
 עֲשׂוֹר יֶאֱחָד . הוּא בְּחַפֵּץ לְהַצְדִּיק עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה
 יֶחָד . דָּלֶת פְּתוּחָה לְשָׁבִים תֵּת צָרִי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד .
 גּוֹלָה זְכוּת וְרָשָׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד . בְּקוֹר חֶשְׁבּוֹן
 לְמִצְוֵא אֶחָד לְאֶחָד : פ' אִם יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ לְהַשִּׁיבֵנו
 וְהוּא בְּאֶחָד . אֶמֶת חוֹתְמוֹ לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אֶחָד .
 לַעֲת תְּמוּט וּכְבֹל יַד עִם אֶחָד :

קבל ויחון עוד וזכר קלמו מפת שכם אחר .
 זאת המתמדת שמע פה אחר . רוגזרת
 נשא ושחר לוחד לאחד :

ס' ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המנחדים שמו

ערכ ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים :

קו"ש שמע ישראל יי אלהינו יי אחר :

ס' אחר הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו .
 והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם
 לאלהים :

מיוסד ע"פ א"ח ב"ש .

ואתה איון קול מפאריך בכל אבריהם . תכן מצוות
 מעשיהם במאתים וארבעים ושמונה אבריהם : בזה
 חדש תקוע שלשים . כמו שלשים בכף רגליהם : שי
 מוספי יום עשרה . כמו עשרה בקרם ליהם : גשים פני
 תבה שחרית שתים . כמו שתים בשוקיהם : לשומים

מוסף ליום שני

קרות בו תְּמַשֶּׁה. כְּמוֹ תְּמַשֶּׁה עַל בְּרִיָּהֶם: דְּרוּשִׁים
 תִּקְוַע בְּכֶסֶם בְּאָחֵר. כְּמוֹ אֶחָד בִּירְכוּתֵיהֶם: קָרָן יִמְשֹׁכוּ
 לְשֵׁלֶשׁ שָׁלֶשָׁה. כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה בְּקוּטְלֵיהֶם: הֵן מוֹסְפֵי
 הַדָּשׁ עֲשֵׂתֵי עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשֵׂתֵי עֲשָׂרָה צְלָעוֹתֵיהֶם: צָקוּן
 לְהִשָּׁם בְּרַכַּת תִּשְׁעֵי. כְּמוֹ תִשְׁעָה שְׁבוּרֵוֹתֵיהֶם: וּמַלְכוּת
 וְזִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכַפֶּת יְרֵידֵיהֶם:
 פְּלוּל תְּמִידִים שְׁמֹנֶה עֲשָׂרָה. כְּמוֹ שְׁמֹנֶה עֲשָׂרָה חוּלֵיֹת
 שֶׁבְּשָׂדֵרוֹתֵיהֶם: זִכְחֵי תְּמִידִים תְּקִיעוֹת תִּשְׁעֵי. כְּמוֹ
 תִשְׁעָה שְׁבָרָאשֵׁיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתֵּים שְׁחוּחָבָם שְׁמֹנֶה.
 כְּמוֹ שְׁמֹנֶה שְׁבַצְוֵאֲרֵיהֶם: חֵק דָּתָם סְפָרִים תְּמַשֶּׁה.
 כְּמוֹ תְּמַשֶּׁה שְׁבַנְקֵבֵיהֶם: מ' שָׁם הִלִּיכוֹת עוֹלָם שִׁשָּׁה.
 כְּמוֹ שִׁשָּׁה בְּלִבֵּיהֶם: טוֹחוֹת וְכֶסֶל וְשִׁכּוּי וְסִרְעָף
 וּבְטָן וְקָרֵב וְעֲשֵׂתֵנוֹתֵיהֶם: נִפְשׁ רוּחַ נִשְׁמָה יַחֲדָה
 תְּהִי. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעֲצָמוֹתֵיהֶם:

ק"י יִשְׂאוּ עֵין וְיִכְרוּ אֶזְן וְיִפְצוּ פֶה וְלִשׁוֹן וְנִיב
 שְׁבַתוֹתֵיהֶם. מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ גִּתוֹ וְכַחוֹ פְּרוּט
 מֵעֲשִׂיהֶם. בְּתִקְוַע שׁוֹפֵר בְּקוֹל יַחְפְּרוּ שׁוֹטְנֵיהֶם.
 לְהַצְדִּיקֵם בְּיוֹם דִּין שְׁמוֹעַ שְׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

מ' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מַלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו. וְהוּא
 יִשְׁמָעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק' אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

נפֿפֿרֿט סין סומרין כאן אדיר אדירנו.

אדיר אדירנו יי אדירנו מה אדיר שמה בכל הארץ: והיה
 יי לשלח על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר:

תהלות

תִּהְיוּ כְבוֹדָהּ, אֲמַצְּהָ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ.
 שְׂמֵעָה דִין מִשְׁמַיִם, בְּכֵן יִרְאֶה וְשִׁקְטוּהָ
 הָאָרֶץ. רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט, גָּעֵשׁוּ (כ"ג געש)
 תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפֵר חֹזֵק, דְּבַר וַיִּקְרָא
 אֶרֶץ. צְבִי לְצַדִּיק בּוֹמֵר, הַשְּׂמִיעָה כְּנֶגֶד
 הָאָרֶץ. פֶּחַד וּפְחַת וּפְחַת, וּפְלָצוֹת יִבְעִיתוּ אֶרֶץ.
 עַת הַקּוֹם לְמִשְׁפָּט, זְעוּם כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ.
 מִן סֵלֹו פְּנֹו (כ"ג סורו מני) דָּרָךְ יִגְוֹכְבוּ, חֲרָדִים
 מִחֲרָדֵת הָאָרֶץ. נָאוֹר וְאֲדִיר, טַעַם תְּשִׁיב
 לְאֶרֶץ. מֵהַתִּירָאִי אֲדָמָה, יִרְעוּ תַּחְתִּית אֶרֶץ:

יִזְכֹּר לְהַתְּבַע וְלַהֲגִלוֹת, כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
 כְּמוֹ כְּאֲרוּהוּ מֵאֵז בְּשִׁחֲקִי, יוֹרְשׁוּ כְּחוּנְיוֹ לְפָאֲרוֹ בְּאֶרֶץ:

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יִי אֲדוֹגְנֵנוּ מֵהַ אֲדִיר שְׂמֹה כְּכֹל הָאָרֶץ: וְהָיָה
 יִי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִי אֶחָד וְשָׂמוּ אֶחָד:
 מ' וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

קִיָּי יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

• לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצַחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָה
 אֱלֹהֵינוּ מִסְּפִינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֱתָהּ:

כִּי מִקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ (כ"ג כערבך) קִבְּלִישָׁתְךָ. נִבְּאֵה לְקָדוֹשׁ
 פָּאֲר מִקְדוֹשִׁים. וּבְכֵן יִתְקַבֵּשׁ שְׂמֵךְ יִי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל
 עֲמֹךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל

מַלְכוּת

(*) באור חובב חיברועטלונג היעפֿטן חיוט לוֹ פֿטרען חיינן מוסבֿ פֿון געוועזענען.

מלכות בית דוד משיחה ועל מכונה והיכלה: עוד יזכר
 לנו אהבת איתן אהוננו. וכבן הנעקר ישבית מדינגנו.
 ובכות התם יוציא איום י"ג היום) לצדק דינגנו. פי קדוש
 היום לאדוננו. באין מליץ ישר מול מגיד פשע. תגיד
 ליעקב דבר חק ומשפט וצדקנו במשפט המלך הפושט

טומין הארון. הון מוסד ע"פ א"ב קהל

האוחז ביד מדת משפט: וכל מאמינים שהוא לא אמונה:
 הבוחן וכודק גנזו נספרות: ומשהוא בוחן כליות:
 הגואל ממות ופודה משחת: ומשהוא גואל חזק:
 הדן יחירי לבאי עולם: ומשהוא בין אמת:
 ההגוי באהיה אשר אהיה: ומשהיה והיה והיה:
 הודאי שמו בן תהלתו: ומשהוא ואין בלתו:
 הזכר למזכירי טובות וזכרונות: ומשהוא זכר הכרית:
 החותך חיים לכל חי: ומשהוא חי וקים:
 הטוב ומטיב לרעים ולטובים: ומשהוא טוב לכל:
 היוגע יצר כל יצורים: ומשהוא יוצרם בבטן:
 הכל יוכל ובללם יחד: ומשהוא כל יוכל:
 הלן בסתר בצל שדי: ומשהוא לבדו הוא:
 הממליך מלכים ולו המלוכה: ומשהוא מלך עולם:
 המנהג בחסדו כל דור: ומשהוא נוצר חסד:
 הסובל ומעלים עין מסוברים: ומשהוא סולח סלה:
 העליון ועינו אל יראיו: ומשהוא עונה לחש:
 הפותח פתחו לדופקי בתשובה: ומשהוא פתוחה ירו:
 הצובה לרשע וחפץ בהצדקו: ומשהוא צדיק וישר:

הַקָּצֵר בְּנֹעַם וּמֵאֲרִיךְ אַף: וּמִשׁ קִשְׁיָה לְכַעֲסִים:
 הַרְחֹם וּמִקְדִּים רַחֲמִים לְרַגְזִי: וְיִמְשְׁחֵהוּ אֶרֶץ לְרִצּוֹת:
 הַשְׁעִיהַ וּמִשְׁעִיהַ קָטוֹן וְגָדוֹל: וְיִמְשְׁחֵהוּ שׁוֹפֵט צָדֵק:
 יוֹיֵה הַתֵּם וּמִתַּמֵּם עִם תְּמִימִים: וְיִמְשְׁחֵהוּ אֶת־מִים פְּעֻלוֹ:

(נ"ק פ"ד ונקנת קהלות א"ל לא חושב ולא ככתוב)

תשנב לבנה ותמלה על כל ביהוד: פנתוב על יד גביאה
 והיה יי למלה על כל הארץ ביום ההוא והיה יי אחד ושמו אחד :

וּבְבֶן תֵּן פְּחָדָה יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ וְאִמְתָּהּ עַל כָּל
 מַה שִּׁבְרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַפְּנֵיךָ כָּל
 הַבְּרִואִים וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אֲנִיָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבָּב
 שְׁלָם כְּמוֹ שִׁבְעֵנִי יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן לַפְּנֵיךָ עַז בְּיָדְךָ
 וְגִבּוֹרְךָ בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ גִּדְּרָא עַל כָּל מַה שִּׁבְרָאתָ:
 וּבְבֶן תֵּן כְּבוֹד יי לַעֲמֻךָ הַהֵלֵלָה לִירְאוֹתָ וְתִקְוָה לְדוֹרֵשֶׁיךָ
 וּפְתֻחוֹן פֶּה לַמִּיַּחֲלִים לְךָ שְׂמֻחָה לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ
 וְצִמְיַחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבִדְךָ וְעַרְיַבַת נֹר לְבֵן יִשִׁי מִשִּׁיחָךָ
 בְּמַחְרָה בְּיַמִּינֵנוּ: וּבְבֶן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים
 יַעֲלוּ וַיַּחֲסִידִים בְּרַפָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּן פִּיָּהּ וְכָל הַרְשָׁעָה
 בְּלָה פְעֻשָׁן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמּוֹשְׁלַת זְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

(נ"ק פ"ד אין אומרים ויאהיו. ודעה פיוט כזה הוסד ע"כ א"ב אחר וי שבראש
 כל חרוז, ולכן כל ויומרו תמיד דוגמת כל אומר ואומרה שאל וי' תמורת אלה,
 וכן אשר ימרוך למומה (תילים קל"ט) גם ויוצחו לך איננו נדפוסים יבנים.
 ויאיתנו כל לעבדך. ויברכו שם כבודך. ויגידו באינים צדקה. ויודשונו
 עשים לא ידעוה ויהללוך כל אפסי ארץ. ויומרו תמיד יגדל יי. (ויוצחו
 לך את זכיהם) ויוצחו את עצביהם. ונתפרו עם פסליהם. ויטו שכם
 אחד לעבדך. וייראוה עם שמש טבקשי פניה. ויבירו פח מלכותך.
 וילמדו תועים בינה. וימללו את זכירתך. ויעשאוה מתעשאו לכל לראשי

ויסלחו בחילה פניו. ויעטרוה גזר תפארה. ויפצחו זרים רעת.
ויצטלו איים בטלחה. ויקבלו על מלכותה עליהם. וירוממוה בקטל
עם. וישמעו רחוקים ויבואו. ויתנו לה כתר מלוקה.

ותמלוך אתה יי לבדה על כל מעשיך בהר ציון משכן
כבודך ובירושלים עיר קדשך בפתוב בדרבי קדשך
ימרך יהוה לעולם אלהיך ציון לדוד ודר הללויה:
קדוש אתה ונורא שמוך ואין אלה מבלעדיך בפתוב
ויגביה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה.
ברוך אתה יי תמלוך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
מלבנו לעבודתך. ושמוך הגדול והקדוש עלינו קראת:
ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה. יום
תרועה מקרא קדש וזכר לציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
ארמנתנו ואין אנחנו יכולים לעשות הזכותינו
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שמוך עליו מפני היר השלוחה במקדשך:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו מלך
רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו
אבינו מלפנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
והובע והגשא עלינו לעיני כל חי וקרוב פוורינו

מבין הגוים ונפוצותינו בינם מירבתי ארץ
 והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
 מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
 קרבנות חזבותינו תמידים בסדרם
 ומוספיים בהלכתם: ואת מוספי יום
 הזברון הוור נעשה ונקריב לפניך באהבה
 כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך
 על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

ובהדש השביעי באחד רחודש מקרא
 לדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
 יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לרית
 ניהח ליי פר בן בקר אחד איל אחד כבשים
 בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם
 וגסביהם כמדבר שלשה עשרנים קפר ושני
 עשרנים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו.

ושני שעירים לכפר. ושני
 תמידים בהלכתם: מלבד
 עלת החודש ומנחתה ועלת
 התמיד ומנחתה. וגסביהם
 כמשפטם לרית ניהח אשה ליי:
 תמידים בהלכתם:

מוסף ליום שני

זעלינו פותחין הארון. כאלא אם חלקנו כהם ס"ב. בואנחנו כורעים פותחין הארון.
 עלינו לשבח לארון הבל להת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המזנס. ואנחנו בודעים
 ומשתחיים ומזדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ ומושב יקרו
 (כ"א וכסא כבודו) בשמים ממעל ושכינת עוזו בנבהי מרומים:
 הוא אלהינו אין עוד (כ"א אהר). אמת מלבנו אשם זולתו
 בפתוב בותרתו וידעתה היום והשבת ללכך כי יהיה הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

השץ חזור בקול רם הוא אלהינו וכו'.

בשעה שהכבוד אומר הוא אלהינו וכו' אור - השץ אלו הפסוקים
 וטוב לנטל גזרות רעות, קבלה הוא מן רבי אלעזר בעל הרקח.

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו. וידעת היום
 והשבת אל לכך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
 אין עוד: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: הן ליי אלהיך השמים ושמי
 השמים הארץ וכל אשר בה: כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדוני
 האדנים האל הגדל הגבור והגורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד:
 כי עם יי אקרא קבו גדל לאלהינו: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

אלהינו ואלהי אבותינו יהיה עם פיפיות שלוחי עמך בית
 ישראל. העומדים לבקש תפלה ותחנונים מלפניך על
 עמך בית ישראל: הורם מה שיאמרו. הבינם מה
 שיעברו. השיבם מה שישאלו. יהיה הויך יפארו:
 קאור פניך יהלכון בך לך יכרעוין. עמך בפניהם יבתכון.
 ובפדכות פיה כלם יהתברכון: עמך לפניך יעבירוין. והם
 בתוך יעבירוין: עיני עמך בם תלויות. ועיניהם לך

מִיחֲלוֹת: גָּשִׁים מוֹל אַרְוֹן הַקֶּדֶשׁ בְּאִימָהּ • לְשִׁבְדָּה פַעַם
וְחִימָה • וְעַמְדָּה מִסְבִּיבִים אוֹתָם כַּחֲמָה • וְאַתָּה מִן
הַשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע אֹתָם לְרַחֲמֶיךָ: עֵינַי נוֹשָׁאִים לְךָ לְשָׁמַיִם •
לֵב שׁוֹפְכִים נִבְחָדָה בְּפָנַי • וְאַתָּה תִּשְׁמָע מִן הַשָּׁמַיִם •
שְׁלֹא יִבְשְׁלוּ בְלִשְׁוֹנָם • וְלֹא יִבְקָשׁוּ בְשִׁנּוֹנָם • וְלֹא יִבְשׁוּ
בְמִשְׁעָנָם • וְלֹא יִבְלָמוּ בָם נְשִׂאוֹנָם • וְלֹא יֹאמְרוּ פִיהֶם דְּבַר
שְׁלֹא בְרַצוֹנָךְ: כִּי תִנּוּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ הַמָּה תִּנּוּנִים •
וּמְרַחֲמֶיךָ הַמָּה מְרַחֲמִים: כִּמְהָ שִׁדְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת
אֲשֶׁר תִּהְיוֹן יוֹחֵן • וְאֵת אֲשֶׁר תִּרְחַם יִרְחַם: כַּפְתּוֹב
בְּתוֹרַתְךָ וְחַנּוּתִי אֵת אֲשֶׁר אֲחֵן • וְרַחֲמֹתֵי אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:
וְנֹאמְרוּ אֵל יִבְשׁוּ בִי קוֹנֶיךָ אֲדָנָי אֱלֹהִים צְבָאוֹת •

אל יבִלְמוּ בִי מִבְּקִשְׁיֶךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל •

פיתחין ספרין

אוֹחִילָה לֹא • אֱהַלֶּה פָנָיו • אֲשֶׁאֵלֶה מִפְּנֵי • מַעֲנֶה לְשׁוֹן:
אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם • אֲשִׁירָה עֲוֹן: אֲבִיעָה רַגְנוֹת • בְּעַד
מִפְעֻלָּיו: לְאָדָם מַעֲרִבִי לֵב • וּמִי מַעֲנֶה לְשׁוֹן:
יי שְׁפָרְתִי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: יִהְיוּ לְרַצוֹן
אִמְרוּ כִי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

סגרין ספרין

עַל כֵּן נִבְחָדָה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרֹת עֲוֹנֶיךָ
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת יִפְרֹתוֹן • לְתַבְּקוֹן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכַל־בְּנֵי בְּשׂוּר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ • לְהַפְּנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי אָרֶץ • יִפִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לְךָ
תִּכְרַע כָּל־בְּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וְיִפְּלוּ • וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרָו יִתְּנוּ • וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם אֵת־עוֹל
מַלְכוּתֶךָ • וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי־עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:

מיועד ע"כ א"כ כפול בראשי הכתובות.
 אַהֲלֵלָהּ אֱלֹהֵי אֲשִׁירָה עֲזוֹ.
 אַסְפָּרָה כְּבוֹדוֹ. אַאֲפָדְנוּ
 מְלוֹכָה: אֲשׁוּב לְפֹעֵל.
 אֲשֶׁר שָׁח וּפִעֵל. אֲנֹהוּ. כִּי
 לוֹ יֵאָתֶה מְלוֹכָה: בְּעִזּוֹ נִצַּח
 אֲשַׁנֵּן. כִּי צָבָאז אָנִי. וְלִי
 נְאֻה שִׁית. גְּדַל הַמְלוֹכָה:
 בְּקָהֵל אֲבִשָׁר. קָרַב עִם
 אֲדַבֵּר. לְמִי שִׁאֵת וַיִּתְרַעֲזוּ.
 וְלְמִי הַמְלוֹכָה: גּוֹשׁוּ גּוֹיִם.
 וּבָאוּ מִמְּלָכוֹת. רָאוּ מַה
 נְהַדְרִי. בְּמִזַּח הַמְלוֹכָה:
 גְּדִלוֹהוּ אֱתִי. וְנָרוּ מִמְּנֵהוּ
 יַחַד. וְאַל תִּתְנָאוּ. בְּנִינֵד
 הַמְלוֹכָה: דְּרָכִים בְּעֵת.
 בַּעֲשֻׁתָּהּ מְצוּלָה. הַתְּבוֹנְנוּ
 יַחַד. לְמִי נִזְרְקָה מְלוֹכָה:
 דְּרָךְ סוֹם בָּיִם. בְּנִגְדָּר שֵׁשׁ מֵאוֹת רָקֵב. וּמַה יִּזְעִיל

מִן הַיָּמִים וְיִגְמַשׁ עֲזוֹ דְרָמָה.
 אַנְסִיכָה מְלָכֵי לְפָנָיו
 בְּהַרְתֵּהֶלְכֵי. אֲמַצּוּ
 בְּהַמְלִיכֵי. יֵאֹזֵר עֲזוֹ
 וַיִּמְלֹךְ: גַּלְיָה
 בְּהַשְׁלִיכֵי. לְפָנָיו בּוֹא
 יוֹם מְלָכֵי. אִישׁ מְלָאכֵי
 יִשְׁלַח וְאִז יִמְלֹךְ:
 בְּבוֹאוֹ לְהַלְוֵךְ. נְתוּשָׁ
 חֲנֵף מִמְּלוֹךְ. בִּירַת
 גַּאִים בְּלִי מְלוֹךְ. יִסַּח
 לְבַל יִמְלֹךְ: בְּתוֹכֵי
 יִהְיֶה לְוֹךְ. בְּרוֹזְפִיעוֹ
 לְמְלוֹךְ. בְּמְלִכוּתוֹ
 אֲמְלוֹךְ. וְאִז יִמְלֹךְ:
 גְּבַרְת מִמְּלִכוּת.
 בַּמְגֵרוֹ

אהללה עליה אשר עזו ע"כ ואני אשר עוד (ת"ל' נט י), אלפדנו
 ל' חגורה מן ואפדת לו (שמו' טוה). אשגב לפועל, ארוםם להקב"ה שהוא פועל
 הכלל, אשר שח ופעל כענין כי הוא אשר ויהי הוא לזה ויעמוד (ת"ל' נט ט). אכוכו
 ל' זה אלי ואכוכו (שמו' טו ב). יאתה, לך כאה כי לך יאתה (ירמ' יו). אשכנ
 חספה. ככאו אני, שכאמר והולאתי את לנאותי (שמו' ו 7). צמוח המלוכה
 בחגורת המלוכה, ל' ולמוח תמיד יחגרה (ת"ל' קט יט). דרכים וכו', טעמו בעת
 שנעשתה מנולת ים לדרכים שנקרע לשנים עשר גורים כאמרם ז"ל, התוככו לעי
 נורקה מלוכה ואמרו שם ה' ימליך לעי'. דרך סום בים, כדכתיב דרכת בים סוסך
 (חזקיון ג טו). שש מאות רכב, ק"ל פרעה. האוינה רחנים או וירגווכו', שכאמר

במגרו ממלכות. גוים וממלכות. יהום ורזוא ימלוך: גליון הליכור. וספר תהלוכות. גל היום לזבות. חוכיו למלוך: הורכת נסיכות. בהנון קול בכות. דברה אני במלכות. ומו יוכל למלוך: דבאי רוח גמיכות. מחפשי ביום דין זכות. דשה בעול ממלכות. עד צור ימלוך: הלוך מהלך. חמש מאות הלך. בעזו למלוך: הבל

גבר. עוז במלוכה: האזינו רוזנים. אז וירגזו. הביטו תחת. ומאסו מלוכה: הגידו כחו. לאמים ודברו. לזה יפתב. שם המלוכה: ונלחם ראשית. גוים ואבר. כי גשבע חי. בכסא מלוכה: וילעג בקל דור. כי לא למד. מי נלחם בים. ועטה מלוכה: זר על אדוניו. עבר ישב נגב. בזאת תרגו ארץ. בשאת עבר מלוכה: זרע ברוכים. החרימו ארורים. כי נתנו קול. לאדיר במלוכה: חשבון ובשן. עוררו

הממלך

שמעו עמים ירגזון (שמות טויד). כביטו חתת, ל' תראו חתת (איוב ו כא). הגידו כמו וכו', כענין שאמר יתרו עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלים, וכן רחש אמרה כי ה' אלהיכם הוא האלהים (יהושע ב יא). וכלחם ראשית גוים, עמלק (במדבר כד כ) וכלחם בישראל כדכתיב ויבוא עמלק וילחם עם ישראל וכתיב גם ויחלוש יהושע את עמלק וגו' וכתיב גביה כי יד על כס ים מלחמה לה' בעמלק מדור דור (שמות יו). ויולעג, עמלק היה ללעג בכל דור. זר, הויד. ענד יושב נגב, זה הכנעני מלך ערד יושב הנגב (במדבר כא א) וכתי' ארור כנען ענד עבדים יהיה לאסוי (בראשית טו כה) והוא הויד על אחיו ישראל כי בא להלחם אתו. בזאת תרגו וכו', כדכתיב תחת שלג רגז ארץ תחת ענד כי ימלוך (משלי ל כא). זרע נדוכים, ישראל. החרימו ארורים, כדכתיב ויתן אתיהכנעני ויחרם אתהם (במדבר כא ג). כי נתנו קול, נתנו קול גידופים להקנ"ה שהוא אדיר במלוכה. חשבון ובשן,

הַמְּמַלְקָהּ • עַל מֶלֶךְ
 מֶלֶךְ • הֲלֹא בְּמִי נִמְלָךְ •
 כִּי אֵין לְמִלּוּךְ • וּמִלִּפְנֵי
 מִלּוּךְ מֶלֶךְ • חֵי מִלִּפְנֵים
 מֶלֶךְ • וְעַד תִּכְבַּל כָּל
 מֶלֶךְ • רִחוּץ לְבָדוֹ
 יִמְלֹךְ • וּמֵהַ יַעֲזוּ מִלֶּךְ •
 בְּעִזּוֹ מִשִּׁפְטֵי מֶלֶךְ •
 וּבְעִבּוֹר סִיפָהּ בְּהִלָּה •
 יִחְלוֹף מִמִּלּוּךְ • זֶה הֵינִן
 בְּעַרְפּוֹ • יֵאָחֵז דְּרָכּוֹ •
 זְדִים בְּדְרָכּוֹ • נִקְמֵם יַעֲמֵם
 וַיִּמְלֹךְ • זֶרֶזֶר בְּשִׁלְכוֹ •
 יִתֵּן עֵז לְמַלְכוֹ • זָכִים
 בְּרַחֲמֵיכוֹ • עַל כָּל
 יִמְלֹךְ

עֲזָרוֹ מִלְחָמָת • בְּלִי לָתֶת
 דְּרָךְ • לְצַבָּאוֹת מְלוּכָה •
 חֵילָם נִשְׁמַד • וְאַרְצָם
 חֲלָקָה • וּמַעַל זְרוּעֵם • נִפְלָה
 מְלוּכָה • טָפְשוּ בְּנֵי כְנָעַן •
 כִּי נִכְרִים הֵם • בְּאֲדָמַת בְּנֵי
 שָׁם • זָרַע מְלוּכָה • טָבַחֵם
 בֶּן נֹזֶן • עַד פְּנֵה אֶרֶץ • לִפְנֵי
 אֲרוֹן הַבְּרִית • אֲרוֹן הַמְּלוּכָה •
 יוֹשְׁבֵי חֲרוּשֶׁת • אִזּוֹ הִקְשָׁה
 לַחֵץ • עֲזָרוּהוּ בְּלִי בְּצַע •
 אֶפְסֵי מְלוּכָה • יָהּ גִלְחָם
 בָּם • צָבָא בְּלִי בְּצַע • בֶּן
 יֵאָבְדוּ שְׂאֵר • וְלֹא הַמְּלוּכָה •
 בְּאֶרֶץ בְּלִבְנוֹן • אֲשׁוּר
 גְּדַל • וְחֲרַף אֲזִירֵד • כְּבִיר
 הַמְּלוּכָה

סיחון מלך חשבון ועוג מלך הכנען עזרוו מלחמה ולא נתנו דרך לעבור בארצם כדכתיב
 ולא נתן סיחון את ישראל עבור נגבולו (במדבר כא כג) וכתיב ויבא עוג מלך הכנען
 לקראתם (שם כא כג) חילם נשמד וכו' ככתוב שם טפשו הסכילו שבחם
 בן נזן הרגם יהושע בן נון פנה צער לפני ארון הברית כדכתיב הנה ארון
 הברית ארון כל הארץ עבור לפניכם בירדן (יהושע ג יא) ואמרו רז"ל הארון היה מכלה
 ומשית בכבשני' וישני חרשת סיפרא והוא יושב בחרשת הגויים (שוכטים ד ב)
 ישני כמו שוכני סנה (דברים לג יו) הקשה למן ככתוב שם והוא למן את ישראל
 בחוקה עזרוהו בלי צנע וכו' ככתוב שם (ה יט) צנע כסף לא לקחו ולכן גם ה'
 נלחם גם נבאל בלי צנע ככתוב שם מן השמים נלחמו הככבים ממסלותם נלחמו
 עם סיפרא כן יאבדו שאר כענין שנאמר שם כן יאבדו כל אויבך ה' (שם ה לא)
 בארו בלבנת וכו' כנחרת מלך אשור גבה וגדל בארו בלבנת וחרף ה' נבאות
 לאמר אוריד כניד המלוכה כדכתיב כי אומר בכס ידי עשיתי וגו' ואוריד
 לאניד יושבים (ישעי' יג) והיכי לו הצי' ביד ענדיך חרפת את ה' (שם לו כד)
 כלי')

המלוכה: כליל אש הממם.	ימלוך: חדשו מלוכה.
כליל שמורים ואז ידעו כל.	בדת ובהלכה. חטור
כי לאל המלוכה: לשחת	ממלכה. במישור
פרע כל. כחשבו עלות	ימלך: חובש ארוכה.
לשחק. וקר מגו לכב אגוש.	וארך יום מבוכה.
ורד המלוכה: לבנו הושב.	חתלה למכה. יעל
ובח אל הקיר. למרים	בער ימלך: טרח
ומשפיל. השלים מלוכה:	מלכיורת. עוברי
מגרה צאן לטבח. ונתקנו	משפיות. טמאו חמר
עלילות. בלבוש צעיר.	שכיות. בגאווה למלך:
רודם המלוכה: מכורי בלא	טהר זכיורת. ושאג
הזן. פרויי בלא כסף. סלו	קול בכיות. טבע צול
למטה כמים. לב המלוכה:	

נמכרו

דכיות

כליל אש הממם, שנרפו ארופת נשמה כמו שאמרו ז"ל (סנהדרין נד א) על ותחת כנידו יקד (שם יטו), כליל שמורים, ליל יו' בניסן היה כמבואר בפירוש' ישעיה ל' ל"ב. ואז ידעו כל וכו', כדאי' בשי רבה דף פ"ג פרעה ותרקה היו באותו נס וכו' והלכו ונשרו כסיו ונצרותיו של הקב"ה וכו'. לשחת כרע כל וכו', רומז לנכודאנדר שהשתחוה לע"ז בל ונצרותו ונצונו סב לעלות לשחק ונצור עליו לירד לשחת ולשאול כמ"א עליו הנביא ואתה אמרת בלבנך השמים אעלה וגו' אעלה על נמתי עב אדמה לעליון, אך אל שאול תורד אל ירכתי נור (ישעי' יד יג), וזה שייסד הפייטן לשחת כרע כל וכו', כלומר לשחת הורד אותו אשר כרע לכל נחשבו לעלות לשמים. וסר מזנו לבב אכזב וכו', כדכתיב לבניה מן אכזא ישנון ולבנ חיזא יתיהב ליה וגו' (דניאל דיד). לבנו הושב וכו', גם זה מנאר שם פסוק ל"ב ל"ג ל"ד. מוגרה צאן לטבח, בימי המן שנגזר על ישראל הרג ואנדן. מוגרה ל' השלכה והפלה מן וכסאן לארץ מגרת (תילים פט מד) ולגין ארמי הוא כי כן רוב ל' הפלה שנקרא מתיגס כל מנר. ונתכנו עלילות, העלילות נתקנו ע"י לבוש צעיר וכו' כלומר ע"י אסתר שלכה מלכות כדכתיב ותלבש אסתר מלכות (ה"א) והיא היתה משבע בנימין שנקרא צעיר רודם כדכתיב שם בנימין צעיר רודם (תילים סח כח). מכורי בלא הזן וכו' ע"ה חנם נמכרתם ולא נכסף תגאלו (ישעיה נגג) ואמרו בפרקי ר"א פ"ב המלך חמר להמן הכסף נתין לך וריח הקדש מכרות ואומרת חנם נמכרתם ולא נכסף תגאלו. כולו. רוממו. למטה וכו' להקב"ה שהוא מטה במים לב מלכים כדכתיב פלגי מים לב מלך ביד ה' על כל אשר יחפוץ יענו (משלי כא א) ונדרש על

דְּכִיּוֹת יִפְּנּוּ וּבְסִימָלָהּ:
 יִהְיֶה מִשְׁלִיכִים עָלָיו
 בְּנֵי מְלָכִים יוֹם זֶה לֹא
 מִחֲכִים בּוֹ יִבְאֵל לְמֶלֶךְ:
 יַעֲבְרוּ מִתְּהַלְכִים
 לְפָנָיו כְּמִלְאָכִים יַחַד
 מִמְּלִיכִים יִי יִמְלֹךְ:
 בְּתִים בְּכַתְּתוֹ אֵיִם
 בְּהַבְּתוֹ כִּסֵּם מִמְּלַכְתּוֹ
 יִבּוֹן וַיִּמְלֹךְ: כְּבוֹד
 מִלְּכוּרָיו וְקִדּוּשׁ
 הַזֵּלִיכְרָיו בְּגִמְרוֹ
 מִלְּאֵיכְתּוֹ לְעֵין כָּל
 יִמְלֹךְ: לְכָל גְּבוּהַ יִפִּיל

גְּמַכְרוּ יוֹנִים לְבָנֵי יוֹנִים
 וְרַחֲקוּם מֵעַל גְּבוּל מְלוּכָה:
 נִאֲרָו בְּרִית נֹדֶת וְהִמְרִידוּ
 עִם בְּאֵל וּמְגֻרֹם בְּלֹא כַח
 מִכְּבִנֵי מְלוּכָה: שְׁעִיר
 הַחֲנִיף לְהוֹרִדוֹ בְּצִדּוֹ
 וַיִּירָשׁ בְּקוֹל בְּכִי חָרָב
 וּמְלוּכָה: מִיּוֹן שָׁגַב חֶלֶק
 הַיּוֹת גְּבִיר לְאַחֲיוֹ וְעוֹד
 תִּסּוּב לְיִשְׂרָאֵל מְלוּכָה:

כְּפִתּוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיְהִי בִישְׂרָאֵל
 מֶלֶךְ בְּהַתְּאֵסֶף רֵאשִׁי עִם יַחַד
 שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל:
 עָשָׂה לָּךְ בְּצִיּוֹן יֵשׁוּם נֹרְאָת
 כְּאֵן תִּצְלַחְנָהּ בְּכִסֵּם
 מְלוּכָה: מ' עוֹרֵר וְהִקְיָן

והר

משובש

אַחֲשֵׁרוֹשׁ שְׂגוֹר תַּחֲלֶה לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים וְהַקְּטָנָה הַטַּה לְבָנָו לְגֹזֵר לְהַשְׁמִיד
 וְלִהְרֹג אֶת כָּל חַיִּל עַם וּמִדֵּי הַנְּזִירִים אֹתָם. יוֹכִים, תֵּאֵד לְיִשְׂרָאֵל וְרַחֲקוּם וְכוּ' כְּדַכְתִּיב
 וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יִזְרְעֵלִים מִכְּרַתָּם לְבָנֵי הַיּוֹנִים לְמַעַן הַרְחִיקָם מֵעַל גְּבוּלָם (יִואֵל ד'ו').
 נִאֲרָו, כְּעֵלֶיךָ, כְּמוֹ נִאֲרַת בְּרִית עֲבָדְךָ (תִּלְיָ' פֶּט מ). וְהִמְרִידוּ וְכוּ', נִקְשָׁו לְהַמְרִיד
 אֶת יִשְׂרָאֵל בְּחַלְהִים, וּמְגֻרֹם, וְהַפִּילוּם כְּמוֹ וְכִסְאוֹ לְאַחַן מִגֵּרַת (תִּלְיָס פֶּט
 מד). מִכְּבִנֵי מְלוּכָה, הֵיכָן הַשְׁמַכְאִים הַפִּילוּ הַיּוֹנִים, כְּמִנְחָר כְּנוֹסֵחַ בְּמֵי מִתְּסִי
 בֵּן יוֹחָן כִּהֵן גְּדוֹל וְכוּ'. שְׁעִיר, עֵשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר. הַחֲנִיף לְהוֹרִדוֹ נִזְדָּו, כְּמוֹ שֶׁאֲמַר
 ז'ל עַל כִּי לֹד נִפְיוֹ (נִרְאֵית כֶּה כַת). וַיִּירָשׁ בְּקוֹל בְּכִי חָרָב וּמְלוּכָה, כְּדַכְתִּיב
 וַיִּשְׂאֵר עֲשׂוֹ קוֹלוֹ וַיִּבְךְּ וַיִּשְׁעַן יָמָּו וַיִּחַר אֲבִיו וַיִּאֲמַר אֵלָיו הִכָּה מִשְׁמֵנִי הָאֵרֶן (נִרְאֵית כֶּה כַת)
 וַאֲמַרְוּ בְּשׂוֹמֵר עֹבֵב מִזְמֹר פ' בְּזִכּוֹת שֶׁלֶשׁ דְּמַעוֹת שֶׁהִרְיֵד עֲשׂוֹ הַפִּילְטוֹ הַקְּטָנָה לְכָל
 הָעוֹלָם וְנִחַן לוֹ שְׁלוֹה וְכוּ'. שׂוֹג בְּחֶלֶק, כְּגַב יַעֲקֹב לְיֵשׁ חֶלֶק. וְהֵיכָן בְּאוֹתָהּ הַנְּדָכָה
 עֲזָמָה שְׂבָךְ לְעֵשׂוֹ אֲחֵר הֵן גְּבִיר שִׁמְתִּיו לָךְ וְגו' וְלִכֵּן עוֹד תִּסּוּב וְכוּ'. וַיְהִי בִישְׂרָאֵל וְכוּ',
 דְּבָרִים לְיִגָּה'. עֵשׂוֹ לָךְ בְּנִיּוֹן וְכוּ', עֵשׂוֹ לְהוֹרִיעַ שִׁמְךָ לְנֶרְךָ מִפְּסִיךְ גּוֹיִם
 יִרְגֹּזוּ בְּעִשְׂמֶךָ כִּדְרֵי אֹת (יִשְׁעִי' סד א). כִּאֵן תִּצְלַחְנָהּ, כְּמוֹ שֶׁהִלְחַתְתָּ מֵאֵן
 כֵּן תִּכְלִיחֶה עוֹד. עוֹרֵר וְהִקְיָן, ע'שׁ הַעִירָה וְהַקִּיפָה לְמַשְׁכְּטֵי (תִּלְיָס לֶה כג) וְע'שׁ
 עוֹרֵר

והר וגבע יִשְׁפִיל. לְכָל
 אֹם יִאֲפִיל. וְכִי־זֹר
 זָרֹעַ יִמְלֹךְ: לְרֹאֵי
 יִקְפִיל. וְהַדְּשִׁים־כְּפִיל.
 לְיוֹם זֶה פֹּר הַפִּיל.
 מִצִּיּוֹן לְמֶלֶךְ: מָטוּ
 גִּזְיִים. הָמוּ גִּזְיִים. מְעַדוּ
 מִתְנַגְּאִים. גָּאָה בְּבֹאוֹ
 לְמֶלֶךְ: מְלָכוֹ דְגִזְיִים.
 נִטְלוּ סְגִיּוֹם. מֶלֶךְ
 הַגִּזְיִים. עַתָּה אֲתָה
 לְמֶלֶךְ: נְדִיבֵי־עַמִּים.
 יִאֲסְפוּ מֵעַמִּים. נִשְׂוֹא
 מְעַטֵּי עַמִּים. אֶל
 מְקוֹמָם יִמְלֹךְ: נִגּוֹן
 נְעִימִים. לְמוֹלָם

מנעימים

מְשׁוֹשׁ בְּלֵ הָאָרֶץ. וְכוּנֵן
 בְּסִיָּאָה: בְּקִרְיַת מְלוּכָה:
 בְּכַתּוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה יִפָּה נֹחַ
 מְשׁוֹשׁ בְּלֵ הָאָרֶץ. הֵר צִיּוֹן יִרְבֶּתִי
 צִפּוֹן קִרְיַת סֻלָּה רַב:
 פָּגַי מְאוֹר לְבָנָה. וְחַמּוּה
 תַּחֲפִיר: וַיְבוֹשׁוּ עוֹבְדֵי־מוֹ.
 בְּשִׂאֲתָךְ מְלוּכָה: ס' פֶּאֶר
 עִיר יוֹפִי. לְבָרָה בַּחֲמָה.
 וְגִלְהָ לְנִגְדָה נֹחַ כְּבוֹד מְלוּכָה:
 בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָה. וְחִפְרָה
 הַלְבָנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה כִּי מְלָה
 יִי צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם
 וְנִגְדָה זִקְנֵי כְבוֹד:
 צְבָאוֹת גְּאוּלֵי צִעֵן. שׁוֹרְרוּ
 בְּלֵי־לַיְלָה חֵג. וְהוּא לֵיִלָּה גִשְׁמֵר.
 לְסַחֵף מְלוּכָה: ס' צִעְדוּ בְּמִי
 שֶׁעַל. צִפּוֹן בְּרוּחַ שֶׁכֶל. אָנָּה
 יִבְטְעוּ. וַיִּקְבְּלוּ מְלוּכָה:

בכתוב

עורי עורי לבשי עז ורוע ה' וגו' (ישעיה כ"ט). יפה טוף וכו' (תילי' מס ג'). פני
 מאור וכו' ככתוב וחפרה הלבנה וכוסה החמה וגו' (ישעיה כ"ט). פאר, כ"כ בכ"י
 צקמנות הפ' והוא לשון בקשה. לנרה כחמה, תאר לישראל. נבואות גאולי נוען
 נבואות ישראל שנאלו מלען מלרים. שוררו בליל חג, שאמרו הלל בליל אכילת
 פסחים כדאיתא במדרש תילים והביאו רש"י בישיבה ל' כ"ט. והוא לילה כשמר
 לסחף מלוכה, כמו שאמרו רז"ל ליל שמורים לילה המשומר ובא לעתיד לבא.
 לסחף, ל' כליון כמו מדוע כס חף אביריך (ירמיה מו טו) ותרנוס יונתן מה דין
 ח' יתברו גיבורך, וע"ש פירוט רש"י. נעדו, הלכו במשעול בני הים, לשון מי
 מרד בשעלו מים (ישעיה מ יב), לפו וכו', הכינו ברוח שכל אנה יוכטעו
 לעתיד בזמן הקיבוץ ויקבלו את המלוכה ככתוב תביאמו ותטעמו וגו' (שמות
 טו יז) ולהכי נקט לשון כטיעה ובלשון עתיד כדאי' בילקוט ח"ל תביאמו ותטעמו,
 כטיעה

כפחוב בתורה תביאמו
 ותשמעו בהר נחלת סבון לשבתה
 פעלת יי מקדש אדני כוננו ידך:
 ונאמר יי ימלך לעולם ועד:
 קמטו שערי זבול בית
 עולמים כי מבינימו
 שבתה מלוכה: מן קדוש
 יבא בם לעלמים ואז ישאו
 זמרה והלולים לארון ^{ראש} כי ימלך: עוזו יד
 בהשיאו להרים נשיאו עמסו בנשאו יעז
 וימלך: עלרום משיאו ידיהו בנשאו על הוד
 כסאו יושב וימלך: פור תפורר ארץ בכליון
 וחרץ פח ביושבי הארץ ירגזו וימלך: פחד
 שופרות ערץ ישלש וכם ירץ פאר מכנה
 הארץ יעלו ביימלך: צבי מהדרם יעל ואדר
 משעל צהל משמי מעל ירגנו כי ימלך:
 צבאות כל פעל לצלעם ירטי תעל
 צפירת פאר להעל הזן לצדק ימלך:
 קצינים אשר מלכו אדרת שליכו קול
 יתנו וימליכו לארון כי ימלך: קרואים
 ימלוכו

כטיעה שאין בה נתיבה וכו' קומטו, נגזרו וכרתו (איוז ככ יו), והוא
 כענין שבעו בארץ שערמה (איכה ב ט) וכנגד זה אמר קדוש יבא בם
 לעולמים ואז ישאו ראש וכו' כלומר תחת אשר עתה טבעו בארץ יסורו
 לעלות ולשא ראש לעל כשיבוא בם הקב"ה לעולמים כדכתיב ונתתי את
 מקדשי בתוכם לעולם (יחזקאל לו כו), ואז בסדנא מלוכה ישאו ראש
 ככתוב

ראש . פתחו מלכות : **ימרוכו** . ואתחרו
יחלוכו . קוממיות
ילכו . ובראשם ימלך :
רו המכמן . ליום זה
מזמן . רשום למועד
וזמן . ובו נזקם ימלך :
רועה נזמן . בכאו
מתימן . רוח יסעיר
בתימן . בגלעד ימלך :
שנאן עליות . וסוד
פליאות (כ"א פליאות) .
שיר מתרוליות .
יפצחו בו ימרוך :
שאות תחתיות . והוד
אותיות . שאון המון
בריות . יריעו ביימלך : **תפן כם בשמש** . שמו
לפני שמש . תארו כצאת השמש . במלכו
ימלך : "תומך ממזרח שמש" . יעד מבואת

פתחוב שאו שערים ראשיכם
 והשאו פתחי עולם ויבא מלך
 הקבור . מיה מלך הקבור יי עווז
 וגבור יי גבור מלחמה ונאמר שאו
 שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
 ויבא מלך הקבור : מי הוא זה
 מלך הקבור יי צבאות הוא מלך
 הקבור סלה :

רבצה עדינה . שקרה
מאלמון . כי ארך לה . קץ
המלוכה : מ' ריבו מושיעים .
שאו ארך מאדום . ושית
על אדון . הוד המלוכה :
 בפתוב על יד גביאך ועלו
 מושיעים בהר ציון לשפט את הר
 עשו וקחה ליי המלוכה :

שוא שנא אל . והוא על
 לשוננו

שמש

ככתוב שאו שערים וגו' (תילים כד) . רבצה עדינה וכו' , עש"ה שמעי זאת
 עדינה היושבת לבעת האמרה בלבנה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה
 ולא אדע שכול (ישעיה מז ס) . ריבו מושיעים , אתם המושיעים שעתידים
 אתם לעלות ולשפוט . שאו אדר , קחו לבוש מלכות . על אדון , כ"כ בספרינו .
 ובכ"י על אדום ורומו למחמרם בכ"ר פ' ס"ג דף ע' ד' יבוא אדום ויפרע
 מאדום ע"ש . ככתוב ועלו מושיעים וגו' (סוף עונדיה) . שאו שאל אל דכתיב
 עש הנה שאל ה' וגו' לשון שקר וגו' (משלי ו יז) . והוא על לשוננו וכו' ,
 עש"ה

שָׁמַשׁ • תָּמָה בָּרָה

בְּשָׁמַשׁ יְרוּמָם וַיְמַלֵּךְ:

בְּכַתּוּב בְּתוֹרַתְךָ יי מֶלֶךְ לְעֵלָם

וְעַד: וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּישׁ אָנוּ בַּיַּעֲקֹב

וְלֹא רָאָה עִמָּל בְּיִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ

עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי

בְּיִשְׂרָאֵן מֶלֶךְ בְּהַתְּאִסֵּף רָאשֵׁי עַם

יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ

כְּתוּב לֵאמֹר כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל

בְּנִפְתָּרִים: וְנֶאֱמַר יי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבָשׁ

לְבָשׁ יי עַז הַתְּאֵזֵר אֵת תַּכּוֹן תִּבְלָה

בְּל תַּפּוּזִט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים

רָאשֵׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד

יי עִזּוֹ וְגִבּוֹר יי גְּבוּרַת מַלְחָמָה: שְׂאוּ

שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם

וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ

הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד

סֵלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ חֲנֻכָּיִים

כְּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ

יִשְׂרָאֵל וְגָאֵל יי צְבָאוֹת אֲנִי רֹאשׁוֹן

וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמַבְלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים:

וְנֶאֱמַר וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּחַר צִיּוֹן

לְשַׁפֵּט אֵת הָרַע עֲשׂוֹ וְהִתְהַלֵּךְ

דַּפְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהִיָּה יי

לְמֶלֶךְ

לְשׁוֹנֵנוּ • בִּקְשׁ אִמֶּת וְאֵין •

וְהִקְדָּה מְלוּכָה: מ' שְׂדֵי

הַסֵּר אָנוּן מִצְבָּאֵיךָ • וְיִרְעוּ

לָךְ • תִּרְוַעַת מְלוּכָה:

כְּכַתּוּב בְּתוֹרַתְךָ לֹא הִבִּישׁ אָנוּן

בַּיַּעֲקֹב וְלֹא רָאָה עִמָּל בְּיִשְׂרָאֵל יי

אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ:

תַּחְזוֹר גְּאוֹת • תַּתְּאֵזֵר

עַז • לְבַל יִשְׁתַּרְר • זָר

בְּמְלוּכָה: מ' תַּכּוֹן תִּבְלָה • כִּי

יִנְעַר רְשָׁע • וְשָׁם צָדֵק

לְרַגְלָיו • וַיִּצְנַף מְלוּכָה:

כְּכַתּוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יי מֶלֶךְ

גְּאוֹת לְבָשׁ לְבָשׁ יי עַז הַתְּאֵזֵר

אֵת תַּכּוֹן תִּבְלָה בְּל תַּפּוּזִט:

תִּקּוּם גּוֹיִם תּוֹכִיחַ לְאֻמוֹם •

תִּשְׁבּוֹר מִמֶּה רְשָׁע • מוֹשֵׁל

הַמְּלוּכָה: מ' תַּחְלִיף אֱלִילִים •

תִּשְׁגֹּב לְבִדְדָה • תִּקְרָא

בְּצֶחַ • יַחֲדָה בְּמְלוּכָה:

כְּכַתּוּב עַל יַד גְּבִיאָךְ וְהִיָּה יי

לְמֶלֶךְ

ע"ה שפתותכס דברו שקר וגו' (ישעיה נט). לא הביט וגו' (במדבר כג כה). ככתוב ה' מלך וגו' (תהלים נג). כי יונער רשע, כדכתיב וינערו רשעים ממכה (איוב לח יג). תקום, לשון נקמה כמו לא תקום ולא תטור (ויקרא יט יח). תוכיח לאומים, ע"ה והוכיח לעמים רבים (ישעיה ב ד). תשבור וכו', ע"ה שר ה' מטה רשעים שבע מושלים (שם יד ה). תקליף חלילים תושגב וכו', ע"ה והאלילים כליל יחלוף (שם נ יח) וכתיב גביה וכנגב ה' לגדו ציון כהוא. והיה ה' למלך וגו', זכריה יד ט'.

למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
 אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כולו
 בכבודך והנשוא על כל הארץ ביקהך והופע בהדר גאון
 עוֹך על כל יושבי תבל ארצה: וידע כל פעול כי אתה
 פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
 נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
 קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
 ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה
 אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי
 מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:
תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי
 עולמים. אם כבנים. אם בעבדים. אם כבנים רחמנו
 ברחם אב על בנים. ואם בעבדים עינינו לה תלויות.
 עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:
 ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא.
 מבין ומאזין מביט ומקשיב לקול תרועתנו
 ותקבל ברחמים וברצון סדר מלכותנו:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך נגלו
 כל תעלומות והמון גסתרות שמבראשית: אין שכחה
 לפני כסא כבודך. ואין גסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את
 כל המפעל וגם כל היצור לא גכחד ממך. הכל גלוי וידוע
 לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי
 תביא חוק זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים

יחפש לי. צדק לזכרון: כבעם. תזמך למענו
 באבות בטהתי. ופעלם יעש. ויצורים יזכור:
 אבלתי. והם היו לי. קדם זכר שמבראשית.
 לזכרון: גברה זרועי. קשח תבואת ראשית.
 מחגי נא. לבל יפח מני. שרש בכור ראשית.
 שם וזכרון: גבר אם יעמוד ירא וזכור: שצף
 לפניו היועיל. בעת יבקש חרישית. גם חר
 מני. זכות לזכרון: הצתי להשית. שובה אשר
 קלובש אפור. והשן השית. לשוכבים יזכר:
 המשפט. אשר גם הוחק. זכר ראש עפרות.
 שמי לזכרון: דלג במחתה. ותולדות ספורות.
 עד יעצר גגף. בגשת זר רשום ספורות.
 מכהן. יקוד לזכרון:

הביטה

למספר

ופעלם, זכות מעשיהם. כח, כאשר אמר משה מחני נא (שמות ל"ב ל"ג) אז
 נגרה זרועי לכל. ימח מני וכו', כדכתיב גם סלחתי כדכרתי, אבל עכשו
 אין מי שיעמוד לפניו להועיל. דנתי, שמתי. אשר גם הוחק שמי,
 כדכתיב ופתחת עליהם שמות בני ישראל (שמות כ טו). דלג במחתה וכו',
 דכתיב (במדבר י"ג) ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה וגו' ותעזר המגפה.
 בגשת זר מכהן, כאשר נגש קרח הזר לכהונה וזוהי ליקוד לש כי קרח מן
 השרופים היה כמו שקבלו רז"ל. לזכרון, ככתיב גם זכרון לפני ישראל.

ווער קחן חיד דח פערטה ייריגו? ווער קחן חיר טוגעדען חויפליכרן לזון מנדענקטן?
 וקחטע הקטטע חיד היין פערטרייען חויל דיח חורפקטר; מבער זמגע סחן המכע חיד
 חיהרער פרחוואטן טהמטען גענקסטען, דיח חיר פרחוואטן דיענטען לזון מנדענקטן.
 דקרט פחיד חיד ומחטיגע חונטערטטיטלונג, מוז משה ספרתך מחני כא?; דייעזע
 ווארטע ערהיעלען חיר נאמן חונד מנדענקטן. חונד הקטטע חיד חויד חוינן פערטיגן
 בעטער, ווירד ער חיר ווהאל פרחוואטן, ווטן טוגענד פחן חיר ערפחררערט ווירד לזון
 נדענקטן? וויח פערגיגט קחכטע חיד דחחמוני ויין, מוז אהרן דמהערלמך
 ח'ו פריענטערוממטעל חונד ברוטטייר, ווח היין נחמע חייגעגרחכען וואר לזון
 מנדענקטן! טענון חיינטיגע ער דקרט חיר דער פחכנע הערבייח חונד טהמטע דעע
 טעערבטן חיינהאטן, מוז יענער גכחיינט (קרח) לו רייכערן יך נחמטע חונד פערט
 זעהרט

(¹) ייעהע חין ס' שמות קחסיטן ל"ב פיערו ל"ב. (²) שמות כ"ח כ"ט.

הַבִּיטָהּ אֵלַי. בְּעִמְדֵי לְפָנַיִךְ. לְמִסְפָּר חוֹל יוֹבוֹר:
 אֵינִי בְקָרְבִי אֶגְוֹשׁ. תְּנִי רִבְעַ מִסְפָּרוֹת. מִחֲנִנֵי
 לְזָכְרוֹן: הַיֵּשׁ מִי יִפְלֹל. לְכַפֵּרֶת רָגֶשׁ שׁוֹפְרוֹת.
 וַיִּשִׁיב חִימָה. וַיּוֹחֵק לְהוֹרֹת. לְשִׁפְרָרִם יוֹבוֹר: זָכַר
 שְׂמוֹ לְחֶרֶן: וּמִי שׁוֹנֵא בְצַע. קָרִיאַת סֵפֶר. אֲשֶׁר
 יְדַבֵּר עֲנֵו בִי. וַיַּעַן וַיֹּאמֶר עַד.
 אֲדוֹן לְזָכְרוֹן: וּבִטְלָה חֶלֶב.
 יִכְפֹּר בְּעַדְנֵו. וּבְנִגְדֵו שְׁנֵי עֶפְרַיִם.
 יַעַל לְזָכְרוֹן: זַעֲפָ יֵרָא וַיֹּאמֶר. תְּהִי יִדְךָ

מצוא

בי

תוי, רשמי, כלומר שאוכל לרשום אותו לזכרון והוא ל' והתיות תו (יחזקאל מ ד).
 היש מי יפלל, כפינחס שאמר ויעמוד פינחס ויפלל (תילים קו ל) וכתיב פינחס בן
 לעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו לכן הכני כותן לו את בריתו שלום (בנודר כ"ה).
 ומי שוכא בצע וכו', כלומר היש עוד שוכא בצע כשמואל שאמר עט בני נגד ה' ונגד
 משיחו את שור מי לקחתי וגו' ונת קול יוצאת ואומרת עד דכתיב שם ויאמר עד
 (ש"א יב ה) וכמו שפירש"י מעטס רז"ל. ובטלה חלב וגו', שיכפר בעדנו בטלה חלב
 כשמואל שא' בו ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלהו עלה כליל לה' ויעק שמואל אל
 ה' בעד ישראל ויעכהו ה' (ש"א וט). וכנגד שני עפרים, כנגד משה ואהרן שנקראו
 שני עפרים בשיר השירים ד' ה'. יעל לזכרון, שמואל עלה ונחשב כמשה ואהרן דכתיב
 משה ואהרן וכהניו ושמואל בקרואי שמו (תילי' לו ו) וכמו שאז"ל במס' תענית דף ה' ב'.
 זעף ירא וכו', כלומר היש מי שיראה זעף של הקב"ה ויאמר תהי ידך בי כמו שאמר
 דוד אל ה' בראותו את המלאך המכה בעס ויאמר הנה אנכי טאאתי ואנכי העוית

לעהרס וחוררע פֿחַסָּ פֿייער דעו פֿנדענקענ¹. ערכמחע דרך חייו, ה' גחטט
 וטען חך פֿחַר דיר בעטע! חין חייכער מיטטע פֿינדעט ויך קיינר מעהרן, דער עו פֿער
 דיענט, חוילגעלייכעטע לו ווערדען לזען חדרעקען. ווח חינוט חייכער ווח פֿינחס², דער
 פֿלועבערדיינן גריטן בעזפֿחֿטטיג, דעסן נחמן דער לוקנבֿט חוילגעלייכעטע ווערדען
 קחֿטע לזען חדרעקען. ווח גיבט: חייכען חוכחייגענכייט: גיגען (גוייך שמואל), וועלכער
 יחֿטע: „בעליגט וויער היך³!“ ווח דער הערר ועלובט חיהן דחו לייגיס דער
 טרייע גחב לזען חדרעקען? ער ווחר'ג, דער חין וויגלחֿת פֿספֿערטע פֿיר חונג לזען
 פֿערזוקה: ויין רוהטן בווייבט — ווח דער פֿחֿן משה חונר אהרן — בעס
 סטפֿ: דיגחית חדרעקען. ווח גיבט עז נחך חיינן דוד, וועלכער — חלז ער דען גריט
 דעו העררן: חמה — חויריעל: „פֿחֿלזֿפֿיהרע דיינען סטרייך מן חויר⁴!“ ער ווחר נחך
 דעט

(¹) זיעהע חין במדבר יז' ריח געטיכטע קרח'ו. (²) במדבר כ"ה.
 (³) שמואל א' קחטעטו יב. (⁴) שמואל ב' קחטעטו כ"ד פֿערזו יז.

בי אשר בלב אלהיו. הוא
 לזכרון: זעק והשיב. חרב
 לא נדנה. והושבת לו בשמש.
 גם לזכרון: חבתי בעת
 עזר. לפותח וממטיר.
 במשיב רוח לגל. אבוד
 מזכרון: חי לראות ברית.
 בדברו קנאתי. ביעובו עם.
 ברית וזכרון: טרם היה לי.
 מכפר פנים. מנחה הלכת.

פעלת

כשחד

ואלה הכאן מה עשו? ת הי כא ידך בי! וגו' (א"כ כד"ז). אשר כלב אלהיו הוא,
 ככתוב עליו ונקש ה' לו איש כלבבו (ש"א יג יד). זעק וכו', דוד זעק אל ה' והשיב
 המלאך החרב א נדנה ככתוב ויבן שם דוד מונח ויקרא אל ה'; ויאמר ה' למלאך וישב
 חרבנו א נדנה (דה"א כא כז) ועל זאת הושת לו כמש וכו' ככתוב כסאו כמש נגדי
 (ת"לים פט כ). בעת עזר, בעת עזרת גשמים. לפותח וממטיר למי שהוא בידו
 מפתח של טל ומטר באל' המשיב רוח וכו' כדאי' בירושלמי פרק ה' דברכות והעתקתי
 לשוכו במוסף ליום ראשון של פסח בתפלת טל. כמשיב רוח וכו' טעמו כמשיב הרוח
 אל הילד שכבר היה אבוד מזכרון. והיינו אליה שהסיה הילד המת כמזכר במקרא
 במלכים א' ס"ו י"ז. חי לראות ברית וכו', טעמו אליהו עדיין חי וקים כדי לראות
 לעולם ברית מילה שמקיימים ישראל בעבור אמרו קנא קנאתי לה' אלהי נבואת (מ"א
 י"ט ט') וכדאי' בפרקי דר"א סוף פרק כ"ט אמר לו הקב"ה לעולם אתה מקנא
 קנאתי בשמים אל גלוי עדיות וכאן אתה מקנא על ברית סייך שאין ישראל עושין
 ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך, מכאן התקינו חכמים שיהיו עושין מושב כבוד
 למלאך הברית שכו' ומלאך הברית אשר אתם חפנים הנה בא וגו' עכ"ל. טרם, מאז.

דעס זיננע גחטטע, ער פֿוהטטע חיהו מן, חונר דענע געגעזן פֿערדער רכענדענע
 טווערעט ומוחרדע חיו רוח טיידע געטטעקט; זיין טהרמן וחרד דער זיננע גלייך
 געגרינדעט לזם עוויגן חזרענקעטן. ביח יענער דיררע דערט קהנטע חיד וחהו חויל
 רעגען הקפֿעטן, חן לזעערויכט חויל איהו, דער פֿערהאטענד ווחר, יענעט ענטע
 זעעלעטען קינדע רחן זעבען וויערלוגעבען¹) ער חייפערטע גחטטע חייפער חונר
 טפרמק²; „חיד חייפערט, ווייל דיין פֿחן ריינען בונר חיבערטעטן!“ חונר בחך
 זעבט ער לזם עוויגען חזרענקעטן³. ית, פֿחראחזו החטטע חיד ווהיכע חייטטען,
 גחטטע לז בעוהמפֿטיגען; חיד זיעס טפֿיוועמפֿער פֿחראחזו, זיעס חין זיננע טעמפֿן

¹ מלכי' א' קהיטען י"ז ² מלכי' א' קהפי' י"ט פֿערו י"ד. ³ מלכי' ב' קהס' ב' ס' י"א.

פַּעַלְתָּ אֶזְרָח־הָעֶרְוָה
 מִמִּזְרָח־פָּעְלוֹ יִזְרָח־
 בְּקֶרֶב שָׁנִים יִזְכֹּר־פַּח
 אִם הַטָּרַח־פָּרְחֵיו
 לְמִרְח־פָּלוּלוֹ יִצְרָח־
 בְּעָרִם יִזְכֹּר־זָכָר
 עֲקֵדַת מוֹרֵיח־כְּהֵית
 רֵאִיח־עָרֵי עָרוֹם
 וְעָרֵיח־סָבוּבוֹ יִזְכֹּר־
 עֶצֶב טָרִיח־אִם
 בּוֹאֲבָה פּוֹרֵיח־עֲתָרוֹ
 לְרֵאִיח־וְלִזְכוֹת יִזְכֹּר־
 מְחוֹלְלִים־שָׂרֵי אֲרָבַע וְעַלְמֵי
 בּוֹ כְּמִזְזֵי

פִּשְׁחָד לְזַפְרוֹן: טָרַף גִּרְדֵי
 וְסָמוּיִם לְמִסְבַּח־חֲדָרָיו בָּיָם
 וְחֶלֶב לְגִיחָח וְלֶחֶם הַפָּגִיִּים
 לְזַפְרוֹן: יִצְגַּתִּי עַל־גַּחְלֵי
 רִיקָה כִּי לֹא אֶלְמָן שְׂתִי
 לְזַפְרוֹן: יְהִי אֲבָטַח בְּךָ וְלֹא
 בְּגִדְיָבִים כִּי הֵם בְּקָבָר
 וְלִנְצַח שִׁמְךָ לְזַפְרוֹן: כָּל
 אֱלֹהֵי סְמֻכּוֹנָי וּבְחַמִּיקָה
 בְּקִשְׁתִּי לֹלֵא הֵם תַּמְתִּי
 וְאִנִּי לְזַפְרוֹן: כִּי הֵם בְּזֹרְעֵי

עיד

זיכור

טרף נרד וסמוים, היינו הקטורת והכוונה שאו היו לי לנרים רבים לכפר בעדי אבל עתה יונגתי על נחלי ריקה, והוא כענין והעמידה על נחליה ריקה למען תחס (יחזקאל כד יא), כלומר כשארתי ככלי ריק עומד על הנחלים שישרף ויפסד. כי לא אלמן וכי, טעמו אבל שתי ואמתי לי לזכרון הייעוד שיעדת באמרך כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו (ירמי' נא ה) וזוה בטחתי, וזה אסמך אליו יה חנטח נך וכי, לולא הס, לולא רחמיך כנר תמתי ואיני לזכרון. כי הס בזרוע עדיך לא באו, כ"כ בכל ספרינו וכי אבל התוספ' במס' ברכות דף י"ז ע"כ בד"ה והן

נרד חוזר וההררע טפסלערייטן רייכערן, בעטפרענגטע זיינען חוטמר מיט קפפערבאוט, ו'חכטע פֿתן חונטרייטט זיינען חגענענהמען דוֹטט חוזר זעגטע חויל זיינן טיט דמו טויברחד (לחס הפכים) לזען חנדענקען. חבער יעלט — פֿערר־זונטיג חוונדעסען, טטהע חיד לעהרענד דח וויע חיון זעטערער טחפן חויל גזע — דוח חמטע עז חיר פֿערהייסען, חיד ניכט פֿערווייטעט לז חמטע, חוזר דויע פֿערהייסונג כרינגע חיד נון חיון חנדענקען. דיר חווייו, גחטט, פֿערטרויע חיד, ניכט יענען ביטערן! יוח זעגען נון חוין גרמבע, כור דיון נחמע בזייכט חוין עוויגקייט חוין חנדענקען. יענע טרוגען לזמר לז חיינער ערהחלוטונג בייוח, דרך וומר עז דיינע בחרההערליגקייט, דוח חיד חיוחער וזכטע; ו'חרע דיענע ניכט געוועען; ח' חוקר' עז חנגע טחן פֿערגעסען, חיון חנדענקען. הייטע

של ראש השנה

עב

עדיך לא באו. רוממותיך
 בפיהם. שמו לזכרון: ליום
 זה גכמם. סכס השבונות.
 תחלה לימים. וראש
 לזכרון: להקרא בו. כתב עט
 ושמיר. גלוי ובאר. וידוע
 לזכרון: מות וחיים. שלום
 ומלחמות. צחצחות ושבע.
 באים לזכרון: מעללי גבר.
 ומספר צעדי. נשפחו
 מאנוש. ולא לזכרון:
 נסתרה ברבי. מי יוכל
 שיח לשוא נכתב לי. הטא
 לזכרון: נגר פני גבר.

לזכור

מעשי

גרם עדיך באו ע"א. ליום זה, ככמס, כעמן ל' הלא הוא כמות עמד
 (דברים לבלד). סכס שבונות, כלל הסוכס המצונות מעלילות בני אדם בכל
 ימות השנה. תחלה לימים וכו', כענין זה היום תחלת מעשיך וזכרון ליום ראשון.
 להקרא בו, בר"ה. כתב עט ושמיר, הכתב התקוק בעט ושמי' וגלוי ובאר וכו',
 והוא ע"ה חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפורן שמיר (ירמיה י"א) כלומר
 בכתב בלתי עלול להמק. מות וחיים וכו', כענין ועל המדינות בו יאמר איו
 לחרב ואיו לשלום וכו'. מעללי גבר וכו', כענין כי זכר כל היצור לכניך בא
 מעשה איש ופקודתו ועלילות מעדעי גבר וכו'. נגר פני גבר וכו', שהרי חותם

הייטע חיוט דער בעסטיווהטע טהג לנס מכסוס: הן זער רעכונגען (דער מענטשעג
 טהמטן); ער חיוט דער טהגע חנפחג, ער דער ערנטע לודער ועל טחפספסובג חג
 דענקען. הן חיהת ווערדען הן זע חויפגעלייכעטע מענטשענטהטען לויט חוגר
 דייטויך פטרגעלעזען חוגר קוגר לנס חנרענקען. טהר חוגר זעבען, פריערע
 חוגר קריעג, חתגעל חוגר חיבערפלוס, הן זעו קהוהט הייטע חין חנרענקען. ריח
 חנרונגען חיינעו יעדען חתגעזק וחהל, הן ריח חנלחהן זיינער טריטע, ריח
 חתגעט פחן חיהת פערגעטען, קהוהט הייטע פטר גחט חין חנרענקען. ווערקחן
 חתגען: „חיינע חנרונגען וינר הייחוד, פחנסוד וינר חיר חין פערגענהן
 חויפגעטריטען

מַעֲשֵׂיו יוֹכִיחוּ. וַיַּעֲנֶה בּוֹ
 בְּחָשׁוֹ. עַד לְזַכְרוֹן: שִׁיחוּ
 מְזֻמּוֹתַי. יַחַד כָּל בְּנֵי אִישׁ.
 עוֹבְרֵי תַחַת שִׁבְטִי. בְּצֵאן
 לְזַכְרוֹן: מִן סוּגַר דָּלֶת.
 בְּעַד תְּמוֹנוֹת בְּזַעַם. עַד
 בְּאִקְצָם. צֵאת לְזַכְרוֹן:
 כִּפְתּוּכֵי בַת זֶרְתָּךְ וַיִּזְכּוּ אֱלֹהִים אֶת
 נַח וְאֶת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּכֵה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ
 עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁבּוּ הַמַּיִם:
 עֲשֵׂה פְלֶא לְחַיִּים. לְכֹל
 וְהִיוּ בַמַּתִּים. הַיֵּשׁ אֲמַתְךָ.
 בְּקִבְרֵי לְזַכְרוֹן: עוֹרְתָּ אוֹ
 בַּפֶּעַל

יד כל אדם נו. סוגר דלת וכו', טעמו הקב"ה סוגר דלת בעד תמימים בעת
 זעם עד נא קצם ללאת וכענין מעשה כח בתנה שהסגיר ה' בעדו עד
 שעבר הזעם וחזר כך אמר לו לא מן התנה ככתוב ויזכור אלהים תג'
 (בראשית ח). עשה פלא לחיים וכו', עשה' הלמתיים תעשה פלא (תילים פ"ב
 י"ח) הייק מיכה מכלל שמדתך לעשות פלא לחיים. היש אמתך וכו' על
 שם הכתוב היסופר בקבר חסדך אמונתך באבדון (סס). עוררת או בפעל, או

חו"ב געטריבעטן לזכר זכרונען? ייכע החדוונגען ועלבוט געבען חיהו חו,
 סטריבעטן חיהו זיגען חו"ב טרעטען חו"ב לייגען חו"ב לזכר זכרונען. ספריעכט
 עהרפֿורטסֿפֿהן ספֿת רהטהטוסע דעו חו"ב טרעטען, חיהו טענטענקהע
 חו"ב, דיח חיהו חו"ב טרעטען דען הירטענטטחכ וויח טחפֿע געוואוטערט ווערע
 דעט לזכר זכרונען. עו וו"ב דעו חו"ב טרעטען רהטהטוס, וייכע פֿרחהטען
 (כח חו"ב דעטען פֿרחהטען) חין יענען חו"ב טרעטען חין דיח פֿרעלע לז פֿערע
 פֿויעטען, ביז לז לייט חיהרעו הערוינגעגען לז זכרונען.

יח טענהט חין דיינער זעהרע געטריבעטן; ענדיך דחלעט גחטט חן כח חו"ב חן
 חו"ב טענהט, חו"ב חן חו"ב פֿיער, וועלכע היט חיהת חין דער פֿרעלע וו"ב;
 גחטט פֿיערע חיינען וויכר חיבער דיח עררע, חו"ב דח"ב געוואוטערט זיך.
 לייגע דען זעבענדיגן וחו"ב טרעטען, זעס ויח כילט דען טרעטען לייכט; קח חין
 חין גרעכע דיינע טרייע ריהמען לז זכרונען? פֿרחהטען ניהוט דוח ריך חו"ב טרעטען
 דער

בְּפֶעַל. מוֹעֲזֵרְנוּ בְּרֵא
 פֶּעַל. הֵלֵא לְגַפְלֵאוֹתֶיךָ.
 תַּעֲשֵׂ לְזַכְרוֹן:
 פִּתּוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה זָכַר עֲשֵׂה
 לְגַפְלֵאוֹתֶיךָ חֲנוּן וְרַחוּם יי: וְנֹאמַר
 שְׂרַתְנָתוֹ לִירֵאֵיו יִזְכַּר לְעַלְמֵבְרִיתוֹ:
 פְּנֵה אֱלֹהִים בְּיוֹשְׁבֵי גְגֵימִים.
 מִקְשִׁיב לְטַבְּרֵימוֹ. בְּדַת
 לְזַכְרוֹן: מ' פֶּעַל לְפִנְיֶךָ.
 וּשְׁכָרָם אֲתָךְ. אוֹכְלֵי לֶחֶם
 הַעֲצָבִים. בְּסֶפֶר לְזַכְרוֹן:
 כִּכְתוּב
 יִקְשִׁיב תַּחֲנוּן. חֲנוּנִיו לְזִכּוֹר: זָכַר טַעַם
 שְׁפָטִים. וְאוֹת קֶצִיר חֲטִימִים. טַפְּשׁ שׁוֹטִימִים.
 יַחֲתַל מִלְּזִכּוֹר: טַרַח אֲרַבְעַת שְׁכָטִים. אִם
 גַּעֲנִשׁוּ גִשְׁפָּטִים. טַבַּע מִשְׁפָּטִים. אֲשֶׁר שָׁם
 יִזְכּוֹר: זָכַר חֲצוֹת לִילָה. וְתוֹדוֹת מִשְׁפָּטִי לִילָה.

שָׁכַן. כְּרוּבִים בּוֹ שָׁכַן.
 חֶסֶד נְעוּרִים יִזְכַּר:
 כִּיֹּר עִם כֶּן. וְנַעַם קוֹל
 הַיּוֹב. כִּבְיֹר בְּיוֹם מוֹכֵן.
 לְנִבּוֹנִים יִזְכּוֹר: זָכַר
 יְלִיד נוֹן. וּמִשְׁפָּטֵי אוּרִי
 אֶפְנוֹן. יִזְכְּרוּ בְּרַנּוֹן.
 פְּלֶאֶם לְזִכּוֹר: יִקְשׁ
 בְּרַק הַיְשָׁנוֹן. אִם
 הַיְשָׁלֵף לְתַחֲנוּן.
 חֲנוּנִיו לְזִכּוֹר: זָכַר טַעַם
 שְׁפָטִים. וְאוֹת קֶצִיר חֲטִימִים.
 טַפְּשׁ שׁוֹטִימִים. אִם
 גַּעֲנִשׁוּ גִשְׁפָּטִים. טַבַּע מִשְׁפָּטִים.
 אֲשֶׁר שָׁם יִזְכּוֹר:
 זָכַר חֲצוֹת לִילָה. וְתוֹדוֹת מִשְׁפָּטִי לִילָה.

חשך

התעוררת לגאלי בעצור פעולתנו הטוב, עוררנו עתה מכלי גיש בנו מעשי' כ"א לעשות
 עם חכר לכלאומך, כעכין לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד (תילי' קטוא). פכה

דער טוגענדען החובען מן. מ, ניט דרך חוץ דער טוגענדלוקען מן;
 סטיפטע דייכען ומונדערן חיון תהרענקען!
 וף לויטען דיח ווהרטע דייכענע הייליגען (דוד): „ געדחלעטניס סטיפטעטע זיינער
 ומונדער דער גנחדיגע, במרההערליגע, דער הערר! " לערנער הייסט עו:
 „ער גיבט ויינען דיענערן חוכטערהאלט, דענקט עוויגליך מן זיינען בוכד."
 ווענדע, מן גחטט, דיון תגעניכט דענען לו, דיח חין דייכען גחרטען (כית המדרש)
 ווילען חוכד בעסטתדיג מיט דיינער זעהרע יך בעסטעטיגען לונג תהרענקען!
 זיח כיהרען חיון מיהוועליגע זעבען; מיהרע טוגענד חוכד מיהרע בעלטהוכגען
 סטעהן ביח דיר חוכ בולע, מייגעטריעבען לונג תהרענקען.

חֶשֶׁךְ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה.
 נִגְוֵנוּ לְמוֹ יוֹכּוֹר: חֶקֶר
 מִפֶּקֶד לַיְלָה. יְגִיה
 בְּלֶהֱב לַיְלָה. חֶק הֶגְה
 יוֹמָם וְלַיְלָה. לְגִיהֶם
 יוֹכּוֹר: זִכַּר זֶה זְכוּל.
 אֲשֶׁר בְּכַעֲזֵי חָבוּל.
 זְדוֹנוֹת סָבוּל. עוֹד בֶּל
 יוֹכּוֹר: זַעַם פִּמְבוּל.
 אִם יִצְאָה לְחָבוּל. זְכָרָן

כַּפְתּוּב עַל יַד נְבִיאָהּ אִז נִדְבְּרוּ
 יִדְאִי יִי אִישׁ אֶל רַעְהוּ וַיִּקְשַׁב יִי
 וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו
 לְיִדְאִי יִי וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ:

צָצוּ שְׁעָלִים. מְחַבְּלִים
 בְּרָמִים. לְהִכְרִית מְגֻפָן.
 שָׁרֵשׁ וְזִכְרוֹן: חִזַּן צָרְרוּם
 בְּפֶרֶךְ. גַּאֲקוּ וּנְוֹשְׁעוּ.
 בְּכִשְׁר הַרְרֵי קָדָם. הוֹחֵק
 לְזִכְרוֹן:

כַּפְתּוּב בְּתוֹרַתְהוּ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת
 נִאֲקָתָם

יִרַח בּוּרָל. לְחַמְלָה יוֹכּוֹר: זִכַּר וְכַח כָּל
 פֶּעַל. בָּקוּ וּפְלָם יַעַל. וְאִם בְּמָרָד וְאִם
 בְּמַעַל. רַב חֶסֶד יוֹכּוֹר: וְאִם טוֹב וְאִם רַע.

אשר

אלהים ביושני נכים, היינו ת'ת'ס שהיו אתה מקשיב לנדברי' בדת לזכרון, ככתוב
 אז כדברי ידאי ה' וגו' (מלאכי ג טו). לנו, הניטו. שועלים, תאר למלרי' שחשבו לחבל
 כרס ה' נבאו' בית ישראל, וככה המכרי' בשועלי' כדאי' בילקוט נפסוק אחו' לכו שועלי'
 אמר רשב"א וזה השועל הזה ערום ומזיע לאחוריו כך המכרי' כתחכמו בשעבוד של ישראל
 וכו'. כררוס נפרך, לחנוס בעבודת פרך. כושר הררי קדם, בזכות האבות אשר הוסיק

וח' זניעטוט דוח ניערערטרייבען דורך דיינען פּרָכְעֶטען: „דחן חונטער
 רעדען זיך דיח גחטטע: פֿירלטיגען חונטערחיינחדער; דער הערר פֿערט
 ניווטט'ג, ער העט'זגעהקרט חונד אָסט, חיינ גערמֿכטניסבוך חיינדיהרען פֿיר
 דיח גחטטע: פֿירלטיגען חונד פֿערעהרער זיינענ נחוטענ."
 יענע טוויטן פֿיצע (מלריס), דיח פֿערדערבער דעו וויינגחרטענ, טרמֿכטיעטען,
 דעו סטחטן פֿחן דיינעטן וויינטטחקק (ישראל) לז פֿערניכטען, חונד לז פֿערטיאָגען
 דעסען חֿעדענקען. זיח העבען דיין פֿחֿק געקוואַלט דורך סווערע חרז
 בייט; עז שריע לז דיר חונד ווּחֿרד ערלֿוט, דוח דחֿכטעזט דער פֿרמֿח
 חֿיגקייט דער חורפֿטער, דיח פֿחֿר דיר חוּפֿגעלייכטעט ווּחֿר לזן חֿעדענקען.
 וח' טעעהט חֿיד דיינער זעהרע געטרייבען: „גחטט ערהחרטע חיהר יחוטערו,
 גערמֿכטע

אֲשֶׁר בּוֹ יָאֲרֶע. וְסִתּוֹ
 יִפְרָע. בְּסֵלֵי סִימָנֵי
 מְלֹאפוֹר: זְכַר חַיִּים.
 עַד כַּמָּה הֵם חַיִּים. הֵן
 לַמּוֹת אִם לַחַיִּים. הֵן
 חַי יִזְכּוֹר: הַמּוֹן שְׂאוֹן
 בְּרוּאִים. יַעֲבֹרוּ לְפָנָיו
 כְּמַרְיָאִים. הֲלֹא כִּמוֹ
 רֵאוּיִים. לְכָל אֶחָד

נִאֲקָתָם וַיִּזְכְּרוּ אֱלֹהִים אֶת פְּרִיתוֹ אֶת
 אֲבֵרָתָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב:
 קָדָם בְּנֵתָה לְדוֹרוֹת. אֵין
 בָּהֶם חֶפְזִין. חֲלַפְתָּם
 וְאֲבֵרָתָם. מֵהַיּוֹת לְזַכְרוֹן:
 מִיִּזְכְּרָתָה דוֹר מֵאַלְהֵי.
 אֲמַרְיָה הַנְּחַלְתָּם. לְמַעַנְם
 בְּכָל דוֹר. הַקְּתָה לְזַכְרוֹן:
 כְּפִתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשָׁה זְכַר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְיָה לְאַלְתָּה דוֹר:

רס

יִזְכּוֹר: זְכַר דְּלוֹת וְעֵשֶׁר. בְּצוֹרֶת וְחֵשֶׁר.
 דּוֹפֵי וְגַם יִשְׂרָאֵל. בְּדִין הוּא יִזְכּוֹר: דְּבַר גְּלוּי
 וְסִתָּר. בְּנִינּוֹת וְסוֹתָר. דֵּי חֶסֶר וְיִתָּר. לְקַצֵּב
 יִזְכּוֹר: זְכַר גְּנוּנִים לְיֹשֵׁב. כְּמַדְבַּר וְיֹשֵׁב.
 גְּשָׁם וְרוּחַ לְנֹשֵׁב. מֵהַיּוֹם יִזְכּוֹר: גְּרוֹן

להקשב

לזכרון נאלו ככתוב וישמע אלהים וגו' (שמות נ כד). קדם בנת לדורות וכו' כדאי' במס' חגיג' דף י"ג ב' תתקע"ד דורות שעלו במחשבה להנרא' ונטרדו כי לא הי' בהם ספן לקבל התורה לכן נטרדו מן העולם וכתבה התור' לכז' דורו' מאדם עד משה לקיים מה שאמר דבר טוב לאלף דור (תילי' קה ח) ע"ש פי' רש"י ז"ל והענין מובאר יותר בשו"ת טוב בספן' הנזכר באמרו שם תתקע"ד היו ראויים לעמו' וכולם ננוחו בדור המבול

גערמלעטע אויך מן זיינען בוכר מיט אברהם יצחק חנה יעקב" חין דער פֿקרועלטע הערקטעט דוח חיינע חונניטלע געטועלטע פֿקווע חונר זיינעטעט ויח פֿערטווינדעט (*); ויח קמטען ניכט מינהר חין מדרעקעטן. דח: טויערזעטע געטועלטע נהמוט דוח חוין, מיכרנמבוס מיהת דיינע טריפעטן חונר זיינעטעט ויח דער נכחועלט חוין לונ מדרעקעטן. ויח זייטען דוח ווקרטע דיינע הייזגעטן: „עוויג דעקט ער זיינען בוכר; זיין ווקרטע דחוער בעמנהול, דעט טויערזעטען געטועלטעט." חתכטיגע

(* זיעהיג מיין באור.

לְהִקְשֹׁב • מַעַם שְׁמוֹ
 חוֹשֵׁב • גְּלִיזַת לְהִשָּׁב •
 בְּיוֹם תִּקְעוּ יְזָבוֹר: זְכוֹר
 בְּהַל וְחִימָה • קָרַב
 וּמִלְחָמָה • בְּקוֹעַ
 חוֹמָה • לְחוֹמַת יָם
 יִזְכֹּר: בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה •
 אִם הָקַנְס מְהוּמָה •
 בְּצוּר קוֹל הוֹמָה •
 לְאֶדְמָה יְזָבוֹר: זְכוֹר
 אֲמוּנָה וְשָׁקַר • אֲזוּן
 שִׁיחַ וְסָקַר • אֹרֶת
 פְּקִדְתַּי בְּקָר • לְרִגְעִים
 זְכוֹר

רָם חֲשַׁק מְאֹד • בְּכַלֵּת
 גְּעוּרִים • הַרְוִיגָה וְעִנְיָה •
 תִּתְהַלֵּךְ לְזָבְרוֹן: מִן רָצָה
 אֲחֵרִיךָ • בְּנִיא צִיְהוּצָלְמוֹת •
 אֲהַבֵּת בְּלוֹלוֹתֶיהָ • תַעֲשֵׂה
 לְזָבְרוֹן:

פְּתוּב עַל יַד גְּבִיאָה הַלּוֹךְ
 וְקִרְאתָ בְּאֲזֵי יְרוּשָׁלַיִם לְאִמֵּךְ כִּי
 אָמַר יי זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד גְּעוּרֶיךָ
 אֲהַבֵּת בְּלוֹלוֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ אֲחֵרֵי
 בְּמִדְבַר בְּאֶרֶץ לֹא זֹרְעָה:

שְׁחַתּוּעַם זֹי • שְׁאֵת שְׁמִצָּה
 בְּקַמִּיָּהם • שֵׁם פֶּסֶל וְלֹא יי •
 שְׁתוּ לְזָבְרוֹן: חֲשָׁבְלוֹ בְּמַעַט
 רִגַע • לֹלִיקָם בְּפָרְץ • מְעוֹרֵר
 שְׁבוּעָה

וכו' ועיין עוד בשיר רבנו בסוף מעות לא יוכל לתקון, רם, הקנ"ה. רבה אחריו, כלת
 נעורים רבה אחריו כדכתיב מאכני אחריו נרוכה (שיר אד). נביא נ"י ונלמות, רומז
 למדבר. הלך וגו', ירמ' ב' ב'. שחתו, בעגל. לוליקס נפרץ, משה ככתוב תילי' ק"ו כ"ג,

מחשבינו ומהוגעם הוטו דוח, מווערה חכענוטער, מן דייענער יוגענדר
 ברויט (ישראל) געלייגט; מיהרע קוואל חונד ליידען נמהוט דוח מין מדרענקען.
 זיח ס'הגוטע דיר מין יענער ס'ינוטערן וויזטע נחך; מ, מחשכטע דיר
 יענען ל'טרטיכע ל'טרויען ק'טווען מין מדרענקען.

יח מיט נייערע טריבען ררך דייען פר'פעטען: „געהע אין חונד רופע לויט מין
 דיר מ'הרען ירושלים' חונד ז'גע: זח ספריכט דער הער: חיד געדענקע
 דיר דייענע יוגענדיכע גע'הוויגקייט, יענען ל'טרטיכע ל'טרויען, ווע
 דוח זייר מין דער וויזטע ס'הגוטעט, מיט חונד רוכטב'הרען ל'מדרע...“
 דייען ס'הק ו'מורדע ד'חן מ'טרייניג, חונד ועטלעט זיך דער ס'מחך זייער וייער: מ'הער
 חויו; ע'ס טעל'טע חוין ג'מטלעכילד חויו, חוייע חונד'כט ל'ט מדרענקו. ס'חן
 ו'מ'רד ס'ערדערבען חיבערעו בע'ס'מ'סון ה'מטטע משהו'ך דע'ת חיינבר'ך ניכט טעטו
 געגענ

שְׁבִיעָה • וּבְרִית לְזִכְרוֹן : יִזְכֹּר : מ'אם לזול אם

לִיקָר • או לטעת אז
לְעַקֵּר • אָנוּשׁ בְּדַקְדוּק
וְחִקֵּר • לְמוֹשֶׁט יִזְכֹּר :
בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ זָכֹר לְאַבְרָהָם
לִיצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּבְתַבְרָךְ אֱלֹהִים
אֲרָבָה אֶת יוֹדְעֵכֶם כְּכַבְדִּי הַשָּׁמַיִם
וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֵתָּן לְיֹדְעֵכֶם וְנִחַלְוּ לְעָלָם :

תַּעֲבֹת מֵאֵז • עֵרַת כָּל
לְאֲמִים • חֲשַׁקְתָּנוּ מֵהֵם •
עֵדוּת לְזִכְרוֹן מ'תָּמוּר כְּכֹף
גְּמָאָם • דוֹר גִּשְׁבַח קִהְתָּ •
קָנְנוּ שְׂגִירַת • כִּי שִׁבְחָנוּ
מוֹבְרוֹן :

כתוב אלהים

זכרונו' שמו' ל'ב' י'ג' מאז, מתפלת מש' ואילך כמ' ש' ז' ל' (זכרו' ז' א) ג' דברים בקא עשה
מלפני הקב"ה ונתן לו, בקא שלא תהרה שכי' על ע'א ונתן לו שא' וכפליכו וכו'. תמור
כסף נמאס, הן ישראל שחורטן ראשון דכתיב כסף נמאס קראו להם (ירמ' ו) קחת
לך דור נשכח והיינו אותם שעלו מגלות בבל שחי' דור נשכח עד שנתיאשו מן
הגאולה, קננו שנית, ככזות יאעי' (יא יא) ציוס ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות

גַּעְבֵּנְגֵעֵטְטֵעוֹלֵט, נִיכְט רֵעַן גַּחְטֵטֵיזֵן טוֹחֹר חוֹדֵר בּוֹדֵר גַּעבֵרְכֵטֵט חִין חִנְדֵעֵנְקֵעַן.

זַח סֵטֵטֵהט חִין דִּיכֵיעֵר [עֵהרע גַּעטֵרֵיעֵבֵעַן : גַּעֲרֵעֵנְקֵעֵדִיכֵיעַן דִּיעֵנְעֵרֵן, אִכְרֵהט,
יִסְחָק חוֹדֵר יַעֲקֹב, וּחִין דוֹח מִיֵּהֲנֵעַן בִּיח דִּיר וְעִזְבוֹט לִיגֵעֵטוֹחֵרֵעַן חִמוֹט ;
חוֹדֵר הַחִיט מִיֵּהֲנֵעַן לִיגֵעֵטוֹחֵט : חִיד וּוִיזֵן חִייעֵרֵן וְחֵמֵעַן יֵחַ פִּיעֵן וּיִין [חֵסֵעַן חִיז
טֵטֵעֵרֵכֵט חֵט מִיֵּהֲנֵעַן, חוֹדֵר דִּיעוֹעוֹגֵמֵלֵעַ זְחֵד, וּחֵמֵמֵן חִיד גַּעטֵפֵרְחֵלוֹ, וּוִיזֵן
חִיד חִייעֵרֵט וְחֵמֵן חִייעֵבֵבוֹ, חוֹדֵר יֵחַ וְחֵלֵן עוֹעוֹיֵגֵחֵז חִיֵּה עֵרְבִגוֹט בֵּעִיטֵלֵן.

פֵּחֵן דַּח מֵן כֵּעֵטוֹחֵסֵעוֹט דוֹח, יַעֲרֵעַ הִיירֵניטֵעַ גַּעטוֹיירֵעַ לִז פֵּעֵרְחֵטֵייעַן
חוֹדֵר דִּין וּחֵהֵגֵעֵמֵלֵעַן מֵן חוֹזֵן לִז הַחֵבֵעַן — חִיין עוֹיֵג לִיגֵגֵים לִזֵּט
חִנְדֵעֵנְקֵעַן. סֵטֵטֵט חִייעֵר פֵּעֵרֵרֵעֵעֵטֵעַן מִיכֵלֵעַ דוֹח חִייעוֹט חִייעַ
חֵלוֹט, פֵּעֵרְגֵעֵסֵעֵעַ וּוִיעֵרֵרֵחֵוִיפֵגֵעֵטוֹחֵמֵעַן ; מֵן כֵּיט חוֹיך חוֹזֵן וּוִיעֵרֵעֵר
חוֹיך ! וְחֵגֵעַ טֵחֵן חוֹיט עוֹ פֵּעֵרְגֵעֵסֵעַן, חוֹזֵעֵר חִנְדֵעֵנְקֵעַן !

מוסף ליום שני

אלהים את בריתו את אברהם את
 יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי
 את בריתי יעקוב ואף את בריתי
 יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר
 והארץ אזכר: וזכרתי קדשך כתוב
 לאמר זכר עשה לנפלאותי חנון
 ורחום יי: ונאמר טרף נתן ליבאי
 זכר לעולם בריתו: ונאמר וזכר
 להם בריתו ויחם ברכ חסדיו: ועל
 ידי עבדיה הנביאים כתוב לאמר
 כה אמר יי זכרתי לך חסד נעוריהך
 אהבת כלולותיך לקתה אחרי
 במדבר בארץ לא זרעה: ונאמר
 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי
 נעוריהך והקימתי לך ברית עולם:
 ונאמר הבן יקיר לי אפרים אם ילד
 שעשועים בי מדי נברי בז זכר
 אזכרנו עוד על בן המז מעי לו
 רחם ארחמנו נאם יי:

בכתוב בדברי קדשך זכר עדתך
 קנית קדם גאלת שבט נחלתך
 הר ציון זה שבנת פו:
 תר איש תם. במי זרעי
 יכנה: שכל ידיו. לאות
 וזכרון: ה' תרפק משול
 אפרים. בשעשוע ילד ובן
 יקיר. הלא בכורי הוא.
 חקת לזכרון:
 בכתוב על יד נביאך
 הבן יקיר לי אפרים אם ילד
 שעשועים בי מדי נברי
 בז זכר אזכרנו עוד על
 בן הקמו מעי לו רחם
 ארחמנו נאם יי:

אלהינו

אלהינו

שאר עמו. וזכרנו (תילי' עד ב). תר, ל' חיקור. שכל ידיו וכו' מנאר כנראש' מ' י' י' תרפק ל' חינוק, וטעמו תרפק ותחבק אפרים שנמשל בשעשוע ילד וכו' ככתוב הבן יקיר לי וגו' (ירמי' לא כ), וכתיב גם (פסוק ט) ואפרים זכורי הוא.

וח' ויטען דוח וחרטע דיינע: הייזגען: „דענקע דער געוויינע, פֿערמאן דיר ערווארבען, רענו סטחאמען, דיר לזון חייגענטהונט בעפרייט, לזין' בערג, דען דוח בעוואהנט. „ נחֿדעטן פֿהטער יעקב, דער ביעדערמאן, נחֿגערהמלט העטטע, נחֿד וועלכעט פֿון ביידיען זעהגען זיין וואַמען גענחנטט ווערען זמלזטע, זעטע ער מיט בערהמלט זיינע רעכטע חוילן אפרים! הייפט. פֿן, ניט חויד דוח חיהן זיעברייך חוילן אפרים, דען המלדען קנחבען, דען טהייערן וואַהן! נחֿננטעט דוח חיהן זיכט דיינען ערוטגעבֿהרנען חוגר טריעבוט עז כיעדער לזון נחֿדענקען? —

וח' ויעשעט דוח דורך דיינן פֿירפֿעטען כיעדרטרייבן: „ חיוט אפרים חיר חוילן טהייז ערוטער ומה, מדר חיינער טשיעלע קנחבע? דען וואַ חיד נור פֿון חיהן טפרעכען, בזייבט ער חיר חייגעדענק חיוועדער; דמרוט חיוט חוילן חיינערען רעגע פֿיר חיהן. ערבמראען יח, ערבמראען ווילן חיד חיד זיין! וואַ טפֿריכט דער עוויגע. „

אלהינו ואלי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
 בפקדנת ישועה ורחמים משמי קדם וזכר לנו יי
 אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר
 נשבעת לאבותם אבינו בחר המזריה ותראה לפניך
 עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גב המזבח
 וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם בן וכפשו רחמך
 את בעסק מעלינו ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך
 ומעירך ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו את הדבר
 שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
 באמור: וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם
 מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי:

כטז ברית מילה עוסיפין זה בכתובת ארון הקודש.

זכור בריח אברה' ועקדת יצחק והשב שכוח אהלי יעקב והושיענו למען שמך:
 כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם ואין שכחה
 לפני כסא כבודך. ועקדת יצחק לזרעו (של יעקב) היום
 ברחמים תזכור: ברוך אתה יי זוכר הברית: ומקצין

תקיעה: שברים: תקיעה:

היום חרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי
 עולמים. אם פגנים. אם בעבדים. אם פגנים רחמנו
 ברחם אב על פנים. ואם בעבדים עינינו לה תלויות.

עד שתחננו ותוציא באור משפטנו איום קדוש:

ארכת שבתנו יערב לפניך אל רם ונשא.

מבין ומאזין מבית ומקשיב לקול תקיעתנו

ותקבל ברחמים וברצון סדר זכרונותנו:

אתה

אתה נגלית בענין כבודך על עם קדשך לדבר עמם מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טהר גם (כל) העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך בהגלותך מלבנו על-הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות ותשמיעם את-הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש בקלות וברקים עליהם נגלית ובקול שפר עליהם הופעת:

כחל יום ראשון בשנת אומרי בשני אשא. מיוסד ע"פ א"ב כפול בראשי הכרחות.

אשארעי בצדקתת
 לפועלי צדק אשאלה
 משפטי צדק קול
 להרים בשופר: אין
 קורא בצדק רודף
 צדק צדק אקרא
 שמעה צדק בקול
 בלול בשופר: בנתי
 במדעי. למרחוק
 שארת רעי במוי

אנוסה לעזרה. אמצא
 נגדי. אל קרוב לי. בעת
 קראי בקול: אשר בעדת
 אל. בקרבי נצב. ופה
 במקדש מעט. אצפצף לו
 בקול: בקרני הרשני. שה
 פזורה אני. נגזרהי
 ונאלמתי בלי להרים קול:
 באמור גונוני. נדחה היא.
 שומרה וצלה. לא ישאג

תרועה

בקול

אנוסה. בעדת אל בקרני נכב, דכתיב אלהים נבב בעדת א (תילי' פב א). ופה, כבה"כ שנקרא מקדש מעט כמו שכתב וואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם (יחזקאל יא טו). זה פזורה אני, עש"ה זה פזורה ישראל (ירמי' כיו). באמור גונוני

אנוסה. חיד חיילע נחך הילעם, חונד פיקרע דיח מונומכט זיר נההען ווען חיד רופע מיט לויטער סטימווע חיו גחטטניכער געמיינע. חיו מיינר מיטטע היער סטעהסיג דח, חונד היער, חיו דיענטן קליינען הייליגטהונד וחו"ל פיר זיח גיררען מיינע סטימווע. ח, זוכע חונד ניגן חיד חויל, מיינ גחטט! חיד בין חיון פערמירר טען חסן, יעדער טעערט חיד, חונד חיד חוס פערסטוואוען, דח"ל ניכט טעהעבען מיינע סטימווע. מיינע טעערער ספרעכ; זיח מיוט יח פערסטחסן, חיהר חירט חונד טירטן

בְּקוֹל: גַּלְתִּי שִׁיחַ בְּחֻקָּיו.	תְּרוּעָה בִּידְעֵי. בְּקוֹל
וְחֻבֵי עֶרֶב. הִפָּה אֶזְנוֹ וְשָׁח.	מִתֵּן שׁוֹפָר: בּוֹ בְּהִרְעֵי.
הַשְּׂמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ קוֹל:	אַרְצָה לִירוּעֵי בְּאַמְצוֹ
גִּזְוֹבְרָח מְנִי. כַּעֲבָר עַל הַרִי	זְרוּעֵי בְּקוֹל בַּח שׁוֹפָר:
בְּתֵר. בְּבִקְשׁוֹ דַת וְאַזּוֹת.	גִּשְׂרָתִי בְיוֹם הַיָּן.
בְּמִשְׁכַּנּוֹתַי וְאֵין קוֹל: דִּלְג	לְהַחֲנוּכָּח בְּרִיָּן. גּוֹלָה
מִבְּתֵר לְבִתֵּר. הַשִּׁיבָה וְיֵאלֵי.	עִמָּק רַיִדֵּי. בְּקוֹל
אוֹלֵי יִשְׂרָאֵל פְּנִידָה. עֵקֶב שְׂמֵעָה	קַבְּאוֹן שְׁפָר: גִּזְרַת דַּת
בְּקוֹל: דְּרוֹשׁ טוֹבָה לְמוֹ.	

ודין

וראה

נלחה היא וכו', שנא' כי נדחה קראלו ביון היא דורש אין לה (שם ל' ט). גלתי וכו', או כששמחתי לשים בחקיו והיתה חכי ערב כנעשה וכשמע, אז הטעם אלי איון ואמר השמיעני את קולך כי קולך ערב (שיר צ"ד) וכמו שאמרו בסוף שיר רבה בשעה שישראל קורין בתורה בחבורו, קולך השמיעני ואם לא, נרמז דודי, וזהו שסוף אחריו וברם מני וכו'. גז, לשון העברה כמו כי גז חיש ונעפה (תילי' צ"י). דת ואזת תורה ומצוות. במשכנותי, בבתי כנסיות ובתי מדרשות שלי. ואין קול, קול יעקב. דלג מנתר לנתר, ידענו כי מכהג' ל' עברי לעשות שמות תארים ממשפט שלם, רצוני מכלל הדבור המורכב מהספור ומהמסופר ממנו כמו קרא שמו מהר שלל חש צו, ישע' (סג) וכן כ"ל יקרא חפצ'י בה (שם סג ד) וכן קרא שמה לא רוחמה, קרא שמו לא עמי (הושע א) ומענין זה דלג מנתר לנתר, והוא שם תאר לאברהם איני' ע"ש דלג מנתר לנתר בבית בן הבתרי' כדאי' במדרש; והפייטן אחר אמרו שהקב"ה גז וברם מני מסב הדבור לאברה' לאמר, אתה האיש, אשר דלג מנתר לנתר הטיבהו וכו', ורצוני, השב אי דודי הקב"ה אשר ברם ממני אולי ישא פניך עקב שמעך בקולו כדכתי' עקב אשר

טירכן וחסט ניכט מעהר הטרען זיינע שטימוע. חזן זיינע זעהרע חיד נחך פריירדיג בעטפֿעטיגטע, דמחזן וזמר חיון גוימען זיס; ער כייגטע חיר זיון קהר חונד ספרחך; „חס חיד הטרען זיינע שטימוע!“ חבער טענען פֿערטוואנד ער וויעדער זויע חיון עופר חיבער טיידעבערגע, חזן ער רעכט חונד פֿרונג חין זיינען וואהנונגען זוכטע חונד ניכט הטרעט דערען שטימוע. ח דוח, וואהדערער לזויסען דען לערטיקקטען סהיילען, ברינגע חיהן חיר וויעדער! פֿיעלן זייכט פֿחאָגט ער דיר, ווייל דוח געהערזאָגן וואַרזט זיינער שטימוע. זוכע טוגענדען חוילן; ערוואַהגע

* היער וירד אברהם איניו חנגעטפרחטען, חין בעליעהונג חוילן דוח געטייטע בנרית בן התרים. ויעה חית נאור.
מ"א (Tom 5.) U כ 20

וְרֵאָה שֶׁהַמּוֹרֵהָ. אֵלֶם
 פִּיהוּיָהִי צָדֵק. לְלֹא שְׁמֹעָה
 בְּקוֹל: הָסֵר מִחֶלֶק. יָדַיִם
 שְׁעִירוֹת. הוֹנֶה בְּתַחֲבוּנִים.
 כִּי לָהֶן הַקּוֹל: הוֹשֵׁעַ. אֲשֶׁר
 לֹא תִשְׁכַּח עֲדוֹת. וּמִפִּי
 זָרְעוּ. לֹא יִסּוֹף קוֹל: וְחֹזֵי
 וּמְלִיצֵי. הֵם בְּנֵי אָמִי. וְאִזּו
 בְּחָרוּ בִּי. לְמַעַן אֲשַׁמְעֶקוֹל:
 וְעַל מִשְׁמֵרֵתָם. יַעֲמִדוּ
 וַיִּזְעָקוּ. וְגַל לָהֶם סוֹד. וְהוּא
 יַעֲנֵם

צָפוּף. בְּקוֹל חֲרָדַת שׁוֹפָר: הָעֲנֵשׁ בְּנֵי צָפוּף.
 וְשֵׁב הַיּוֹרֵת הַצָּפוּף. הוֹעִילוּ לֵב בְּצָפוּף. בְּקוֹל
 כְּפִיפַת שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹד יַעֲלוּו. וּבְרִין יִלְיוּו.
 וצדק

שמע אברהם בקולי (בראשי' כוכ). אלס פיהו כ"כ בכ" ודפוס יטן וכן נכין וטעמו
 אלמות פיהו, שהי' בשעת העקידה כאס לא יפתח פיו, והוא עש"ה אלס נדק מדברון
 (תילי' כחב). יהי נדק, יהי נוכר לנדקה לישראל שלא שמעה בקול ה'. מלק, מיעקב
 איש חלק. הוגה בתכונים, יעקב מדבר בתכונים כמ"א ל' על הקול קול יעקב. כי
 לך הקול, קולו של יעקב לך הוא. וחזי ומלי' כי בס בני אמי וכו', עש"ה בני אמי כחרו בני
 (שיר א') ואמר שני אמי הם הכביאים שהתגרו בי להקזירני למוטב דוגמת שאמרזו בשיר
 דב, בני אמי בני אומתי. ועל מאמרתם וכו', הכביאים עמדו על מאמרתם וזעקו לגלגל

ערווקהנע דע: מופע ערווקהנע: חויל מוריה (עקדת יצחק), דעסן דורען ייח טוגענד
 פיר יח (ישראל), ריח ניכט געהערלטע ויינער טטיאמע. היולק, דחם יעכע ליגדיס
 ניכט חיופערגעסענהייט קהאמע, דחם חיס חוכדע וייגעט: וקחאמעני כיע חויפעהערע
 דעסען טטיאמע. חיינע פרעפעטען חונד פרעדיגער — וקחגע ויינער כחליקו —
 דיעוע הקבען חיר חויאמער מנע ופפעהלען, לו געהערלטען ויינער טטיאמע. יח
 טטגנדען חויל מיהרער הוטה, טריעען חוס ערעפענונג געטטליכער געהייחטיסע,
 חונד

בְּקוֹל: טָהוֹר דִּלְג. הָרִים
 וְעֵבֶר. וּמִמְעוֹן הַר מוֹר.
 אֲזוּ נִתְּנָה קוֹל: טָמְאֵתִי יִדְיֹדוֹת
 שָׁכְנוּ וְעָלָה לְיוֹם כֶּסֶף יָבֵא.
 בְּאֲזְנֵי קוֹל: יִקְרָתִי בְּעֵינָיו.
 וּנְלוֹתָ לִי בְּשָׁבִי. עֲמוּ אֲנָכִי.
 אֲזוּ הִבְטִיחֵנִי בְּקוֹל: יִרְד
 לְשֹׁנֵעַר. וְשָׁם כֶּסֶם בְּעֵילָם.
 הַשְּׂמִיעַ כְּפָאֲרִי. וּכְנַחֵשׁ קוֹל:
 כֹּלָה
 לְקוֹל חֲדוּשׁ שׁוֹפָר: יִקְשׁ יוֹפָר. וְסוֹמֵן יוֹחֵפָר.
 יִשְׂר

והיינו בשעת מתן תורה. טהור, הקב"ה. הר מור, יתכן שירמז להר סיני וע"ד שזמרו ז"ל אך ל"א הר המור (שיר ד' ו) הר שירדה עליי הוראה לישראל; או שירמזו להר ציון והמעין שלו היינו בית המקדש וכדל"א בתכחומא ריש פרשת וירא, אך ל"א הר המור זו ב"מ שהיו מקריבין בו מור, וזהו שסמך ל"ו טמאתי ידידות שכנו וכו', והוא בית המקדש כדכתי' מה ידידות משכנותיך (תיל' פד ב). ועלה, לכן עלה וכסתלק מעלי, אבל ליום כסא והיינו לזמן המועד הקבוע יחזור ויבוא באזני קול המבשר משמיע ישועה. ליום כסא יבוא, עש"ה ליום הכסא יבוא ביתו (משלי זכ). יקרתי בעיניו, הויתי יקר וכבוד בעיניו וכלה ל"י בשב"י בכל מקום כמו שהבטיחני או בקול לאמר עמו אנכי בצרה (תיל' זא טו) וכסא ז"ל במס' מגילה דף כ"ט א' בא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה שכל שגלו שכינה עמהם, גלו למלרים שכינה עמהם שאל' וכו' גלו לעילם שכינה עמהם שאלמר ושמתי כסאי בעילם (ירמי' מט זא) גלו לבבל שכינה עמהם שאל' וכו', וכנגד זה ייסד ירד לשנער וזהו כס בעילם וכו', ושנער היינו בבל, ובמראה של דניאל הוא כדמה לארץ,

פֶּעֶרְקִינְדֵעֵט, עֶרְטִיטְעֶרְטֵט מִיךְ חֵינְעֵט סְטִימֵט. דְּחֶרֶט חֵינְטֵט עֵדֶר הַיִּזְיֹגֵעַ
 חִיבְעֶר בְּעֶרְגֵעַ הַיִּן, וּוְהַלְטֵט חֵינְעֵט וּוְהַכּוּגֵג זִיךְ חוּיִךְ דַּעַן כְּעֶרְגֵג מוֹר חוּבֵר וּוְחֶדְרֵטֵט
 מִיר זֵינְעֵט סְטִימֵט. חֻזְיִין מִיךְ הַחֲבֵעַ זִיחַ עֵטְטוּוּיִיֵהֵט, זֵינְעֵט גַעֲזֵיבֵטֵט וּוְהַכּוּגֵג,
 חוּבֵר דְּחֶ פֶּעֶרְטֵט וּוְחֶדֶר; עֶר, חֲבֵעֶר, עֶר וּוִירֵד וּוִיעֵדֶר קְחֻמֵט חוּיִךְ דַּעַן בְּעֶטְטִימֵטֵטֵט
 טַמְאֵת! עֶלְטֵט חֻזְיִין חֵינְעֵט חֶהֲרַעַן חֵינְעֵט סְטִימֵט. יֵח, וּוִירֵדֵג וּוְחֶר מִיךְ מִיֵהֵט;
 יַעֲזֹבֵט מִיֵן חֵינְעֵט גַעֲחֶגֶעֶטְטֵט פֶּעֶרְלֵיֵט עֶר מִיךְ כִּיבֵט, מִיךְ וּוִיזֵן בֵּיחַ דִּיר
 זֵיין! זֵי רֵיעֵל מִיר דְּחֻמֵט חֵינְעֵט סְטִימֵט. דְּחֶרֶט פֶּחֲלֹגֵט עֶר מִיר נַחֵד דַּעַן
 וּוִירֵטֵט שְׁנַעֵר חֵינְעֵט חוּבֵר טַגֵג וּוִינְטֵט טַהֲרָמֵן מִיֵן דַּעַן טַחֲבֵעֶרֵט עֵילֵט חוּיִךְ; זִיחַ
 חֲחֵבֵט מִיךְ וּוִיחַ חֵינְעֵט חֲקַעֲבֵרִילֵט, חוּבֵר גֵּינִיךְ חֵינְעֵט טַחֲקֵעַ חוּיֵגֵט וּוְחֶטֵט
 מִיֵהֵרֵט

בְּלֶחֶם מְנִי דוֹב • בְּהַתְרַפָּה
 מִמְּלֵאכֶת • חֵק בַּמִּקְתָּב •
 וַיַּעֲבֹר קוֹל: כְּבֹשׁ לִי אֶרְבָּעָה
 רְאִישֵׁי נֶמֶר • וְגַם אֲנִי
 בְּהוֹדִיזוֹת סֵלָה • אֲשַׁמְיַע לוֹ
 קוֹל: לְחַיַּת קִנְיָה • אִזּוּ מְבַר
 אֶרֶץ • מִי לִי בַשָּׁמַיִם • אִזּוּ
 הַרְיָמָה קוֹל: לֵאלֹהֵי יִשְׁעֵי •
 מוֹשְׁבֵי בְרִיָּל שׁוֹעֵתֵי • וּמֶרְגַּל
 עב
 בְּיָקֻשׁב • יִבְעַת כָּל מוֹשֵׁב • לְאֲמִים בְּסַעַר
 יִנָּשׁב • בְּקוֹל סַעֲרַת שׁוֹפָר: לְיֹדְעָיו יוֹשֵׁב •

לאות

ועולם היינו מדי המכוכה נכחש וזהו השמיע כארי וכנחש קול, ומלאנו הרמת קול בנחש, שנאמר קולה כנחש ילך (ירמיהו מו כב). וכל הענין הזה מנואר היטב בויקרא רבה פ' יג סוף פ' שמיע עיין עליו. דוב, רומן למלכות פרס נדכיא ז' ה' ע"ג פירש"י. כהתרפה ממלאכת, הפ' נב' כ"י וכן נכון כדן התפעל עבר, וטעמו כשמתגלגל מלאכת הבית אשר כבר נחקק במכתבו ובהעברת קול, כי בשנת אחת לכורס מלך פרס העיר ה' את רוחו ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתבו לשון לבנות הבית ככתוב נריש' עזרא ואח"כ בתרפו ממלאכת' ככתוב גם סי' ד' פסוק ד' והקנ"ה כלה והפר עלתם והקי' דריוש ובימיו כלו מלאכת הבית ככתוב סי' ו'. חק, כ"כ נב' כ"י וכ"כ כמאפט בעלי הכפל. ארבעה ראשי נמר, רומן למלכות יון שנמלל לנמר בן ארבעה ראשים ככתוב נדכיא ז' ו', וע"ג פירש"י. לחית קנה וכו' רומן לחי' רביעית שראה נדיא ונאמר עליה וכוס ממלל ברבין ומלין לגד עלאה ימלל וכו' וכתוב גער חית קנה (תילי' סח לא). ומשני ברזל, ע"ג וטנין די פרזל לה (נדכיא ז'). ומרגל ענטיט, ע"ג ושארה ברגליה

חיהרע ליענערע טטיאמע. ער הקט מיך פֿון דעם בְּתָרַען בעפֿרייט*, ערע רעטטעט פֿון דעם פֿיערקעפֿיגען פֿהרדער*; דָּחֶפֶר ווערדע מיך חיהנן עוויג דָּחֶקֶטן מיט לויטער טטיאמע. דָּחֶן חיבערגחב ער דָּחֶן רייך יענעט געליכטע מיטן טיילע; ער טחזטע חיבערמיטהיג גען היאמען חוגר ערהקב ווידער חיהן וויינע טטיאמע. לִזְכֹּר גַּחַטט היינע הייז; ריען מיך דָּחֶ: ,,ח, רעטטע מיך חווי דער געג זומט דען עהערנלִכְהִיגֶען! בעפֿרייע חווי דעם חֶדֶר מיך, וּמְרִינִן דעסען פֿוס מיך

(* ריעוער ומט) זך וויע דער פֿהִגֶנְדֶּע ליענט חוין דית געזיכטע נדיא' קספֿיטל ז'.

מוסף ליום שני

עב טיט. הצרחתי בקול: לאות טוב יתחשב.
 מדרת קצני. לא הודיעני. לעת יתישב. בקול
 מתי בארצי. הודר ישמיע טעם שופר: מואסין
 קול: מיודעי ספר. חתם להובקיע. בוגדיו
 קצני. לבל דעת צופי. עת לקעקע. מורדיו
 ישאו קול: נא הבט וראה. להשקיע. בקול
 עניי ומרודי. אין לי מכיר. חזוק שופר: מאריך
 למי אשא קול: נצח אקנה. בהרזקע. מקצר
 כי לא יפול דבר ממקשיבי. בהבקע. מריע ותוקע.
 דממה וקול: שוש ישיש. בקול שלוש שופר:
 לבי
 נותן אימות. מהפיו אמות. נוסו נואמות.
 מקול בוך שופר: נותן חומור. משביר
 מלחמור. נוהם בהמור. קול שאג
 שופר: סודו בגלה. בסין לסגלה. סים
 מגלה

רפסה (סס). בארצי וכו', עש"ה וקול התור כשמע בארצנו (שיר ב יב) והיינו קול גאולה.
 מיודעי ספר חתם קלי וכו', כמו שאמ' דניאל (יב ט) ואני שמעתי ולא אבין; ואלמרה אדני
 מה אחרית לה? ולאמר לך דניאל כי סתימי' וחתומי' הדברי' עד עת קץ. לכל דעת צופי,
 שלא ידעו הכופי' העת אשר ישאוקול, והוא עש"ה קול צופיך כשאו (ישעי' נב ט). כי לא

חיד געטרעטען! "זך טרע חיד מיט יחאטערנרעדער טטיאמע. זאס מיך דאך
 דא: ענדע מיינער ליידען וויסען! זאן זאך זיח זאן זיח זייענען זאנדע
 ערטוואונט, דיח פרייהייט:סטטיאמע? זייענע טרייטגעזעהרטען וויסען ענ
 ניכט, וויינען זעהערן חיוט זיח חובעקחנט, דיח לייט, חיו זעלנער
 זיח ערהעבען זעערדען חיהרע פרהעע טטיאמע. זך טיע דאח זיין
 ליידען חונד זייענע קוואן! חיד קעננע ניטחאנדען זאנטען, לז דעטן חיד
 ערהעבען קחננעע זייענע קאגעסטטיאמע. עוויג ווילן חיד לז דיר הזררען;
 גטוויס, ענ בלייבט קיין ווארט לזריקק פאן מווען דיינען פערהייטונגען דורך
 דיח פערנעהמער דיינער טטיאמע (דיח פרייטעטען). זייע ווירד זיך דאח זיין
 חירן

נתעלית. נצח התעלה. שופר: ציון רמזאות.
 בתרועת קול: שופרות שלש מאות.
 ככתוב בדברי קדשך עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר: ונאמר בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי:
 פעה ממדבר. צפור ממצרים. ויונה השמימה. מאשור קול: ספקוד צפור בית דרוש יונת אלם. תקע למו בשופר. ושרק למו בקול:
 ככתוב בנתנו בשופר: קרן משלשה. היום לזכר אשלשה. קרוא עוד שלשה. בקול עתוד שופר

וכו', רמז לקבלת התורה. פעה, ל' לעקה מן כילדה אפעה (ישעי' מז יד), וזעורו צפור שעלה ממזרים פעה ממדבר ויונה השמימה קול מאזור והוא עש"ה יחדו כלפור ממזרים וכיונה מארץ אזור (הושע יא יח) ואמרו עליו בשרי רבה פסוק הנך יפה רעיני, יחדו כלפור ממזרים זה דור המדבר וכיונה מארץ אזור אלו עשרת השנתיים וכו'. לפור בית, תאר לישראל עש"ה גם לפור מלאה בית (מהלים פד). יונת אלם, גם זה תאר לישראל כדכתיב על יונת אלם דחקים (תילי' נוא) ודדאורו על כנסת ישראל נגלות שהוא כיונה אלמה. ושרק למו, ל' אשדקה להם

סטיחוע. חיבער חזנע גחטטער וועטן ביוט דוח העכטער חתבען, חונד עוויג וויזן חיך דיך פער העררונגען דורך דעו שופר: סטיחוע. יח טטעהט חין דיינען היינאגען ויערען: „גחטט טטייגעט טעפער חונטער'ן טרחה; פעטענטסן; דער עוויגע חונטער דער סטיחוע פחטן שופר. "פערנער הייסט עו: „חטט טרחהפעטען חונד שופרסחזן פחראן הערר, דעסן קחיג, ערטחנען! חוין דער ווינטע לויטטערטע לז דיר דער פחגעל (ישראל), דען דוח חוין מלרים בעפרייטן חונד דוח טויבע (ישראל) זייט חוין אזור חערען חיהרע סטיחוע. ח, גערעקע דיינע: הויזפחגעל (ישראל), ניטן דיך דיינער געדוראגען טויבע חן! זחט דחו שופר ערטחזנען, חונד פפויפע זיח לזיחחחען היט דיינער חחכטיגען סטיחוע.

של ראש השנה

פא

שפר: רחשתי לעלית.
 ועיני תלויזות. ראות
 בנוס גליות. בקול גדל
 שופר: רביעית חיות.
 ליקוד להזות. רשף
 שלהביות. בקול להב
 שופר: שנה תעזרר.
 לשלם גמול לצורר.
 שאזנו תעזרר. בקול
 גבורות שופר: שושן

בפתוב עליד נביאה וזהה ביום
 יהוא יתקע בשופר גדול ובאו
 האבדים בארץ אשור והנהחיים
 בארץ מצרים והשתחוו ליי בהר
 הקדש בירושלים:
 צור חקים מני. לבל יעופו
 בנשר. לבל יכנפו משמיעי
 קול: מצרופה אלמד ועיני
 למורי. כאן ציר מדבר.
 ואל משיבו. בקול:
 בפתוב בתורתך ויהי קול השופר
 הזלזל ותוק מאד משה ידבר
 והאלהים יעננו בקול:
 קרבקץ. באעת משפט.

תדרר

קם

ואקנצם (זכרי' יח) וענינו הנעת השכתי בקול. צור חוקים וכו', שיעורו צור חוקים, לבל יעובו מני כנשר. צור ל' קשירה כמו צור ת עודה חתום תורה בלמודי (ישעי' ח יו) ע"ש פירש"י, ולכן הגירסא הנכונה צור חוקים וכ"ה בפוס' ישן פראג שע"ג וטעם המאמר קשור וחתום חקך על לוח לבי שלא יסורו ממני. לבל יכנפו, לכל יסתר, והוא עש"ה ולא יכנף עוד מוריד והיו עיכך רואות את מוריד (ישעי' לב) ע"ש פירש"י, ומשמעי קול היינו המורים. כרופ', היינו התור'. ועיני למורי, כנגד והיו עיכך רואו' את מוריד וע"ר שאמרו בזמנ' עירובין דף י"ג ב'. כאלו, בשעת מ"ת. זיר, משה.

תה הנוט דוח דורך דייגען פדמקעטען נייערער שרייבען וזמסען: „מן יעניעטן טמגע ויירד דמי גרמסע שופר געבולזען ווערדען, דמן ווערדען יום הערביי מקמומען, דיח פערחרירטען מיטן זמנדע אשור חונד דיח לערטטרייטען מיטן זמנדע מלרים חונד דען עוויגען זוכבעטען חוילן דעס הייליגען בערג חין ירושלים.“ בעגרינדע דייגע געוועטע חין היינעטן הערלען, דמס יום ניכט דמהיינס ווינדען, חונד ניכט פמן חיר וויילען דיח ווקרטע, דיח חיד פערנעהאען זיעט דייגע גהטטזיע סטימע. דייגע גערייניגע זעהרע וויילן חיד זערנען, חונד חייגע חויגען חוילן חייגע זעהרער העפטען, וויח דמחולגן חזו דיין בלמע (משה) דיח רעדע היעזט חונד חיהטן חטטוקרטעטע דיינער חזומחט סטימע. זק טטהעט חין דיינער זעהרע געשריעבן: „דער שפרטחזון וחרר חישור טטחקרער; משה טהטטדיע חרעדען, חונד גהטט חכטטוקרטעטע חיהטן חייט זויטער סטימע.“ דיח לייט דען געריכטען חיוט כון חגעקוממען; דער פטרטבער (חזן) טטהעט

תדרר. נאלהתברר.
 שוכנים תזורר. בקול
 הערת שופר: תישר
 מחרמון. להועע
 ארמון. תשלג בצלמן.
 בקול המון שופר:
 מן התצעד כבישימון.
 במתן אמון. תשמיע
 בארמון. קול קורא
 בשופר:

קם מליץ ישר. להתחנן
 בקול: מ' קבש חודש. והובן
 מועד. ואתקע בשופר.
 ויענה לי בקול:
 ככתוב בדברי קדשה תקעו בחודש
 שופר בכסה ליום חגנו: כי חק
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
 רגש מקבר. צוחה מסלע.
 בתת יבשי עצם. מעפר
 קול: מ' ראו גם בהרים.
 וקול שופר בארץ. להשמיע
 רגן. בודמוכי קול:

ככתוב על יד נביאה כל ישבי
 תבל ושכני ארץ פנשא גם הרים
 תראו

ככתוב

קדש, כנר קידוש ד' את החודש וכו' ולכן אתקע בשופ' וכו'. ועיי' שו"ת טו"ט מומו'
 פ"א. רגש מקבר וכו' יעלה רגש מקבר ולוחה מסלע בעת שיתטיבשי עכ"ל קול מעפר,
 והיינו בעת התחי' כדכתיב ירכו יושבי סלע מראש הרים יצאו (ישעי' מב"א) והאי קרא
 בתחיית המתים כתיב כדל' נרכות דק רכ"ג. להשמיע רגן, כנגד ירכו יושבי
 סלע. מדמומי קול, תאר למתים, וכתיב כל יושבי תבל ושוכני ארץ וכו' (ישעי' י"ג)

טטהט. דת' חורר כעטט דיד חן מיט פלעהנרער טטיחטע. דער ניחח.
 חחךד חיזט בעטטיחוטט, דער פייערטחג פלעוטגועטלט; כון ווילן חיד
 חייהר סופר בלח'טע, דחם זיח חיר ח'טטוחרטע, זיינע גחטטליכע טטיחטע.
 וך טטהט חין דען לייערען דיינע הייליגען; בלח'טע ח'ט
 ניחחחךד דחז סופר, ח'ט פייערטחגע חונרעו פלעוטעו;
 עז חיזט געוטטן חין ישראל, פערטרדמנג פחן יעקב'ז גחטט.
 וועלך חין געטח'ע חוירדען גר'חכערן, וועלך חין יובעל ווירד חוירדען גריפטן חויעס
 סטייגן, ווען דיח חוירגעטררטען געריפפי' חוירדען ערדע ווערדען הערען לחסען
 חיינע טטיחטע. שויט, דחרט ווירד חיינע פ'חהכע חויעפגעסטעקקט זיין חוירל דעס
 געבירגע, דעז סופר'ז טטיחטע ווירד ח'חכטיג דורך דיח ערדע שחללען; דחן ווערדן
 זיח חונטר ווערדן, דיח לח'גפערטטוחוטטן, חורר הערן לחסן חיינע פריירעכטטיחטע.
 וך ווחורדע נייערעגערעבען דורך דיינען פ'חפ'עטעו; חיהר וועלט
 בעווח'חכער חורר ערדעכבירגער חללע, חיהר ווערדע דיח פ'חהכע חוירל

של ראש השנה

פב

תראו וכתקע שופר תשמעו:
 שנג לב הותל. עוד בל
 ימנו. בלי להכביר און.
 משמוע קול: משובב לי
 בקדם. בת מורשה. אשר
 בה עלפתני. בלפידיוסוקל:
 בכתוב בתורתך וכל העם ראים
 את הקולות ואת הלפידים ואת
 קול השופר ואת החר עשן וירא
 העם ויגעו ויעמדו מרחק:
 תבונה הפיק. איש גבון
 דבר. וחק נעם ומירות.
 בנעימות קול: מיתהלה
 יתנו. אז לכל השמוע. לל
 מושל

בכתוב בתורתך ויהי ביום השלישי
 בהית הפקר ויהי קלות וקרקיסוען
 כבד על החר וקל שפר חזק מאד
 ויחדר כל העם אשר במחנה ויאמר
 ויהי קול השופר הזלף וחזק מאד
 משה ידבר והאלהים יענו בקול:
 ויאמר וכל העם ראים את הקולות
 ואת הלפידים ואת קול השופר
 ואת החר עשן וירא העם ויגעו
 ויעמדו מרחק: ובדברי קדשה
 כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה
 יי בקול שופר: ויאמר בחצצרות
 וקול שופר הריעו לפני המלה יי:
 ויאמר תקעו בחוש שופר בכסה
 ליום חגנו: כי חק לישראל הוא
 משפט לאלהי יעקב: ויאמר
 הללויה הללו אל בקרשו
 הללוהו

ותוכני חק היינו שוכני קנה. שנג לב הותל עוד וכו', טעמו לב נתעה עוד כל יום לאיש לחסא. ולא יכביר עוד און וכו', כי יתבטל היצר הרע לעמיד כמ' שאז'ל עלות הכפוני ארמיקו (יואל כב). לב הותל, לב נתעק כמו לב הותל הטוב (ישע' מד כ). עלפתני, המדמתני, כמ' שאז'ל על וירא העם ויגעו ויעמדו לחסוריהם י' ב מיל. הפיה, הונית. כטן דבר, תאר לדוד ככתוב עליו איש מלחמות וכבן דבר (ש' א טו יט).

דעס געבירגע חויגעסטעקט ועהטן חונד הרעטן דען טמון פתס שופר.
 דחן ויירד זיח קיין געטייטטע הערן מעהר מיררע פיהרען; זיח ווערדען
 ניווערעהר פערטטקקט זיין, לו געהערען דער געטטליכען סטימע. ער
 אונטער זיך וייערער, זיח דמחלו ביז דער מיכערלזיעפערונג דייענו געוועטלעך,
 וזכייח דוח זיך ערטיטערטעזט מיט פיייערלזחמטן חונד דמנערטטימען.
 זך טטעהט זיין דייער זעהרע געטריבן, דמז גחלע פתוק עמפפתד דוח דמנער;
 טטימען, דוח פיייערלזחמטן, דען אפטרמון חונד דען רויכערדען בערג;
 מוז ען דמז פתוק געוועהר ווערר, ערבעכטע ען חונד טטמיר פתון פערנע.
 פערנילעטיגע זעהרען העט יענער וזעהכערעדטע מחן (דוד) הערפערנעכ;
 רחלט; ער העט פערטרעלעכע זיעדער געטריעבען חונד געזונגען מיט זעכס
 זיער טטימע. ער זייגעט, דמס ען חייגען יעדען פלויכט זיח, דעס
 וועלטגענטען לו דמנקען חונד לו זינגען מיט חגענעהער טטימע.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוֹתֵנוּ
 וְשִׂיבָה גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
 וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ פָּנִים מִיַּרְבְּתֵי אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרִנָּה
 וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה
 לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת הַחֹבוֹתֵינוּ כַּמִּצְוָה (כ"ט כַּמִּצְוָה) עֲלֵינוּ
 בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מוֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר: וְכִיּוֹם
 שְׂמַחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשְׁכֶם וּתְקַעְתֶּם
 בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֵתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם
 לְזִכְרוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתֶּה שׁוֹמֵעַ
 קוֹל שׁוֹפָר וּמְצוֹיִן תִּרְוַעָה וְאִין דּוֹמָה לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה יי
 שׁוֹמֵעַ קוֹל תִּרְוַעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: יתקעין

תקיעה: תרועה: תקיעה:

הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמוֹשָׁפֶט. כָּל יְצוּרֵי
 עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כְּעַבְדִּים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ
 כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיוֹת.
 עַד שֶׁתִּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מוֹשָׁפֶטֵנוּ אִיּוֹם קְדוֹשׁ:
 אֶרֶשֶׁת שִׁפְתֵינוּ יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ אֵל רֵם וְנִשְׂא.
 מִבֵּין וּמִצְוֹיִן מִבֵּיט וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעַתֵנוּ
 וְתִקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן סֵדֵר שׁוֹפְרוֹתֵנוּ:

רצה, סדר דוכן ח"ו ו סטעהט מן ענדע סמך סחזור.
 נמך דיעועט סמנטט מן ויעדער היער מן.

וְנִאָמַר כִּי בִי יִרְבוּ יְמֵיךָ וְיִוָּסְפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים
 טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כְּתֹבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים:
 כְּפָתוּב וְאַתֶּם תִּדְבְּקוּם בְּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם:
 הַיּוֹם

הַיָּמִים לְחַיֵּתְנוּ כְּחַיֵּים הָיְהוּ: וַיֹּאמֶר וַצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי
נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר
צִוֵּנוּ: וַצְדָקָה וּבְרָכָה וּדְחָמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָּנוּ
וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:
קדיש חתקבל.

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ.
אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כְּאֱלֹהֵינוּ. מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי
כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה
לְאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ.
בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הוּא
אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ
אֶת קְטָרֵת הַסַּמִּים:

כְּטוֹם הַקְּטָרֵת הַצָּרִי וְהַצָּפָרָן וְהַחֲלִבָּה
וְהַלְבֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר
וְקִצְיָה שִׁבְלֵת נֶרֶד וְכֶרֶם מִשְׁקַל שְׁשֵׁה
עָשָׂר שְׁשֵׁה עָשָׂר מָנֶה: הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר.
וּקְלוֹפָה

געטיעהט. פֿערנער הייסט עו דמועלבוט: חויד ווירד עו חונו דמבייח זור
גמטטעוויגקייט גערעכנעט, ווען וויר פֿער דעם עוויגען, חוכערק גמטט, חווע
דיח געבמטט החוטען, וויח ער זיח חונו פֿמרגעטריעבען החט. גערעכט גיקייט,
זעגען, ערכמרטן, זעבען חוכד פֿריעדען ווירד חונו חוכד גמנן ישרא בעטיעדען
ווערען חין עוויגקייט. געמכט ווייט דוח, עוויגער, טטיפעטערדען פֿריעדען:

וְקְלוּפָה שֶׁל־שָׂה. וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בְּרִית
 בְּרִשְׁיָנָה תִשְׁעָה קִבִּין. יִין קִפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא
 וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יִין קִפְרִיסִין מְבִיא חֲמַר
 חוֹרִין עֵתִיק: מְלַח סְדוּמִית רְבַע (הֶקֶב). מַעְלָה
 עֵשֶׂן כֹּל שֶׁהוּא: רְבִינָתָן אֹמְרִין אֵף כִּפְתַּת הַיַּרְדֵּן
 כֹּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבִשְׁפָסְלָה. אִם הִסְרָה
 אַחַת מִכָּל סְמִינָה חַיִּב מִיָּתָהּ: רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל אֹמְרִין. הַצְּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטֵף
 מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף: בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה שְׁשִׁין בָּהּ אֵת
 הַצִּפּוֹרֵן. כִּדִּי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יִין קִפְרִיסִין שְׁשׂוּרִין
 בּוֹ אֵת הַצִּפּוֹרֵן. כִּדִּי שֶׁתְּהֵא עֲזָה: וְהֵלֵא מִי
 רְגָלִים יִכּוֹן לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מְכַנְּסִין מִי
 רְגָלִים בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכֶּבֶד:

מזכה כוף מס' תמיד, וסופרים פ"ח.

הַשִּׁיר שֶׁהַלּוּיִם הָיוּ אֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן הָיוּ אֹמְרִים, לֵי דְאֶרְץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וְיֹשְׁבֵי בָּהּ:

בשני היו אומרים,

גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: (מ"ח)

בשלישי היו אומרים,

אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֶדְת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט: (פ"ב)

בְּרִבְעִי הָיוּ אֹמְרִים, אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: (צ"ד)

בְּחִמְשִׁי הָיוּ אֹמְרִים, הֲרַגְנִינוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנוֹנוּ הֲרִיעוּ לָנוּ הַיַּעֲקֹב: (מ"ט)

בְּשִׁשִּׁי הָיוּ אֹמְרִים, יְיָ מְלֶךְ גִּאֲוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יְיָ עַז הַתְּאוֹר אֵף

תכון

תפוז תבל בל-תמוט: (צ"ג)

בשפת היו אומרים: מזמור שיר ליום השבת. (צ"ב)

מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שפלו שפת ומנוחה לחי העלמים:
אמר רבי אלעזר אמר רבי הנינא. תלמידי חכמים
מרבים שלום בעולם: שנאמר וכל בניך למודי יי ורב
שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בניך: שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו מבשול: יהי שלום בחילך
שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי אברהם שלום
בך: למען ביתי אלהינו אבקשה טוב לך: יי ע
לעמו יתן יי וברך את-עמו בשלום:

עלינו לשבח לארון הבל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם. ואנחנו כרעים
ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
(כ"ט וכסא כבוד) בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים:
הוא אלהינו אין עוד (כ"ט אחר). אמרת מלכנו אפס זולתו
כפתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי ירות
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על פן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עוף
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יפרתון. לתקן
עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
אלך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך
תכבד כל בך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו
ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו בלם את-על

מַלְכוּתָהּ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמְּלָכוֹת
 שְׁלָךְ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וַיֹּאמֶר יְהוָה יִי לְמֹלְךְ עַל־כָּל־
 הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יִי אֶחָד וַיִּשְׁמוּ אֶחָד: ק"י.

כשחל יום ב' דר"ה ניום ג' אומרים: היו' שלישי בשנת שנו היו כלוים אומרים במקדש:
 מומור לאסף אלהים נצב בעדח אל בקרב אלהים ישפט: עד מחי חשפטו
 עול לפני רשעים חשאו סלה: שפטו דל ויחום עני ורש הצדיקו: פלטו דל
 ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשבה יתהלכו ימוטו כל מוסרי
 ארץ: אני אמרתי אלהים אחם ובני עליון כלכם: אכן כאדם חמיתון וכאהד
 השרים חפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אחה חתל בכל הגוים:
 כשחל יום ב' דר"ה ניום ד' אומרים: היו' רביעי בשנת שנו היו כלוים אומרים במקדש:
 אַנְקֻמוֹת יְהוָה אֲנֻקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גַּמּוּל עַל גַּאִים: עַד
 מַחֵי רִשְׁעִים יְהוָה עַד מַחֵי רִשְׁעִים יַעֲלוּ: יִכְיֶעוּ וַיִּכְרוּ עַתָּק יִחַמְרוּ כָל פְּעֻלֵי אֵין:
 עִמָּךְ יְהוָה יִדְכֹּאוּ וַנְּחַלֶּךְ יַעֲנוּ: אֲלֻמְנָה וְגַר יִהְרְגוּ וַיְחַוִּימוּ יִרְצֹחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא
 יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: כִּינּוּ בַעֲרִים בַּעַם וְכַסִּילִים מַחֵי חֲשִׁילוֹ: הַנְּטַע
 אֵין הֲלֹא יִשְׁמַע אִם יִצַּר עֵין הֲלֹא יִבִּיט: הַיִּסֵּר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְּלַמֵּד אֲדָם
 דַּעַח: יְהוָה יִדַּע מַחֲשֹׁבוֹת אֲדָם כִּי הֵמָּה הַכֵּל: אֲשֶׁרֵי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר חִסְרָנוּ יְהוָה
 וּמַתּוֹרֶךְ הַלְּמַדְנוּ: לַהֲשִׁקִּיט לוֹ מִימֵי רַע עַד יִכְרַה לְרִשְׁעֵי שְׁהַח: כִּי לֹא יִטֵּשׂ יְהוָה
 עַמּוֹ וַנְּחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צַדִּיק יִשׁוּב מִשֹּׁפֵט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל: מִי יִקּוּם
 לִי עִם מְרַעִים מִי יַחֲזִיב לִי עִם פְּעֻלֵי אֵין: לֹלִי יְהוָה עֲזֹרָתָה לִי כַּמַּעַט שְׁכַנָּה
 דוּמָה נִפְשִׁי: אִם אֲמַרְתִּי מַטָּה רַגְלִי חֲסֹדֶךָ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי: בְּרַב שְׂרַעְפֵי בְּקַרְבִּי
 חֲנֻחוּמִיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיַּחֲבֹדֶךָ כַּסָּא הוּוֹחַ יִצַּר עַמְּלֵי חֶק: יְגוּדוּ עַל נַפְשׁ
 צַדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגֵּב וְאַהֲוֵי לְצוּר מַחֲסִי: וַיִּשְׁבַּע
 עֲלֵיהֶם אֵת אֲוֹנָם וּבְרַעַחַם יִצְמִיחֵם יִצְמִיחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

כשחל ניום א' אומרים לדוד מומור לה' הארץ וכו' וכשחל ניום ו' אומרים ה' מלך.
 ואחר שיר של יום כוכבים לומר מומור מ'ז והוא זה:

לְמַנְצֵחַ לְבְנֵי־קִדְחַת מְזֻמּוֹר: כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ־רֶכֶת הָרִיעוּ לְאַלְהֵים בְּקוֹל
 רִנָּה: כִּי יְהוָה עֲלִיוֹן נוֹרָא מְלֹךְ גְּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ: יִדְבַּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ
 וּלְאִמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִכְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתָנוּ אֶת־הָאֵין וַיַּעֲקֹב אֲשֶׁר־
 אָהַב סֵלָה: עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: וַיִּמְרוּ אֱלֹהִים
 וַיִּמְרוּ וַיִּמְרוּ לְמַלְכָּנוּ וַיִּמְרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים וַיִּמְרוּ מִשְׁכִּיל:
 שְׁלָךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים יִשָּׁב עַל־כַּסָּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים
 נִאֲסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָתָם כִּי לְאַלְהֵים מְנַיֵּי־אָרֶץ מֵאֵד נַעֲלָה:
 וְנוֹהֲגִים לְחַקֵּעַ שְׁלֵשִׁים קוֹלוֹת: מִי־כּוֹאֲלֵינָם מַעֲכָנוֹת, שְׁכַנָּה יִכָּאוּ הַכְּבוֹד יְדֵי חוֹבֵתָם.

למנחה ככנסים לנסכ"כ ואמרין אשריובא לציון וכו'.

אשרי יושבי בירתך עוד יתללוך סלחה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שוייאלהיו: קמה

תחלה לרוד ארוממה אלוהי המלה ואברכה שמה לעולם ועד: בכל
יום אברכה ואהללה שמה לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין
תקר: הור לרוד ישבח מעשיה וגבורתיה יגידו: הדר כבוד הנהה ודברי
נפלאותיה אשיחה: ועזו נוראותיה יאמרו וגדלותה אטפרנה: זכר רב
מוכה יביעו וצדקתה ירננו: חנון ורחום יי ארה אפים וגדול חסד: טוב יי
לב לרחמיו על כל מעשיו: יזרה יי כל מעשיה וחסדיה יברכוכה: כבוד
מלכותה יאמרו וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותה מלכות כל עלמים וממשלתה בכל הור ורד: סימה יי
לכל הנפלים וזוקה לכל הכפופים: עיני כל אליה ישברו ואתה נותן להם
את אכלם בעתו: פותח את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי
בכל הדביו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קדאיו לכל אשר יקראהו
באמת רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל
אחביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל וישבי כשע ביעקב נאם יי: ואני זאת
בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי
בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יי
מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
וקרא זה אלזה ואמר קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא
בלהארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש
בשמי מרומא עלאה בית שבינתה קדיש על ארעא עובר
גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מליא
בל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
רעש גדול ברוד כבוד יי ממוקומו: וגטלתני רוחא
ושמעת בתרי קל זיע סניא דמשבחין ואמרין בריך

יִקְרָא דַּיִּי מֵאַתֶּר בֵּית שְׂכִינְתָּהּ: יְיָ וַיִּמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד:
 יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאָם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֶרְהָ זֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרַח מַחְשְׁבוֹת
 לְבָב עֲמֻךְ וְחֵכֶן לְבָבָם אֱלֹהֶיךָ: וְהוּא רַחוּם וְכַפֵּר עוֹן וְזָלָא
 יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמּוֹת: כִּי אֵתָּה
 אֲדַנִּי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאִיךָ: צְדָקְתֵךְ צִדְקָה
 לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אַדְנֵינוּ יוֹם וַיּוֹם
 יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשְׁוֹעַתָּנוּ סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵיב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר אָדָם בּוֹטַח בְּךָ:
 יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁבְרָאָנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וּנְתַן לָנוּ תוֹרַת
 אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לָפָנוּ בְּתוֹרַתוֹ
 וַיִּשָּׂם בְּלִבָּנוּ אֲהַבְתּוֹ וַיִּרְאֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּלִבָּב שְׁלֵם לְמַעַן לֹא גִיגַע לְרִיק וְלֹא גִלְד לְבַהֲלָהּ: יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָוֵר חֲקִיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְזֶה וּבְנֶחֱמָה וּבְנִרְאָה וּבְנִירֵשׁ טוֹבָה וּבְכִרְבָּה
 לְשִׁנֵּי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ
 כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בְּיָי וְהִזִּיהּ יְיָ מִבְּטָחוֹ: בְּמַחֲוֹ בְיָי עָדִי עַד כִּי בֵּיתָ יְיָ
 צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֻךְ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ
 דְרָשִׁיךָ יְיָ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקָי וּגְדִיל תוֹרָה וַיֵּאדָּיר:

חַיִּי קְדִישׁ שׁוֹעַ כְּמוֹ נְמַעְרִיב. וְהַסֵּךְ חוֹזֵר הַתְּפִלָּה, וְאוֹמְרִים אִמֵּן
 (וְאִם יוֹאֵר עַד כִּי שֶׁנֶּה אִלֵּי אִמֵּן), קְדִישׁ חַחֲקֵבֵל, עֲלֵינוּ קְדִישׁ יְחוּם.
 לְעַרְבוּת מִזְמַר רַ"ה מְנַדְלִים בְּתְפִלָּה וְעַל הַכּוֹס כְּכַשָּׁל מִיֵּט. וְאִם הֵיֵא
 שֶׁנֶּה מִתְּפִלָּים כְּכַשָּׁרֵי שְׁמֹת, וְאוֹמְרִים בְּנִרְכָּה מִעֵין שְׁנַע הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ.

יוצר לשבת תשובה.

מתפללים שהריות על סדר כנשאר שנתות עד שוכן עד ואס"כ מתחילים באן.

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב

רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה:

בפי ישרים תתהלל. ובדברי צדיקים תתברך.

ובלשון חסידים תתרומום. ובקרב קדושים תתקדש.

ובמקלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר

שמך מלכנו בכל דור ודור שבן חובת כל היצורים

לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח

לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלם על כל

דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

ישתבח שמך לעד מלכנו הלא המלך הגדול והקדוש

בשמים ובארץ כי לך נאח יי אלהינו ואהי אבותינו

שיר ושבחה הלל וזמרה עז וממושלה נצח גדלה

וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות

והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי א מלך גדול

בתשבחות ו ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשירי

זמרה מלך יי חי העולמים: ס"ז אומר ח"ק.

יתברך וישתבח ויתפאר

ויתרומום ויתנשא שמו של מלך

מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

שהוא ראשון והוא אחרון ומבדל עריו

אין אלהים סלו לרכב בערכות ביה

שמו ועליו לפניו. ושמו מרומם

על כל ברכה ותהלה:

ברוך שם כבוד מלכותו לעלם ועד:

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ברכו את יי המברך:

ברוך יי המברך לעלם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו

מלך העולם יוצר

אור ובורא השך עשה

שלום ובורא את הכל:

יוצר לשבת תשובה

אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

מיוסד ע"ס א"ב כפול וסס סמחנר חמוס נמוכו אליעזר ברבי נתן חוק ואמץ
וכל קדו מסיים על לטון הכתוב דרשו ה' בהמצאו וגו' ניסעי' סי' ל"ט

אור עולם קראו. אחריו תלכו למוראו. דרשו יי

בהמצאו: באלו ימים לערוב. בתשובה בא לקרוב.

קראוהו בהיותו קרוב: גדול ואין בערפו. גור לציר

להאריכו. יעזוב רשע דרכו: אלינו מחשבותיו לעד.

על זאת רשום להעד. שובה ישראל עד קדוש:

דבא אנש תשובותיו. דיו לעשות משבותיו. ואיש

אין מחשבותיו: העולם עד לא שותתרו. תקדים תשובה

לשובהו. וישוב אל יי וירחמהו: עד פסא כבוד מגעת

צלוח. ומתחתיו יר לשלוח: ואלהינו כי ירבה לסלוח:

ברב עם הדרת מלכנו. בועדם ואמרו לאהינו. שובה

י את שבותנו. קדוש:

זורעי על כל מים אשריכם. ופיהטיבו דרכיכם. כי

לא מחשבותי מחשבותיכם: חפצי ורצוני תלכו בדרכי.

חשקי לטהר מברכי. ולא דרכיכם דרכי: טבי להשתמש

בכלי גנאי. מהורי לב יעמדו לפני. גאם יי: נצח אקוה לא.

תנה ישועה לעם שויא. שובה יי רבבת אלפי ישראל. קדוש:

ידו פשוטה לקבל במרץ. יודע ישוב ונחם בתרץ. כי

גבהו שמים מארץ: בן אנביר חסדי עליכם. כרחוקם

ארתיק פשעיכם. בן גבהו דרכי מדרכיכם: לפני תשובו

ואשיבכם. לחיי עלם אתיכם. ומחשבותי ממחשבותיכם:

זכור למוטת ורחם. עמך עמוסי מרחם. שובה יי עד מתי

והנחם. קדוש:

מחכה למושים נפשו אשם. מצפה לתהיה לרשם. כי
 באשר ירד הגשם: נצח לא יודה לעולמים. כל ימי ירידת
 המים. והשולג מן השמים: שמח בנצוח לנוצח בשוב.
 סלה. חי חי להודת חשוב. ושמה לא ישוב: חזקנו מיומים
 חשנו. ומתהום תשוב תעלנו. שובה יי חלצה נפשונו. קדוש
 עונו בשמי ערץ. עושה צדקה בארץ. כי אם הרה את
 הארץ: פור ובה ומנחה. פגע מעמד ושיחה. והולידה
 והצמיחה: צור בסאו קורע. צקון קוראיו משתרע.
 ונתן זרע לזרע: אמץ תוסיף פי טהרתיה. לשוב
 אלי כי סיעתיה. שובה אלי כי גאלתיה. קדוש:
 קרוב ורחוק כל נכל. קדמתי שלום באבכת הוכל.
 ולחם לאכל: רצפתי חלבנה עם צרי. ריחה רע
 בתעבירי. בן יהיה דברי: שור בניי לבינה שוב. שורת
 אנשים בל תשוב. אשר יצא מפי לא ישוב: תבון
 אמונתי בת השובכה. תושעי בנחת ושובה. ארפא
 משובתם אהבם נדבה. קדוש:

הכל יודוך והכל ישבחוך. והכל יאמרו אין קדוש בני:
 הכל ירומוך סלה יוצר הכל. האל הפותח בכל יום
 דלתות שערי מזרח: ובקע חלוני רקיע. מוציא חמה
 ממקומה ולכנה ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו
 וליושביו שברא במדת רחמים: המאיר לארץ ולדרים
 עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה
 בראשית: המלך המרום לבדו מאו. המשבח והמפאר
 והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם ברחמך רבים.

רחם עלינו ארון עוננו צור משגבנו מגן לשענו משגב
 בעדנו: אין בערבך ואין זולתך. אפס בלתיך ומי הזמיה
 לך: אין בערבך יי אלהינו בעולם הנה. ואין זולתך
 מלבנו לחיי העולם הבא: אפס בלתיך גואלנו לימות
 המשיח. ואין הזמה לך מושיענו לתחית המתים:
 א ארון על כל המעשים. ברוך ומברך בפילגשמה:
 גדלו וטובו מלא עולם. דעת ותבונה סבבים אותו:
 המתנאה על חיות הקדש. ונהדר בכבוד על המהפכה:
 זכות ומישור לפני כסאו. הסד ובתמים לפני כבודו: מבנים
 מאורות שברא אלהינו יצאם בדת בנינה ובתשפלה בכת
 וגבורה נתן בהם. להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיה
 ומפיקים נגה. נאה זיום בכל העולם: שמהים בצאתם
 ושישים בבואם. עושים באימה רצון קונם: פאר וכבוד
 נותנים לשמו. צהלה ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש
 ויזרח אור. ראה והתקין צורת הלכנה: שבח נתנים לו כל
 צבא מרום תפארת וגדלה שרפים ואופנים וסוחיות הקדש:
 לא אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי התעלה
 וישב על כסא כבודו תפארת עטה ליום המנוחה ענג
 קרא ליום השבת: זה שבח שליום השביעי שבו שבת א
 מכל מלאכתו: ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר
 ליום השבת טוב להודות ליי: לפיכך יפארו ויברכו לא
 כל יצוריו. שבח יקר וגדלה יתנו לא מלך ויצר כל
 המנוחיל מנוחה לעמו ישראל בקרשתו ביום שבת קדש:
 שמך יי אלהינו יתקדש. וזכרך מלבנו יתפאר. בשמים

כמעל ועל הארץ מתחת: התברך מושיענו על-שבת
 כמעשה ידך ועל-מאורי-אור שעשית ופארוך סלה:
 היתברך צורנו מלבנו ונאלנו בורא קדושים ישתבח שמך
 לעד מרגנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים
 ברום עולם ומשמעים ביראה יחד בקול דברי-איהם חיים
 ומלך עולם: כלם אהובים כלם פרורים כלם גבורים
 דבלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים
 את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים
 ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים
 את-שם ה' המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:
 וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה ונותנים
 רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה
 ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה
 ק' קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

נלא שיטת ספרות חתום אליעזר ברבי נתן חזק, אלא שהקדים נלא כל
 סרת תיבה אחת מפסוק כי שם ה' אקרא הכו נודל לאלהינו, ונלא
 השיטה השלישית תיבה ואני, והשיטה הרביעית מסיימת על לשון הכתוב.

אופן כפי אם שם אדיר יי אדוננו. אילי שחק עומדים
 להקדישנו. ואני אשירה ליי ואזמרנו. שמעו מלכים
 ורזנים האזינו: שם לברו גשגב לעלמים. לעולם יי
 דברו נצב בשמים. ואני ליחדו בכל יום פעמים. תנה
 הודך על השמים: יי יחודו במעטיריו עטרה. ישראל
 אשר בך אתפארה. ואני יקר מלכותו אספדה. שמעה
 עמי ואדברה: אקרא עליון והקול גשמע. עטרה לראשו
 לעבוד ולקמע. ואני עתירתי בלחש אשמע. ואזעק

אליה מצרתיו ותשמע: הבו זרותים כבוד בערץ. זמירות
 לשמיעו מכנף הארץ. ואני זכרו אברך במקרץ. מה אדיר
 שמך בכל הארץ: גדל רכב רבותים קדוש אומר:
 רוגשים אופנים ברוך גומרי. ואני רנתי מאד עם
 שמננה עשרה. (והגיון לבי) יהיו לרצון אמרי: לאלהינה
 ברון יחד כוכבי נשפי. נותנים תהלה בני אלהים כמו פי
 ואני אעמודה על מצפי. תהלת יי ידבר פי:
 ק"י חילי מעלה מקדישים. ובי מפת
 רוחשים. קדשה כאחת משלשים:

והחיות ישוררו וכרבים יפארו ושרפים ירנו וואראלים
 יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים לעמתם
 משבחים ואומרים. ברוך כבודנו ממוקמו:
 לאל ברוך וכו' על אמת ויציב.

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן וטוב
 ויפה הרבר הזה על אבותינו ועלינו על בנינו
 ועל הדורתינו ועל כל הדורות זרע ישראל עבריה:
 על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חק
 ולא יעבור. אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד: אתה הוא מלכנו מלך
 אבותינו אתה. למען שמך מהר לגאלנו
 כאשר גאלת את אבותינו: אמת מעולם שמך
 הגדול עלינו נקרא באהבה אין אלהים וולתך:

זולת לשבת תשובה

צ

מיוסר צ"ב א"ב וכפוף תמוס 55 ספסלר אליעזר בר נתן.

זולת. אֵי אֵהִינוּ נָשׁוּב בְּצַר לָנוּ בְּגִלּוֹתֵנוּ. כִּי אַתָּה צְדִיק
עַל כֵּל הַבָּא עֲלֵינוּ. בְּעֵינַי בְּצַעֲנוּ מֵעַל פְּנֵיהַ שְׁלַחֲנוּ. הַשִּׁיבֵנו
וְנִשׁוּבָה כִּי אַתָּה יי אֵהִינוּ: גּוֹלִים בְּנֵי גּוֹלִים מוֹזִיִּים אַתָּנוּ
בְּאֵיבָה. כְּסֵף נִמְאַס קוֹרָאִים אֹתָנוּ בְּחֹזֶקָה. דִּינְךָ יִשָּׂר
מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רָבָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ אִמְרַת לָנוּ וְלֹא נִקְשִׁיבָה:
הֲלֹא עַל כֵּי אֵין שְׁכִינְתְּךָ בְּקִרְבָּנוּ. מִצְאוּנוּ הִרְעוֹת בְּאֶרֶץ
שְׁכִינֵנוּ. וּכְכֹלוֹת פִּתְנוּ נַהֲמָנוּ בְּאַחֲרִיתֵנוּ. לָכֵה וְנִשׁוּבָה
אֵי יי כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפָּאֵנוּ: זֶה קִים לָנוּ נִפְשָׁנוּ לְשׁוּבָה.
כִּי אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ לְהִרְבוֹת וּלְהִיטִיבָה. חֹזֶק יָדְךָ וְדַבְּרְךָ
לְעוֹלָם נִצְבָה. הַשִּׁיבֵנו יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה: טִרְפְּתִי בְּגוֹלָה
וְעַד עַתָּה אַחֲרֵתִי. כִּהֵת עֲטַף עָלַי נִפְשִׁי אֶת יי וְכִרְתִּי. יִגְעֵתִי
בְּאַנְחֵתִי מִגּוֹחָה לֹא מִצָּאתִי. כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי בּוֹשָׁתִי
וְגַם נִכְלַמְתִּי: כִּשֶׁר דְּבַרְךָ נִשְׁמָעוּ בְּאָזְנִי וְאַחֲמוּד.
חַתּוּמוֹת עַל לְבִי כְּצִמּוּד פֶּתִיל לְצִמּוּד. לְלַכֵּת לִפְנֵי אִם
לְמוֹד תִּלְמוּד. אִם תִּשׁוּב וְאֲשִׁיבָה לִפְנֵי תַעֲמוּד: מִרְבֶּכֶם
מִכָּל עֵם לֹא תִשְׁקֹתֵי בְכֶם. כִּי אִם מֵאַהֲבַתִּי אֶתְכֶם וְאַת
אֲבוֹתֵיכֶם. נִצַּח חֲסֵדִי וְכִרְתִּי לֹא אֲסִיר מִכֶּם. שׁוּבוּ אֵלַי
וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם: סָכוּ בְצִלִי בְנֵי חַמוּדִי. וּבוֹזִיכֶם יִקְלוּ
וְאֲכַבְּדְכֶם מִכְּבָרִי. עֲשִׂיתִי פֶלֶא נִגְדָה אֲבוֹתֵיכֶם עֲבָרִי. וְגַם
עַתָּה נָאִם יי שׁוּבוּ עֲדֵי: פִּוְרָה אֲדַרְוֶךָ בְּאֲשֶׁר הִדִּין יִקּוּב.
בְּמִסְתוֹל לִיכֶם וְאוֹיְבֵיכֶם כִּי אֲכָלוּ אֶת יַעֲקֹב. צִדְקוֹ
מֵעֲשִׂיכֶם וְהִסִּירוּ לֵב הָעֲקוּב. וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי
פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב: קִבֵּץ אֲבִקְבָצָה מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחִיתִיךָ.
וְאִיטִיבָה וְאַרְבֶּה אֹתְךָ כִּי בְחֵרְתִיךָ רַחֵם אֶרְחַמְךָ כִּי אֵלִי

הַשִּׁיבוֹתֶיךָ • מַחֲוִיתִי כְעֵב פִּשְׁעֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ •
 שׁוֹר כִּי בְעַתָּה אָנֹכִי יְיָ אֲחִישָׁנָה • הִצַּתִּי אֵשׁ בְּצִיּוֹן וְאָנֹכִי
 אֲכַנְנָה • תִּמְיֵד לְכַבּוֹד בְּתוֹכָהּ אֱהִיָּה וְאֲשׁוּבָנָה • וּפְדוּנִי
 יְיָ יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה • אָנֹכִי לְעוֹלָם נִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ
 צוּרֵנוּ • יַעַן כִּי גֵאלְתֶּנוּ מִיַּד מְעַנֵּינוּ • זֶר בְּרִכָּה נִכְתִּירְךָ
 מִלְּכֵנוּ • חוֹשָׁה לְעוֹרְתֵנוּ אֲדָנִי תִשׁוּעַתֵנוּ •

עֹרֶת אֲבוֹתֵנוּ אַתָּה הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֶיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר • בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 וְצַדִּיקְתֶּךָ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ • אֲשֶׁר־יֵאָמֵר שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתְךָ וְדַבְרֵי־שִׁים עַל לִבּוֹ • אֲמַת אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
 וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבִים • אֲמַת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה
 הוּא אַחֲרוֹן וּמַבְלַעְדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹי וּמוֹשִׁיעַ מִמְּצָרִים
 גֵּאלְתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ • כָּל בְּכוֹרֵיהֶם
 הִרְגָתָ וּבְכוֹרְךָ גֵּאלְתָּ וְגַם־סוֹף־בְּקַעַת וְזוֹדִים טִבַּעַת וַיְדִידִים
 הֵעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם אַחַד מֵהֶם לֹא גוֹתָר • עַל־זֹאת
 שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבַּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ וְקִיָּם • רָם וְנִשְׂא
 גְדוֹל וְנוֹרָא מְשִׁפִּיל גֵּאִים וּמִגְבִּיָּה שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִידִים
 וּפּוֹדֵה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דְּלִים וְעוֹנֵה לְעַמּוֹ בְּעַת שׁוּעָם
 אֱלֹהֵינוּ • תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ • מִשְׁהָ וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנִי שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָל־ם •
 מִדְּמִכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ שֶׁנִּרְאִיתָ הִלַּת
 עֲשֵׂה פֶלֶא • שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְת
 הַיָּם יַחַד כָּל־ם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ • יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד •

תפלה לשבת תשובה צא

צוה ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך יהודה וישראל
(באלגו יי צבאות שמו קדוש ישראל) ברוך אתה יי גא ישראל:

אדני שפתי תפחה ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב הלא הגדול הגבור והנורא עליון
גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא
גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה: זכרנו לחיים מלך
חפץ בחיים וזכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חלים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני
עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממות ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמותך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדשים בכל יום
יהללוך סלה. ברוך א
המלך הקדוש:

אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת
שרפים לעמתם ברוך יאמרו: מ"י ברוך כבוד יי ממקומו: ממקומו מלכנו
תופיע ותמלוך עלינו כי מחיים אנתנו לך מתי תמלך כציון בקרוב בנימינו
לעלם נער תשבון: התגבר ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור
ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך בדרך האמור בשירי ענה על ידי
דוד משיית צדקה: מ"י מלך יי לעולם אלהינו ציון לדוד ודוד תל לנייה:

י' לרזר רזר נגיד נדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבתך
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

ישמח משה במתנת חלקו כי עבר נאמן קראת
לו כלילת פארת בראשונתך בעמרו לפניך
על הרסיני ושני לחת אבנים הוריד בידו
וכתוב בהם שמירת שבת וכן כתוב בתורתך:
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדרתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל
אות הוא לעלם כיששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
ולא נתתו יי אלהינו לגויי הארצות ולא
הנחלתו מלבנו לעובדי פסילים וגם במנוחתו
לא ישבנו ערלים כי לישראל עמך נתתו
באהבה לזרע יעקב אשר בם בחרת עם
מקדשי שביעי בלם ישבעו ויתענגו מטובך
ובשביעי רצית בו וקדשתו המדת ימים
אותו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
קדשנו במצותיך וזן חלקנו בתורתך שבענו
מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת ונהחילנו יי אלהינו באהבה וברצון

שבת קדשך ויגדו כה ישראל מקדשי שמך •
ברוך אתה יי מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם • והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברחון ותהי לרחון תמיד עבודת ישראל עמך •

ותחזנה עינינו בשוכה לציון ברחמים • ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון :

מודים לרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
כשר יוצגנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייטנו וקמטנו בן תחינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות
קדשך לשמך תקדש ולעשות רצונך
ולקבך בלבב שלם על שאנחנו
מודים לך • ברוך אל ההודאות :

ומודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
לשענו אתה הוא לדור ודור
גודה להגנספר תהלתך על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיק שפכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שפכל עת
ערכ ובקר וצהרים • הטוב פי לא כלו רחמיך והמרחם
פי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך :

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד •
ובתוב לחיים טובים (כל) בגי בריתך :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האישועתנו
ועורתנו סלה • ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :
אבותינו ברכנו בברכה הטשלת בתורה הכתובה על גדי משה
עבדך האטורה טפי אהרן ובניו כהנים עם קדשך כאמור : ברכך יי
וישמך : יאר יי פניו אליה ויחנה : ישא יי פניו אליה וישם לה שלום :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמּוּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאֹר פְּנִיךָ כִּי
 בְּאֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שְׁעָרָה בְּשְׁלוֹמָה:
 בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה נִזְכָּר וּנְכַתֵּב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְלִמְקַלֵּי נַפְשֵׁי תַדּוּם
 וְנַמְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲיִה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשֵׁבִים עָלַי רַעַה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמִיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קַדְשֶׁתְּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יִדְיָדֶיךָ הַזְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵּי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי
 לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמַרְזֻמֵּינוּ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְנוּ אָמֵן: זֶה רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

הַס'ן סוּר הַתַּפְּל' וְאוֹמֵר קְרוּשַׁת נִקְדָּשׁ וְכו' וּמוֹלִיץ ס'ת, וּסְדֵרוֹ תַמְנָא לַעִיל.

סס חל יום א' של ר"ה ניזם ב' לוג' קולאים בשבת חשובה פ' וילך.

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל:
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִּי הַיּוֹם לֹא־
 אוֹכַל עוֹד לְצֵאת וּלְבוֹא וַיְהִי הָאָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־
 הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְהִי אֱלֹהֶיךָ הוּא עִבְרָ לְפָנֶיךָ הוּא יִשְׁמָד
 אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עִבְרָ
 לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: שְׁנֵי וְעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר
 עֲשֵׂה לְמִיחֻן וּלְעוֹג מִלְּבִי הָאֲמַרִּי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד

אתם

אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל-
 המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל-תיראו
 ואל-תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך
 לא ירפה ולא יעזבך: ^{שלישי} ויקרא משה ליהושע
 ויאמר אליו לעיני כל-ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא
 את-העם הזה אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת
 להם ואתה תנהילנה אותם: ויהוה הוא ההלך לפניך
 הוא יהוה עמך לא ירפה ולא יעזבך לא תירא ולא תחת:
 ויכתב משה את-התורה הזאת ונתנה אל-הכהנים בני
 לוי הנשאים את-ארון ברית יהוה ואל-כל-זקני
 ישראל: ^{רביעי} ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים
 במעד שנת השמטה בחג הסכות: כבוא כל-ישראל
 לראות את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא
 את-התורה הזאת נגד כל-ישראל באזניהם: הקהל את-
 העם האנשים והנשים והפך וגרף אשר בשעריך למען
 ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-יהוה אלהיכם ושמרו
 לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: ובגיהם אשר לא-
 ידעו ישמעו ולמדו לראות את-יהוה אלהיכם כל-הימים
 אשר אתם חיים על-האדמה אשר אתם עברים את-
 הירדן שמה לרשתה: ^{חמישי} ויאמר יהוה אל-משה הן
 קרבו ימיה למות קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד
 ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא
 יהוה באהל בעמוד ענן ויעמוד עמוד הענן על-פתח
 האהל: ויאמר יהוה אל-משה הנה שכב עם-אבתיך

וקם העם הזה וזנתו אחרי ואלהי גבר הארץ אשר הוא
 באשמה בקרבו ועבני והפר את בריתי אשר בריתי
 אתו: וחרה אפי בו ביום זה הוא ועובתים והסתרתני פני
 מהסוהיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום
 ההוא הלא על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות
 האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל-
 הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה
 כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל
 שימנה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בכנני
 ישראל: ששי. כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
 לאבותינו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל-
 אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את בריתי: והיה
 כית מצאנ אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת
 לכנני לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו
 אשר הוא עשה היום בטרים אביאנו אל הארץ אשר
 נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא
 וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר
 חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ
 אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי וכללות
 משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד
 תמם: שבעי. ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית-
 יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזוה ושמתם אתו
 בצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בזה לעד: כי
 אנכי ידעתי את מרדך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי

עמכם

עִמְכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הַיּוֹתֶם עִם־יְהוָה וְאַף כִּי־אֲחֵרֵי
 מוֹתִי: מַמְטִיר־הֶקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם
 וְשָׁמְרִיכֶם וְאֶדְבַּרְהָ בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָעִידָה
 בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: כִּי יִדְעֵתִי אֲחֵרֵי מוֹתִי כִּי־
 הִשְׁתַּחֲתִּית פִּתְחוֹתַי וּסְרַתְּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם
 וְקָרָאת אֶתְכֶם הִרְעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־הִעֲשִׂוּ אֶת־
 הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 בְּאָזְנֵי כָל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמֹס:

סל סל ר"ה ביום ה' או בשבת קולאס בשבת חשובה פ' האזינו.

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבַּרְהָ וּתְשָׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי:
 יַעֲרַךְ כַּמָּטֵר לְקַחֵי תִזְלַכְּטָל אִמְרֵתִי כְשִׁעִיכֶם עַל־רֹדֶפֶא
 וְכַרְבִּיבִים עַל־יַעֲשִׁיב: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הִבּוּ גִדְל
 לְאֵלֵהֵינוּ: הַצּוֹר תָּמִים פָּעְלוּ כִּי כָל־דְּרָכָיו מוֹשִׁפֵּט
 אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עֹזל צַדִּיק וְיִשְׂרָאֵל הוּא: שִׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו
 מוֹמֵם דּוֹר עַקֵּשׁ וּפְתִלְתִּל: הִלִּי הוּא תִגְמַלְדוּ אֶת־עַם נִבְל
 וְלֹא חֲכָם הִלּוֹא הוּא אָבִיךָ קִנְיָה הוּא עֲשֵׂךָ וַיִּכְבְּדֶךָ: שְׁנֵי
 זְכָרֵי מוֹת עוֹלָם בָּנֵינוּ שְׁנֵי דְרָדֵר שְׂאֵל אָבִיךָ וַיִּגְדֶךָ
 וַקִּנְיָה וַיֹּאמְרוּ לְךָ: בְּהִנְחַל עֲלֵיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוּ בְּנֵי אָדָם
 יַצִּיב גְּבֻלַת עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי חֲלַק יְהוָה עַמּוֹ
 יַעֲקֹב חֲבַל נִחַלְתּוֹ: יִמְצָאֵהוּ בְּאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתֵהוּ יִלֵּל
 יִשְׁמָן יִסְבְּבֵנָהוּ יִכְוֶנְנָהוּ יִצְרֶנָּהוּ כִּאֲשֶׁר עֵינָו: כִּנְשֵׁר
 יַעֲיֵר קִנּוּ עַל־גּוֹזְלוֹ יִרְהַף יִפְרֵשׁ כִּנְפָיו יִקְחָהוּ וּשְׂאֵהוּ עַל־
 אֶבְרָתוֹ יִהְיֶה חֲבֶדֶד יִנְחֶנּוּ וְאֵין עַמּוֹ יִנְכַר: שְׁלִישִׁי יִרְכִּבְהוּ עַל־
 בְּמוֹתֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שָׂדֵי וַיִּנְקָהוּ דְבֵשׁ מִסְלַע וְשָׁמָן

מחלמוש

(* ה' כנתי, והיא מלה לענמס. © יתיר ו'.

מַחֲלֵמִישׁ צוֹר: חֲמַאת בְּקָר וּחֲלַב צֹאן עִם־חֶלֶב כְּרִים
 וְאֵילִים בְּנֵי־בָשָׁן וְעֵתוּדִים עִם־חֶלֶב כִּלְיוֹת חֲטָה וְדָם עֲנַב
 תִּשְׁתַּהֲחֹמֵר: וַיִּשְׁמַן יִשְׂרוּן וַיִּכְעַט שְׂמַנְתָּ עֵבֶית כְּשֵׁית
 וַיִּטַּשׁ אֱלוֹהַ עֲשׂוֹהוּ וַיִּנְבֵּל צוֹר יִשְׁעָתוֹ: יִקְנֶאֱהוּ בְּזָרִים
 בְּתוֹעֵבֹת יִכְעִסְהוּ: יִזְבְּחוּ לַשָּׂדִים לֹא אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא
 יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרֵב כָּאוּ לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם: צוֹר
 יִלְדֶה תִשִּׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מִחֲלָלָהּ: רַב־עַי וַיִּרְא יְהוָה וַיִּנְאֹץ
 מִכַּעַס בְּנָיו וּבְנֹתָיו: וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֲרֵאֶה
 כִּי אֲחֲרִיתָם כִּי דוֹר תִּהְיֶכֶת הֵמָּה בָנִים לֹא־אֲמֵן בָּם:
 הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא־אֵל כַּעֲסוּנִי בְּהַבְלִיָּהֶם וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם
 בְּלֹא־עֵם בְּנֹוֹי נִבְּל אֲכַעִיֶם: כִּי־אֵשׁ קִדְחָה בְּאִפִּי וַתִּקְרָד
 עַד־שְׂאוֹל תַּחֲתִית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וַיִּכְלָה וַתִּלְהַט מִזֹּסְרֵי
 הָרִים: אֶסְפָּה עֲלֵימוֹ רַעוֹת חֲצִי אֲכַלְהֶבֶם: כִּי־רַעַב
 וְלֶחֶם יִרְשָׁף וַיִּקְמַב מִרִּירֵי וְשׁוֹן־בְּהֵמַת אֲשַׁלַּחֲבֶם עִם־
 חֲמַת זַחֲלֵי־עַפְרָ: מִחוּץ תִּשְׁכַּל־הָרֵב וּמִחֲדָרִים אֵימָה־גַם
 בְּחֹר־גַם־בְּתוֹלָה יִזְנַק־עִם־אִישׁ שׁוֹיְבָה: אָמַרְתִּי אֶפְאִיָּהֶם
 אֲשַׁבִּיתָה מִזֶּמֶשׁ זָכָרָם: לוֹלִי כַּעַס אֹיֵב אֲגוֹר פֶּן־יִנְבְּרוּ
 צָרֵימוֹ פֶּן־יֹאמְרוּ יִדְנוּ רָמָה וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כְּלִזְאֹת: כִּי־
 גֹי אֲבָד עֲצוֹת הִמָּה וְאִין בָּהֶם תְּבוּנָה: חֲמִישִׁי לֹו חֲכָמוֹ
 יִשְׁכַּילוּ זֹאת יִבְיֵנוּ לְאַחֲרֵיהֶם: אֵיכָה יִרְדֶּה אֶחָד אֶלֶף
 וּשְׁנָיִם יִבְיֵסוּ רַבָּה אִם־לֹא כִּי־צוּרָם מִכָּרָם נִיהוּדָה
 הַסְּגָרָם: כִּי לֹא כְצוּרָנוּ צוּרָם וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים: כִּי־מִגִּפְן
 סָרָם גִּפְנָם וּמִשְׂדֵּמַת עֲמֻדָה עֲנַבְמוֹ עַנְבֵי־רוֹשׁ אֲשַׁכַּלַת
 מִרְדַּת לָמוֹ: חֲמַת תְּנִינָם יִינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲבָר: תִּלְא־

(* י' זעירא.)

הוא

הוא בָּמָס עֲמַדֵי חֲתוּם בְּאֹצְרֹתַי: לִי נֶקֶם וְשָׁלֵם לְעַת
 תִּמְוֹט רַגְלֶם בִּי קְרוּבֵי יוֹם אֵיִדָם וְהַשְׁעַתְדַת לָמוּ: בְּיַד־יָדָן
 יְהוָה עִמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם כִּי יִרְאֶה כִּי־אֵזְלַת יָד וְאִפְסָם
 עֲצוּר וְעוֹיֵב: וְאָמַר אֲנִי אֱלֹהֵימוֹ צוּר חֲסִיוֹ כּוֹ: אֲשֶׁר הִלֵּב
 זְבַחֵימוֹ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ וַיִּן נִסֵּיכֶם יִקוּמוּ וַיַּעֲזְרוּכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם
 סִתְרָה: רְאוּ עֲתִידָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדֵי אֲנִי
 אֲמִית וְאֲחִיָּה מִחַצְתֵי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִדֵּי מִצִּיל: שְׁשִׁי
 כִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יְדֵי וְאָמַרְתִּי תִי אֲנֹכִי לְעֵלָם: אִם־
 שְׁנוֹתַי בְּרַק חֲרָבִי וְהֵאֱחָזוּ בְּמִשְׁפַּט יְדֵי אֲשִׁיב נֶקֶם לְצַרֵי
 וְלִמְשַׁנְּאֵי אֲשֵׁלֵם: אֲשַׁכִּיר חֲצִי מִדָּם וְחֲרָבִי תֹאכַל בְּשָׂר
 מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה מִרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב: הִרְגִּינוּ גוֹיִם עִמּוֹ
 כִּי דָם־עַבְדָּיו יִקּוּם וְנֶקֶם יִשָּׁיב לְצַרֵּיו וְכִפֹּר אֲדַמְתּוּ
 עִמּוֹ: שְׁבִיעִי וַיְבֹא מִשְׁתֵּי וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת בְּאוֹנֵי הָעַם הוּא וְהוֹשַׁע בֶּן־נּוּן: וַיְכַל מִשְׁתֵּי לְדַבֵּר
 אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם
 אֲשֶׁר תִּצְוּם אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי לֹא־דַבֵּר רַק הוּא מִפֶּה כִּי־הוּא חַיִּיכֶם
 וּבְדַבֵּר הוּחַ תִּתְּרִיכוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
 עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׁמָחָה לְרִשְׁתָּהּ: סְפִטִיר וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מִשְׁתֵּי בְּעֵצִים הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר: עֲלֵה אֶל־חַר הָעֵבְרִים
 הַזֶּה חֲרֹבֵי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יַרְחֵו וּרְאֵה
 אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָוָה: וּמַת
 בְּדַר אֲשֶׁר אַתָּה עֲלֵה שְׁמָחָה וְהִיאֲסַרְתָּ אֶל־עַמּוּדָה בְּאֲשֶׁר־מַת

אֶתְרֵן אֶחֱיָךְ בְּחַד הַחֵדֶר וַיִּאֲסֹף אֶל עַמּוּיוֹ: עַל אֲשֶׁר
 מַעַלְתֶּם כִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכִי מְרִיבֵת קָדַשׁ מִדְּבַר צֶן
 עַל אֲשֶׁר לֹא יָקַדְשֶׁתֶם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי
 מִנְגִּד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: ח.ק.

מי שחזק. ומגביהים וגוללים. כשמגביהים הם מ' מניעין נגד הכתוב שלם' מ' ואומרים.
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי' ביר משה: עין
 חיים היא למחויקים בה ותזמנה מאשר: דרכיה דרכי נועם וכל עת יבתיחה
 שלום: ארץ ימים כימינה בשמאלה עשר וקבוד: יי' חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ויאריר:

קודם קריאת הפטרה ולמד אמר הגלגל. יתק המפטיר נרכה ו.

בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בְּבְנֵי אִיִּם טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
 בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁה עֲבָדוֹ
 וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְבְנֵי אֵי הָאֵמַת וְצַדִּיק:

הפטרה שבת תשובה בהושע סמן יד ויואל סמן כ'.

שׁוֹבֵת יִשְׂרָאֵל עַד יְהוּת אֱלֹהֶיךָ כִּי כְשַׁלַּת בְּעוֹנֶיךָ: קָחֵנוּ
 עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵלֵינוּ אֱמָרוּ אֱלֹהֵינוּ כִּלְתֵּשֵׁא עוֹן
 וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ: אֲשׁוּר! לֹא יוֹשִׁיעֵנו
 עַל־סוֹס לֹא נִרְכָּב וְלֹא נֵאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 אֲשֶׁר־בָּהּ יִרְתֶּם יְתוֹם: אֲרָפֵא מִשׁוֹבְתֶם אֲהַבֶּם נִדְבָה כִּי
 שָׁב אִפִּי מִמֵּנוּ: אֲהַיְהֶה כַּמֶּלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּשׁוֹשְׁנָה וְגִיד
 שָׂרְשׁוּי כְּלַבָּנוֹן: יִלְכוּ יוֹנְקוֹתַי וַיְהִי בֵּית הַזֶּה וְהָיָה לוֹ
 כְּלַבָּנוֹן: יִשְׁבוּ יִשְׁבֵי בְצֵלוֹ יִתְנוּ דָגָן וַיִּפְרְחוּ כַּגִּפְנוֹ וְכָרוּ בִּיטִין
 לְבָנוֹן: אֲפָרִים מִהַ לֵּי עוֹד לְעַצְבִּים אֲנִי עֲגִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ

אני בכרזש רענן ממני פרוה נמצא: מי חכם ויבן אלה
גבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם
ופשעים יכשלו בם: תקעו שופר בציון קדשוצום
קראו עצה: אספועם קדשו קהל קבצו וקנים אספו
עוללים ויונקי שדים נצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: בין
האולם למזבח וכפו הכתנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה
יהוה על עמך ואל תתן נחת לחרפה למשל בם גוים
למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: ויקנא יהוה לארצו
ויחמול על עמו: וען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם
את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן
אתכם עוד הרפה פגוים: ואת הצפוני ארחיק מעליכם
והדחתיו אל ארץ ציה ושקמה את פניו אלהים
הקדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו
כי הגדיל לעשות: אלה תירא אדמה גילי ושמחי כיר
הגדיל יהוה לעשות: אלה תיראו בכתמות שדי כי דשאו
נאות מדבר כיעץ נשא פרו תאנה ונבון נתנו חילם: ובני
ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את חמורה
לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: ומלאו
הגרנות בר והשיקו תיקבים תירוש ויצהר: ושלמתי
לכם את השנים אשר אבל הארפה תילק והחסיל והגום
חילי הגדול אשר שלחתי בכם: ואכלתם אכול ושבוע
והוללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם
להפליא ולא יכשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל
אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יכשו עמי לעולם:

המכשיר ינרך נרכס אחרונות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור פל העולמים
 צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
 ומוקים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו
 ונאמנים בך בריך ודבר אחד מדבריך אחר לא ישוב ריקם
 כי מלך נאמן ורחמן אתה. ב' א' יי האל הנאמן בכל דבריו:
 רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע
 במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:
 שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
 דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על פסאו לא ישוב
 ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת
 לו שלא יכפה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:
 על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
 הוה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד
 ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים
 אותך ותברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד:
 ברוך אתה יי מקדש השבת:

יקום פורקן מן שמיא הנא והסדא ורחמי
 וחי אריכי ומזוני ריחי וסיעתא רשמית
 ובריות גופא ונהורא מעליא: זרעא חיי
 וקיימא. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
 מפתגמי אוריתא: למרגן ורפגן חבורתא
 קדישתא. די בארעא דישרא ודי בכבל לרשי
 בלי ולרשי גלותא ולרשי מתוכתא ולדיני
 די בבני: לכל תל מידהוון ולכל תלמודי

תלמידיהוה וולכל מרדעסקין באורייתא. מלבא
 דעלמא יברך יתהוה ופיש חייהוה ויסגא זומיהוה
 ויתן ארבה לשניהוה. ויתפרקוהו וישתזבון מן כל
 עקא ומן כל מרעין בישין מרן די בשמיא
 יהא בסעדהוה כל זמן ועדן ונאמר אמן:

יקום פירקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריבי
 ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא נברות גופא ונהורא
 מעליא ורעא היא וקמא ורעא די לא יפסוקודי לא יבטול
 מפתגמי אורייתא: לכל קהלא קדישא הדין רברביא עם
 זעריא טפלא ובשיא. מלבא דעלמא יברך יתבון ופיש
 חייכון ויסגא זומיכון ויתן ארבה לשניכון. ויתפרקוהו
 ויתשתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די
 בשמיא יהא בסעדיכון. כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
 הקהל הקדוש הזה. עם כל קהלות הקדוש. הם ובנשיהם
 ובבניהם ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שמיחדים בתי
 כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי
 שנותנים נד למאור ויין לקדוש ולהתבדלה ופת לאורחים
 וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה
 הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה
 וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה
 בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קמח

תהלה לדוד ארוממה אלוהי המלה ואברהם שטף לעולם ועד: בכל
 יום אברהם ואהלה שטף לעולם ועד: גדול ויטהלל מאד ולגדלתו אין

בשמחירין הכפר תוך ההכל אומרים.

ובגהה יאמר שׁוֹבֵה יְהוָה רַבְבוֹת אֵלָי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה
 יְהוָה לְמִנְחֹתֶיךָ אֲתָה וְאֶרְוֵן עֵינֶיךָ: כַּהֲנִיךָ יִלְבְּשׁוּ צִדְקָה
 וְחִסְדֶיךָ יִרְנְנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶל־תֵּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךָ:
 כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תֵּעֲזֹבוּ: עַץ חַיִּים
 הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: הִרְכִּיתָ דְרָכֶיךָ נָעִם
 וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְגִשׁוּבָה
 חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקֶדֶם:

תפלת מוסף.

חצי קדיש.

אֲדֹנָי שְׁפֹתַי תִּפְתַּח וּפִי יִפְתַּח תְּהַלְלֶיךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יי עֶקֶב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶסֶר מֵי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמֵי רוּמָה לְךָ מְלַךְ
 מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

מֵי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. וּזְכַר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אֵתָהּ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ

קָדוֹשׁ וְקוֹדְשִׁים בְּכָל יוֹם

יְהַלְלוּךָ סֵלָה • בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָ הַמְּלֶכֶת הַקָּדוֹשׁ :

קדושה לנצח תורת סתמלה.
גְּעִרִי צְדָקָה וְקִדְשֶׁךָ בְּסוּדֵי (שְׂכָלִי) עֲלֵיהֶם
שְׂרָפֵי קִדְשֵׁי הַמִּקְדָּשׁ יִשִּׁים שְׁמֶךָ בְּקִדְשֵׁי
כְּפִתּוֹב עֲלֵיךָ נְבִיאֶךָ וְקִרְאָהּ אֵל זֶה
וְאָמַר כִּי־חַקְדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְיִצְבְּאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ :

א' כְּבוֹדֶךָ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁדֵּרְתֵיךָ וְשִׁמְךָ אֵלִים זֶה לְזֶה אֵת מְקוֹם כְּבוֹדֶךָ • לְעִמְתָם
בְּרוּךְ יֹאמְרוּ : יי' בְּרוּךְ כְּבוֹדֵךָ מְטֻקְמוֹ : יי' מְטֻקְמוֹ הוּא יִפְּן בְּרַחֲמֵים
וְיַחֲזֵן עִם הַמִּיְתָרִים שְׂכָמוֹ עָרֵב וְכִקְרָה בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעֻמִּים בְּאֶהֱבָה
שְׂמֵעַ אוֹמְרִים : יי' שְׂמֵעַ וְשִׂרְאֵלֵינוּ אֶלְהֵינוּ וְי' אֶחָד : יי' אֶחָד הוּא
אֶלְהֵינוּ הוּא אֶכְיֵנו הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו • וְהוּא יִשְׁמָעֵנו בְּרַחֲמֵי
שְׂנִית לְעֵצֵי בְּלִחֵי לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים : יי' אֵי אֵי יי' אֶלְהֵיכֶם :

5555 ונכרנה קבלות אין אמרים אלהיכם.

אֶלְהֵיכֶם שׁוֹפֵט צְדָק וּבְמִישׁוֹר לְאֵמִים • מִדַּת הַדָּוִד וְהַפּוֹךְ
לְרַחֲמִים • וּכְפָר וְזִנוּת וְשִׁנְנוֹת עֲוֹנוֹת וְאֲשָׁמִים • אֲרוֹן
מִשְׁאֵים הַצֵּהר וְהַלְפֹן פִּתְמִים • לְכַפְרָה מְקַיֵּים לִילוֹת וְנִמִּים •
חֲנֻה עֲמֶךָ מִתְעַנִּים וְצִמִּים • זְכוּר בְּרִית רֵאשׁוּנִים הַיִּשְׂרָאֵלִים
וְהַתְּמִימִים • קָם לְבִיחֵם שְׁבוּעַת קְדוּמִים • וְיִמְלֶךְ מְלָכֶם
לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : יי' וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתִיב לְאָמֹד :
יי' יִמְלֶךְ יי' לְעוֹלָם אֶלְהֵיךָ צִיּוֹן דָּוִד בְּלִלְוִיָּה :

א' לְדָוִד וְדָוִד נְגִיד גְּדֻלָּה וְלַנְּצַח נְצַחִים קִדְשֶׁךָ גְּדֻלָּה וְשִׁמְךָ
אֶלְהֵינוּ מְפִיגֵנו לֹא יִמוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלָךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֵתָהּ :
בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַמְּלֶכֶת הַקָּדוֹשׁ :

תְּפַנֵּת שִׁבְתְּךָ רְצִיחַת קָרְבָּנוֹתֶיךָ • צִוִּיתָ פְּרוּשֵׁיךָ עִם סִדְהֵרֵי
נִסְכֵיךָ • מְעַנְגִיךָ לְעוֹלָם כְּבוֹד וְנִקְלוֹ • מוֹעֲמִיחַ חַיִּים זְכוּ •
וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבִרְיָה גְּדֻלָּה בְּחֵרוֹ • אֲזַמְסִינִי גִצְמוֹ עֲלֵיךָ •
וְתִצְנֵנוּ יי' אֶלְהֵינוּ לְחִקְרִיב בְּיָהּ קָרְבַּן מוֹסֵף שִׁבְתְּךָ פְּרָאֵה •
זֵהי רְצוֹן מְלַפְנֶיךָ יי' אֶלְהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַעֲלֵנוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ • וְשֵׁם גַּעֲשׂוּחַ לְפָנֶיךָ
אֵת קָרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ • תְּמִידִים בְּסִדְרָם וּמוֹסְפִים
כַּהֲלַכְתֶּם

ת
ל
ו
פ
ג
ו
א

כִּהְלַכְתֶּם • וְאֵת מוֹסֵף יוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה • נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שִׁכְתָּבְתָּ עֲלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדֶךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאָמֹר :

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט שְׁנֵי-כִבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם
וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ :
עַל־תְּ שִׁבְתָּ בְּשִׁבְתּוֹ עַל-עַל־תְּ הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שְׂמֵרֵי שְׁבִיט וְקִרְאֵי עֲנָג עִם מִקְדָּשֵׁי
שְׁבִיעֵי • כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוֹבֶךָ וּבְשִׁבְעֵי רְצִית בּוֹ
וְקִדְשָׁתוֹ חֲמֹדֵת יָמִים אֵתוֹ קִרְאת זְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה כְּמוֹחַתְנוּ קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחְנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדֶךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרְצוֹן שְׁבִיט קִרְשֶׁךָ • וְיִנּוּחוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשֵׁי שְׂמֹךְ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִיט :

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם • וְהַשֵּׁב
אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרְצוֹן וְתֵהִי לְרְצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ •
וְתַחֲיוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְּחַיֵּר שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מודים לדבנן

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשֵׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרַחֲמֵי
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתִקְדָּשׁ
עַל שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּיָמֵינוּ
וְתִקְיַמְנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִרְשֶׁךָ לְשִׂמְךָ חֲסִיד וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵתָתָה
מִדִּים לָךְ • בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּחַיֵּה הַחַיִּים :

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
גֹּדֵד לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ • עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ וְעַל

נִסְיָה שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֵי אֲחִיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת
 עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים • תִּטּוֹב בִּי לֹא־כְלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם
 בִּי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיְּנוּ לָךְ :
 וְעַל בָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד •
 וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל) בְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יִזְרְקוּ סֵלָה וְיִבְלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הֲאֵל יִשְׁוּעַתְנוּ
 וְעוֹרֵתְנוּ סֵלָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת :
 מִזֵּאֵן אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה חֲמִשְׁלֶשֶׁת בְּתוֹרַת הַתְּנוּכָה עַל יְדֵי מִשְׁחָה
 עֲבָדֶיךָ הַאֲמָרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיִו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ קְאָמַר : יְבָרְכֶךָ יי
 וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחֲנֶךָ : יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם :
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ בִּי
 בְּאוֹר פְּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךָ :
 בְּסִפְּרֵי חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻגָּה טוֹבָה נִזְכָּר וּנְכַתֵּב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נַצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּרוּם
 וְנַפְשֵׁי בָעֶפְר־לְכָל תִּהְיֶה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵם מִחֲשָׁבָתָם • עֲשֵׂה לְמַעַן
 שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתֶּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתֶךָ לְמַעַן
 נִחְלָצוּן יִרְיָךָ הוֹשִׁיעָה יִמִּינֶךָ וְעַנֵּנִי : יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵּי פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי
 לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן : יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְחֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ :

וְהֵן חוֹר כַּתְּפֵלָה וְאוֹמֵר קְרוּשָׁה נְקֻדָּשׁ וְאוֹאֵ בְּרַכְנוּ וְקִדְשׁ
 שְׁלָמִים אֵין כְּאַלְהֵינוּ עֲלֵינוּ כְּכַתוּב לְעִיל.

תפלת מנחה

למנחה נכנסין לניכ"כ ואומרין אשרי ובא לציון כו' ואס"כ זה:
 ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדך ענגני באמת ישעך:
 ומוציאין ס"ח וקורין בסדר השבוע, ומחזירין ס"ח להיכל ואומרין ח"ק ומתפללין שבע
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא ו
 עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים • מלך חפץ בחיים • וכתבנו בספר החיים •
 למענה אלהים חיים • מלך עוזר ומושיע ומגן •
 ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע •
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישגי עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים • זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
 ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יי מחיה המתים:

קדוש לש"ן בחורט הכתוב

אתה קדוש	נקבש את שמך בעולם בשם שמקדישים אותו
ושמך קדוש	בשמי מרום בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה
וקדושים בכל	ואמר מ"ח קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
יום יהללוך	הארץ בכבוד: מ' לעמיתם ברוך יאמרו. מ"ח ברוך
סלה: ברוך	כבוד יי ממקומו. מ' וברכבי קדשה כתוב לאמר.
אתה יי המלך	ק"ח ומלך יי לעולם אלהיך ציון לרד ורד הללויה:
הקדוש:	מ' לרוד ורוד גייד גדלה ולנצח נצחים קדשתך
	נקדיש ושבתך אהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד
	כי אמלה גדול וקדוש אתה. ב"א המלה הקדוש:

אֶתְּהָ אֶחָד וְשֵׁמֶךָ אֶחָד . וּמִי כַעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל
 גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ . תִּפְאֶרֶת גְּדֹלָה . וְעֲטָרַת
 יְשׁוּעָה . (יו"ם) מְנוּחָה וּקְדוּשָׁה לְעַמֶּךָ גְּתָתָ:
 אֲבִרְהֵם יִגַּל . יִצְחָק יִרְגֵן . יַעֲקֹב וּבְנָיו יִגְוֹחוּ
 בּוֹ: מְנוּחַת אֲהָבָה וּנְדָבָה . מְנוּחַת אֲמֶת
 וְאֲמוּנָה . מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשְׁלוּה וְרוֹשְׁקָט
 וּבְטָח . מְנוּחַת שְׁלֵמָה שְׂאֵמָה רוּצָה בָּהּ .
 יִפְּרוּ בְּנֵיךָ וַיִּדְעוּ כִּי מֵאֲתֶךָ הוּא מְנוּחַתְּם
 וְעַל מְנוּחַתְּם יִקְדִּישוּ אֶת שֵׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמְנוּחַתְנוּ
 קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ
 מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמֵחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ וּמְהֵר לִבְנוֹ לְעַבְדְּךָ
 בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
 שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ וַיִּגְוֹחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שֵׁמֶךָ .
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת:

רצה מורים וכו'.

ה"ץ חוזר התפלה ואומר קדוש נקדשן קדיש החקבלן עלינו,
 ואין אומרים פרקים ולא ברכי נפשי במנחה לשנת זו.

לעריכות מתפללין כנשאר מוכאי שנת אלף שאין אומרים ויהי
 נועם ואחה קדוש כשאל יום כפור באחד מימות הסולל.

שיר היחוד ליום ראשון

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאֱלֹהֵינוּ מְעֹרֵי • הָאֱלֹהִים הַרְוַעַת אֹתֵינוּ מְעֹרֵי:
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַרְוַעַת בְּיָדֵינוּ • חַיִּים וְחַסֵּד עֲשִׂית עִמָּדֵינוּ:
 וְיִבְרַח שֵׁם כְּבוֹדֵנוּ • כִּי עַל עַבְדֵנוּ הַפְּלִיא חֲסָדֵנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ מְרוֹם בְּמַה אֶקְדֵם • וּבְמַה אֶכַּף לְאֱלֹהֵינוּ קָדֵם:
 אֱלֹהֵינוּ הַרִים לְמַעְרָבָה • וְכֵן עֲצֵי לְכַנּוֹן כָּל עֲרֻבָה:
 וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיִּוֹת קְרוּצִים • נִתְחַיֵם עֲרוּכִים עַל הַעֲצִים:
 וְאִם וְחַיִּוֹת מִבְּחַ מְבוּסִים • כִּסְ פְּטִים לַיָּם מְכֻסִּים:
 וְכַחֲלוֹ מֵלֵת דְּשֵׁן וְשֵׁמֶן • כָּלֹל בְּרַבּוֹת נְחָלֵי שֵׁמֶן:
 וְזֶלְאָכְרָה לְבוּזָה וְסָמִים • וְלִקְסוּרֵת כָּל רֵאשִׁי בְּשָׁמִים:
 וְיֵאלֶנּוּ נְרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת • יִהְיֶה מֵאִירוֹת כְּשֵׁנֵי הַמְּאוּרוֹת:
 עֹבְדֵהֶרֶי אֵל לֶחֶם הַפְּתִים • עַל שְׁלֵחֲנוֹת עֲרוּכִים בְּפָתִים:
 וְיִזְיֵן כְּמִטְרַד הַשָּׁמַיִם • וְזִשְׁכַר לְנֶסֶךָ כְּעֵינֹת מַיִם:
 וְאֱלֹהֵינוּ כֵּן אֲדָם כְּהַיָּם • לַיָּם מְשׁוֹרְרִים בְּכַנֵּף רְגִנִים:
 וְכֵן עֲצֵי עֵדֶן וְכֵן עֲצֵי יַעֲרִים • כְּנוֹרוֹת וְנִבְלִים לְשָׁרִים:
 וְזֶלְ כֵּן אֱלֹהִים כְּחֹל תְּרוּעַתָם • וְזִבְכֻכְבִּים מְסַלּוֹתָם:
 וְכֵן הַלְּכַנּוֹן וְחִיָּה כְּלֵה • אֵינֶנּוּ כֵּן וְאֵינֶנּוּ רֵי עוֹלָה:
 הֵן כָּל אֱלֹהֵינוּ אֵינֶנּוּ לְעַבֹד • וְאֵינֶנּוּ לְקַדֵּם אֵל חַכְבוֹר:
 כִּי נִכְבְּדָתָ מֵאֵד מְלַכְנוּ • וּבְמַה נְכַף לְאֲדוֹנֵנוּ:
 אֲמָנִים לֹא יוּכְלוּ בְּיָדֵךָ • כִּי יִחִי אִם כִּי אֵנִי עַבְדֵךָ:
 וְאֵנִי נִבְזָה וְחֹדֵל אִישִׁים • נִמְאֵם בְּעֵינֵי וְשִׁפְלֵ אֲנָשִׁים:
 וְאֵינֶנּוּ לְעַבְדֵךָ כֹּל לְכַבְדֵךָ • לְהַשִּׁיב לָךְ גְּמוּלָה עַל חֲסָדֵיךָ:
 כִּי הַגְּדִלָתָ חֲסָדֵךָ עֲלֵינוּ • כִּי הַגְּדִלָתָ חֲסָדֵךָ עֲלֵינוּ:
 וְרַב שְׁלוּמִים לָךְ הַיָּבֵתִי • כִּי עֲשִׂים טוֹבוֹת אֵתֵנוּ:
 וְלֹא חִיבָתָ לִי גְמוּלָיִךָ • כֹּל שׁוֹכְתִי בִלְ עֲלֵיךָ:
 עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ • אַחַת לְרַבָּא לֹא גְמַלְתִּיךָ:
 אִם אֲמַדְתִּי אֲסַפְּרָה נָא כְמוֹ • לֹא יִדְעֵתִי סְפוּרוֹת לְמוֹ:
 וְזִמְחָה אֲשִׁיב לָךְ וְהַכֵּל שְׁלֵךְ • לָךְ שָׁמַיִם אִם אֲרִיז לָךְ:
 יָמִים וְכֹל אֲשֶׁר בְּסֵם בְּיָדֵךָ • וְכֹלֵם יִשְׁבַּעְעוּן מִיָּדֵךָ:
 וְאַחַתֵנוּ עֲמָךָ וְעֲצֵיךָ • וְהַפְּצִים לַעֲשׂוֹת רַחוּמֵיךָ:
 * א 1 ואיך

שיר היחוד ליום ראשון

וְאֵיךְ נֶעֱבַד וְאֵין לֹאל גְדוּגֵי . . . וְלִשְׁרֵפֶת אֵשׁ פִּיחַ מִקֵּד שֶׁנִּטּוּ :
 וְאֵיךְ נֶעֱבַד וְאֵין זִכָּח וּמִנְחָה . . . כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמִּטְעָה :
 רַמִּים אֵין לְהַעֲבִיר טְמֵאָה . . . וְאִנְחָנוּ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה :
 שֶׁשׁ אֲנִי עַל אֲמִרָה . . . וְאֵי כֹאתִי כִדְבָרֶיהָ :
 כִּי כְתוּב לֹא עַל זִבְחֶיהָ . . . וְעוֹלֹתֶיהָ אוֹכִיחֶיהָ :
 עַל דְּבַר זִכָּח וְעוֹלוֹתֵיכֶם . . . לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם :
 מִה שֶׁאֶלְתִּי וְמִה דְרָשְׁתִּי . . . מִמֶּה כִּי אִם לִירְאָה אוֹתִי :
 לְעַבֹד בְּשִׁמְחָה וּבְלֵב טוֹב . . . הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזִּבְחַי טוֹב :
 וְלֵב נִשְׁפָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה . . . זִבְחֵי אֱלֹהִים רִיחַ נִשְׁפָּרָה :
 זִכָּח וּמִנְחָה לֹא תִפְצֹת . . . תִּמְאֵת וְעוֹלָה לֹא שְׁאֵלְתִּי :
 מִזִּבְחַי אֲבִנָּה בְּשִׁבְרוֹן לְבִי . . . וְאִשְׁפָּרָה אֶף רִיחֵי בְקָרֶי כִּי :
 רוּחַ לֵב אֲשִׁפִּיל וְאֵת רוּחַ עֵינַי . . . וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדַבֵּר :
 שְׁבָרֵי רִיחֵי הֵם זִבְחֶיהָ . . . יַעֲלוּ לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֶיהָ :
 וְאֲשִׁמֵּעַ בְּקוֹל הוֹדֵיוֹתֶיהָ . . . וְאֶסְפָּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיהָ :
 אֲשֶׁר יִדְעָה נַפְשִׁי אֲחִבֵּירָתָה . . . אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וְאֲדַבֵּרָתָה :
 וְמִה אֶעֱרֹד וְלֹא יִדְעֵתִי מִה . . . הַיִּכּוֹל אוֹכֵל דְּבַר מְאוּמָה :
 כִּי אֵין חֶקֶר לְגִדְלָתוֹ . . . וְגַם אֵין מִסְפָּר לְחִבְנֵיתוֹ :
 חֲכָם לֵבֵךְ הוּא מִי כְמוֹהוֹ . . . שֶׁיֵּשׁ כֵּחַ לֹא מִצְאוּהוֹ :
 עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וְרַב נִדְרָאוֹת . . . גְּדוֹל אֵתָהּ וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת :
 עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֶקֶר . . . וְלֹא נִדְעָה כִּי לֹא יִחְקַר :
 אֵיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תַּעֲרֶהָ . . . דְּאֵיזָה פֶּה אֲשֶׁר יִגִּידָהּ :
 חֵי לֹא רָאָה וְלֵב לֹא יִדְעָה . . . וְאֵיזָה שִׁבְחָה אֲשֶׁר יִצְעָהּ :
 גַּם מִשְׁרֵתֶיהָ לֹא רָאָה . . . וְכָל חֲכָמָי לֵב לֹא מִצְאוּהָ :
 אֵתָהּ לְבַדָּה מִפִּיר שִׁבְחָהּ . . . וְאֵין וּלְתָהּ יוֹבֵעַ כֹּחֶהּ :
 וְאֵין יוֹדֵעַ כָּל־עֲדֶיהָ . . . שְׂבָחוֹת רֵאוּיוֹת לְכַבֹּדָהּ :
 עַל כֵּן תִּכְוֶנֶה כְּרָאוּי לָהּ . . . כִּפִּי קִרְשָׁהּ כְּכֹדֶה וְנִדְלָהּ :
 וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֵילוֹתָם . . . כִּפִּי מִדַּע אֲשֶׁר אֵתָהּ חֲנֻנְתָּם :
 יוֹדֵי פִלְאָה הַשָּׁמַיִם . . . וְאֲדַרְוֶה קוֹלוֹת מַיִם :
 וְיִרְעֶה לָהּ כָּל הָאָרֶץ . . . יוֹדֶהָ כָּל מַלְכֵי אָרֶץ :

שיר-החוד ליום שני

אף ידוה כל העמים • וישבחוה כל האמים:
 כל זרע יעקב עבדך • כי עליהם נברך חסדך:
 את שם יי תגללו כלם • אל אלהים אמת ומלך עולם:
 ברוך אתה חזי ומיוחד ה' אחד ושמו אחד:

ליום שני

ואני עבדך בן אמתך • אדבר אמלל ונבורותיך:
 דרכי שבחה קצתם אספרה • מעשיך מה נורא אומרה:
 אין אליה ערוך בספר • אנדה עצמו מספר:
 חקר אלוה לא ימצא • ותכלית שדי לא תקצה:
 ולתבניתו תלא אין חקר • ומספר שניו לא יחקר:

וגם אין מספר לגודלך • בצבאותיך אות כבודך:
 אינו עין אשר תעידה • וחי לא ראה פני כבודך:
 נבון וחכם הן לא ידע • ראיך אערוך על אשר לא ארע:
 ואם יאמר איש עד תכליתו • אערוך אביו ובמתקנתו:
 אבא ואמצא תכלית שכוה • לא נאמנה את אל רוחו:
 יבלע כי לא ידע ערכו • אחרית פיהו ראשית דברו:

ועמדי לא בן אנכי • ופי לא אתן לחטוא וחכי:
 אספרה לאחי קצות דרכי אל • ולישראל מה פעל אל:
 כפתוב אמרו לאלהים • מה נורא מעשיך אלהים:
 ואמרת עם יי יצאתי • לי יספרו שמי ותהלתי:

במצרים שמתי עלילותי • למען תספר את אותותי:
 ואני עבדך על בן אספר • כאשר אדרוש מעל ספר:
 תחלל נפשי כח מעשיך • וכל קרבי את שם קדשה:
 ואכרנכה בכל עיני • ובכל לפי אודה את ארצי:

גם בנרוני רוממותיך • ואת פי אמלא תהלתך:
 כי פי יגיד תהלתך • כל ימים את תפארתך:
 ונאמרה נא עוזו נודאותיך • ואשיחה דברי נפלאותיך:
 ואזכיר טובך וצדקותיך • חסדיך ונבורותיך:

ידעתי כי גדול אתה • על כל אלהים מאד גדלת:

כי כל אלהי העמים הם אלילים אלמים דות אין בהם:
 הן לעבודתם גמול אין משיבים. ולמה להם המה מטיבים:
 וכעת צרה אין יתפללו. ולא יענום כי לא יועילו:
 דורשים בכל לב לרוח אין בו. וקורב יי אל עם קרובו:
 היוצר כל הוא אלהינו. הוא עשנו ולא לבד אנחנו:

עם מרעיתו וצאן ידו. נכרה שמו כי לעולם חסדו:
 בצר לנו מאד נמצאת. כי דורשיה לא עובת:
 ותמיד בפנינו תהלתה. ומהללים לשם תפארתה:
 עד אמה בה ובכבודה. ומשרתיה אין עבדיה:

אשר כבודה מלא כל הארץ. וכבודה על כל הארץ:
 ואבותינו בחרו אותה. לכהן לעבוד ואין לה אחר:
 גם אנחנו אותה לכהן. נעבוד כבן אב ובכבודה:
 ותנו על חורה. יומם ולילה עדיה:

כפי כלנו וכלבבנו. שאתה לכהן אלהינו:
 אלהינו על יחודה. עדים אנחנו ועבדיה:
 אין תחלה אל ראשיתה. ואין קץ ותכלה לאחרייתה:
 ראשון ואחרון טבלי ראשית. וטבלי אחרית ואין לב לבשית:

אין קצה אל גבהותה. ואין סוף לעומק מדותיה:
 אין לה סוכב ואין לה פאה. על כן אותה מי לא ראה:
 אין צד וצלע וצליעה. ורוחב ואורך (כ"ו עומק) לא ימצעה:
 (אין פאה לסכיבותיה. ואין תוד טכריל בינותיה):

אין חכמה אשר תדעה. ואין מדע אשר יגיעה:
 ולא ישיג אותה כל מדע. ואין שגל אשר יכין ודע:
 מקמה מאומה ואיכה אמה. ואין כלי מאומה כל בראת:
 ליום שלישי.

אמנם ידעת כי אמה. אלהי יעקב כל יצרת:
 אמה בורא ולא נבראת. אמה יוצר ולא נוצרת:
 אמה טמית ואת כל תבלה. אמה טורד שאר ואת תעלה:

שיר היחוד ליום שלישי

ונאמן להחיות מתים אתה . ועל ידי נביאך בן הדעת :
 ולא תמות אל חי ולא תמה . מעולם ועד עולם אתה :
 משביר ומוליד ולא נולדת . מוחץ ורופא ולא חלית :
 מות ומדוה אין לפניך . תנומה ושנה אין לעיניך :
 הלא מקדם אל חי אתה . מאשר בך לא נשתנית :
 ועד העולם לא תשתנה . מאלהותך לא תתנה :
 חדש וחדשן לא נמצאת . חדשת כל ולא חדשת :
 לא יחלבו זקנה וכתנות . עליך גם שיבה ושחרות :
 ולא חלבו בך שמחה ועצב . ודמיון נוצר וכל דבר קצב :
 כי לא יסובב אותך גשם . אף לא תדמה אל כל גשם :
 כל היצורים גבול סבבתם . אל ראשיתם ולא אחריתם :
 כי הכרואים בגבול שמתם . ולימי צבאם גבול תתפתם :
 ולך אין גבול ולתיך . ולשנותיך ולעצמך :
 על בו אינך צדיק לכל . לידך ולחסדך צריכים הכל :
 הכל צריכים לצדקותיך . ואינך צריך לבדיותיך :
 די טהם כל יציר היית . לבדך מאומה לא נצרכת :
 ראשית ואחרית בידך ערוכים . אתה בס והם ברוחה שרופים :
 כל אשר היה בראשונה . ואשר יהיה באחרונה :
 כל היצורים וכל מעשיהם . וכל דבריהם ומחשבותיהם :
 מראש ועד סוף תדע כלם . ולא תשבח כי אתה אצלם :
 אתה בראתם ולבך ערכם . לבדך תדע מקומם ותרפם :
 הן אין דבר מידך געלם . כי לפניך נכונים כלם :
 אין השנה ואין מנוס וסתר . לנוס שממה ולהסתתר :
 את אשר תבקש אתה מוצא . בלי גמות אליהם בעת שתדע :
 כי את הכל כאחת תראה . לבדך תעשה ואינך נלאה :
 כי על גוי ועל אדם יחד . על כל תדבר ברנע אחד :
 תשמע ברנע כל הקולות . זעק ולחש וכל התפללות :
 אף תבין אל כל מעשיהם . ברנע מחקור כל לביהם :
 ולא תאריך על מחשבותיך . ולא תתמהמה על עצתך :

אצל עצתך נבנתה. לקח ולמועד קריאתה:
 נכלם באמת בתום ובישר. מבלי עודף ומבלי חוסר:
 מסף דבר לא יאבד. ודבר מסף לא יכבד:
 כל אשר תחפוץ תוכל לעשות. ואין מי מוחה בידך מעשות:
 יבולת יי בחפצו קשורה. וכרצות יי לא אחרה:
 אין דבר סתר ממך נכחד. עתידות ועוברות להם יחד:
 אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בך ואתה בכלם:
 חדשות תגיד וסוד דרכיה. אל עבדיה ומלאכיה:
 ואינה צריה להשמעה. דבר סוד וסתר להודיעה:
 כי ממך כל סוד יגלה. בטמם על לב כל יציר יעלה:
 בלב כל נברא לא תמצא. טפינו עתק לא יצא:
 באין לו קצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין פה פוצה:
 באין לו רוחות ואין בו נחוחות. אין לו שיהות בו מוכחות:
 למרחוק מי ישא דעו. ללא תחלה ולא סוף להגיעו:
 אנודים אחודים תוד וסוף ראש. פה ולב אכלום מדרוש ומחוש:
 נובה ועמק נעיצים כסובב. חכם לב ונכון לא ולבב:
 סובב (כ'ס סובל) תבל וטלא את כל. ובהיות הכל יאתה בכל:
 אין עליה ואין תחתיה. אין חרץ לה ואין בינותה:
 אין טרעה וגב לאחיה. ואין נוף לעוצם וחוקה:
 ואין בתנה ממך נבדל. ואין מקום רק ממך נחרל:
 ואינה נאצל מכל ונבדל. ואין מקום רק ממך ונתבל:
 מקרה ושנוי אין בך נמצא. ולא זמן וערער ולא כל שמצא:
 כל זמן וכל עת אתה מכנים. אתה עורבם ואתה משנים:
 כל מדע לא משיג אותה. אין שכל אשר ימצא אותה:
 כמתנה חכמתה. כנדלתה תבונתה:
 חכם אתה מאליה. חי מעצמה ואין כניליה:
 וזלת חכמתה אין חכמה. בלתי בינתה אין מוסה:
 חלקת בלב חכמים שכל. ורוחה תמלאם ודעתם תשכל:
 ובלעדי כנה אין נבונה. ומבלעדי ענה אין עורה:

אין

שיר היחוד ליום שלישי

אין נכבד כי אם כבודו • ואין גדול כי אם גדלותו:
 כל יקר וכל טוב מעד • לאשר תחפון עשות חסדו:
 אין חקר לגדלתו • ואין מספר לתבונתו:
 אין עוד זולת הנותן • חי וכל תוכל ואין בלתו:
 ולפני הכל כל היות • ובהיות הכל כל מלאת:
 לא לתצוק ולא הטוף • יצורף אף לא מעטוף:
 בעשותו כל לא נבדלת • מתוך מלאכתו לא נחלקת:
 בעשותו את השמים • ואת הארץ ואת השמים:
 לא קרבוה ולא רחקה • כי כל קירות לא יחלקוה:
 זרם מים לא ישטף • ורוח פביר לא יתקף:
 אף כל טנופת לא תטנף • אש אוכלה אש לא תשרף:
 להיותו אין חסרון • ולחודו אין יתרון:
 כמו היות לעולם תהיה • חוסר ועדרה פה לא יהיה:
 ושמה מעידה כי היות • והנה ותהיה ובכל אמה:
 הנה לעולם וכן נודעת • נעידה וכן פה העידות:
 שאתה הוא ותהי בכל • שלך הכל ומטה הכל:
 שמות יקרה יענו ויעיד • בתוקף יקרה פה יסחירו:

ליום רביעי

ארזים אלהי אבי ואלי • אנוה אלהי צורי וגואלי:
 איחד אלהי השמים והארץ בכל יום פעמים:
 אל חי אחר הוא בראנו • אביר ישראל אב לכלנו:
 ארוננו ארון כל הארץ • מה אדיר שמה בכל הארץ:
 אין כאל אש אוכלה ומנא • לעולם יי אמת אל אמינה:
 אורי וישעי מעוז חיי • עליו תלוים כל מאויי:
 אלהים אמת הוא אלהים חיים • לא יכילו ועמו גוים (ואיים):
 אדיר ואמין כח ורב אונים • אלהי האלהים וארני האדונים:
 אלה עשוי אישי וכועלי • אלוף נעורי שומרי וצלי:
 בורא כל וישראל גואל • ברף אלהים אלהי ישראל:

בטא רוח רבים יוצר. ממך מנחה לא יכצרו.
נאה משיב גמול על נאים. על הרמים ועל הנשאים:
גבור בקומנו לערוץ בערכה. מחרך נאוננו מי לא יירא:
גבוה כל אשר תהתיו נושא. וגדל כח גדולות עשה:
גדול הוא ושמו בגבורה. ארנה שאנו מי לא יירא:
דודי דגול הוא מרכבה. אל נערץ בסוד קדושים רפה:
דדו יתיב פעתיק יומיו. וצבאו על שטמאל ועל ימיו:
הדרו והודו על בני עבדיו. הדרד הדר הוא לכל חסדיו:
הוא אל אלהי הרוחות לכל בשר שומע תפלה טפל:
ודאי ותיק יודע ועד. יי ימלוך לעולם ועד:
(ואשר תרכ גאותנו. להלחם מלחמתנו):
זוכר לעולם ברית ראשונים. כהים אתמול לו אלה שנים:
זה אלהינו ולו קוינו. ומקרת יה הוא מושיענו:
חלק יעקב יוצר הכל. חנון יי וחסיד בכל:
חי בעולם יי מלקי. תבס הדוים יי חוקי:
שוב ומטיב המלמד דעה. שחור עינים מראות ברעה:
ישף יי וישר דברו. ורדי דידנת משפנות דברו:
יועץ וגבור מי יפירנה. ויחתוף ויפעל מי ישכנה:
(יפה דודי יפיו וטובו. יראו ויחוו ציון בשוכו):
כגבור יצא פאיש מלחמות. יעיד קנאה לעשות נקמות:
(כנשר על פגפי נשרים. נשא עבדיו וישר הדודים):
כדוב שכול וכגמר שחל. כרקב וכעש ורוחו כנחל:
(כדוב שכול וכגמר שוקד. דברו לעשות כמקל שקד):
כפיר כח לב כמו שחל. כלביא וכארי ורוחו כנחל:
(כארי כחור כגדלתו. כברוש רענו ענותנותו):
כבתוכו בריחו עוז אהבתו. על ישראל נאותו:
(בתוכו כעצי היער. פן דודי עם יושבי שער):
כביר כח למרדתי אל גוקם וכטל הוא לישראל:
(כירי קח מלקי ונדלי. אזי לדודי נתלה ודעי לי):

(כבודי יי לא אמרנו. האמרנוהו והאמרתנו) אמן
 (כארנה ישא ובכפיר נהם. אל יהיה פגד וכאיש נהם) אמן
 (כרועה גבור אשר לא יוכל. צאנו להציל והיה למאכל) אמן
 (גבור אין איל וכאורח. גם וכונת מר צורח) אמן
 (כארזה משחית וככפיר לעזביו. כרקב גם בעש לאויביו) אמן
 (כביר כח כשמיד ושית. ולא ישאיר בטוקה וית) אמן
 (כשמיד ושית צרים ומגן. כצפרים עפות לעירו יגן) אמן
 (כשמי נדכה לנו יבא. כמלקוש וכטל לרבהים בו) אמן
 (כנשר ירחף על גוזליו. ובצל כנפיו יחסר מחליו) אמן
 (כצפרים על עירו יגן. ובצל כנפיו רגזות יגנו) אמן
 (לברו יי) הוא הנפלאות גדולות. עושה אל נורא עולות) אמן
 (לצבי ועופה דומה דורו. כי יקדמי אלמי חסדי) אמן
 (לפני עמו יישר הדורים. וינשאים על כנפי נשרים) אמן
 (לעולם חלקי הוא וצור לכבי. פלה שארי לה ולכבי) אמן
 (לברו יי הוא הנפלאות גדולות עושה ורב נראות) אמן
 (מקום אתה לעולמך. ואין יודע את מקומך) אמן
 (מנאי אל רועי ויוצרי. צור ילדני מחוללי וצורני) אמן
 (מרום ומעוז הוא לי ומחסי. מגדל עוזשם יי כמסותי) אמן
 (מלך יעקב משוגב לנו. הוא מחוקקנו ומושיענו) אמן
 (מגדול ישועות משעו יהי לי. מכסח אלהים יי חילוני) אמן
 (מושל עולם מלכותך. ככל דור נדור ממשלתך) אמן
 (מי יתנה פאח לי לצרה. הושע יי) כי נדף לא קצרה) אמן
 (מקור חיים מקנה ישראל. לא אעזוב כי מעוז אל יי) אמן
 (מנו ישעי וחרב נאות. לשמד ולזכר נפש מאוהבי) אמן
 (מגן הוא לכל החוסים בו. אשרו אדם אשר עוז לו בו) אמן
 (נבר ונעים נאור ונורא. נאדר ונאור שמו כבודך) אמן
 (נאמן נצח ישראל וגואלו. לא ישקר אשרי כל חוכי לו) אמן
 (נצח ישורון האל הנאמן. מאלתיו יהודה לא אלמני) אמן
 (נפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים) אמן

נקדש ונעזר אלהי קדושי זמון וישגיב יי נסוי:
 נזקם ונושר זכעל חומה: לצדיו לאויביו איש מלחמה:
 גריו יתחלו צדו עלי ראשי גר לרגלי דברו:
 סומך וסוער יי סרעי: סובל וסולח ונושא פשעי:
 סתה יי סלעו וסתרו: סולח וסובל סעדי וספרי:
 סלענו (יי) ומצודתנו: עזרתנו ומפלטנו:
 עזו ונבור עזי ועזרי: עליון עזו לי אל יהו עזי:
 עיר וקדיש שות סביביו סתר: אבן אתה אל מסתתר:
 עד מסתר לשלם גמול לאויביו: שומר ברית וחסד לאוהביו:
 פדה את אברהם ודודו: הוא יפדה ישדאל עבדו:
 פחד וצחק ימן פחדו: על צרי בני נעקב עבדו:
 פועל והוקר ודורש ובורק: כל לבבות לו: אתן צדק:
 צדור המור אשכול הפופר: נותן לעמו צדיו פופר:
 צח וארום דוד בצבאיו אות: על כן נקרא יי צבאות:
 צדיק יי הצור תמים: אקטח עזי עד בצור עולמים:
 צבא השמים משתחווים לו: שרפים עומדים ממעל לו:
 קדוש הוא בכל מיני קדשות: פתות שלש קדוש משלשות:
 קים לעלמין אלהא חיא: מרא דארעא ומרא דשמיא:
 קוני מרחם מקנא לשונאיו: קבו ישעי וקרוב לקוראיו:
 קחוק מכל ואת כל רואה: כי רם יי ושפל יראה:
 רועי יי לא אחקר כל: ורכ כח ורכ חסד לכל:
 רחום יי רופא ומחפש: לשבורי לב ועון כובש:
 רעי כלו הוא מחמדים: משפטיו אמת מתוקים וחמורים:
 ראשון ואחרון מעולם ועד: עולם אתה אל שוכן עד:
 שליט מלך שמיא בכל דר ודר: ליה אנא משבח מרומם ומתדר:
 שמש ומגן יי אלהים: שופט צדק ומשפיל גבוהים:
 שניא כח לא מצאנוהו: ישגיב בכחו ומי כמחוי:
 שלמה שמו כי שלו שלום: כי ידבר אל חסידיו שלום:
 שם יי אלהא אשר אהיה: תועפות ראם לו בנפיר ובאנה:

שיר החרוד ליום הביעי

שְׂרֵי מְאֹדוֹ מְלִכֵי וְאֵלֵי . הַלְלוּהָ שָׁמוּ נַפְשֵׁי הַלְלֵי :
 תִּתְּנֶם עִם יוֹשְׁבֵי יָמַעִים . הַשְׂרִימִים שְׁלֵשֶׁת הַרְוָעִים (נֹאֲרָעִים) :
 הַתְּחַסְּדוּ הַתְּכַפְּרוּ עִמָּם . וְעַם עֲקֻשִׁים תִּתְּפַל לְהַמָּם :
 תָּמִים בְּדָבָר תִּתְּקוּ מִכָּל . תִּנְבֵּל לְבָבָהּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל :
 תִּזְחַלְתִּי וְסִבְרֵי וְתִקְוֵתִי . תִּמְאֹת נַפְשֵׁי וְתִשְׁוֹקֵתִי :
 תִּהְלֵתִי וְתִפְאָרְתִּי וְעֵי . נִטְעַי אֲמִי גֹחִי וְגֹזִי :
 הַמָּיִם דְּעִים אֵל דְּעוֹת אַחַד . כָּל הַלְבָבוֹת דֹּרְשׁ יַחַד :

ליום חמישי

כִּי כְמוֹהָ דָעָה כֹּוֹדָה . נִיב שְׁפָתַי אֵתָה פִּוְרָא :
 מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ עֲמָקוֹ וְרָמוֹ . וְשִׁנּוֹתֶיךָ לֹא יִתְמָו :
 לֹא לְמִדּוֹד חֲכָמְתְּךָ . וְלֹא הַבִּינִיָּה תִבְוֹתְךָ :
 לֹא קִבְלָתְ מִזְכּוֹתֶיךָ . וְלֹא יִרְשֶׁת מִמְשַׁלְתְּךָ :
 לְעוֹלָם יִהְיֶה לְךָ לְכַוָּה . וְלֹא לְאַחֵרִים כְּבוֹד הַדָּוָה :
 וְלֹא תִמֵּן לְאֱלֹהִים אַחֵרִים . תִּהְלֵתְךָ לְפִסְטִילִים וְזָרִים :
 וְכְבוֹד וְנֶם כָּל יָקָר מֵאַתְּךָ . וְכִכְוֹדָה לֹא לְזָרִים אֵתָה :
 אֵתָה תִעֲיֵד בְּיַחְוָדְךָ . וְתוֹרַתְךָ וְעִבְדֶּיךָ :
 אֵלֶיחֵנוּ עַל יַחְוָדְךָ . אֵתָה עַד אֲמֵת וְאַתְּחֵנוּ עִבְדֶּיךָ :
 לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הַקְדִּימָה . וּבְמַלְאֲכֶתְךָ אֵין זָר עִמָּךָ :
 לֹא נִוְעַצְתָּ וְלֹא לְפָרַת . בְּחַשְׁשֶׁךָ בְּרִיאוֹת פִּי נִבְיִנוֹת :
 מִמְעַמְקֵי מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ . וּמִלְבָּבָהּ כָּל פְּעֻלוֹתֶיךָ :
 קִצּוֹת הַדְּבָרִים הֵלֵא הַפְּרָטֵי . וּמִמְעַשְׂיֶיךָ הֵן יִדְעֵנוּ :
 שְׂאֵתָה אֵל כָּל יִצְרָת . לְבָבָהּ מְאוּמָה לֹא נִגְרַעַת :
 לַעֲשׂוֹת מְלֵאכֶתְךָ לֹא לַחֲצֵת . וְנֶם לְעוֹר לֹא נִצְרַכְתָּ :
 כִּי הִיִּית לְפָנֶי הַכָּל . וְאֵז בְּאֵין כָּל לֹא נִצְרַכְתָּ כָּל :
 כִּי מֵאַהֲבָתְךָ עִבְדֶּיךָ . כָּל בְּרֵאת לְכִכְוֹדְךָ :
 וְלֹא נִוְדַע אֵל זוֹלָתְךָ . וְאֵין כְּמוֹהָ וְאֵין כִּלְתָהּ :
 וְלֹא נִשְׁמַע מִן אֵז וְהִלָּאָה . וְלֹא קָם וְלֹא יָהֵה וְלֹא נִקָּחָה :
 וְנֶם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל . רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל מִיִּשְׂרָאֵל :

שיר היחוד ליום חמישי

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ וּמְיוֹחֵד: יי אֵתֶר וְשִׁמוֹ אֶחָד:
 אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמִלְאֲכֶתֶךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וּבְגִבּוֹרֹתֶיךָ:
 אֵין יִצִיר וְזֹלַת יִצְרֹתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ (כְּסִמְלֵאֲכֶתֶךָ):
 כֹּל אֲשֶׁר תַּחֲפוּזֵן תַּעֲשֶׂה כֹּכֵל. כִּי אַתָּה נִעְלִית עַל כֹּל:
 אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין בְּלֹתֶךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים וְזֹלַתֶךָ:
 אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פְּלֵא. וְדָבָר מְמָה לֹא יִפְלֵא:
 אֵין כְּמוֹךָ נִדְרָא תְּהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְכַדָּךְ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת:
 אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפֵתֶיךָ:
 אֵין תְּבוּנָה כְּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּרָלָה כְּגְרָלֶתֶךָ:
 כִּי מְאֹד עֲמֻקָּה מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגִבּוֹרֵי דְרָבִי אֶרְחוֹתֶיךָ:
 אֵין נִאֲוֵה כְּמוֹ נִאֲוֵתֶךָ. אַף אֵין עֲנָה כְּעֲנָתֶךָ:
 אֵין קִדְשָׁה כְּקִדְשֶׁתֶךָ. אֵין קִרְבוֹת כְּמוֹ קִרְבוֹתֶיךָ:
 אֵין צִדְקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כְּתְשׁוּעָתֶךָ:
 אֵין זְרוּעַ כְּזְרוּעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּהוֹתֶיךָ:
 אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמֵיךָ. אֵין תְּנִיעוֹת כְּתְנִיעוֹתֶיךָ:
 אֵין אֱלֹחוֹת כְּאֱלֹהוֹתֶיךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם הַפְּאֲרֵתֶךָ:
 כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֱלֹהִים מְרוֹצִים. כְּנִכְרָךְ לְחוֹצִים לְהַפְלִיא נְחוֹצִים:
 וְאִשְׁתָּךְ וְהַרְטוּם לֹא יִלְחָצוּךָ. וְכֹל שֵׁם וְלֹהֵט לֹא יִנְצָחוּךָ:
 לֹא יַעֲצוּךָ כֹּל תַּחֲמִים. כֹּל הַקּוֹסְמִים וְהַרְטָמִים:
 אַתָּה מְשִׁיב לְאַחוֹר הַכְּמִים. לֹא יוֹכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:
 לְהִשִּׁיב לְאַחוֹר מְזוֹמְתֶיךָ. לְהַפֵּר עֲצַת סוֹד עֲרֹתֶךָ:
 מְרֻצוֹתֶיךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יִמְהַרְרֶיךָ וְלֹא יִאֲהַרְרֶיךָ:
 עֲצַתֶךָ תִּפְרַע עֲצַת כָּל יַעֲצִים: וְעוֹד טַחְלִישׁ לְכֹ אֲטִיָּצִים:
 אַתָּה מְצַלָּה וּפְחַדְךָ מְשֻׁנָּה. וְאֵין עֲלֶיךָ פְּקוּד מְצַרָּה:
 אַתָּה מְקַוָּה וְאִתְךָ כְּמֻתָּה. לֵךְ כֹּל מְבוּהָ נִפְשֵׁי תִרְוָה:
 וְכֹל הַיְצוּרִים וְכֹל עֲנָנִים. וְכֹל יָקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דְּמִיּוֹנָם:
 לֹא מַחְשְׁבוֹתָם טַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין כְּנֹרָא וְזֹלַתֶךָ:
 וְאֵין דְּמִיּוֹן נִפְלֵא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֶקֶר נִשְׁגָּב אֲדוֹנָנוּ:
 סְתוּר מְבַל סְתוּר וְעִמּוּם. מְבַל עִמּוּם וּמְבַל קְטוּם:

שיר היהוד ליום המישו

דק מכל דק וצפון מכל . צפון ויכול מכל יכול :
 וישגב מכל ישגב ועולם . מכל ועולם וישמו לעולם :
 גבוה מכל גבוה ועליון . מכל עליון ומכל הביון :
 חבו ועמוק מכל עמוק . לב כל בעת עליו חמוק :
 שאין שכל ומדע וחכמה . יכולים להשוות לו כל מאומה :
 לא משיגים לו אף וכמה . לא מוצאים לו דבר דומה :
 מקרה וערער ושנוי וטפל . וחבר ומסמך אור וגם אופל :
 ולא מוצאים לו מראה וצבע . ולא כל טבע אשר שש ושבע :
 לכן גבוהות כל עשהונות . ונבחרות כל החשבונות :
 וכל שרעפים וכל הרהורים . גלאים לשום בו שיעורים :
 מלשערהו ומלהגבילהו . מלתארהו ומלפרסמהו :
 ככל שקלנו חפשונו . כמדענו למצוא מה הוא :
 לא מצאנוהו ולא ידענוהו . אף ממעשיו הפרנוהו :
 שהוא לבדו יוצר אחר . חי וכל יוכל וחקם מיוחד :
 כי הוא היה לכל קודם . על בן נקרא אלהי קדם :
 בעשותו בלי כל טאום את כל . ידענו כי הוא כל יכול :
 באשר מעשיו בחכמה כלם . ידענו כי בבינה פעלם :
 בכל יום ויום כחדשו כלם . ידענו כי הוא אלהי עולם :
 באשר היה קודם לכלם . ידענו כי הוא חי וקיים לעולם :
 ואין להרהר אחר יוצרנו . בלבנו ולא בספורנו :
 לממש וגודש לא נשערהו . לטפל ותואר לא נדמהו :
 ולא נחשבהו לעקר וצב . ולא למין וכל און ולכל נקצב :
 כל הנראים והנשכלים . והמדעים בעשר כלולים :
 ושבע פמיות וששת נדות . ושלוש גזרות ועתות ומדות :
 הן בבוא אין גם אחר . כי הוא בראם כלם יחד :
 כלם יבלו אף וחלופו . הם יאברו ואף יסופו :
 ואמה תעמוד ותבלה כלם . כי חי וקיים אמה לעולם :

* כל הנרא' וכו' כל' הוכ בעלמחואל' ר' סערי' נאון' למאמר שני מספרו האמונות, ונלאו הספרים כולם לעמוד על סודו להעור ידיעתם בסכמת סהינו, לכן אנארהו ידוע

שיר היחוד ליום ששי

אֵתָהּ לְבָרָךְ יוֹצֵר כֹּל הוּא . וְלֹא יִדְמָה טַעֲמָהּ לְעוֹשֶׂהָ :
כֹּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִכְלִיְלוּ . וְאֵף שָׁמַיִם לֹא יִכְלִיְלוּךָ :
אִז (כִּי אֵף) יִחִילוּ מִיָּם הַיָּם . טַפְּיָהּ אֱלֹהִים חַיִּים :
רַעֲשֵׂה אֶרֶץ וְנִסּוּ מַיִם . וְנִטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמַיִם :
נוֹמֶה לְבָרָךְ הַשָּׁמַיִם . רוֹזַק הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם :
עֲשִׂיתָ כֹּל חִפְצֶךָ לְבָרָךְ . וְלֹא נִצְרַכְתָּ עוֹד כִּנְגֶדְךָ :
סוֹגֵד אִין כִּי יִסְעֶדָה . הַכֹּל טַמָּה וְטִמְּהָ :
כִּכְהֶה אִז בֶּן עֵתָה וְדַעְתָּה . וְלַעוֹלָם כֹּל כְּבוֹדְךָ אֵתְךָ :
וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִגְעֹת . כִּי כִטְלֵאֲכֶתְךָ לֹא עֲטִלְתָּ :
כִּי בְדָבָרְךָ כֹּל יִצְוֶרְיָה . וּמַעֲשֵׂה חִפְצֶךָ בְּמִאֲמָרְיָה :
וְלֹא אֲחֵרְתּוּ וְלֹא מִתְרַתּוּ . הַכֹּל עֲשִׂיתּוּ יָפָה בְּעֵתּוֹ :
מִבְּלִי מִאֵימָה כֹּל הַדְּשֵׁת . וְאֵת הַכֹּל בְּלִי כֹל (כִּי כֹל) פְּעֻלָּתָּה :
וְעַל לֹא יִסוּד הַכֹּל יִסְדֶּת . בְּרִצּוֹן רוּחְךָ כֹּל תִּלְדֶּת :
זְרוּעוֹת עוֹלָם אֵת כֹּל נוֹשְׂאוֹת . מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינְם נִלְאוֹת :
בְּעִינֶיךָ לֹא דָבַר הוֹקֶשֶׁה . רְצוּנֶיךָ כֹּל דָּבַר רוּחְךָ עוֹשֶׂה :
לְפַעֲלֶתְךָ לֹא דְמִית . אֵל כֹּל תוֹאֵד לֹא שְׁוִית :
וְלֹא הִדְמָה לְכִלְאֲכֶתְךָ טְלֵאֲכָה . חִקְמֶתְךָ הִיא הַכֹּל עֲרִכָה :
לְרִצּוֹנֶיךָ לֹא קִדְמוּ וְאֲחֵרוּ . וְעַל חִפְצֶךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחִסְרוּ :
מִכֹּל חִפְצֶךָ לֹא שָׁכַחְתָּ . וְדָבַר אֶתְךָ לֹא חִסְרָת :
לֹא הִחְסַרְתָּ וְלֹא הִעֲרַפְתָּ . וְדָבַר דַּק בָּם לֹא פְעֻלָּתָה :
אֵתָהּ תִּשְׁבַּחְתֶּם וְיָמֵי הַתְּעִיבִים . וְשָׁמַיִן דָּבַר לֹא נִמְצָא בָּם :
הַחֲלוֹת בְּחִקְמָה עֲשִׂיתֶם . בְּתִבְנֵיָהּ וּבְדַעַת כְּלֵיתֶם :
מִרְאֵשִׁית וְעַד אֲחֵרִית עֲשׂוּיִם . בְּאֵת וּבִיּוֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם :

כי כל הכמלאים לא ימלטו מהיותם או עלם או מקרה, ומנואר בהגיון להרמזים שער
וברוח חן לאבן חנוך פ"י ובכיוצא למלות זרות למורה כי הסוגים העליוני לכל הכמלאי הם
ל' מיני' אשר קראו עשר' מאמרות, והסוג העליון והראשון הוא ה' עלם, והמשעה האמרים
הם מקרים המציגים לעלם והם הכמות והאיכות והמצטרף והאנה והמצב
והמחוי הוא הזמן והלו הוא הקנין והפועל והסחפעל; ויאמר בן רשד כי במאמר הכמות
מלאו שבעה מיני' והם המספר, והגשם, והשטח, והקו, והמאמרים, והזמן, והמקום;
ואספר מיני' הפועל והמחפעל הם ששה כמספר מיני' הטבעיות והנרירות המציגים
לעלם בהשטותו, שנים מהם במאמר העלם והם החווי' וההפסד שהם שני ימלאו בעלם

הקדמת במעשי ידך • רוב רחמיך וחסדך :
כי רחמיך וחסדך • הלא מעולם על עבדך :
ועד לא כל חי הוכן לכלכל • לפני אוכל תתן אכל :
ויזון ומכון תעשה בפי כל • צרכי הכל כאשר לכל :
שלשת ימים הראשונים • אז הכינותם לאחרונים :
אז עשית אור בשלמה • אדר מאורות מטול שלמה :
במרים כל יצור מאוד גדלת • ואחר כל מאוד נתגדלת :
אז באין לבוש חוד וחדד לובש • עד לא אורג גאות לבש :
אור בשלמה וכמעיל עושה • שמים ביריעה נוטה :
עשית כס לאורים הרבים • ורצוא ושוב בגנת מהלכים :
הגדלת בין מים למים • במתיחת רקיע השמים :
מונחות מעונות לשרץ מים • ועוף יעופף על (פני רקיע) השמים :
עשיר והציר לבשה אדמה • מאכל לחיה ולכל בהמה :
באח שכו בן נטעת • אל האדם אשר עשית :
עזר כנגדו עשית לו • די מחסרו אשר יחסר לו :
כל מעשיך בידו מתה • ותחת הגליו הכל שתה :
להעלות מהם בקר וצאן • על מזבחה ועלו לרצון :
עשית לו פתוחת לשבת • להדרת קודש ולתפארת :
שמחת בקרבו חבמת אלהים • כי יצרתו לה בצלם אלהים :
לא מנעת על פני אדמה • צרכי אדם וכלם בחכמה :
מעשיך מאד רבו וגדלו • ושמה יי כלם יהללו :
רבו וגדלו מאד מעשיך • יודיה יי כל מעשיך :
כל פעלת למענה • ולכבודך כל קנינה :

מזר עלמו והוא שיפשוש טורה וילגוש טורה אחרת וכשתכה מעלם אל עלם אחר, וטני מהם
במאמר הכמות והם הצמיחה והיינו השינוי מקטנות לגדלות, וההיותך והוא שינוי
גדלות לקטנות, ואחד במאמר האיכות והוא השינוי בחכונותיו ממראה אל מראה או
מקור אל קום וכדומה, והוא הנקרא שינוי בסתם, ואחד מהם במאמר האכזה והוא
ההעחק ממקום אל מקום, ויאמר עוד כילכל גזירה ר"ל לכל מאמר גזר ומותך יתכנן
ג' מיני ביאור, ביאור בגדר והוא אשר יתסגר מסוגו וסבדל כאמרנו האדם הוא חי מדבר,
וביאור בחוק והוא המתסגר מסוגו וסגולה או מקרה באמרנו האדם הוא חי צוחק או חי
בוהב וכדומה, וביאור אינו לא בגדר ולא בחק והוא המתסגר ממין ומקרה כאמרנו
נלאונן

שיר היחוד ליום השבת.

או ביום השביעי נחת. יום השבת על כן ברכת :
 ועל כל פועל תהל הערוכה. חסדיה בכל עת יברכוכה :
 קרוך יי יוצר כלם. אלהים תים ופירך עולם :
 כי מעולם על עבדיה. רוב רחמיך וחסדיך :
 יבטיצרים החלות. להודיע כי מאד געלית :
 על כל אלהים בעשות בהם. שפטים גדלים ובאלהיהם :
 בקצף גם סוף עמך ראו. הוד הנדוכה ויראו :
 נרנת עמך לעשות לך. שם הפארת להראות גדלך :
 ודברת עמם מן השמים. וגם העבים וטפו מים :
 ידעת לכהם כמדבר. בארץ ציה איש לא עבר :
 תפה לעמך דגו שמים. וכעפר שאר וכצור מים :
 תגדש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים :
 בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות ו אמרות מהורות :
 ויתעדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן :
 בנתחם כנו עיר קרשה. ויפארו בית מקדשה :
 והאמר פה אשב לאורך. ימים צדה ברה אברה :
 כי שם ינחנו וכתו צדק. אף כחניך ילכשו צדק :
 ובית הלוי נעימות ויגרו. לך יתרועעו אף ישירו :
 בית ישראל ויראי יי. וכברו ויודו שדך יי :
 הטיבות מאד לראשונים. כן תטיב גם לאחרונים :
 יי תשיש נא עלינו. באשר שבת על אבותינו :
 אותנו להרבות ולהטיב. ונודה לך לעולם כי תטיב :
 יי תבנה עירך מנהה. פי עליה שמה נקרא :
 וקרן הוד הצמיח בה. ותשכון לעולם יי בקרבה :
 ודמי צדק שמה נזכחה. וכימי קדם תערכ כנחה :

גדולתן שהוא אדם לבן או סופר מהיר ; ושלש עהות הס החולף והכוה והעמיה,
 ושלש מדות הס הס הירועות נשס נ' רחקים שהס האורך והרוח והעומק, והס לורח
 הקו והשטח והנשס ; והנה הענינים הנזכרים הס מקיפים כל הנמצאות עם משיגיהם
 ומשיגי משיגיהם וכולם שיכויים נשמים ונמקריהם לכן אין נשס אחד מהם נבוא ית' כי
 הוא נורא כל עשם וכל מקרה והוא מרום מכל שינוי והשתנות ואין כח נרעיון לתפוס
 בו כל מחמה.

שיר היחוד ליום השבת

ט

וְבָרַךְ עִמָּךָ בְּאוֹר פְּנֵיךָ • כִּי חֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
 וּבְרַצוֹנֶךָ תַּעֲשֶׂה חֲפָצֵנוּ • חֲכַם נָא עִמָּךְ כָּלֵנוּ:
 בְּחַרְתֵּנוּ הַיּוֹת לָךְ לְעַם סְגֻלָּה • עַל עִמָּךְ בְּרַכְתָּהּ סֻלָּה:
 וְתַמִּיד נִסְפַר תְּהַלְתָּהּ • וְתַהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתָּהּ:
 וּמִבְּרַכְתָּהּ עִמָּךְ יִבְרַךְ • כִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבְּרַכְךָ:
 וְאֵני בְּעוֹרֵי אֶהְלֶלֶה בּוֹרְאֵי • וְאֶבְרַכְּךָ כָּל יְמֵי צְדָאֵי:
 יְהִי שֵׁם יְיָ מִבְּרַכְךָ לְעוֹלָם • מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:
 כְּפָתוּב בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם • וְיִאֲמְרוּ כָּל
 הָעַם אִמֵּן וְתַהַל לֵי: עֲנֵה דְנֵאל וְאֲמַר לְהוֹא שְׁמֵיהּ דִּי אֱלֹהֵי מְבַרְכָּךְ מִן
 עַלְמָי וְעַד עַלְמָי דִּי חֲכִמְתָּא וְגִבּוֹרְתָּא דִּי לֵיהּ הִיא: וְגַאֲמִר וְיִאֲמְרוּ הַקְּרוּם
 יִשׁוּעַ וְקַדְמֵיאל כִּי חֲכִמְתָּא שְׂבַרְתָּא הַיְדֵיךָ שְׂבַרְתָּא קִימְנוּ בְּרַכְּנוּ
 אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וּבְרַכְּנוּ שֵׁם כְּבֹדְךָ וּמְרוּמֵם עַל כָּל
 בְּרַכְּהָ תְהַלְלָהּ: וְגַאֲמִר בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאֲמַר
 כָּל הָעַם אִמֵּן וְתַהַלְתֵּיהּ: וְגַאֲמִר וּבְרַכְּהוּ דְיִד אֵת יְיָ לְעֵינֵי כָּל תַּהַלְלֵיהּ וְיִאֲמְרוּ
 דְיִד • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ בְּעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד

כַּסְמוּחִין חֲרוֹן חֶקֶט לְאֻנְעִים זְמִירוֹת יֵשׁ לוֹמֵר ד' פְּסוּקִים אֲלוּ:
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פַתְחֵי עוֹלָם וַיִּבּוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר ה' גִּבּוֹר מִלַּחְמָה:
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְשְׂאוּ פַתְחֵי עוֹלָם וַיִּבּוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מֵלֶה:
 אֲנֻעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוּג־כִּי אֱלֹהֵי נַפְשֵׁי תַעֲרוּג:
 נַפְשֵׁי חֲמֻדָּה בְּצֵל יְדִידָה • לְדַעַת כָּל רֵז סוּדָה:
 כִּדְרֵי דְבָרֵי בְּכְבוֹדָה • הוֹמָה לְבִי אֶל הוֹדִידָה:
 עַל כְּזֹאֲבֵר בְּהַגְבְּרוֹתֵי וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
 אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רֵאִיתִיהּ • אֲדַמָּה אֲכַנֶּה וְלֹא יִדְעָתִיהּ:
 בְּיַד נְבִיאִיךָ בְּסוּד עֲבָדִיךָ • דְּמִית הַדָּר כְּבוֹד הוֹדִידָה:
 גְּדֻלְתָּהּ וְגִבּוֹרְתָּהּ • כִּנּוּ לְתוֹקָהּ פְּעֵלְתָּהּ:

דמו

3

ג

דמו אותך ולא כפי לשך. ולשוך לפי מעשיך:
 המשילוך ברוב הוינות. הקף אהר בכל דמיונות:
 נחוו בך זקנה ובהרות. ושער ראשך בשוכה ושחרות:
 זקנה ביום דין ובהרות ביום קרב. כאיש מלחמות ידיו לורב:
 חבש כובע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו ורוע קדשו:
 פללי אורות ראשו נמלא. וקוצותיו רסיסי לילה:
 ותפאר בי כי הפץ בי. והוא יהיה לי לעמרת צבי:
 כתם טהור פודמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו:
 לחן ולכבוד צבי תפארה. אמותו לו עמרה עמרה:
 מחלפות ראשו כבימי בהרות. קוצותיו תלתלים שחרות:
 גוה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו:
 סגלתו יהי בירו עמרת. וצניף מלוכה צבי תפארת:
 עמוסים נשאים עמרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו פברם:
 פארו עליו ופארו עליו. וקרוב אלי פקראי אלי:
 צח ואדום ללבוש אדום. פורה פדרכו כבואו מאדום:
 קשר תפלין הראה לענו. תמינת יי לנגד עיניו:
 רוצה בעמו ענוים ופאר. יושב תהלות כם להתפאר:
 ראש דברך אמת קורא מראש. דור ודור עם דורשך דרוש:
 שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך:
 תהלתי תחי לראשך עמרת. ותפלתי תכון קמרת:
 תיקר שירת רש בעיניך. בשיר יושר על קרבניך:
 ברכתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק פביר:
 ובברכתי תנענע ליראש. ואותה קח לה כבשמים ראש:
 מעב נא שירי עליך. כי נקשי תערוג עליך:

סדר נשיאת כפים

כסחין אימר ומפני חסאמי חלמי זה

די רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל ספה וספה קרי שיש
 ממני לבטלה ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצוה בין באונם ובין
 ברצון והנשמות העשוקות בקליפות הנפוצים מארבע כנפות הארץ והנשמות
 דאולין ערטלאין הנפזרים בין הגוים ועל ידי זה הרב עירנו ושם בית מקדשנו
 וגלה יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו הפליטם הקליפות כל הניצוצות הקדושות
 שבעולם ויחזרו לקבצם בקדושה שנית וקרב פזרנו מבין הגוים ונפוצותינו
 כנס מידכתי ארץ ויקיים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבוחך ורחמך
 ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה
 השמים ששם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ויקיים בנו באהבתו ובחמלתו הוא
 גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם ככת השם הקדוש הזה כי ט' ובשם
 הקדוש הזה חב'ו היוצא מפסוק 'חיל' בלע' ויקיאנו שחזירם למקום
 קדושה ויגאלנו נאולת עולם להבר האוהל להיות אחד:

אין נשיאת כפים נפשות עשרה והכהנים מן ימין. חמי מתפללין
 צבית חזין עס סייט נושאין כפיהם. כתפטט המכהג גאלו המדיכות
 פלין הכהנים נושאים כפיהם חלל צימים טובים שם ימי טמחה ועוב
 לז הוא יצרך כי לריך טיביה המצרך. נשמה, ומטעם זה האכל חיכו כושת
 חת כפיו, וכריך האכל ללחת מביהכ כהכהנים רופלין ידיהם לעלות
 לדוכן, טלל יהא צב"הכ כההטין קורח כהכיס שלל יעבור צג' עשה.
 כהן טעמד נתפלה וההון מניע. לרנה פוסק ועולה, ואם יש שם כהנים
 חתרים חיכו פוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן נמכעלים. ואע"פ שטל
 ידיו שהרית חזר וכועל ידיו. והלוי ייגף מים על ידיו, אם אין לוי
 צב"הכ יספכו הכזורים המים על ידיהם, ואם אין כזור צב"הכ ולא
 לר יטקו הכהן עכצו על ידיו ולא ישראל. כטאמחיל הטין רנה יעקרו
 פכהנים שצב"הכ רגליהם לעלות לדוכן, וכטעומדין על הדוכן יאמרו זה.

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

לכהנים
 להם
 שצויתנו לברך את עמך ישראל | שצוית הכהנים לברכנו
 ברכה שלמה ולא יהיה בה ממשול ועון משתה ועד עולם

ומחריכין. נתפלה זו עד טיכלה מפי הכיזור ח'עין פלאחר טעוב טקד וכר'
 כרי טיענו הכיזור ח'עין על תרוויכו. ועומדים הכהנים עס פניהם
 כלפי היכל עד שיתחיל קט"ז כהכיס נקול רס ולו מחזירין פניהם כלפי
 העם ולא יחזרו פניהם בין נתפלה בין בסוף חלל לרך ימין ועצרכין.
 ומציהין ידיהם כנגד כתפיהם ופוטטין ידיהם וחולקין הצנעותיהן, ומכווכין
 לעשות פ' חזירים בין שני פנצעות לשני הצנעות חזיר אחד ובין הצנע לגרל
 ובין גודל לגודל לקיים טעין מן הכרכים. אין לכהנים לנגן חלל כיגון
 אחד מתפלה ועד סוף, כדי טלל יבולו לידי טירוף דעת. נשמה סכהכהנים
 מצרכין חת העם לא יניעו ולא ישיחו דעתם חלל יהא פניהם כלפי
 עטה כעו טעומדין נתפלה. חלו עקומות סכהכנים פוטכין עניהם

סדר נשיאת כפים

לדרוס ולנפון: יברכך. וישמרך. אליך. לך. שלום.
והריך הכהן לכון נמלת יברכך שהאל ית' שישפיע חכמה על ישראל.
ונמלת וישמרך יכוין שהאל ית' ש יתן בניו לישראל. ונמלת יאר
יכוין שהאל ית' ש יוסיף חיים לישראל. ונמלת וימנך יכוין שהאל
ית' ש ינרד את ישראל בנשיאת קן. ונמלות ישא ה' ככיו אליך
יכוין שהאל ית' ש ינרד את ישראל בעושר ומשלה. ונמלות וישם לך
שלום יכוין שהאל ית' ש ינרד את ישראל בנרכת שלום כמשמעו.

ע"כ מלאמי כוונות האלו כוונות נפש ספר יל"ד ה, ונראה שעלכן נהגו קדמוני
להאריך קצת בנימונים לכון כל אלה והם כוונות הפשוטות שכל כהן יכול לכון
בזה, ומי שחזר בסוד ה' ימלא כוונות גדולות על פי הסדר בכחני האר"ז.

וכל אדם יכוין לנרכת כהנים ויהא ככיו כלפי הכהנים ולא יסתכל בהם.
והאנשים הנוהגים לומר כסוקים מעין כל מלה זמלה של ברכתה יהיו
נוהרים לאומרים נשעה שה"ן מנגן דוקא אבל לא כשהכהני' מנגנים.
וה"ן מקרא את הכהנים מלה נמלה עד שסיימו כסוק ראשון,
ואז הקהל עוכן אמין, וכן אמר כסוק שני ואמר כסוק שלישי:

רצה לש"ן.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשכ
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבת
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותערב עליך עתידתנו קעולה וקרקרן אנא רחום ברחמיך הרבים השכ
שכינתך לציון ובקר העבודה לירושלים. ותחננה עלינו בשוכך לציון
ברחמים. ושם נעבדך ביראה כינוי עולם ובשנים הרבות ימות:
ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראת נעבוד:

מורים דרכן

מורים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
גודה לך וגם פד תהלתך. על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו תפקודות לך ועל

מורים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלתי כל
כשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והנאות לשמה הגדול והקדוש
על שהחייטנו וקייטתנו בן תחיינו
ותקייטנו ותאסוף גליותינו לתצרות
קדשך לשמך חקיה ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מורים לך. ברוך אל ההודאות:

והערב עליך כ"ל, כמ"כ הפסס ראב"ע נתיחת דף כ"ט ב', וכ"כ וי"צ

גמיקה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים. השׁוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם
 כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־ם יִתְבַרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד
 גְּדוֹלָה וְיָכֹב וְכַתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל־הַחַיִּים יִזְדוּקֶה סִלְּהָ וַיְהַלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הַיְיִ שׁוֹמְרֵינוּ
 וְעִזְרָתֵנוּ סִלְּהָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַשׁוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ גָּאֹה לְהוֹדוֹת:
 אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכָה הַטְּשֵׁלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יַד
 מִשָּׁה עֲבָדְךָ הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֵרֹן וּבְנָיו בְּקִוּי בְּהַגִּים עִם קְדוּשָׁה בְּאֲמֹר:
 וְהַכְּתוּבִים מִנְּכֹחַ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלִּפְנֵי הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
 בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֲהֵרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

פס"ז מק"ט

יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ אֲדוֹנָנוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וַיִּשְׁמָךְ שְׁמוֹרֵנֵינוּ בִּיחְסִיתֵי בְךָ: כַּסֵּהכְהֵנוּ מִנְּגִיזוֹת שְׁסוּדָה אֲמוּרָה יֵה.

כַּסֵּהכְהֵנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלֶךְ וְחִלּוּמֹתַי שְׁלֶךְ חִלּוּם חִלְמֵי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַת
 הִיא יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הָאֱלֹהִים וְאַל־הִי אֲבוֹתַי שִׁיְהִיו כָּל חִלּוּמֹתַי עָלַי וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחִלְטֵתִי עַל עַצְמִי וּבֵין שְׁחִלְטֵתִי עַל אֲחֵרִים וּבֵין
 שְׁחִלְטֵנוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חוֹקֵם וְאִמְצָם וַיִּתְקַטְטוּ כִּי וְכֵתֵם
 בְּחִלּוּמֹתַי יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צָרִיכִים רַפְּאֵה רַפְּאֵה כְּחֻזְקֵהוּ מִלִּפְנֵי הַהוֹדָת
 מִחֲלוּ וּבְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצְרַעְתָּהּ וּבְנֵי עַמּוֹן מִצְרַעְתּוֹ וּבְכַמֵּי מִרָה עַל יַד
 מִשָּׁה רַבִּינוּ וּבְטִי יִרְחוּ עַל דְּוִי אֱלִישֶׁע. וּבְשֵׁם שְׁהַפְּכַת אֶת קַלְלַת כָּל־עַם
 הָרָשָׁע מִקַּלְלָה לְבָרְכָה בֶן תַּהַפֵּךְ כָּל חִלּוּמֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִחַנְּנֵנוּ וְתִרְצֵנוּ:

אמן

יְיָ אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ פָּנֵינוּ אֶתְנוּ סִלְּהָ:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֶּת:

פָּנֵינוּ פָּנֵה אֵלַי וְחַנְּנֵי כִּי יִחַד וְעֵנִי אָנִי:

אלהיך יהי נפשי אשוא : אלהיך
 הנהו בעיני עבדים ליד אדוניהם בעיני שפחה ל
 יד גברתה בן עינינו ליי אהינו עד שיחננו: ובש
 משא : משא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו.
 ומצאיהן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם :
 יי חננו לה קוינו היה זרועם לבקרים אף
 ישועתנו בעת צרה :

אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטה
 אלי אוגך ביום אקרא מהר ענני :
 אלהיך נשאתי את עיני הישבי בשמים :
 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :
 לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
 וההוד ברכל בשמים ובארץ לה יי הממלכת
 והמתנשא לכל ולראש :

שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתו :

בשערי ציון כמו שלל יאמר שלל שלום סר ציון רק יאמר אה
 קדי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה לטען קדושת חסדיך
 ונודל רחמיך הפשוטים ולטען טהרת שטך הגדול הנכבד והנורא
 בן עשרים ושנים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים
 (ויסברה בשמות האלה במסכתנו ואל יזלזל סמיו)

אנקתם פסתם פספסים דיונסים
 האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך
 ותשמע תפלתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך
 הנקרא איש תם. ותתן לי ולכל נפשות ביתי מוונותינו ופרנסתנו ברוח
 ולא בצמצום כהתר ולא באסור כנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה
 כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש
 תם ותתננו לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו. ויהיו דברי

סדר נשיאת כפים

נשבעין לעבודתך. כשם שנתת את יומי צדיקך כשעה שהלכישו
 אביו בתורת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו.
 ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות, ותצליחני בדרכי ותן בלבי
 בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך.
 ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי
 (ימי אשתי ובני ובנותי) (ימי אבי ואמי)

בטוב ובנעימות ברוב עזו ושלומו. אמן סלח:

ויטוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל **אמן:**

אדיה בפרוז שוכן בגבורה. אפה שלום ושקמה שלום. יהי רצון
 שתשים עלינו ועל עמך בית ישראל חיים ובכרה למשמרת שלום:

וככהנים סחורין פניהם כלמי הכיכל ואומרין:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אפה עשה עמנו באשר
 הקטחתנו. השקיפה בטעון קדשך מן השמים ובכרה את עמך את ישראל
 ואת האדמה אשר נתת לנו באשר: שפעת לאכתנו ארצות חלב ודבש

ככהנים יזכרו ובעילת מעליהם שלא יגעו בס נדים ואם נגעו יזכרו ליטול ידיהם.
 שים שלום טובה ובכרה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
 כרבנו אבינו בלנו באחד באור פנייה כי באור פנייה נתת לנו ואלהינו
 תורת חיים ואהבת חסד וצדקה ובכרה ורחמים וחיים ושלום וטוב
 בעיניך לבכרה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

אזהרה לאחינו כי הי.

למשון ירה' לכן רען חין ויון תגדעדרוקטן סחזורי' אשר קללת הסרמות רבולה עליה.
כרח שכוכח נק'ק פ'פדמיי' יע'א נכס האנ' ד רבינו חוקן הגאון המפורס' החסיד והעביו
מופת דורינו וכליל' מפארטנו אדוכינו ועדינו ורבינו מוהר' ר פינחס הלוי איש הורוויץ ז"ק"ל.

שמעו נא אחינו בני ישראל!

כו חיות בעלמ' הן חיות לזרע' נכס הגאון אב"ד כר"ן מאחר דחס איש אחד דורך תפענטו
זיכ'ן דרוק בעקמנט געמחלט המט דחס ער הכהוורים הנחמדים הנרפסי' ברעדלהיים
עם הביאור והפירוש אשכנזי אשר ייסד המירי כר"ר וואלף היידנהיים נחדרוקטן וויזן,
חניו' ונולדע בהוורים הגאון אב"ד כר"ו נחמד אלוול חקס' ג' הענר לא לנד הסכמה וחרם
געגעבן המט שלא ישיג אדם נגולס לרכוס או להדפיס אותם מסך כ"ה שני', אף גם זאת המט
הגאון אב"ד כר"ו וזאת ההסכמות והחרמות מכמה גאוני ארץ אשר קדמוכו בהסכמות הים,
ה"ה רבנ הגאון מוהר' נח חיים צבי ז"ל, אשר הי' אב"ד נק"ק א"ה' ורכב הגאון אב"ד
דק"ק ראטטערדאם מוהר' ארי' ליב ברעסלוי כר"ו, ורכב הגאון אב"ד דק"ק האנוי
מוהר' משה טובי' כר"ו, ורכב הגאון אשר הי' יושב מקדס על כס הכוראה נק"ק פפ"דא
מוהר' נפתלי הירש לני' קאצנאילנבאגען כר"ו.

כל אה דברי הסכמות והחרמות המט הגאון אב"ד כר"ו ריבצעעהן חוגר עם הרם שלו
טלשה ומקיים געווען. ואחרים החיקו אב"ד דק"ק א"ה' ה"ה רבנ הגאון מוהר' צבי
הירש מוזאמשט כר"ו ואב"ד דק"ק לונרן רבנ הגאון מוהר' שלמה כר"ו נן הגאון מוהר'
צבי ז"ל, ואב"ד דק"ק פפ"דא רבנ הגאון מוהר' יהודה ליב מרגליות כר"ו.

ע"כ זממט הרב הגאון אב"ד כר"ו עוד מעס מכריו ומודיע גיין בחרם הגדול כחרם
הכוסע ב' דחס ויד קיינר חונטרטטעהן וזוולא ע"גירי' וגירי' גירי' דלי' המחזורי' הכל' בשום
אופן נחלנדו דרוק, ולא לנד וזוולא החרם הכל' על המדפיס' כל זיין, זמנרען ווער נור חיינ
מסייע דחלן זיין ויחב לממוך יד עברי עזרה ומרמיס, ומכ' שכ ווער ויד חוי' זחלדע מחזוריס
פרכווערירט חדר סתמנט חדר זחלדע קויפן וויזן כאמור נפירוש בהסכמות מגאוני ארץ הכל'
החרם יחול לא לנד על המדפיס' והמסייעי' לו והממעסקי' עמו כ"א גם על הקונה אותם,
זמי שיעצור על זה ענוש יענש כעכן אשר מעל נחרס ויחולו עליו כל האלו' והקללות
הכתובות בספר החורה הזאת, וכל ישראל ישמעו וייראו ולא יזידון לעשות כדנר כרע הזכ',
זיהיו נקיים והבוא עליהם בר כח טוב.

אזהרה אחר אזהרה

לרבינו הגדול הגאון האמתי עטרת הפארת ישראל אב"ד
ר"מ דק"ק פפ"דמ יע"א בנו של הרב הגאון הנ"ל.

אלה מוסיף על הראשונים. יען כי שמענו בקול מבשר ממדפיס אחד' עם נעל כנהה שלו
אשר הודיעו לרנים אף שהמה נכנסו למלאכה להדפיס המחזורים הכל' עלי רשות החכם המחנך
כר"ו וכדו לעלמ' החרות במקו' איסור ושאל יתפמו מן בני עמנו א דברי אף ומדומים ויבואו לקחת
מן המחזורים מהדפסה האסור' וילכו ח"ו במטרות החרמות והסכמות הפרזות עליהם,
ראיתי שמוטל עלי ועל כל העומד נכרן להודיע לרנים כי ההסכמות והחרמות הכל' כולם
נחקקס עומדים בכל מקום ואין רשות לשום אדם לעצור עליהם בשום אמתלא שבעולם, והכני
מוהר' לבלתי קחת מן המחזורים הכל' הנדפסיס אלא ברשות, ושלא להיות נחס אום עסק
המחפלת מתוכם הפלחו ההי' לחטאה ולשומעים יוכעס ועליהם מנוח נרכת טוב.

התק' פפ"דמ יע"א כ' ר' אלול תקס"ז לפ"ק. Sept. 1807. 8.

הק' צבי הירש הלוי איש הורוויץ.